

لهسه ر ئهركى به پريز (شيخ عبدالواحد برادوستى) به چاپ گهشتوه

جوانترين دوعا، بؤ دين و دنيا

چهمكى دوعا - سودو كاريگه ريه كانى - حوكم و حيكمه ت - مهرج و نادابه كانى

نووسينى

شاخه وان عهلى حه مه د مامو كى

پيداچوونه وه و پيشه كى

ماموستا زرار مه لا محه مه د گرتكى

به رگى يه كه م

هه ولير - كوردستان

۲۰۲۱

- ❖ ناوی کتیب : جوانترین دوعا، بو دین و دنیا
- ❖ بابەت : ئایینی
- ❖ نووسینی : شاخه‌وان عه‌لی حه‌مه‌د مامۆکی
- ❖ پیشه‌کی : مامۆستا زرار مه‌لا محه‌مه‌د گرتکی
- ❖ دیزاین و تایپ کردن : مامۆستا نه‌ه‌رۆ عه‌لی تالّه‌بانی
- ❖ هه‌له‌چن : مریه‌م له‌تیف
- ❖ نه‌خشه‌سازی : نووسینگه‌ی پاداشت بو کۆمپیوتەر
- ❖ تیراژ : ۱۰۰۰ دانه
- ❖ چاپ : چاپخانه‌ی هیفی / هه‌ولیر

له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان / هه‌ریمی کوردستان
ژماره‌ی سپاردنی (۱۵۱۶) سالی (۲۰۲۰) پیدراوه

پیشکشہ:

❁ بہو مروّقانہی دوعایان کردوۓ ویردی سہر زوبان و بی دوعا
ہہ لّناکہن.

❁ بہوانہی قہ لّغانی پارسنتی خوو مال و مندالیان بہ دوعا گری
داوہ تا رەزامہندی خوا بو خویمان مسوگەر بکہن.

❁ بہوانہی دوعا دہکہنہ قہ لّای خوشنوودی.

❁ (حاجی (تاهیر حاجی مستہفا سماقولی) خہ مخورانہ
هاوکاریکی راستہ قینہی ئەم کتیبہ بوو.

❁ مامۆستایانی ئایینی (فاتیح شارستینی) (عبدالمجید محمد
طیب تالہبانی) (جہوہەر سماقہیی) (معتصم مہلا وہیسی گرتکی)
(ئەبو بە کرشوانی - خادیم -) (نہہرؤ علی حہمەد) .

❁ مامۆستایان (محمد صابر وہیسی) (فارس قہرہنی
عەزیزخەیلانی) (غفران سلیم سام) (ئەبو بە کر عومەر حەمەدەمین
- ابوبکر واعظ -) (شەونم اسماعیل حیدر) (شەکراو بارام)
(بوۆتان معروف قادر) (ھیوا عباس صالح) (برواچە مچەمالی لہ
گروپی پەرتووکی دەنگی و داواکردنی کتیبی PDF) (عادل
عبید عمر) (د. طارق خضر حسن) (د. بە) (نەوزاد سمایل رەشید)
(شوان غەمبار) ہەر یەکہلہ گوۆشہ نیگیایەوہکہہاوکارو
ہہماہەنگ بوون.

پیشہ کی

بسم الله الرحمن الرحيم

يا رب لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك ، وعظيم سلطانك ، سبحانك لا نحصي ثناء عليك ، أنت كما أثنيت على نفسك .

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كلما ذكره الذاكرون وكلما سهي عنه الغافلون.

مروّۃ لہوہ تہی بووہ، دہزانی لہ سہرووی خوئیہ وہ ہیژیکی گہورہو بالادہست
ہہیہ، بوئیہ لہ کاتی تہ نگہشہو ناسوری و ناخوشیہ کانی ژیانیدا، ہانای بو
دہبات. جائو کہ سہ خواپہ رستی یان موشریک ، ہہر ہہ مووی لہ کاتی
تہ نگانہ دا ہاناو ہاوار دہباتہ بہر زاتیکی کہ بو پہناپیگرتن شیابوبی و بو
رزگارکردن و سہرختن پیی پشت و پہنا بیٹ!!

ناردنی پیغہ مہبران (سہلامی خویان لہ سہر بیٹ) بو مروّقایہ تی لہ لایہن
خوای پہروردگارہوہ، ہہرچی خیرو خوشی ہہیہ لہ گہلّ خویان ہیئاوہو
بو ژیانی نیستاو پاشہ پروژ فہرمایشتیان پییکردوہ، کہ لہ ہمان کات
جلہ و گیریشیان کردوہ لہ ہہرچی ہہیہ بییتہ مایہی نہ ہامہ تی و نارہحہ تی
ژیانی نیستاو دواروژیان.

ہہلبہ تہ سہروہری پیغہ مہبران (ﷺ)، ئو بہختہ وہری و خوشیہی ئو پیی
ہاتوہ، لہ سہرووی ہہ موو بہختہ وہریہ کانہ کہ مروّقایہ تی ہہ ولی بو دہدن
و بانگہشہی بو دہکن و یہ کیکی لہ داواو فہرمانیکی قورئانی پیروژو
پیغہ مہبری خوشہ ویستمان (ﷺ): پشت بہستنہ بہ خوداو پارانہ وہیہ لیی
لہ کاتی خوشی و ناخوشی دا، لہ ئان و ساتی ہہ بوون و نہ بوونی دا،
لہ وپہری تواناو بیدہ سہلا تی دا، لہ ہہ موو حالہ تہ کانی ژیان، بو ہہ موو ہوارو
شیوہ کانی ژیان، دوعاو پارانہ وہیہ کی تاییہ تی بو داناوہ! چونکہ دوعاو
پارانہ وہ، پایہ کی یہ کجار گہورہو ریژداری لای (رب العالمین) ہہیہ،

پېگه يه کي به هیږو بهرزو فراوانیښی له ژيانی پیغه مبه رمان (ﷺ) هه بووه .

له راستی دا، دوعاو پارانه وه پرؤگرامیکی تیرو ته سه لی ئایینی پیروزی ئیسلامه بو ژيانی مروقه کان، بهرنامه یه کی توکمه یه بو هه لسوکه وت و کاری روژانه و حه سانه وهی شه وانیان، پته وترین په تی په یوه ندییه به خودا له هه موو کات و سات و جووله کانی ژیان!! بویه پیغه مبه ری خودا (ﷺ) زور سووړو بهر دهوام بووه له سهر دوعاو پارانه وه، ته نانه ت هیچ بواری شیوه یه کی ژيانی نییه که دوعایه کی تییدا نه کردبی و پارانه وه یه کی بو دانه نابیت، چونکه به لایه وه (دوعا) کاکلی خواپه رستی و فه رمانیکی خوی

په روه ردگار ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴾ غافر: ۶۰

ئیمامی نه حمه د (رحمه تی خوی لی بیت) له کتابی (الزهد) هیناویه تی، ده لی: مو طرفی کوړی عبدالله ده لی: بیرم کرده وه له وهی کوکه ره وهی هه موو خیرو بیړ چیه؟ پاش وردبوونه وه بو م ده رکه وت که خیر زوره، نه وه پرؤژوه، نه وه نویژه و... هتد، هه مووشی ده بهر دهستی خودایه، توش نه گهر توانات نه بی به وهی ده بهر دهستی خودایه به دوعاو داوا لی کردن نه بی، هه ر ده بی لی بیارپییه وه، داوا لی لیبکه ی هه تا پیتی بدات. که واته کوکه ره وهی هه موو خیرو بیړیک: (دوعا کردنه)!! (فان اجماع الخیر الدعاء).

خوی په روه ردگار به پیی مه رجه کانی، گرینتی قبوول کردن و وه رگرتنی دوعای کردوه، یا نه وه ته هه ر له دونیا په لیه ان بو ده کات و داواکاریه که یان بو جی به جی ده کات، یا خود بو یان هه لده گری بو پاشه پرؤژو به باشر شیوه پاداشت و خه لاتیان ده کات، یان له جیاتی داواکاریه که، به لاو ئافات و ناخوشی و نه خوشیه کیان له سهر لاده بات. که واته هه رگیز له دوعاو پارانه وه دست به تال نامینییه وه، بیگومان شتیکی هه ر تیده خات که هه ر خوی ده زانی چ پیویسته بو تو، نه که نه وهی تو داوا ی ده که ی.

خوینه ری به ریږ: ری زدار ماموستا (شاخه وان هلی) نووسه ری نه م

په پرتووكه، داواى كرد چاوى به په پرتووكه گرانبه هاكې بخشينم و پيشه كيهكى بؤ بنووسم! هر چه نده خوم به شيواى ئهم بابه ته نازانم، به لام له هه مان كات به هر مه ندبووم كه به بؤره خزمه تيكي چكولانه يش بيت، بهم جوړه خواپه رستيه گه ورهيه كه دوعا و پارانه وهيه، نه گهر به وشه يه كيش بى كه خودا ليى وه رگريت، ئه وه بؤ من يه كجار زؤره ، چونكه:

وشه يه كه له شوينى ئاوا، ئوميد هوارم ئهم خه لاته به ده ست بيىم. پيغه مبهري خودا (ﷺ) ده فهرموى: (إِنَّ الْعَبْدَ لِيَتَكَلَّمَ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى مَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ...^۱) وه له ريوايه تيكي تردا: (إِنَّ الرَّجُلَ لِيَتَكَلَّمَ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ.....^۲). واته: "له راستيدا به نده قسه دهكات به وشه يه كه، مايه ي رهامه ندى خوداى (ته عالا)، به هه ندى هه لناگرى، خودا به هويوه به چه ندين پله، پايه ي له به هه شت به رز دهكات هه". وه له ريوايه ته كه ي تر: "له راستيدا پياو قسه دهكات به وشه يه كه له رهامه ندى خودا، گوماني وا نه بووه بگاته ئه و ئاسته ي كه گه يشتوه تي، خودا بپريارى رهامه ندى خوى بؤ دهدات و دهنووسى تا ئه و روژه ي به (ليقاي) دهكات".

ليروه سوپاسى ماموستا شاخه وان ده كه م، خودا ريژدارى بكات وهك چؤن ريژى بؤ من نواند و له باره ي هه لسه نگاندى په پرتووكه كه يه وه: بيگومان په پرتووكيكي يه كجار زؤر له بواري (دوعا) و پارانه وه نووسراوه و هر گيږ دراوه، به لام پيى وايه به زمانه شيرينه كه ي كورديمان، په پرتووكيكي ئاوا له بواري دوعا نه نووسراوه!!

له باره ي كه م و كوريشه وه: هيچ كتبييك بى كه م و كورپى و هه له و په له نيه

^۱ - رواه البخاري برقم/ ٦٤٨٧

^۲ - رواه مالك في "الموطأ" والترمذي وقال: حديث حسن صحيح

جگه له قورئانی پیروژ، زۆریکیش له وهه له وه کهم و کورپانهی ههیه و به چاوی ره خنه گرگ قسهی له سه ره، نه گه ری ئه وه ده کری به چا و قه له می چه ند خوینه ری کی تر، هه ر به هه له وه کهم و کورپی دابندری!!

له لایه کی دیکه وه: گشتگیری له م بواره پیویستی به چه ند به رگیك هه یه، بویه ناکری دور به هه موو لایه نه کانی ئه م بابه ته بدری.

ماموستا شاخه وان هه ستا وه پوخته یه کی له م بواره کۆکردۆته وه و هه ریگپراوه دایر شتوه ته وه و ئاراسته ی کردوه.

من به ش به حالی حوم له هه وه له وه هه تا کۆتایی هه موویم به وردی خوینده وه، هیندی جار منی گریان دووه هه رچه نه د من به زه حمه ت ده گریم، هیندی جاریش وای لی کردووم که بده مه قاقای پیکه نین!!

خودا پاداشتی به خیری بداته وه، بوی ببی به خیریکی هه میشه یی (... او علم ینتفع به ..) مسلم. دوا مالآوایشی له سوودو قازانجه کانی به هه رمه ند بیته !!

یاره بی خودایه و امان لیبکه ی له دوعا و پارانه وه کۆل نه ده ین، به بهر دوعای دوعا گۆیانیشمان بیخی، پارانه وه کانیشمان ره ت نه که یته وه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین. سبحان ربك رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین.

خزمه تکاری دوعا کاران

زار مه لا محمد مه لا صادق گرتکی

۲۹ ربیع الاول / ۱۴۴۲ هـ. ۲۴ ی گه لاریزان / ۲۰۲۰ ک

۱۵، تشرینی دووهم / ۲۰۲۰ هه ولییر / هه ولییری نوی.

ئیمامی مزگه وتی مه دینه ی منه وه ره

ریخوشی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ

جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ غافر: ۶۰

واته: "ئەى خەلكىنە پەرورەدگار تان فەرمووێتە: ئێو هاناو هاوارم بۆ بێنن، من دوعا و نزاتان گیرا دەكەم، بەراستی ئەوانەى خۆیان بەگەرە دادەنێن و لووت بەرزى دەكەن لە ئاست پەرستنى من دا، لە ئایندەدا بەسەر شوپرى و خەجالەتى دەخرینە ئاگرى دۆزەخەوه"^۳.

دوعا سەرە ڕم و چەکیكى کارىگەرى دەستى ستملیکراوانە، رێگەیهکە بۆ رزگاربوون لە تەنگ و چەلەمەو نەهامەتى و ناخوشییەکانى ژيان و خواستى سەرەكى خواناسانى راستەقینەیه.

"دوعا بریتى یە لە تەجەللا و دەرکەوتەى ئەو رۆحەى وەکو واقیعیەتگەرای نزم و پەست و ئەو واقیعیەتگەرا رووکەشەى دونیا کە هەیه، نایەوى لە

---

^۳ - خۆی پەرورەدگار پیماندهلى: داوام لیبکەن وەلامى داواکانتان دەدەمەوه: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي

عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾ البقرة: ۱۸۶
ئىمامى (تەبەرى) لەتەقسیرى ئەم ئایەتە دەفەرموى: رۆژیکیان پیاویکی دەشتەکی هاتە لای پیغەمبەرى خوا (ﷺ)، وتى: ئەرى خوا لیمان نزیکە تا بە چپەو هیواش بانگی بکەین، یاخود لیمان دوورە تاوەکو بەدەنگى بەرز بانگی بکەین؟ ئەوسا خوا فەرمووی: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ﴾ هەرکاتى بەدەکانم لەبارەى منەوه پرسیاریان لى کردى: ئایا من دوورم لییانەوه یا نزیک؟ من زۆر نزیکم لییانەوه ﴿ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ﴾ وەلامى دوعاکاران دەدەمەوه کاتى دوعا دەکەن و لیم دەپارینەوه ﴿ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي ﴾ دەبا ئەوانیش فەرمان و داخووزى من وەلام بەدەنەوه، فەرمانم پشتگووى نەخەن ﴿ وَلْيُؤْمِنُوا بِي ﴾ باوەرى تەواو و پتەویان بەمن هەبیت ﴿ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾ بەلکو ریی راست بۆ خو بەدى بکەن.

چوارچيويه نزمبوونهوهو له سنوورداربووني ئهوهى كه ههيه بمينيتهوهو له نزمى ئهوهى كه ههيه رادهكات كه لهنيازو پيداويستيه مادديهكان و ئهوهى لهبهردهستى ئهودايه، نيازو پيداويستى بالآتري ههيه^٤.

دوعا ئهوه پيشانى مروّف دهدا كه له ههر دەرگايهك بدات، بهرووى دهكریتهوه، ههرچى بيهوى و بيخوازى، بهدهستى ديئى و دهستى دهكهويّت.

ئهگەر موسلمان دل و دهررونى دامهزراو بوو، ئهوه لهوپهري نههامهتى و ناسورييهكانى ههموو تهمنى دا، وا بهئاسانى دهستبهردارى دوعا نابى و وازى لى ناهينيّت، چونكه متمانهو باوهري تهواوى بهوه ههيه كه رووبكاته بهر قاپى پهروهردگارو لىي بپارێتهوه، دەرگای خوشى و خوشنوودى بهروودا دهكریتهوه، ههرچهنده ئهوه هونهر نييه موسلمان تهنها لهكاتى ناخوشى و تهنگانه پهناى بوّ ببات و بوّ كاتهكانى تر پشتگويى دوعا بخات، وهك چوّن بيدينهكان تهنها لهكاتى ناخوشى و تهنگهتاوى دا هاناي بوّ دهبن! بويه موسلمانى راستهقينه دهبي لهكاتى ههبوونى، لهكاتى تهنروستى، لهكاتى خوشى و ئاسايى رووبكاته خواو لىي بپارێتهوه تا لهكاتى نهبوونى و نهخوشى و ترس و بيم و ناخوشيدا بههاواريهوهبى و بهزووى دوعاكانى وهلام بداتهوه، ههروهكو پيغهمبهرى خوا(ﷺ) دهفهرموى: "مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ"^٥.

دوعا دروشم و پهياميكي ئهوهنده گهروهو مهزنه، دهچيته خانهى عيبادهت و ئهوه پهريستشانهى باباي ئيماندار ئهجامى دهدات، وهك سهروهري

^٤ - نزا: ئهليكس كارل-د. عهلى شهريعهتى و: موسعب ئهدهم، ل ٥٩، چ ١، چاپخانهى موكرىانى

ههوليئر، ٢٠١٤

^٥ - رواه الترمذي برقم / ٢٣٨٢ حسن. الترغيب والترهيب للمنذري ج ٢/ ٤٧٣ برقم/ ٢٤٢٢ وصحه الألباني في "السلسلة الصحيحة".

مروّقایه تی (ﷺ) ده فەرموی: (دوعا مۆخی عیباده ته) ^۱.

موسلمان دەبی دلخۆشبی که ئەو کاتە سەرقالی پارانەو هیە بو و دەستەهینانی سوودی دنیا و دواپۆژی، یا دوورخستنه وەو پاراستنی له زەرەو زیانەکانی دنیا یا پاراستنی له ئاشوب و زەرەو زیانەکانی دواپۆژ، ئەو هەموو دوعاکانی بو بەخوایه رستی داده ندری.

خوای په روه ردگار کاتی داوامان لی ده کات به خشوع و زه لیلی ده خاله تی بین، ئەو حه و جه به هیچ شتیکی ئیمه نییه، چونکه به کردن و نه کردنی پارانه وەو دوعا کرن، هیچ شتیکی له فەزل و گه وره یی ئەو ناگۆپی، به لام ئەو خویه خوشمانی دەوی، ده یه وی چاکه مان له گه ل بکات، پیی خوشه لیی بیاریینه وه.

سالی ۱۹۹۸ به پرسیکی ده ست رویشتووی ئەم هه ریمه ی خو مان، به ناوی "تۆری چاودیری کۆمه لایه تی"، بره مووچه یه کی که می بو ئافره تیکی بی نه و و که م ده رامه ت براند بو وه. ئافره ته که ده ره ق به و مووچه که مه ی مانگانه وه ری ده گرت، ئەوه نده شادو دلخۆش بوو، سه ری زمان و بنی زمانی، ئەو به رپرسه بوو، بجۆری ئەگه ر که سی به خراپه باسی بکر دایه،

^۱ - (الدعاء مُحُّ العبادَة) رواه الترمذی. حدیث ضعیف، الترغیب ج ۲/ ۴۷۹ برقم / ۲۴۳۹ به لام له هه مان کات پیی خوشه لیی بیاریینه وه.

عن النعمان بن البشير (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) قال: (الدعاء هو العبادَة) ثم قرأ ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ غافر: ۶۰ واته: "پارانه وه په رستنه، پاشان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئەم ئایه ته ی خوینده وه ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ قال أبو عيسى هذا حدیث صحیح، فدل علی أن الدعاء هو العبادَة. تفسیر القرطبی ج ۱۸/ ۳۷۵. واته: "په روه ردگاری ئیوه فەرموی: لیم بیاریینه وه، وه لامتان ده ده مه وه. بیگومان ئەوانه ی له په رستنی مندا خو یان به زل ده زانن، ئەوه به مکه چی و زه لیلیه وه ده چنه دۆزه خ". ئەبو عیسی ده لیت: ئەو فەرموده یه سه حیحه و به لگه یه له سه ر ئەوه ی دوعا کردن په رستش و عیباده ته.

پیی هه‌ده‌شاخا، به‌گژی داده‌چوو، لیی به‌جواب ده‌هات، له‌م پی‌ناوه
 ئاماده‌بوو شه‌ری ئه‌م و ئه‌و بکات، ته‌نانه‌ت له‌ نه‌خۆش‌بوونی ئه‌و
 به‌رپرسه‌دا، به‌ده‌نگی به‌رز دوعای ده‌کرد، هه‌زارو یه‌ک جار خۆ و مال و
 مندالی به‌ قوربان ده‌کرد که ته‌نها ئه‌و هیچی لی به‌سه‌ر نه‌یه‌ت و چاک
 بیته‌وه!!

ئه‌گه‌ر ئه‌وه مشتیکبی له‌ خه‌رواری ده‌یه‌ها چاکه‌ی بچووک، ئاخۆ: ئیمه
 چیمان بۆ ئه‌و زاته به‌رزو مه‌زنه‌ کردوه که ئه‌م گه‌ردوونه‌ پان و پۆره‌ی بۆ
 رسکاندوین، هه‌ر ئه‌و ده‌مانژیینی و دواجاریش هه‌ر بۆ لای ئه‌و
 ده‌گه‌ر پی‌ینه‌وه!؟

ئه‌گه‌ر ئیمه یه‌کیکمان خۆش بوی و بمانه‌وی داوه‌تی ماله‌وه‌ی بکه‌ین، پر
 به‌دل حه‌ز ده‌که‌ین به‌جوانترین شیوه‌ پيش‌سوازی بکه‌ین، ئه‌وجا هه‌رچی
 خواردنیکی خۆش و به‌له‌زه‌ت هه‌یه، بۆی له‌سه‌ر سفره‌ی خوان پرازی‌ینه‌وه.
 ئه‌گه‌ر ئه‌م بانگی‌شکرده‌ ماوه‌ ماوه‌ دووبار بیته‌وه، شتیکی ئاساییه، به‌لام
 هیچ مروقی ناتوانی هاو‌پیکه‌ی تا سه‌ر هه‌موو روژی، سی جه‌مه‌ داوه‌تی
 ماله‌وه‌ بکات.

ئه‌و داوه‌تکرده‌ له‌لای خودا ته‌واو پی‌چه‌وانه‌یه. په‌روه‌ردگار شه‌و و روژ
 بانگی‌شتمان ده‌کات بچینه‌ خزمه‌تی، داوامان لی ده‌کات چیمان بوی، به‌بی
 ره‌تکرده‌وه پی‌مانی بدات و له‌و داوه‌تکرده‌ بیزار نابیت.

که‌واته‌ زاتیکی گه‌وره‌ی گه‌وران هه‌یه خۆشی ده‌ویین، گوی بۆ قسه‌کانمان
 راده‌گری، ده‌یه‌وی جار له‌دوای جار داوای شتی گه‌وره‌و گه‌وره‌تری لی
 بکه‌ین، نه‌خاسمه‌ له‌ نوێژه‌ فه‌زه‌کان، چونکه‌ نوێژ به‌ مانای ملکه‌چبوون بۆ
 خوای په‌روه‌ردگار دی^٧.

^٧ - موسلمان له‌ هه‌موو نوێژیک، سوهره‌تی (فاتیحه) ده‌خوینی، ئه‌م سوهره‌ته سه‌راپای نزاو
 پارانه‌وه‌یه، زانایان ده‌لین: نوێژ واته‌ دوعا کردن ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی

په سترای راسته قینه، تواناو دسه لاتی سوود و زیانگه یاندنی بی سنوره، نه وهش له فیتره تی به شهریه ت ناوه شیته وه، چونکه مروؤ له سوودو زیانگه یاندنی دا سنووریکی دیاریکراوی هیه، ده توانی بهر به تواناکانی بهرام بهر بگری، وه ک پیشه و او سهر کرده مه زنه کان کاتی به سوپایه کی زه به لاهوه په لاماری هم و نه و دهن و ولاتان داگیر ده کن. که چی دواچار له باز نه یه کی دیاریکراودا له پیشه روی ده وستن، نه ویش نه وهیه یان تیکده شکی، یان مردن بهر به هه موو تواناکانی دهگری و هیچی پی ناکری^۸.

* کاتیکی یوسف پیغه مبه ر(علیه السلام) بوو به عه زیزی میسر، روژیکیان له به له کوئی کوشکه که یه وه سهیری خواره وهی ده کرد، دیقه تی گه نجیکی دا که به جله کانی دیار بوو روت و ره جال وهه ژاره، له و کاته جویریلی نه مین هاته لای، سه لامی لیکردو لپی پرسی: نه ری نه و گه نجه ده ناسی؟

میهره بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش هر شایسته ی خواجه و بو خواجه که خاوه ن و په روه ردگاری هه موو جیهانیان و هه موو بوونه و ره ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ به خشنده و دلوقانه، کانگای رحمت و میهره بانیه (رحمتی له دنیا دا هه موو شتیکی گرتوته وه، به لام له قیامه تدا ته نها بو نیماندارانه) ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خاوه ن و سهر داری روژی پاداشت و سزایه. (پادشای روژی قیامه ته که داد په روه ری ره هاو بی سنووری تی دا بهرپا ده کات) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ خواجه ته نها تو په رستین و هر له توش داوی یارمه تی و پشتیوانی ده کین. ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ خواجه به رده و ام رینمونیمان بکه بو نه و ریبازه راست و دروسته ی نیسلام ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ که بهرنامه و ریبازی نه وانه یه له نازو نیعمه تی خو ت به هره ورت کردوون، نه مانخه یته سهر ریبازی نه وانه ی خه شم و قینیان لیگیراوه (به هوئی نه وه وه دیزانن و لایانداوه)، هه روه ها نه مانخه یته سهر ریبازی نه وانه ش که سهرگره دان و گوهران (به هوئی لاساری و یاخی بوون و نه زانینیانه وه). □

^۸ - خه لیفه ی موسلمانان (نه بو یه کری سدیق) (ﷺ) ده فهرموی: (جگه له خدا، نومیدت به کهس نه بی، جگه له گونا ه و تاوان، ترست له هیچ کهس نه بییت).

فەر مووی: نه خیر.

پیی وت: به بیرت دی کاتی تۆمه تیان بۆ دروستکردی، کی شاهیدی داوین
پاکی به تۆ دا؟! ﴿ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ﴾ یوسف: ۲۶
له وه لآمدا وتی: مندالیکی ساوا بوو.

جو بریل وتی: جا ئەو مندالە، ئەو گەنجە یە شاهیدی داوین پاکی بۆ تۆ دا.
یوسف (علیه السلام) ناردی به شوینی دا. گەنجە که هات، زۆر ریژی گرت و
پۆشاک و خواردن و کاریکی شایسته و گونجاوی پیشکش کرد. کاتیک
ئاوړی دایه وه، جو بریلی بینی ئەوه زهردەخەنه دەکات، وتی: ئایا به وه
پیدەکه نی که که متر له هەقی خۆم پیی داوه؟

ئەویش له وه لآمدا وتی: نه خیر من تەنها به وه پیدەکه نم که تۆ ئەو هەموو
پاداشتەت دایه وه، تەنها یەك جار شایه تی بۆ دای! ئەهی دەبی پاداشتی
خوای په روهر دگار چەند بی که هەموو روژیک بەنده کانی شایه تی تاک و
تەنهایی بۆ دەدن؟.

* له ئیبن عەباسه وه (رضی اللہ عنہ)، وتی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) پیی وتم: ئەهی
هەرزەکار سی و شەت فیڕ دەکه م: خوا بیاریزه خوا دەتپاریزی، خوا
بیاریزه که هەر کاتیک سهیری دهکە ی ئەوه له بهرامبەرتە، له هەبوونی
خوای گهوره خۆت بناسه، له کاتی تەنگانە دەتناسی و به هاناته وه دی.
ئەگەر داوای شتیکت کرد، داوا له خوا بکه. ئەگەر ویستت پشت به
کهسانیک ببهستی، ئەوه تەنها پشت به خوا ببهسته و هاواری خوای

^۹ - پیغەمبەری خوا (ﷺ) روژی دوو شه مە، مانگی (ربیع الاول) له شاری مهککه ی پیروز له دایک
بووه له مایکدا که به (دار المولد) ناسرابوو، ئەو سالە ی تیددا له دایک بوو پیی دهوترا (سالی فیل)
که دهکاته ۵۷۱ ی زاینی. پیش له دایکبوونی پیغەمبەر (ﷺ)، باوکی وهفاتی کردوو که ناوی
(عبدالوی کوری عهبدولموتەلیب) بوو، دایکیشی ناوی (ئامینه ی کچی وهه ب) بوو، له ناوه
جوانه کانی ئەم په یامبەرە (محەمد - ئەحمەد - ئەلحاشر - ئەلعاقب - ئەلماحی - ئەلمه قفی -
نه بیورپره حمه - نه بیوتته وه) له ئینجیل ناوی به ئەحمەد و له تەورات به مته وکل هاتوو.

پەرورەدگار بکە. ئەو بەزانە ئەگەر هەموو خەلکی کۆببنەو و بیانەوی بەشتیک سوودت پی بگەینن، ناتوانن بەهیچ شتیک سوودت پی بگەینن تەنیا بەو نەبی که خودای پەرورەدگار بوی نووسیوی. خو ئەگەر کۆببنەو و بیانەوی بەشتیک زیانت پی بگەینن، دلنیا بەهیچ شتیک زیانت پی ناگا، تەنھا ئەو نەبی که خودای گەرە بوی نووسیوی، خامەکان راوەستان و پەرەکان وشک بوون^{۱۰}.

* لەسەر دەمی موسا پیغەمبەر (علیه السلام) کابرایەکی هەژارو نەدار هەبوو، ژیا نی لەدەرەو هی ئاوی لە کەلاو یەکی وشک و برینگی بی سەر و بەرە بەسەر دەبرد.

حەزەرەتی موسا رۆژانە بو مونا جاتی خوی پەرورەدگار دەچوو کۆی توپ، بە بەر دەمی ئەو خانوو کەلاو تی دەپەری.

رۆژیکیان کابرای بی حال و مال و بی نەوا، لی دەچیته پیش و پیی دەلی: یا موسا دەستم دامینت، لیت دەپاریمەو لەسەر ری خۆت بەخوی پەرورەدگار بلی دەرگایەکی بەخیری خۆیم لی بکاتەو من زور دەست کورت و هەژارم، هیچم نیە بیخۆم، هیچم لەمال نییە.

ئەویش چوو کۆی توپ، بەنەزا کەو رووی بو ئاسمان بەرز کردەو، وتی: خویە گیان تو زاناو عەلیمی بە هەموو شتیکی ئەم گەردوونە، گویت لی بوو ئەو عەبدە تی چی وت!

خوی پەرورەدگار وەلامی دایەو. وتی: ئەی موسا، بپرو پیی بلی لە قەلەمی ئەزەلەو و ام بوی نووسیو.

کاتی موسا گەرایەو، ئەو قسانە پی وت و پویشت.

رۆژی پاشتر کابرا دیسان هاتەو پیش دەمی موسا و پیی وت: ئەی موسا، خوا خویە، کەس دەستی نەگرتوو، دەمەوی ئەو جارە پیی بلی قەلەم لەدەستی خویەتی با قەلەم بو با بدات و خواری بکاتەو.

^{۱۰} - أخرجه أحمد برقم : ۲۶۶۴ والترمذي برقم : ۲۵۱۶ والحاكم برقم : ۶۳۰۴

دووباره حەزرەتی موسا ئەو قسانەیی کابرای بە خوای پەروردگار راگەیاندا،
 خوای پەروردگار پێی وت: بڕۆ پێی بلی ئەو قەلەمەکەم بۆی بادا.
 حەزرەتی موسا بەخۆشحالیەو پێی هەلینا، گەرایەو تا ئەو هەوالە خوشەیی
 بەگویی بدات. وەلی کابراکە لەوی نەمابوو. کە پرسبیری دیار نەمای کابرای لە
 خەلکی ئەو دەورووبەرە کرد، پێیان وت: سەردارو گەورەیی ئەم مەملەکەتە کە لێرە
 تێدەپەرێ، کاتیک لا دەداتە ئەو کەلاویە، کابرا لەگەل خۆی دەبیاتە کۆشک،
 پێی دەلی: تۆ کەسیکی بەهرەمەندی، سەرسام ماوم بۆچی تا ئیستا کەس بە
 زیرەکی و لیھاتوویی تۆی نەزانووەو حالی تویان بەمن نەگەیاندووە؟ وەرە لای
 من دەستبەکاریە، پلەییەکی باشت دەدەمی و کچیکیشم هەییە، لیتی مارە دەکەم.
 ھەر ئەو رۆژە کچەکەیی خۆی لی مارە دەکات.

کاتیک بووکیان بۆی رازاندەو، دواي مەغریب کە دنیا تاریک داھات، کابرای
 ھەژارو نەدار بووکی یەك شەوہی بەجی ھیشت و دەچیتە سەربان، تا بەیانی
 نایەتە خوارەو ھەر سوچدەیی شوکر بۆ خوا دەبات و دەلیت: سوپاس بۆ ئەو
 خوایەیی قەلەمی بۆ بادام.

بەیانی دەنگوباس بلاوبۆوہ گوايە ئەو کابرایە لەپیاوہتی کەوتووہ، پیاوہتی
 نەماوہ ئەگینا ماقوول نییە لە شەویوہ بووکی تازەو یەك شەوہ بەجی بیلی، بۆیە
 ناردیانە دواي، پێیانوت: وەرە پێمان بلی بۆچی ئەمشەو بووکەکەت بەتەنیا
 بەجی ھیشت، ئەگەر گەورەمان نەبوایە تۆ چی بووی؟ تۆ کەسیکی پیسکەو
 نەدار، کەس بیزی نەدەھات لیٹ نزیك بیتەوہ، بەلام ئەوہ گەورەمان بوو ئاوری
 بەخیری لی دایتەوہو ئەوہا گەورەیی کردی!!

ئەویش لەوہ لامدا پێیان دەلیت: وەلاھی تەنھا خوای گەورە ئاوری لی
 داومەتەوہ، خوای گەورە قەلەمی بۆ بادام، بووم بەو کەسە، ئەگینا ئیوہ چەندین
 جار بەم شوینەدا ھاتن و منتان بینی و ھیچتان نەکرد، ھەر بۆیە منیش بپارمدا
 ئەو شەوہ بۆ ئەو نیعمەتە گەورەیی خوای گەورە پێی بەخشیوم، تا بەیانی
 سوپاسگوزاری خوای خۆم بکەم.

دوعا ئەوہندە کاریگەری بەسەرمانەوہ هەییە، فاکتەری سەرەکی خوشنوودی

و دلکرانه‌وهو لابر دنی خه‌م و په‌ژاره‌و نه‌هیشتنی بی‌زاری و دلته‌نگی یه .
 دوعا که‌ره‌سته‌و ئامرازیکه، کاروباری ژیانمان ری‌ک ده‌خات . ئه‌وه‌ش له‌وه‌دا
 سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌ کاتی به‌نده‌یه‌ک به‌وپه‌ری بی هی‌زی و کزول و زه‌لیلیه‌وه
 ملکه‌چبوونی خو‌ی نیشان ده‌دات، ده‌زانی ئه‌وه‌ خوا‌یه‌ دروستی کرده‌،
 هه‌ر ئه‌و ده‌یژینی و ده‌یمرینی و بالاده‌ستی خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌وه‌نده‌ فراوانه‌،
 هی‌چ شتی‌ک له‌به‌رده‌می دا مه‌حال نیی‌ه، بویه‌ به‌نده‌که‌ی چی بوی، بوی جی
 به‌جی ده‌کات .

*سه‌لمانی فارسی بومان ده‌گی‌ریتته‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: "خوا‌ی
 گه‌وره‌ خاوه‌نی شه‌رم و پیزه، شه‌رم له‌ به‌نده‌که‌ی ده‌کات ئه‌گه‌ر ده‌ستی
 پارانه‌وه‌ی بۆ به‌رز بکاته‌وه، به‌ به‌تالی بی‌گی‌ریتته‌وه" .^{۱۱}

*کابرایه‌کی ناسیاوم هه‌یه، هه‌میشه‌ دم به‌ زی‌کر، بۆ دوعا‌کردن،
 به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ ده‌سته‌کانی بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کاته‌وه . زۆر
 جار پی‌ی ده‌لیم: برا گیان ده‌ست به‌رزکردنه‌وه‌ ئه‌وها نیی‌ه، ئه‌و ده‌ست
 به‌رزکردنه‌وه‌ی تۆ هه‌له‌و ناته‌واوه‌!! ئه‌ویش به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ وه‌لام
 ده‌داته‌وه، ده‌لی: من به‌باشی خوا‌ی خو‌م ناسیوه، ده‌زانم چ زاتی‌که‌! که
 ده‌ستم ئاوا به‌رز ده‌که‌مه‌وه، دلنیامه‌ ئیلا شتی‌کی تی ده‌کات، بویه‌ ئه‌وه‌نده
 ده‌ست به‌رز ده‌که‌مه‌وه‌ تا شته‌که‌ زوو بکه‌ویته‌ نیو له‌پی ده‌ستم .

*له‌ فه‌رموده‌یه‌کی سه‌سه‌ن هاتووه‌ که‌ (ئین ما‌جه) ده‌ی‌گی‌ریتته‌وه،
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ يَعْضَبْ عَلَيْهِ)^{۱۲} واته‌:
 "هه‌ر که‌سی نزا نه‌کات و له‌خوا نه‌پاریتته‌وه، خوا‌ی گه‌وره‌ لی‌ی تووره
 ده‌بی‌ت" .

سوودو که‌ک و بایه‌خی دوعا ئه‌وه‌نده‌ زۆر بی‌شو‌ماره، ده‌توانین له‌

^{۱۱} - "إن الله حيّ كريم يستحي من عبده إذا رفع يديه إليه أن يردهما صفراً" رواه أبو داود والترمذي .

^{۱۲} - رواه الترمذي، أخرجه الترمذي في "سننه" ج ۲۹۰/۹ برقم/۳۳۷۳، و البخاري في "الأدب المفرد" ۱۱۴/۲

گۆشه ننگايه كه وه ئامازه به هه نديكيان بدهين، له وانه:

* به هۆي دو عاوه داخوازيه كانمان ده خهينه پيش زاتي كه هه موو گه ردوون به پروه ده بات، هيچ شتيك له به رده مي دا ريگر نيه، بي يهك و دوو وه لامان ده داته وه.

* دو عا عيباده ته، له تو ماري چا كه كانمان ده نووسري و له روژي قيامه ت به هانا و فريامان ده كه وي.

* به هۆي دو عاوه گه شبيني روومان تي دهكات، دل و دهروونمان ئارام و دلخوش ده بي، خيرو چا كه ده بيته ميواني هه ميشه يي ژيانمان، له شه پرو شوو ئاژاوه و ئاشووبي دونيامان به دوور ده گري، كه وي پراي به خته وه ريمان لهم دونيايه، ئه وه له دواروژدا به هه شت بو خو مان مسوگه ر بكهين.

دياري و به خششه كانى خواي په روه ردگار هينده زوو له بن نه هاتووه، ئه گه ر بيدات، لهم دونيايه جي نايته وه، دو عاش يه كي كه له وه به خششانه. يه كخو اناسين له په روه رگاري تي بري تيه له: خوا به تاك ناسين له سي شت، له له "دروست كردن" و "خاوه نداري تي" و "به پروه بردن".

ئه فسووس مروقه له خودي خوي ورد نايته وه، ئاخو: سه رتوپ و تي كپراي ته مه ني چه نده؟ له وه ته مه نه كورته ي هه يه تي به چي راده گا و چي ده ست ده كه وي؟

* له هه كيميكيان پرسى: چ شتيك بو مروقه جي سه رنجه و تي رامانه؟ له وه لامدا وتى: "له مندالي بيزار ده بن، هه ول ده دن گه وره بن. كاتي كيش گه وره ده بن، ئاره زوو ده كه ن بگه پينه وه سه رده مي مندالي. هه روه ها ته ندروستي خويان له ده ست ده دن بو كو كردنه وي مال و سامان، كه چي هه ر ئه و مال و سامانه به كار ده هيننه وه بو گه رانه وه ي ته ندروستيان.. به دوو دلي بير له داها توويان ده كه نه وه، ئه مپرويان بير ده چي، له ئه مپرو و

داھاتوو ناژین، بە شیۆھییەك دەژین وەكو ھەرگیز نەمرن، بە جوړیكیش دەمرن وەكو بلیی ھەرگیز نەژیابن".

* خەلیفەى موسلمانان، ئیمامى عەلى (رضی اللہ عنہ) دەفەرموی: "بەجوړی كار بو دونیات بکە، وەكو ئەوہى تا ھەتایە بژیی. کاریش بو قیامەتت بکە وەكو ئەوہى سبەى بمیریت"^{۱۳}.

کارەساتی گەورە ئەوہیە خوایەکی گەورەو بالادەستت ھەبی، ئەوجا پشتگووی و فەرامۆشی بکە، ھاواری بو نەکە، لیی نەپارپیەو، لەکاتیكا ھەموو شتیکت لای ئەوہو ھەر بەدەست ئەوہ. کەچی داوا لە دوژمنی دینەکەت بکەیت و لە بەرپرس و دەستپۆیشتوان بپارپیەو شتیکت بو بکەن، بەجوړی وابزانى ئەگەر ئەوانە شتیکت بو نەکەن، ئەوہ کەسى تر نییە هیچت بو بکاو سەرەنجام لەبرسا دەمری!!

مروڤ کاتیك لەدەرگای تاوانیک دەدا، زور بە ئاسانى بوى دەکریتەوہ. بەلام ھاتنە دەرەوہى قورس و گرانە.

خوای گەورە زور بەسۆزو میھرەبانە کاتی بەندەکەى فرمیسکی پەشیمانی دەپژیی، پەشیمان دەبیئەوہ تا بەکەلکی قیامەتى بیئ، نەك رووباریك ئەسرین لە دۆزەخ بپژیی و بەکەلکی نیەت.

ئەگەر سەد جار پەشیمانی تۆبەت و گەرانەوہت شکاندوہ، سەد جار گوناھو تاوانت ئەنجام داوہ، دیسان وەرەوہ بەردەم قاپی خوا، چونکە لەم دەرگایە شتیك بەناوی ناؤمییدی بوونی نییە.

* لە (ئین مەسعود)یان پرسى (رەزای خوای لیبی): خواپەرستى راستەقینە چۆنە؟ لەوہلامدا وتى: کەسیکە ملکەچبی، ھەموو کاتیك خوای

^{۱۳} - لە فەرمودەى (بەسند ضعیف) ھاتوہ: (اعمل عمل امری عیظن ان لن یموت ابدًا، واحذر حذر امری ان یموت غدا) رواه البيهقي. فیض القدير، ج ۱۶/۲ برقم ۱۲۰۱

په‌روه‌ردگاری له‌دل و ده‌روون و سه‌ر زار بی و له‌بیری نه‌کات و به‌وهی هه‌یه‌تی قایل بی و کوفر نه‌کات.

* له‌ژیانی مرو‌فایه‌تی: نه‌گه‌ر یه‌کی له‌ئیمه‌که‌سیکی خو‌ش بو‌ی، بیه‌وی چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ل بکات. بانگ‌ی‌شی لای خو‌ی ده‌کات و به‌ه‌شتی پاداشتی ده‌کات که له‌توانایدا‌بی و نه‌و شته‌سنو‌ردار بی. وه‌لی ده‌سه‌لاتی خو‌ای په‌روه‌ردگار بی سنو‌ره.

* له‌ژیانی مرو‌فایه‌تی: نه‌گه‌ر نه‌و داواکردنه‌له‌رووی خو‌شه‌ویستنه‌وه‌بو‌ نه‌و که‌سه‌ی خو‌شی ده‌وی، به‌شیوه‌یه‌کی کاتی خو‌شحالی ژیانیکی کاتی پی‌ببه‌خشی، وه‌لی خو‌شه‌ویستی خوا‌بو‌به‌نده‌کانی، به‌ه‌ه‌شتی به‌رین و ژیانی هه‌تا هه‌تاییه‌که‌هیچ کاتی‌تیایدا هه‌ست به‌ناخو‌شی و نا‌ره‌حه‌تی ناکات.

وه‌لامی خوا‌وه‌کو وه‌لامی ئیمه‌نییه‌بو‌یه‌کدی، ته‌نانه‌ت (والعیاذ بالله) زو‌ر جار پیمان وایه‌نه‌وه‌ی قسه‌ی بو‌ده‌که‌ین له‌به‌نده‌کانی خوا‌له‌خوا‌ گویگرت‌ره، بی‌نه‌وه‌ی بو‌نه‌و ئایه‌ته‌بگه‌رپینه‌وه‌که‌خو‌ای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ یس: ۸۲ واته: "به‌راستی کاری خوا‌نه‌وه‌یه‌هه‌ر کاتی‌که‌بیه‌وی شتی‌که‌به‌دی بی‌نی، پی‌ده‌لی: ببه، ده‌ست به‌جی نه‌و شته‌ده‌بی‌ت" ۱۴.

* کاتی‌که‌ئبراهیم (علیه‌السلام) قسه‌له‌گه‌ل خوا‌ده‌کات: ﴿رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولِمُ تُوْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ البقرة: ۲۶۰ واته: (په‌روه‌ردگار نیشانم بده‌چو‌ن مردو‌و

۱۴ - ته‌فسیری پوخته‌ی قورئان

زیندوو دہکے یتھوہ؟ خوا فہرمووی: ئایا باوہ پرت نہ ہیئاوہ؟ ئیبراہیم وتی:
 بہ لئ باوہ پرم ہہیہ، بہ لآم حہز دہکہم بہ چاوی خۆم بیبینم تا دلّم ئارام
 بگری، خوا فہرمووی: کہواتہ چوار بالندہ بیئہو جوان سہرنجیان بدہیی و
 دوایی ہەر چواریان سہر بپرو گوشت و پپرو خوینیان تیکہل بہیکہ بکہ،
 ئەوسا لەسەر لوٹکەیی ہەر شاخیک ہەندی لەو تیکہلہیہ دانئ، پاشان
 بانگیان بکہ، بہ گورجی و بہ پەلہ ہەموویان دینہوہ لات، چاک بزانیو
 دلنیابہ بہراستی خوا بالادہست و کار بہجیئہ).

*لہ ژیانئ مروفاہیہ تی: ہیچ کەسی بہ پادشاو سەرۆک کۆماروہ لەخۆی
 رانابینئ دەرگای داواکاری بہ رووی ہەمووان بکاتہوہ، نہوہکو بوئ جئ
 بہجئ نہکری. بہ لآم ئەوہ خواہیہ ہیچ شتی لەبەر دەمی نابیتہ بہرہست و
 لەمپەر، ہیچ شتی لەبەر دەستی گیر نابیت^{۱۵}.

خوا لە ہەموو کەس بہ خەمەکانئ مروژ ئاگادارہ، کەس بہ ئەندازہی خوا
 توانای لابردنی نہہامەتی و ناخۆشیہکانئ نییہ.

زاناو بیرمەندی ہیندی (تاگور) دوعاہیہ کی جوانئ ہہیہ، دەلیت:

خودایا: ئەگەر مالت پیدام ، کامەرانیم لی نہستینیتہوہ. ئەگەر ہیژت
 دامئ، عەقلم لی نہستینیتہوہ. ئەگەر نیعمەتی سەلامەتیت لی سەندمەوہ،
 نیعمەتی ئیمانم لی مەستینہوہ. ئەگەر سەرکەوتنت بہ نسیب کردم،
 لەخۆباہییم نہکەیت و ئەگەر کەوتنت بہ نسیب کردم ، بی ئومیدم نہکەیت^{۱۶}.
 خودایا: ئەوہندہ ہیژم نہدەیتی خوینی مەزلۆمان بریژم و ئەوہندەم بیہیژ

^{۱۵} - بەردەوام دل و دەروونت وەکو بەندەہیہ کی گوپراہەل بیتہ پیش چاو، خوای پەروردگار
 دەسەلاتدارہ، ہەموو شتیکی لەژیر دەستدایہ و لە نہبوونہوہ توئ ہیئاوہتہ بوون و ہەموو ژیان و
 رویشتن و مردن و زیندوو بوونہوہت لەژیر دەستی ئەو دایہ، کہواتہ بۆ ناسینی ئەو زاتہو پارانہوہو
 نزاو داواکانمان لەپری چاکسازی و پاکسازی دلہوہ دەتوانین موخاتہبہی خوای پەروردگار بکەین
 و موناجاتی بکەین.

^{۱۶} - و: توانا ئەمین.

نهكهی وهك مهر سهرم بپرڼ.

خودایا: یارمه تیم بده له بهردهم زالماندا ههق بلیم و بو خاتری ره زامه ندی كهس، قسه ی ناههق نه كه م.

خودایا: یارمه تیم بده نهو دیوی هه موو شته كان ببینم و ریگه م نه ده ی له بهر جیاوازیمان ، نهوانیتر به خائین بزنام.

خودایا: نهگه ر به رامبه ر كه سی خراپه م كرد، هیزی داوا ی لیبووردنم پیبده و نهگه ر كه سی خراپه ی به رامبه ر كردم ، هیزی لیخوشبوونم پی ببه خشه .
خودایا: نهگه ر خو به بچووك زانینت پیدام، شانازیكردن به كه رامه تم لی مهستی نه وه .

خودایا: فیرم بكه ، سه ركه وتن تا قیكردنه وه ی پیش سه رنه كه وتنه ، فیرم بكه لیبووردن نه و په ری لوته كه ی ده سه لاته و توله كردنه وه نیشه انه ی بیده سه لاتییه . فیرم بكه خه لكانم خوش بووی و چون خوم خوشبوویت.
خودایا: نهگه ر من فه راموشم كردی، تو فه رموشم مه كه "۱۷".

*نزاو پارانه وه میژوویه کی كوڼ و دیړینی هه یه، یه كه مین دوعا بو چه زره تی

---

۱۷ - له ۱۴ی ته مموزی ۱۹۳۰ (رابیندرانت تاگور) له ماله كه ی خو ی له كاپوسی نزیك به رلین سه ردانی (ئه لیپرت نه نیشه تاین) ی كرد. وتویژی نیوان نه م دوو مروقه مه زنه توماركر او له كانونی یه كه می سالی ۱۹۳۱ بلاوكرایه وه، به شیک له و وتویژه ی نیوانیان:

تاگور: تو مژولی نه وه بووی تا له ری ماتماتیکه وه به دوو پیکنه ری میژینه ی كات و شوین بگه ییت، له كاتیكدا من له م ولاته وانم ده وتوه له باره ی جیهانی هه میشه یی مروقه كه جیهانی راسته قینه یه .

نه نیشه تاین: تو پروات به وه هه یه خواوند داپراو بییت له جیهان؟

تاگور: نه خیر داپراو نییه، بوونی ره های مروقه په ی به گه ردوون ده بات. ناکری شتیک هه بییت و له گه ل بوونی مروقدا یه كانگیر نه بییت، نه مه ش نه وه ده سه لمینی كه هه قیقه تی گه ردوون، هه قیقه تی مروقه .

نه نیشه تاین: دوو جوړ بوچوونی جیاواز هه ن له باره ی سروشتی گه ردوونه وه، یه كه م: جیهان وهك یه كه یه كه وابه سه ته ی مروقه . دووم: جیهان وهك واقعیکی سه ریه خوو دوور له كاركرده ی مرویی .

تاگور: كاتیك گه ردوونه كه مان له هه ماهه نگی دابی له گه ل مروقه، نه مریی وهك راستیه ك ده زانین و وهك جوانیه ك هه سته ی پی ده كه یین.

ئادەم (عليه السلام) دەگەرپیتەو، کاتی لەگەڵ دایکە حەوا، فرمایشتی
خوای پەروردگاریان جی بەجی نەکردو لەو درەختە قەدەغەکراویان
خوارد. کاتی پێیان وترا: لەو درەختە نزیک مەبنەو، مەبخۆن.

و سۆسەسە شەیتان لەخشتە ی بردن، وایلیکردن لەو بەروبومە بخۆن،
بەمەیش لەو شوینە خوۆش و پەر لەنازو نیعمەتە ی بەدەرکردن. خوای
پەروردگار پێی وتن: مادام سەرپێچیتان کرد، ئیتر لیڕە جیتان نابیتەو،
دەبی دابەزنە خوارەو بو سەر زەوی.

هەردوکیان هەستیان بەهەلە ی خوایان کرد، ئادەم کەوتە نزاو پارانەو،
وتی: ﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾
الأعراف: ۲۳ واتە: "پەروردگار ئیمە ستەمان لەخۆمان کرد، ئەگەر
لیمان خوۆش نەبی و بەزەیت پیمان نەیتەو، بەراستی لە خەسارەتمەندو
زەرەمەندان دەبین."

خوای پەروردگاریش تۆبەکە ی لی قەبول کرد^{۱۸}.

^{۱۸} - زۆر جار ئەو پرسیارە دەکری: بۆچی خوای پەروردگار لە ئادەم و حەوا خوۆش بوو، بەلام لە
شەیتان خوۆش نەبوو؟! لەوەلامدا دەلیین: شەیتان و ئادەم و حەوا هەرسیکیان بی فرمانی خویان
کرد، بەلام بی فرمانی شەیتان جیاوازتر بوو، چونکە کاتی پەروردگار وەک بریار و فرمانپیکردن
بە فریشتەکانی وت: سوچدە بو ئادەم ببەن، هەموویان سوچدە ی ریزیان بۆی برد، تەنھا شەیتان
خۆبەزلزانی وایلیکرد یاخی بی و لەخوا هەلگەرپیتەو، بلی: من چۆن سوچدە بو کەسیک دەبەم تۆ
لە خاکت دروست کردو لەکاتیکدا منت لە ناگر دروستکردو (ئەوئەش دەچیتە خانە ی بی فرمانی
و نامادە نەبوو داوای لیخۆشبوون بکات). بەلام کاتی خوای پەروردگار بە ئادەم و حەوا ی فرموو:
(وَلَا تُقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ) واتا: "توخن و نزیک ی ئەو درەختە بەردارە مەکەون، بەمە
دەچنە ریزی ستەمکارانەو". ئەوانیش بی فرمانی خویان نەکرد، بلی: نەخیر ئیمە هەر لیی نزیک
دەبینەو، بگرە بەرو بومەکەیشی دەخۆین، وەلی شەیتان بەجۆری وەسۆسەسە ی خستنه دلەو
سویندی بو خواردن کە بۆیان دلسۆزە، پێیانی وت: خوای پەروردگار بۆیە ئەم دارە ی لی قەدەغە
کردوون تا نەبنە فریشتە، ئەگەر ئیو لەو دارە بخۆن، ئەو بە نەمری دەمیننەو.

ئەوانیش ری راستیان هەلە کرد، وایانزانی لەم بەهەشتە یان و پۆرو بەرینەدا شتی بەناوی درۆو
فریودان بوونی نییە، بۆیە لە بەروبومی دارەکیان خواردو خوای پەروردگار لە بەهەشتی

کاتیڭ دوعا دهکین، له یهکیڭ له م سى خالهى خواره وه گیرا دهبی^{۱۹} :
 یهکهم/ نه وه یه دوعاکه وه کو خوئ لئی وهرده گیرئ ، نه ویش دوو
 جوړه:

۱- دوعایهک که راسته وخوؤو دم و دست قبول دهبی:
 * دوه له مهنديكى ئیماراتی دهگیریتته وه، دهلی: شه ویکیان ههستم به
 بیتاقه تی و بیزاریه کی زور کرد، خهوم زرا بوو، ماله وه م جیهیشت ، چوومه
 دهره وه، ویستم خه مکهانم به پیاسه یه کی سهر جاده ی سهره کی
 بره وینمه وه، به مات و مه لولوی دهسورامه وه، مزگه وتیکم بینى کرابووه.
 هه رچه نده من زور نه هلی مزگه وت نه بووم، به لام بی هیچ هویهک لام دا که
 تهنه یه که سی تیدا بوو. سهرنجم دا، بینیم زوربه ی کاته که ی له سوجه
 بوو، به کول دوعای ده کرد ، به زه لیلی ده پارایه وه، له دلی خو ما وتم: دهبی
 پیویستی نه م کابرایه چی بی وا به م کاته درهنگ و به م نیوه شه وه
 ده پاریتته وه؟ خو م بو نه گیرا، لئی چوومه پیش، به نه ده به وه لیمپرسی: برا
 نه وه پیویستیت به چیه وا به جو ش و خروشه وه له خوا ده پارییه وه؟ نه ویش
 وتی: چوار هه زار دره م قه رزارم، کاته که ی به ره و ته واو بوون دهروات،
 چونکه وه عده ی دانه وه ی قه رزه که م به یانییه و منیش نه و پاریه شک نابهم

دهرکردن، نه وانیش به م باره وه گله یی و گازه نده یان نه کردو بی منه تی خو یان دهرنه بری بلین: تو
 زولم و ستم و فیلت لی کردین، به لکو دانیان به هه له ی خو یان داناو نادم به زه لیلی و نه زاکه ته وه
 وتی: ﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ الأعراف: ۲۳ واته:
 په روه ردگارا ئیمه ستممان له خو مان کرد، نه گهر لیمان خو ش نه بی و به زه ییت پیمان نه یه ته وه،
 نه وه به راستی له خه ساره تمه ندو زهره رمه ندان ده بین.

^{۱۹}-(مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ يُعَجَّلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدَّخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا) رواه أحمد و
 الحاكم، حسن، الترغيب والترهيب للمنذري ج/ ۲ / ۴۷۵ برقم/ ۲۴۲۷ وصحه الألباني

بۇ خاوەنەكەى بگپرمەوه، بۆيه خەم دەخۆم نەتوانم قسەكەم بېمە سەر و خيلاقى وەعدەبم.

منيش پيموت: قبول دەكەى من ئەو بېرە پارەيهت پى بدم، بۇ ئەوهى قەرزەكەتى پى بديهوه؟!

ئەويش بزهيهكى كهوتە سەر ليو، تەمى خەفەت و خەمبارى لەسەر و سيمای رهويهوه، زوريش مەمنون بوو. پارەكەم پييدا، ئەويش دەستهكانى بۇ ئاسمان بەرز كردهوه، حەمدو سەناى خواى كرد، ئەوجا پشتى تىكردم، ويستى بپروا. بانگم كرد، كارتى شەخسى خۆم بۆى دەرکردو پيموت: فەرموو ئەوه كارتى شەخسى خۆمە، ناونیشان و شوينى ئيش و ژمارە تەلەفونى منى تيدايه، هەر كاتى ئيش و كارو پيوستيهكت هەبوو، دەتوانى پەيوەندىم پيوە بكەى يان بيه لام، بەپيى توانا يارمەتيت دەدم.

پياوه هەژارەكە بزهيهكى گەشى نايە سەر ليو و مەمنونى خوى بۇ دەرپریم، بەلام كارتەكەى ليوەرنەگرتم. وتم: بۇ وهى ناگرى؟ وتى: پيوستيم تەنها بەخوایه، هەر كاتيك داواكاريهكم هەبوو، ديم لييرە سوچدەى بۇ دەبەم و لىي دەپاريمهوه، خواى بەخشندە لە ريگەى كەسيكى ترهوه پيوستيهكەم بۇ دابىن دەكات، دەترسم ئەو كارتەت لى وەر بگرم، خوام لەبىر بچيتهوه، لەجياتى كپوزانەوهو داواكردن لەخوا، هەر تۆم لە بىرىي و بيم بۇ لای تۆ .
ب- دوعايهك دواى تپهپربوونى (هەفتەو مانگو سال و سالانىك) ئەوجا قبول دەبى:

*پيشهوا (ئەحمەدى كوپى حەنبەل) كابرايهكى زاهيد و زانا و فيقه و

---

^{۲۰} - مامۇستايەك لەسەر مینبەر كه لە پشتيهوه پەنجەرەيهكى ئاسنى لى بوو، رووى كرده خەلكەكهو وتى: چوونە بەهەشت ئەوهندە ئاسانە وەكو كردنەوهى ئەم پەنجەرەى پشتەوهم وايە. رووى وەرگپرا، دەستى بۇ دەسكە ئاسنەكه برد، زورى هەولدا كه لەو كاتە وها گیر بيوو، بۆى نەكرايهوه، تازه قسەيهكه و كردوويهتى، بۆيه قسەكهى گۆرى و بەناچارى وتى: ببورن چوونە بەهەشت ئەوهندە ئاسان نيه.

فهرموده ناس و له خواترس بوو، يهك لهو كه له پياوانه بوو بهرده وام له جهنگ و جيهاد بوو. نهو زانست و زانياريهی پيی بوو، بهكردهوه نهنجامی دداو بو وهرگرتنی زانست و فهرموده، وهكو نه شقيا به ولاتان دهگه پرا.

روژيكيان چووه شاری، بههوی شهكەت و كهيل و ماندوو بوونهوه، پيی كهوته مزگهوتیكي نهو شاره، دواي نويزی (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ) ويستی هندی راکشی و بجهسيتهوه.

وهلی کابرای ميجيور به توورپه بيهوه پيیوت: ههسته برؤ دهرهوه، ئيره شوینی نووستن نييه.

پيشهوا نهحمەد به نهرم و نيانيهوه پيیوت: بو خاتری خوا، وا دهمبيني پياویکی بهتهمه نم، چومهته سالهوه، لي مگه پي با له ناو نهو مزگهوته بمينمهوه، زور هيلاکم، دهمهوی سهرخهوی بشکينم.

کابرای ميجور كهله رهق و ميشك پوت بوو، سهري ناره زايی بو جولاندو دهستی هه ره شهی لي شه قاند: بابه شتی وا نيه، نابی له مزگهوت بخهوی، دهی بچووه دهرهوه، لي ره مه وهسته.

ئيمامی نهحمەد پيیوت: بابه كه م مادام هه ر وايه، ريم بده با له ناو دهرگاكه بخهوم.

کابرای ميجور وتی: دياره قسه كردن له گه لت بی سووده.

داهاتهوه، په لاماری ئيمامی نهحمەدی دا، به دهست و پييان رايکيشايه سه ر جاده و نهو شوينهی خه لکی پييدا هاموشوی ده کرد.

پياویکی خواناس له و نزیکه نانه و اخانهی هه بوو، کاتی نهو ديمه نهی بينی، نهیده زانی نهو کابرا به ته مه نه ئيمامی نهحمەده، ليی چووه پيش و به نه ده به وه پيی وت: مامه گيان و هره لای من، لي ره بو خوت به ئيسراحت بخهوه.

ئيمامی نهحمەد چووه ناو فرنيه كه، له سوو چي كه وه راکشا، سه رنجی

کابرای دها ئهوه له بهر خۆیهوه به دهم ئهنگوتکپین و نان پانکردنهوه و نا پیوه دان، دهلی: ((استغفرالله، الحمد لله، لا حول ولا قوة الا بالله، الله أكبر)).

ئیمامی ئهحمده رووی پرسیاری ئاراسته کرد، پیی وت: ئهری برا، تو له هه موو زیکرکردنه وهرس و بیزار نابی؟

کابرا له وه لامدا پیی وت: نه به خوا، من دهمیکه خو و خدهم به و زیکرانه گرتوه، قهت دهمی من به بی زیکر نیه.

ئیمامی ئهحمده دهیزانی ئهوهی ئیستیغفار بکات، چ مه قام و ماکنه تیکی به رزی ههیه، بویه به هه لپهیه که وه پیی دهلی: ئایا به روبومه کهیت له دنیا چنیوه؟

کابرای نانهوا به دهم زه ده خه نهیه که وه پییوت: وه لاهی داوای هیچم نه کردوه له خوای پهروه رگار ئیلا داویه تی پیم، بهس یهک هیواو ئاواتم ههیه تا ئیستا پیی نه داوم، ئاواتم ئه وهیه ته نها به و چاوانه ی خوّم یهک جار ئهحمده ی کوپی حه نبهل ببینیم.

ئیمامی ئهحمده فرمیسی له چاوان داواری، به په رۆشه وه وتی: وه لاهی ئه و ئیستیغفاره ی تو بوو تا کابرای مجیوه ر بهم ته مه نه وه من به راکیشان فری داده سهر جاده بو ئه وه ی به زه لیلی بیمه دوکانه که ی تو، من ئهحمده ی کوپی حه نبهلم^{۲۱}.

^{۲۱} - ئیمامی ئهحمده (رهمه تی خوای لی بی) زۆر له خواترس بوو، (علي بن ابي حراره) ده گپرتته وه ده لی: دایکم نزیکه ی بیست سال له پی که وتبوو، نهیده توانی ری بکات، جاریکیان داوای لی کردم بچه لای ئیمامی ئهحمده و داوای لی بکه م دو عای بو بکات، منیش به ره و مالیان رۆیستم و له ده رگامدا. ئه ویش فه رمووی: ئه وه کییه؟ منیش وتم: کابرایه کی نزیك مالتانم، دایکم ماوهیه که له پی که وتوه، داوای لی کردوم بیمه لات و داوات لی بکه م دو عای بو بکه ی. ئیمامی ئهحمده فه رمووی: ئیمه زیاتر پیویستیمان به دو عایه بو خو مانی بکه ین.

کابرا ده لی من گه رامه وه، به لام پیش ئه وه ی دوور بکه ومه وه، پیره ژنیک له مالی ئیمامی ئهحمده هاته ده ره وه، وتی: تو بووی له گه ل ئه بو عه بدولا قسه ت ده کرد؟ وتم: به لی. وتی: کاتی من به جیم هیشت

ئەوھش ئەو قسانەى سەلەفى سالھمان بىر دىنئىتەوھ: (وقال بعضهم: انى
أسأل الله عزوجل منذ عشرين سنة حاجة وما أجابني وأنا أرجو لاجابة،
سألت الله تعالى أن يوفقني لترك ما لا يعنيني)^{۲۲}.

دووھم/ دوواعايەكە، بەقەت ئەو دوواعايە پاداشتى گەورەى
بۆدەنووسرى و شتىكى باشتىرى بۆ رۆژى دوايى بۆ ھەلدەگىرى:
-وھرگىرانى ئەم جوړە دوواعايانە، بابەتى غەيبىن (لەشتە پەنھان و
شاراوھكان بە زانستى خوان). جا ئەوانەى لە رۆژى دوايى كاتى خىرو
گەورەى دوعاكانى سەر دونيا و خوښىھەكانى بەھەشت دەبينن، دەلئىن:
خۆزگە لە دونيادا ھىچ دوواعايەكمان قبول نەبوايە و ھەموو دوعاكانمان بۆ
رۆژى دوايى بوايە.

سىيەھم/ دوواعايەكە بەلاو موسىبەت و تەنگوچەلەمەو ناخوښىھەكى
گەورە لەسەر خوۋى و مال و منداال و سەرۋەت و سامانى لا
دەبات:

واتا: لەبارتەقاو قەرەبووى قبول نەبوونى دوعاكاندا، لە ھەموو شت
پارىزراو دەبى و بەلايەكى زۆرى لەسەر لا دەبات. بە ديوئىكى تر: ئەگەر
شتىكى لى بستىنى، ئەوھ لە نۆژەندا شتىكى باشتىرى پى دەدات.

كەسانىك ھەن ئەوھندە پشوو كورت و بەپەلەن، بى ھەوسەلەن، زارى
دەميان بكەيەوھ، دەلئىن: دوعاى زۆرمان كردو قبول نەبوو، لەكاتىكدا دەبى
يەقىنى وابى دوعاكەى قبول بوو، بەلام بى ئاگا، وادەزانى ھەر شتىكى
داوا كرد كە ئەو شتەى بۆ نەھاتە دى، ئەوھ دوعاكەى وەرنەگىراوھ، تەنانەت
نازانى لە ئاست ئارامگىرى و رازى بوون بەو قەدەرە، خىرو پاداشتىكى

دوعاى بۆ دايكت دەكرد. دەلى: منيش بەپەلە گەرامەوھ مال، لە دەرگامدا، بينيم دايكم بەپى خۆى
ھات دەرگای بۆ كردمەوھو فەرموى: خواى گەورە لەشساغى پى بەخشيم.
^{۲۲}-احياء علوم الدين. للامام الغزالي، ج ۱/ ۶۸۵: كتاب الاذكار و الدعوات.

زۆرى بۇ دەنوسىرى جا ھەلگرتنى بۇ رۆژى دوايى بىت، يا لابردنى بەلایەكى گەرە.

ئەو كەسانەى لە نھىنى و حىكمەتى گەرەيى ئەو دواكەوتنە تىناگەن، زۆر جار بەھۆى بەدگومانىەو، خۇيان تووشى سەرگەردانى دەكەن^{۲۳} بۆيە ھەرگىز بەبىانوى قىسمەت و نىسب دەستبەردارى ئامانجەكانت مەبە، ھەمىشە نزا بىكە، چونكە زۆر جار قىسمەت و نىسب ھەمان ئەو نزاو پارانەوھىە كە سووپىت لەسەر داواكردنى و جىيى خۆى گرتووه.

ئەگەر رۆژى ئەو شتەت دەست نەكەوت كە دەتويست بەدەستى بىنى، سەرزەنشتى خۆت مەكە، مەلى: زۆر بى بەخت بووم، بەخت و شانسم نەبوو.

ئاگاداربە.. خۆت لەو قسانە بەدوور بگرە، بە باوەرەوہ بلى: لەوانەيە خواى گەرە شتىكى چاك و باشتى بۇ ئامادەكرديم.^{۲۴}

^{۲۳} - لەنىوان (القبول) و (الاستجابة) جياوازيەك ھەيە، خودا ھەموو دوعايەك وەرەدەگرى ئەگەر مەرجى خۆى تىدا بىت، بەلام كاميان بەجى دىنى بەھوى داواكراوہ، ئەوہ ھەر خۆى دەيزانى و ھەر خۆى زانايە.

مەبەست لەو جىگرتەنى دوعا ئەوہىە، بۇ نمونە: ژنىك دەيەوى مندالى بىي، دەچىتە لاي فالچى، نووشتە دەكات، سەردانى پياوچاك يا دكتورى دەكات كە رۆژكەى يەكانگىرە بەو دوعايە كە خوا لىي قبول كرددوہ، كەچى لەجىياتى باسكردنى ھۆكارو شوكرانەبژىوى خواى پەرورەدگار، داو و دەرمانى دكتور يان نووشتەو چوونە سەر شەخس دەكاتە بەدبىھاتنى ھىواو ئاواتەكانى، ئەوہش بابەتىكى مەترسىدارو خەتەرناكە ئەگەر دەرگاي دوعا بەديويكى دىكە ئاوەژوو بكات و بەلایەكى دىكەى ببات.

^{۲۴} - پياويكى بەسالچووى بپروادار ھەبوو، ئەسپىكى راگرتىوو، رۆژىكىيان لەناكاو ئەسپەكە تلىزاندى و لەو ھەرەتە نەما. كەس نەيزانى بۇ كوى رۆيشت، زۆر گەرەپان بەملو بەولا، بەلام نەياندۆزىەو! ئىوارە داھات، خەلكى ئاوايى بۇ داننەوايى، چوونە سەردانى، وتيان: پەرۆشىن بۇ ديار نەمان و بزىوونى ئەسپەكەت. سەيرە تۇ ئەگەر كەسپىكى بىبەخت و بىشانس نەبى، خىرە لەو ھەمووہ ئەسپەى ئاوايى، تەنھا ئەسپى تۇ ون دەبىت!

ئەويش بەشىنەيى وەلامى دانەوہ، وتى: تەنھا خوا دەزانى من بە بەختم، يا بەدبەخت و بى شانس. ماوہىەك تىپەرى. ئەسپەكە پەيدا بۆوہ كە لەگەل خۇيا، چەن ئەسپىكى دىكەى ھىنابوو.

کاتیڭ یونس پیغمبەر(علیه السلام) سواری کەشتیەکە بوو، شەو داھات، بایەکی توند ھەلیکرد، شەپۆلی دەریا دەتوت چیاھ ئەوھا بەرز دەبوو مەروؤ بە بینینی ترسی لی دەنیشت. خاوەنی کەشتیەکە بیروکە یەکی بەمیشتک داھات، وتی: ئەگەر دەتانەوی سەلامەتین، واباشە باری ئەم کەشتیە سووک بکەین، بۆیە ئەو بارە لەلاتانەو بارەکان قورسن، ئەو فری بدەنە ناو ئاوەکەو سەلامەتی خۆتان لەو شتانە بەنرخترە.

سەرنشینەکان بی یەک و دوو ئەو بارە قورسە ھەلیانگرتبوو، لەجیو فریاندایە ناو ئاوەکە، بەلام بەمەیشەو ھیشتا ھیچ لە بارودۆخەکە نەگۆرا، شەپۆلەکان تا دەھات بەرزتر دەبوونەو ھەو بایەکەش توندتر دەبوو. خاوەنی کەشتیەکە ھەمدیس روی کردە سەرنشینەکان و پییوتن: باینە ئەوھی من بیزانم ئەم گەردەلوولە لەکاتی خۆی ھەلی نەکردوو، ئەوھش

ئەو دیمەنە سەرنجی خەلکی ئاوی راکیشا کە دووبارە بچنەو سەردانی، بەلام ئەوچارە بو دەریزینی خۆشی بوو، وتیان: بەھاتنەوھی ئەسپەکی خۆشحال بووین، بەراستی تو پیاویکی بەبەخت و بەشانسی.

کابرا وتی: ھەر خوا دەزانی من کابرایەکی بەبەخت و بەشانسم، یان بەدبەخت!! کابرای ئیماندار کورپکی گەورە ھەبوو، روژانە خەریکی راھینان بە ئەسپەکان بوو تا لەنزیکەو دەستەمۆیان بکات، روژیکیان ئەسپەکە توند کوتای بەزەوی داو قاچیکی شکاند. خەلکی ئاوی بەبیستنی ئەم ھەوالە، دیسان چوونەو سەردانی، وتیان: ھاتووین ھاوخمی خۆمان بو قاچ شکانی کورەکەت دەریزین، بەراستی کەسیک بەختی نەبی، بەدبەختی وەک کورەکە ی تۆیە. ئەویش وتی: ھەر خوا دەزانی بەبەختین، یان بەدبەخت.

پیاوانی حکومەت داوی چەند روژی، ھاتنە ئاوی. ھەرچی گەنجیکی ئاوی ھەبوو، ھەموویان گرت تا رایچی خزمەتی سەربازیان بکەن، تەنھا کورپ پیاو ھەناسەکە نەبی کە بەھۆی شکانی قاچیو، وازیان لی ھینا و بجیان ھیشت.

لەئیسلام شتی بەناوی بەخت و شانسی و ناوچەوان بوونی نیە، وەک خەلکانیک دەلین: ئەگەر بەخت و ناوچەوانت نەیکرد، نایکا. ئەوھش گومانکردنە لەحیکمەتی خواو چارەنووسی خۆی بەبەخت و ناوچەوان دەبەستتەو.

ئامازەيەكە پيئمان دەللى: ئىيمە كەسىكى خراپمان لەناودايە، بۆيە ئەو شەپۆل و ئەو بايە توندە نانیشيتەوہ.

يونس پيغەمبەر بۇ رزگار بوون لەو تەنگرەيە، پيشنياريكى خستە بەردەستی سەرنشینهکان و پيئوتن: ئەگەر بمانەوى لەو نەهامەتيە قورتارمانبى، باشتري شت ئەوہيە تيروپشك بکەين، ليڤدا ناوى ھەر كەسىك دەرچوو، ئەوہ دەبى ئەو كەسە فرى بدريتە ناو ئاوەكە.

ھەمووان بەو پيشنيارە رازى بوون، تيروپشكيان ئەنجامدا، ئەوہى ناوى دەرچوو تا فرى بدريتە ناو ئاوەكە، يونس پيغەمبەر بوو، كارەكەيان جاريكى تر دووبارە كردهوہ، ديسان ھەر ناوى ئەو دەرچوو، كەچى نكۆلى كردو بەو تيروپشكە رازى نەبوو. بۇ دواجار كارەكەيان كردهوہ، ديسان ھەر ناوى ئەو دەرچوو، ئەوہش ھەمووى بەويستى خواى پەرودرگار بوو تا لەھەمبەر ئەو بى فەرمانیەدا بيخاتە بەردەم تاقىكردنەوہيەكى مەزن و گەرە^{۲۰}.

بەمەيش يونس پيغەمبەر تووشى ئەمرى واقیع بوو، ھيچ ريگە چارەيەكى لەبەردەم نەما، بەناچارى و بەبەر چاوى ھەمووانەوہ خوى ھەلدايە ناو ئاوەكەو لەو كاتەدا بەفەرمانى خواى پەرودرگار نەھەنگيكي زل و زەبەلاح دەرکەوت و ھەللووشى تا سەرنشینهکان بەچاوى خويان ئەو ديمەنە بيبينن چۆن نيڤدراوى خواى قووتداو ئيتەر دلنيا بن لەوہى مردووہو كۆتايى بەژيانى ھاتووہ، چونكە ھيچ زيندەوہريك نيه نەھەنگ قووتى بدات و بتوانى خوى بە زيندويىتى بدوزيتەوہ، بەلام ئەوہ فەرمانى خوايە نابى نەھەنگەكە بيكوژى، نابى گوشتەكەى بخوات و ئيسقانەكەى بشكىنى،

^{۲۰} - (فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ) الصافات: ۱۴۱ ئينجا كاتى خەريك بوو كەشتيەكە نقوم ببى، لەناو يەكتردا پشكيان ھاويشت كە ھەر كەسىك ناوى دەرچى دەبى بيخەنە ناو ئاوەكەوہ، بۇ بارسووكى كەشتيەكە، ئەويش لە پشكخستن بەشدار بوو، ئينجا گەرا لە خليسكاوان و قورعە بۇ دەرئەچوووان و خرايە ناو ئاوەكەوہ.

تهنھا ئەوھ نەبىؑ كە بەرھو تاريكى قولايى دەريا راپيچى بكات، بۆيە لەناو سى تاريكايى ماھەوھ، تاريكايى شەو، تاريكايى قولايى دەريا، تاريكايى نيو زگى نەھەنگەكە.

يونس پيغەمبەر كە خۆى بەم شيۆھيە بە تەنيا و داماوى بينى، لەوھ تيگەيشت كە ئەو بالآو ئافات و موسيبەتەى لەلايەن خواوھ بۆى ھاتووھو ھەلھ بوو، زولمى لەخۆى كرد، نەدەبوو بى فەرمانى خودا گەلەكەى بەجى بىلى، بۆيە لەناو زگى نەھەنگەكە جيگير بوو، داھاتەوھ، كەوتە كرنوش بردن و تەسبيحات و يادى خواو پارانەوھ، بە زەليليەوھ گلەيى لەخۆى نەكرد بلى: شانس و بەختم نەبوو. لە دەروونەوھ ھاواری لى بەرز بۆوھ، وتى: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) الانبياء: ۸۷ واتە: "پەروردگار! هيچ خويەك نيبە جگە لە تۆ، پاكي و بيگەردى ھەر بۆ تۆيە، بەراستى من لە ستەمكاران بووم."

*ژنيكى گەپراوھ بۆى گيپرامەوھ، وتى: شەش ھەوت سال بەردەوام دواى نويز، دەستم بۆ ئاسمان بەرز دەكردەوھ، نزام دەكرد، لەخوا دەپارامەوھ بېمە نسيبى كورپە ئاموزاكەم كە گەنجيكي تازە ھەلچووى كەلەگەت بوو كە بى ئەوھى پەروشت و دىنى لەبەرچا و بگرم، كويرانە تامەزرۆى جوانى ببووم، جوانيەكەى سەرسامى كردبووم گيرۆدەى بېم، كە لەنيوانماندا ھيچ نامە و نامەكارى و پەيوەندييەكى ئەوتۆ نەبوو، دوور و نزىك ھەستم بەھيچ خورپە و چرپەيەكى دلئى نەدەكرد وەك ئاماژەيى كە خوشمى دەوى. كە چى منى شىت و شوور، پينج فەرزە لەسەر بەرمال نويزو نزام دەكرد، لەخوا دەپارامەوھ ئەو كورپە ئاموزايەم دلئى نەرمبى و بيتە خوازبينييم، بمهيني.

رۆژيكيان زانياريم پيگەيشت كچيكي نەدى و نەناسى مارە كردووھ، بەتەمايە ھەر لەو ھەفتەيە بيگوازيتەوھ. بەو ھەوالە خەريك بوو دلئم بوەستى، مردنى خۆم زور لەو ھەوالە پيخوشتەر بوو. دەرگام لەسەر خۆم

كلؤمدا. بهدزييهوه دامه پرمه‌ی گريانيكي به‌جوش و خرؤش، به‌كول ده‌گريام، كام جنيؤ پيسه، بهو ئامؤزايه‌م دا! كام دوعاي خراپه لييم كرد، كار بهوه گه‌يشت له خوا ياخي بيم و ليي هه‌لگه‌پريمه‌وه. هه‌لگه‌پارانه‌وه چييه؟ له‌چكم له‌سهرم داكهنده و فريمدا، به‌ناشوكرييه‌وه سه‌رم به‌رز ده‌كرده‌وه، ده‌موت: خوايه گيان ئاخري چيم كردبوو؟ بوچي نزاكانمت گيرا نه‌كرد؟ خو من ئه‌وه‌نده ته‌كليفه‌م هه‌بوو ئه‌ويشت بو جي به‌جي نه‌كردم، ئيتري به‌يني من و تو ته‌واو، چيتري نه‌ ليته‌ ده‌پاريمه‌وه! نه‌داواي هيچت لي ده‌كه‌م! . وازم له‌نويزو رؤزوو هيئا.

دايكم هيشتا به‌م كه‌ين و به‌ينه‌ي نه‌ده‌زاني، رؤزيكيان به‌شينه‌يي هاته‌ لام، ده‌ستي به‌سه‌رم دا هيئا، له‌خانه‌ي سوعبه‌ته‌وه وتي: كچم ده‌ليي بوويته‌ته مريشك و له‌هيلكه‌ كه‌وتووي؟ كيشه‌ت چييه؟ ماوه‌يه‌كه‌ ده‌تبيينم نويز ناكه‌ي؟ ئايا شتيك بووه‌و من نايزانم؟ ده‌ي ئه‌گه‌ر شتيك هه‌يه من دايكتم، ده‌ي قسه‌م بو بكه‌.

منيش بي په‌روا ئه‌وه‌ي له‌دلم دابوو، ئه‌وه‌ي له‌بن به‌ره‌ بوو، هه‌موويم بو هه‌لپشت، وتم: دايه‌گيان من ئه‌وه‌نده ساله‌ نويز ده‌كه‌م، به‌نهيني، به‌چاوي پير فرميسكه‌وه ده‌پارامه‌وه ئه‌و ئامؤزايه‌م به‌نسيب بي، كه‌چي ئه‌و ژني هيئا و منيش ئه‌وها مامه‌وه، كه‌واته هيجم به‌هيچ نه‌كرد، ئيدي چيم داوه‌ته نويز و پارانه‌وه و په‌رستش؟ ته‌واو، چيتري سه‌ر به‌فه‌رزي خوا داناگرم.

دايكم به‌نهرم و نياني بوم خنايه‌وه، وتي: ياني تو ئه‌وه‌نده ساله‌ ته‌نها بو ئه‌وه نويز ده‌كه‌ي كه‌ ئامؤزاهه‌ت به‌يني؟

وتم: به‌لي بو ئه‌وه نويزم ده‌كرد ئه‌و كوربه‌ به‌يني، كه‌ دوعاشم كرد و قبول نه‌بوو، ته‌واو چيتري نويز ناكه‌م مادام ليي پارامه‌وه، به‌هانا مه‌وه نه‌هات.

دايكم بو ئالوگور و سه‌ودا سه‌ري ئه‌و قسانه‌، گه‌لي پيكه‌ني، سه‌رزه‌نشتي كردم له‌پروپووجي ئه‌و بيروكه‌ و كه‌لله سه‌ر سه‌خته‌ي شه‌يتان بيمه‌ خوارى،

وتی: کچم ناشوکر مه به، کهس نازانی خیر و شهر لهچی دایه؟ هەر خوا بهندهکانی خوئی دهناسی، کی دهلی ئەوه بو تو خیری تیدا نییه و توش نایزانی؟

منیش گالته م بهئه قلی دایکم دههات که ئەوهنده ساویلکهیه، دهیهوی به یهک دوو قسه قهناعه تم پی بیئی و لهو بریاره م پاشگهز بکاتهوه، بویه سهرم بوی لهقاند، بهلام به قسهیم نه کرد.

ئاموزاکه م ههشت نو مانگ له گهل ژنه تازه کهی نهحه واوه. وهک دهیانگی پرایه وه: دانوویان به یه که وه نه ده کولا، هه می شه ده مه قالی و شهرو شو یان بوو، ده میان له یهک سپی ببووه، ئاخری بووه شکات و شکایه تکاری، دادگا دوا ی سی چوار دانیشتنی بی ئاکام، دوا جار بریاری جیابوونه وه یانی دا.

به م هه واله ئومیدم بو گه پرایه وه، بلیم: خوی پهروه دگار نزاکانی قبول کردم. ئاموزاکه م هاته پیش، خواز بیینی کردم، بو ههفته ی ئەهولاتر گواستیمه وه.

لهو پوژه وه ژیانیکی تازه م له گه لی دهست پی کرد، ئەفسووس پیایو یکی سه ره پو و که له رهق، قسه ی که سی به هه ند هه لئه ده گرت، ئاره قی ده خوار ده وه، قوماری ده کرد، نیوه ی شه و به سه رخووشی ده هاته وه، له نیوانماندا هیچ سوژ و ههستیکی هه لیم نه بوو. زور جار له خوړا دو و دو شواوی تی که ل به یهک ده کرد، کام جنیو پیس و ناشیرینه به خو م و کهس و کاری ده دام، هه تا بو م لوا، دانم به خو ما گرت، له ئاستیدا خو م بی ده نگ ده کرد و کرپم ده چنی. ئەویش به و قسه نه کردنه ی من هی نده ی دیکه ده ته قی، هه رچی جار ی که به جواب به اتما یه، ده بووه فره تهنه و په لاماری ده دام، ده توت: جنو که دهستی لی وه شان دووه و شاگردی شه ی تانه، شه پریکی دهروونی وای له گهل به رپا کرد بووم، بی ئەوه ی خه تا باریم.

ئەو ھەندەي كەس و كارى ھەردولا ھاتنە بەينەو، ماوھىەك باش دەبوو،
دواتر تېھەلدەچوۆ، وام لېھاتبوو ھەفتەيەك لەلای بووم، دوو ھەفتە
دەتۆرام و دەچوومەوھ مالى باوكم، كورد وتەنى: جام پېر بوو لىي دەپژى.
كە زانيم ژيان بەو پەزالەتە سەر ناگرى، چونكە مندالمان نەبوو، قەناعەتى
ئەوھم بۆ دروست بوو خۆم بەتەلاقدان بەدەم و خۆم تەلاقدا، بەمەش
ئیسراحتەم كرد.

ئەو چارەنووسەي خوای گەورە بۆ مروۆقى داناوھ چەندە بەئازارې، ئەوھ لە
ناويدا رەحمەتییكى گەورە ھەيەو ئیمە نایزانين.

دوای دوو سال مانەو، بۆ جارى دووھم شووم بەكابرايەكى نەدى و
نەناس كرد كە ئیستا خاوەنى پېرى مندالم، بەلام دلخۆشم دەبينم پیاوھكەم
كەسیكى پەوشت بەرزو خواناسە، لەگەلم چاكە، پىزى بنەمالەكەم دەگرى،
زۆر پەشیمان بوومەوھ لەو ناشوكرییەي پىشتەر بەرامبەر خوای پەروەردگار
كردبووم، دووبارە دەستم بەنوێژ كردن كردهوھ، ئیستاش سەرم بچى،
نوێژم ناچى^{٢٦}.

خوای پەروەردگار دەرمانى ھەموو دەردیكە. كاتى گرفتییكمان تووش بوو،
ئاریشەيەكى گەورە بەرۆكى گرتين، ئەگەر ناخى خۆمان بۆ كەسى
ھەلپشت، ئەو كەسە چى پى دەكرى جگە لەوھى گویمان بۆ بگرى يان رى
و شوینيكمان بۆ دانى كە رەنگە ئەو رىوشوینە چارەسەرى بنەپەرتى
ئاریشەو گرفتەكان نەكات. كەواتە با دللى خۆمان بۆ پادشای راست و
ھەقىقى ئەم گەردوونە بكەينەوھ كە خاوەنى ھەموو دەسلەتیکەو ھەموو
شتیكى پى دەكرى؟

ھەرگیز لە رابردووت پەشیمان مەبەوھ بۆ ئەو تەمەنەي ھیشتا خۆت
نەناسى بوو، چونكە زاتیكى بەھیز دروستى كردووى، نەيوستووھ ھیچ

^{٢٦} - لە زمانى ئەوھوھ بۆمان دەگێرنەوھ - شاخەوان عەلى ، چ ١، ٢١-٢٥

ههنگاوئ به رهو خراپه بنیی، به لام په شیمانبه لهو کاتانهی له بی ئاگایی و
خوانه ناسین به سهرت بردوون له گهل که سانی که شایسته نه وه نه بوون
له گهل یان تی که ل بی و تو یان بو کارو کرده وهی نه شیواو ته فرده دا.

* له مالیکی کوپی دیناریان پرسى: چوئى؟ ئه ویش له وه لامدا وتى: ده بی
چوئى نه وه که سهی ته مه نی کورته و گونا هی زوره.

ژیان هیچ نییه جگه له راکردنیکی به رده وام، شادییه کی که م، غه میکی
قوول، له کو تایش مردن. که واته ژیان زور له وه کورتره که ئیمه پیی
دلته نگ بین.

مروقه که له دایک ده بی، ناماده نییه بو ژیان. کاتیکیش ده مرئ دیسان
ناماده نییه بو مردن. به راستی مردن به شیکی ترسناکی هیه نه ویش
هاتنی له ناکاوه، چونکه هردی، راکردن له مردن نییه و هه موو مروقیک
نه گهر هیچ پروانامه یه کی نه بی، یان خاوه نی دیه ها پروانامه بی، نه وه ده بی
دوا پروانامه ی مردن به ده ست بیی.

کاتیک مروقه مرد، ده لین: کوا مردووه که. کاتی نویرتی له سهر ده که ن، ده لین:
کوا جه نازه که ی. کاتی بو سهر قه برانی ده بن، ده لین: کوا مه یته که، هیچ
کات ناوی ناهینن. " دوا جار ناوی له سهر زه وی ده سریتته وه.

ئهم ژیا نه پر له هه ورازو نشیوه ناوه ستی، هیواکان نه گهر ونیشبن، نامرن.
نه گهر ده رفه ت له ده ست چوو، ته واو نابی، که واته با گه شین بین، نه وه نده
هه ول بو شتی که نه ده ین که مردن لیمانی ده سه نیته وه. نه و ژیا نه سوودی
چییه هه موو دنیا هی ئیمه بی و نه توانین ریگه له مردنی خو مان بگرین و
مردن هه موو شته کانمان لی وهر بگریته وه؟

* روژیکیان موسا (علیه السلام) پرسى یاری له په روه ردگار کرد، وتى:
په روه ردگارا، دوا ی نه وهی نه وه هه مووه بوونه وهره ت دروست کرد به و

هه موو ورده کاریییه وه، که چی دواتر دهیکهیه ئامانجی داسی مه لیکولمه وت
و دهیاندووریتته وه، حیکمته له مه دا چیییه؟!

پهروهردگار پیی فهرموو: ئه گهر دته وی حیکمته تی ئه و بابه ته بزانی، پرۆ
زهوییه کهت بکیله، کهی وهختی دروینهی هات، وهلامه کهت دهست
دهکه وی.

پهروهردگار چۆن فهرمانی پی کردبوو، ئاوی کرد.

گهنمی چاند، کاتی گهنمه که پیگه یشت و وهختی دروینهی هات، به
(داس) دهستی به دروینهی دهغل و دانه کهی کرد.

له و کاته دهنگی له غهیبه وه هات، پیی فهرموو: ئه ی موسا بو ئه و گهنمه ت
دوورییه وه له کاتیکا ئه و هه موو ماندوو بوونه ت له سه ر ناشتن و
چاودیری کردنی سه رف کرد؟

ئه ویش وهلامی دایه وه: هوکاری دروینه کهم بو ئه وهیه گهنم و کایه که له
یه ک جیا بکه مه وه، دهنکه کان بکه مه شوینی خوئی و کایه کهیش بکه مه
شوینی تایبه تی خوئی.

پهروهردگار پیی فهرموو: که وایه منیش مردنم دروست کردوو بو ئه وهی
باش و خراب له یه ک جیا بکه مه وه، مه حشرم خولقاندوه بو ئه وهی ببیته
شوینی جیگیربوونی روچه کان.

له شوینی دروینه کردندا دهنکه گهنمه کان به نرخن، کریکاره کان له سه ر
شان دهیانگوازنه وه، به لام کایه که دهخه نه ژیر پییان.

کهواته مردن قورس و ترسناک نییه. ترسناک دهرکه وتنمانه له سه ر شیوهی
راسته قینهی خویمان. چونکه مردن رهنگیکی راسته قینهی نییه، دهچیتته
لای جوانه کان به جوانی و بو لای قیزه ونه کان به قیزه ونی دهرده که وی.
لیرده دا جوانه کان به وپه ری تامه زرویییه وه چاوه پیی مردن، مردن لای ئه وان

ليقاي دۆستە بۇ دۆست، كەواتە لەبەرامبەر نەفس و ژيان، شتییكى
باشتریان پى دەدا كە مردن بۇ ئەوان بېیته ماملەھەكى پىر خیر.

* ئین قەیم دەلى: "ئەگەر نىرخى راستەقینەى خۆت بزانی، ھەرگیز بە
گوناھ كىردن رىگا بە ریسواكىردنى خۆت نادەى."

* كابرایەك ھاتە لای ئیمامى "عەلى كۆپى ئەبى تالیب" (رضی اللہ عنہ) وتى: چوار
پرسىارت لى دەكەم لە چوار شت، وەلامم بدەوہ؟
ئەویش وتى: فەرمو، بلى!

كابراكە وتى: واجب چىەو واجبتر چىە؟ نىك چىەو نىكتر چىە؟ سەیر
چىەو سەیرت چىە؟ قورس چىەو قورستر چىە؟

ئەویش لەوہلامدا پىى وت: واجب ئەوہیە خوا بپەرستى، واجبتر ئەوہیە واز
لە تاوان بىنى. نىك پۆژى قىامەتە و نىكتر لەقىامەت مردنە. سەیر
دوئىايەو لەویش سەیرتر ئەوہیە لەگەل دۇنيا تىوہگلابى و خۆشت بوى.
قورس قەبرە و قورستىش شۆركىردنەوہتە بۇ ناو گۆر بەبى زادو تویشوو.
* لۆژىك پىمان دەلى: ئەگەر نان نەخۆین ناژىن، ئەگەر نەخەوین تىر خەو
ناىن، ئەگەر كىردەوہى باش ئەنجام نەدەین ناچىنە بەھەشت و ھەموو
شتەكان و پىراى لەبەرچاوكرتنى كۆمەلى ھۆكار، نزاو پارانەوہ بە پىوئىست
دەزانن.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: "ھىچ شتىك لای خوا لە پارانەوہ بەپىزتر
نىە" ۲۷.

تەنھا يەك سۆزو بەزەبى و مېھرى پەرودىگار لەم دوئىايە ھەموو
بوونەوہرى داپۆشىوہ، دەبى ئەو نەوہت و نۆر ھەمەى بۇ دواروژ چۆن
بىت؟ وەك پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموى: "إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى مَائَةَ رَحْمَةٍ أَنْزَلَ مِنْهَا

۲۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ). حسن: رواه
الترمذي (۳۲۷۰) وابن ماجه (۳۸۲۹)

رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ، فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا
يَتَرَاحِمُونَ، وَبِهَا تَعْطِفُ الْوَحْشُ عَلَى وَلَدِهَا، وَأَخَّرَ اللَّهُ تَعَالَى تَسْعًا وَتِسْعِينَ
رَحْمَةً يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^{٢٨}.

واته: (خواسهد رهحمهتی ههیه، یهک رهحمهتی بهش کردوه له نیوان
جنۆکهو ئادهم و مهرو مالآت و گیانله بهران و مارو میروودا، ههر بهو
بهشهیه که لهناو خوئیاندا سوژیان بو یه کتر ههیه و بهزهییان بهیه کدا
دیتهوه، ههر بهو بهشهیشه که گیانله بهری کیوی بهزهیی به بهچکهی
خویدا دیتهوه، بهلام نهوهد و نو رهحمهتی تری دواخستوه، که بهزهیی به
بهندهکانی خویدا دیتهوه له روژی قیامهتدا).

ئهوهی لهم کتیبه دهمهوی ئامارهی پی بدهم ئهوهیه: ئایا دوعاکردن چونه؟
نهینی دوعاکردن چیه؟ بوچی ئاکام و ئهنجامی دوعا دیار نییه؟ کهی دوعا
قبول دهبی؟ بوچی خه لکانیک دوعا ناکهن، کهچی ههموو شتیکیان دست
دهکهوی؟ ئایا دوعا په یوهندی به قهزاو قهدهرهوه ههیه؟ ئهمه و چه ندین
پرسیاری تر، لهم کتیبه دا وهلام ددهینهوه. خوا پشت و په نامان بیته.

٢٠٢١ / شارۆچکهی تهق تهق

^{٢٨} - متفق علیه.

پیناسه‌ی دوعا له رووی زمانه‌وانی و زاراوه‌ی شه‌رعیه‌وه

له رووی زمانه‌وانی دا :

له بنه‌رهدا وشه‌ی (دُعَاء) چاوگه له (دَعَا) وه هاتووه، وه‌رگی‌رانی ئەم چاوگه له‌سه‌ر کیشی (فُعَال) ه، که ئەمه چاوگیکی قیاسیه. عه‌ره‌بیش بو چه‌ند مانایه‌ک به‌کاری هی‌ناوه :

۱- (دَعَوْتُ الشَّيْءَ، اُدْعُوهُ، دَعَاءٌ) به‌مانای (شَتِيكٌ به‌ره‌و لات بی به‌سه‌دایه‌ک یان به‌قه‌سه‌یه‌ک، له وه‌لامدانه‌وه‌ی تۆدا).

۲- (ثَبِينٌ مَنْظُورٌ) ده‌لێت: (دَعَا الرَّجُلُ دَعْوًا وَ دَعَاءً - بانگی کرد) له بنچینه (دَعَاوٌ) بووه، ئەو واوه له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌وتۆته چواره‌م پیته‌وه‌و له‌دوای ئەلیفه‌وه هاتووه، بووه به‌ (هه‌مزه): (الدَّعَاءُ).

۳- به‌مانای داواکردن و پرسیارکردن هاتووه، واته داواکردنی داواکه‌ر بو ئەنجامدانی کرده‌یه‌ک له‌غه‌یری خۆی.

له زاراوه‌ی شه‌رعی دا :

دوعا به‌چه‌ند شی‌وازی‌ک پیناسه‌ کراوه :

۱- خواستنی به‌نده له په‌روه‌ردگاری بو یارمه‌تیدان و هاوکاری کردنی، حه‌قیقه‌ته‌که‌شی: نیازمه‌ند بوونی به‌نده‌یه به‌خوای گه‌وره، خو دامالینه له هه‌ر هی‌زو توانایه‌کی تر.

۲- وته‌ی ئەو که‌سه‌ی ده‌پارێته‌وه‌و ده‌لێت: یا الله، یا رحمن، یا رحیم، یان هه‌ر وشه‌یه‌کی تری له‌م شی‌وه‌یه.

۳- ئاشکرکردن و ده‌رپړینی ئەوپه‌ری زه‌لیلی و فه‌قیری به‌رامبه‌ر خوای گه‌وره.

۴- داواکردنی بهندهیه له خوای گه‌وره که گرنگی پی بدات، وه داوای یارمه‌تیکردنه له خوای خوئی بو به‌دیھینانی مه‌رام و مه‌به‌سته‌کانی.^{۲۹}

* * *

---

^{۲۹} - دوعا‌کانمان بو وه‌رناگیرین - عه‌فان شیخ صدیق سه‌رگه‌تی، چ ۲- سالی ۲۰۰۹- چاپخانه‌ی ری نوئی، ل ۷-۸

چەمك و زاراوهكانى وشەى "دوعا" لە قورئاندا

كاتىك باس لە دوعا دەكەين، دەبى خويندنەوهمان بۆ ئەو چەمكە ھەبىت ئايا دوعا مانای چىيە؟ بۆچى دوعا دەكەين؟ داواى دوعا لە كى دەكەين؟ ئەمانە بەركول و رىخوشكارين بۆ چوونە ناو سوودو كارىگەرەكانى دوعا و دواتر حوكم و حىكمەت و مەرج و ئادابەكانى.

سەرچاوەى سەرەكى ئەم ناسىنەش، گەرانبەھەبە بۆ دەقەكانى قورئان كە ماناگەلىكى زۆر لەخۆ دەگرى. بۆيە ئەگەر پىروانىنە دەقەكانى قورئانى پىرۆز، بۆمان دەردەكەوى وشەى (دوعا) تەنھا بەمەبەستى نزاو پارانبەھە نەھاتوو، بەلكو چەندىن جۆرو شىوہى لەخۆ گرتوو، لەوانە: -

يەكەم/ بەماناى ئەسل و نەسەب ھاتوو:

مەبەست لىى پاراستنى وەچەى مروقاىەتە لە نەمان و سىرەنەو. لەم روانگەو ھەر يەك لە ئىمە بتوانى ھۆزو تىرەو رەچەلەك و بەرەبابى خوى بناسى و پىيان ئاشنا بىت، نەك نەزانى كەس و كارى كىيە، ئەو تا لە ولاتانى ئەوروپا و رۆژئاوا بەھوى داوینپىسى و تىكەلاوى كارى ناشەرەبەو، خەلكانىكى زۆر نازانن كى داىكىانە و باوكيان كىيە!

*"زەيدى كورپى حارس" لە مالى سەرورەى مروقاىەتى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) دەژيا، خوى بە ئەندامىكى ئەو مالە دەزانى، خەلك بە (زەيدى كورپى موخەمەد) بانگيان دەکرد، ئەگەر ئەمە لەرووبەكەو بۆى پىروانىن، دەبىن ئىستاش يەكەلەگەل كەسى چاك و باش بىت، پىي دەلین: فلان كەس ئەوئەندە لەگەلى باشە، داىك و باوك و براكانى ئەوئەندە لەگەلى باش نىن، يان دەلین: وەكو داىك و باوك و براو خوشكىەتى، ئەمە ھەقىقەتەىكى حاشا ھەلنەگرە كە ئىمە لە سۆنگەى خۆمانەو بە دروست و پەسندى دەزانين، بەلام خوى پەرورەدگار ئەمە بە پەسندو دادگەر نازانىت.

﴿ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاهُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ، وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ ﴾ الأحزاب: ٥

واته: ﴿ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ به‌ناوی باوکی خوینانه‌وه بانگیان بکن و نیویان ببن، واته: مه‌لین (زهیدی کوری موحه‌ممه‌د) به‌لکو بلین: (زهیدی کوری حاریس) ه، چونکه لای خوا هر نه‌وه په‌سند و دادگه‌رانیه‌ه ﴿ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا ﴾ خو نه‌گه‌ر ناوی باوکیانتان نه‌زانی تا به‌ناوی باوکیانه‌وه بانگیان بکن ﴿ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاهُمْ ﴾ نه‌وه برای نایینی و دوستانن نه‌گه‌ر موسلمان بن وه خو‌شه‌ویست و مه‌ولاتان، واته: پاش نازادبونی له کویلیه‌تی، ده‌بی بلین: فلانه که‌سی مه‌ولام!، بویه بو دواپی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌زهیدی ده‌وت: تو براو مه‌ولای ئیمه‌ی: (انت اخونا و مولانا) (فتح الباری: ۷/۵۷۰) ﴿ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ ﴾ خو نه‌گه‌ر به‌ه‌له جاریکیش بانگتان لی کردن، زمانتان وا راهاتبی، نه‌وه قه‌یناکه، له وه‌له‌دا گوناختان ناگات ﴿ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ﴾ به‌لکو گوناح له‌وه‌دایه نه‌گه‌ر له دل‌وه‌وه به نه‌نقه‌ست نه‌وه کاره بکن و نیویان به‌رن به‌غیری باوکیان ﴿ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ خوا هه‌میشه گوناح پو‌شه، دلوثان ومیهره‌بانه.

دووهم/ به‌مانای داواکردن (طلب) هاتووه:

خوای په‌روه‌دگار له سه‌رگوزشته‌ی کچه‌کانی شو‌عه‌یب و موسا پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) ده‌فرموی: ﴿ لَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ أَسْتَحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي

يَدْعُوكَ لِيَجْزِيكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ
نَجَّوْتَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ القصص: ٢٥

واته: جا دواى تاوى يه كيک لهو دوو کچه بو لای موسا هات که بهوپه پری
حه یاو شهرمه وه به پریدا ده پویششت، پاش گه پانه وه یان بو لای باوکیان و
گی پانه وه ی به سه ره اته که یان بو ی، به یه کیکیانی وت: برؤ بانگی بکه، ئینجا
ئه وه یان هات به دواى موسادا زور به شهرم ده پویششت، واته سیفته تی ئه خلاق
و داوین پاکى و نه فس به رزی پیوه دیار بوو، که گه یشته لای، پییوت:
بیگومان باو کم بانگت ده کا بو ئه وه ی پاداشت و کریی ئاودانى مه ره کان-
که بو ئیمه ت ئاودان- بداته وه. ئینجا کاتی موسا هاته لای باوکیان و
هه موو به سه ره اته که ی خو ی بو گی پرایه وه، وتی: مه ترسه ئیتر تو وای
له شاریکی هیمندا و له گه لی سته مکاران، فیرعه ون و تاقمه که ی رزگارت
بووه.

سییه م/ به مانای ئاموژگاری و رینوینیکردن هاتووه:

ئه گهر چه وت و چه ویل و هه له و په له یه کمان هه بوو، یه کیک هات له په رویشی
و دلسوزی خو ی، ئاموژگاری و رینموونی کردین بو ئه وه ی ده ست له و کاره
نه گریسه هه لبگرین و ریی راست بگرینه بهر، ئه و شتانه جگه له چاک و
باش و پاکى، شتیکی دیکه نییه، وه کو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رموی:
(الدِّينُ النَّصِيحَةُ) ^{٣٠} واته: (ثایین رینموونی و ئاموژگاریه).

مه خابن کاره سات له وه دایه که سیک ئاموژگاری بکری و ئاموژگاری که س
وه رنه گری، نمونه ی ئه وانه وه کو که سیکه که پ بی و هیچ نه بیسی، کویربی
و هیچ نه بیینی، نه خاسمه ده رهق به ئایه ته کانی خوای په روهر دگار.

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ

^{٣٠} - رواه مسلم

قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿ الكهف: ٥٧ واته: "دهبی کی لهو کهسه سته مکارتر بی که به نایاته کانی په روه ردگاری (واته به قورئان) ئاموژگاری بکری، که چی روویان لی وهرچه رخینی و ئاکامی ئه و کاره خراپانه یش که به دهستی خوئی پیشی خستوون له بیر کردبی! به راستی به هوئی کوفرو لاساریانه وه، په رده مان به سهر دلیان داهیئا تا له ماناو مه بهستی باوهر تینه گهن و که لکی لی وهرنه گرن. گویشیانمان ئه وهنده قورس و گران کرد که نه توانن هق ببیسن، چونکه خوئیان نایانه وی ببیسن، ئیمهش زوریان لی ناکه ین. خو ئه گهر هه ولی زوریان له گهل بدهیت و بانگیان بکه ی بو هیدایهت و رینویینی و ری پاست، ئیتر هه رگیز رینویین نابن و وه لام ناده نه وه، چونکه خو تینا گه یه نن و نابیسن!"

چوارهم/ به مانای بانگه وازو بانگکردن هاتووه:

هیچ شتی له وه ناجوو ناخوشتتر نییه خو ت به ده مپراستی خیزان و گروپ و کومه لیک بزانی، له ته نگانه له جیاتی پشتیوانی و پشتگرتن، چه نده بانگیان بکه ی: (وه رن پامه که ن، مه پون) که چی ئاوهرت لی نه دهنه وه، پشتت تی بکه ن.

سه رکرده ی راسته قینه ئه و که سه یه له کاتی شهرو شوو جهنگ له پیشه وه بی و له دهستکه وته کان له دواوه.

خوای په روه ردگار له قورئانی پیروز کاتی دیمه نه کانی شه ری ئو حودمان بو به یان ده کات، وه کو فیلمیک به چاوی خو مان ببینین چون ژماره یه کی زور له موسلمانان کان - دوا ی سه رکه وتنیان - شکان و ترس و بیم دایگرتوون و هه ریه که یان هه ولی رزگار بوونی خوئی ده دات، به تایبهت ئه وانه ی ئیمانیان قایم نه بوو.

﴿ إِذْ تَضَعُوا ثِقَابَكُمْ وَلَا تُكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْ أَلْسِنَتِكُمْ يَدْعُوكُمْ فِي
 أَخْرَابِكُمْ فَأْتِبْكُمْ غَمًّا غَمًّا لِّكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا
 أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿١٥٣﴾ آل عمران: ١٥٣

واته: "نهو کاتهی هه لآتن و بلاوه تان لیی کردو به کیوه که دا سه رده که وتن و له ترسی دوژمن لاتان به لای هیچ که سیی کدا نه ده کرده وه، په یامبه ریش (ﷺ) له پشت سهرتانه وه بانگی ده کردن و دهی فهرموو: (إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ، إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ، أَنَا رَسُولُ اللَّهِ مَنْ يَكْرِفْ فَلَهُ الْجَنَّةُ) واته: بگه پینه وه وه ورنه وه لای من، بگه پینه وه وه ورنه وه لای من، نهی بهنده کانی خوا! هر که سیی بگه پینه وه به هه شتی بو هیه. که چی نیوه ملتاناو ئاوپرتان نه دایه وه!. ئینجا له بهر نه وهی نیوه خه م و خه فه تتان خسته دلی پیغه مبه ره وه، خوا هر به خه م و خه فه ت جه زای دانه وه له به رامبه ر نه وه کاره تان دوو مه راقی گه وره ی پیدان، یه که م: خه می تی کشکان. دووهم: خه می نه وهی که وتیان پیغه مبه ر (ﷺ) کوژراوه!. تا بو نه وه ده سته که وته ی له ده ستتان چوو و بو نه وه کوشتن و برینانه ی دوو چارتان بوو، له وی دلگران نه بن. بیگومان بن خوا به و کارانه ی ده یکه ن زاناو به ناگایه و پاداشتان ده داته وه ^{۳۱}.

^{۳۱} - هۆکاری ئەم دۆرانه: شکاندنی فه رمانیکی سه ربازی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، چونکه له کاتی جهنگ، گوینه گرتن و فه رمان شکاندنی سه رکرده ده بیته هۆی دۆران و شکست، سه ریچییه که ش ته ماحی وه ده سه ته یانی مال وای له چه ند که سیی کرد بینه مایه ی شکستی شه ره که، هه رچه نه ده له رووی سه ربازی به شکستی گه وره له قه له م نادری، چونکه: ۱- قیاده ی عه سه کهری سه لامه ت بوو ۲- روژی دواتر ئاماده باشیان بو جهنگ ده ربهری!! به لام هر به لاو تا قی کردنه وه یه کی گه وره بوو بو موسلمانان. بویه نه و تی کشکانه ی (ئو حود) نه گه رچی به روا له ت تۆ له و سزا بوو، به لام له واقیعه دا نیعمه ت و تا قی کردنه وه بوو، موسلمانان کان و شیار بوونه وه که سه رکه وتن و بنکه وتن به سه تراوه به کۆمه لی هۆکار که ده بی نه وه هۆکارانه پشتگۆی نه خری، نه وه تا جاری بی فه رمانی کردنی پیغه مبه ر (د.خ) بووه له ده ستدانی چه ندین شه هیدو بریندارو دوا جار تی کشکان، ئاخۆ ده بی حاله تی ئیستای موسلمانان چۆنی که هه زاران سه ریچی و لاساری هه یه و که سیش به خه یالی دا نایه ت!.

ههروهها له ئايه تيكي ديكه دا هاتوه:

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ

مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿البقرة: ۲۳﴾

واته: " ئه‌ی خه‌لکینه! ئه‌گه‌ر ئیوه گومانتان له‌وه‌یه ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن منه‌وه نی‌ردرایبته خواره‌وه بو‌سه‌ر به‌نده‌که‌مان که‌مه‌مه‌ده، ئه‌گه‌ر ده‌توانن ته‌نها یه‌که سوورته وه‌کو قورئان بی‌نن و بی‌لین با هه‌رچه‌نده کورتیش بی‌ت، وه هه‌ر که‌سیک توانای هه‌یه و پی‌تان وایه ده‌توانن یارمه‌تیتان بده‌ن له‌و کاره‌دا، ئه‌وه ئه‌و که‌سانه‌یش بانگ بکه‌ن با یارمه‌تیتان بده‌ن، جا ئیدی ئه‌و که‌سه گه‌وره و سه‌رۆکیک بی‌ت، یا که‌سیکی قسه‌زان و خاوه‌ن گوته‌ری جوان و نه‌سته‌ق و ره‌وانبیژ بی‌ت. ئه‌م ته‌حه‌دایه ته‌نها بو‌عه‌ره‌به‌کانی سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر نه‌بوو (ﷺ) به‌لکو ئه‌م ته‌حه‌دایه له‌و کاته‌وه تا روژی دوایی به‌رده‌وامه. شایانی وتنه له‌و سه‌رده‌مه‌وه تا ئیستا هه‌ندی نا‌ه‌زو دوژمنی ئیسلام زۆر هه‌ولیانداوه، به‌لام که‌سیان نه‌یان توانیوه شتیکی زۆر که‌میش له‌شیوه‌ی قورئان دابنن، به‌گومانی خویان ئه‌وه‌ی له‌شیوه‌ی قورئانی‌شیان داناوه، هه‌ر زوو پوچه‌ل کراوه‌ته‌وه‌و خۆشیان سه‌رکوت کراون، بی‌گومان هیچ که‌سیک ئه‌وه‌ی پی‌ناکری و له‌توانای که‌سدا نییه^{۳۲}.

^{۳۲} - بى باوه‌پان زۆریان هه‌ولداوه، تا ئیستاش له‌هه‌ولده‌ده‌ن هاوشیوه‌یه‌که له‌ نمونه‌ی سوورته و ئایه‌ته‌کانی قورئانی پی‌رۆز دابنن تا نیشانی خه‌لکی بده‌ن، بلین: قورئان وته‌ی خوا نیه‌و دروستکراوی مرو‌فه، له‌وانه مشتیک له‌وه‌له‌به‌سه‌ت و قسه‌نه‌ی (مسيلمه بن حبيب الحنفی) ناسراو به (موسه‌یله‌مه‌ی درۆن) که‌ سالی ۱۱ی کۆچی کوژرا: (الْفِيلُ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْفِيلُ، لَهُ ذَنْبٌ وَبَيْلٌ، وَخُرْطُومٌ طَوِيلٌ). (يَا صِفْعَدُ بِنْتُ صِفْعَدِ عَيْنٍ، بَقِي كَمْ تَتَّقِينَ، لَا الْمَاءُ تُكْذِرِينَ، وَلَا الشَّارِبُ تَمْنَعِينَ، رَأْسُكَ فِي الْمَاءِ وَذَنْبُكَ فِي الطِّينِ). (والليل الأظحم، والذئب الأدم، والجذع الأزلم، ما انتهكت أسيد من محرم والليل الدامس، والذئب الهامس، ما قطعت أسيد من رطب ولا يابس). (وَالطَّاجِنَاتُ طَحْنًا، فَالْعَاجِنَاتُ عَجْنًا، فَالْحَابِرَاتُ حَبْرًا، إِهَالَةٌ وَسَمْنَا، إِنَّ الْأَرْضَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قُرَيْشٍ نِصْفَيْنِ، وَلَكِنَّ قُرَيْشَنَا

پینجهم/ بهمانای هیواو ئاوات هاتووه:

هه‌لویستی مروّ قیه ئه‌گهر له‌دام و ده‌زگایه‌کی میری یا که‌رتی تایبه‌ت، بی پرس و را، نووسراوی گواستنه‌وه‌و سزادانی پی بدن، ئه‌ویش نه‌توانی هیچ بکات و هیچت له‌ده‌ست نه‌یه‌ت؟ له‌وه‌ش ناخوشت‌تر نیه ئافره‌تیک به‌رده‌وام له‌لایه‌ن پیاوه‌که‌یه‌وه شه‌ری ده‌روونی له‌گه‌ل بکری و نه‌توانی به‌رگری له‌خوی بکات؟ ئه‌وانه‌ی به‌ند کراون و به‌رده‌وام سزا ده‌درین، ئه‌وانه له‌بیزاربوونی خویان، هات و هاواریان لی هه‌لده‌ستی، ئاوات به‌وه ده‌خوازن به‌یه‌کجار بیانکوژن و له‌کۆل ئه‌و بارودۆخه‌یان بکه‌نه‌وه، یان ئه‌وانه‌ی فه‌رمانی ده‌ستگیرکردنیان بو ده‌رده‌چی، سه‌ری دونیایان لی ویک دیته‌وه نازانن چیبکه‌ن؟ چۆن پارێزگاری له‌خویان بکه‌ن؟ ئه‌وه‌ حالێ ژیا‌نی دونیا‌یه.

بی باوه‌ره‌کان ده‌خرینه ئاگریکه‌وه که پیسته‌که‌یان سووتا، دووباره پیسته‌که‌یان به پیستیکی تازه ده‌گۆرن، حیکمه‌ت له‌گۆرینی پیست ئه‌وه‌یه ده‌ماره‌کانی هه‌ست (أعصاب) هه‌مووی به پیسته‌وه‌یه، بویه کاتی پیسته‌که ته‌واو ده‌سوتی، لاشه‌که‌ی هه‌ست به هیچ ئازاریکی ئه‌وتۆ ناکات، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له‌ سوهره‌تی (النساء) ئایه‌تی (۵۶) ده‌فه‌رمویت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا كَلِمًا فَضَحَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا

لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾ النساء: ۵۶

واته: (به‌راستی ئه‌وانه‌ی بی پروا بوون به ئایه‌ته‌کانی ئیمه، له‌مه‌ودوا ده‌یانخه‌ینه ناو ئاگریکه‌وه هه‌ر کاتیک پیستیان سووتا (برژا)، بۆیان

قَوْمٌ لَا يَعدُلُونَ. (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْجَمَاهِرَ، فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَهَاجِرْ، وَلَا تُطْعِ كُلَّ سَاجِدٍ وَكَافِرٍ). مروّ که ئه‌و ده‌قانه ده‌خوینیته‌وه پیکه‌نین دایده‌یگری، واده‌زانی وه‌سفی شتیك یا مه‌ته‌لیکی بو باس ده‌که‌یت.

دهگورپين به پيستيكي تر بو نه وهی سزاکه بچيزن، بهراستی خوا هه ميشه زالی کاردرسته).

خوای پهروهردگار دهرهق بهو ئاوات و هات و هاواری نهو کهسانه دهفرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْقَىٰ كِتْبَهُ، وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾﴾ الانشقاق. واته: "نهو کهسهی له پشتییه وه نامه ی کرده وه کانی درایه دهستی نهو نیشانه ی بهدبهختی یه، هاوارو دادی لی هه لدهستی و هیواو ئاواتی مردنی خو ی دهخواری، دهلی: خوییه مهرگ، خوییه بمکوژه، خوییه له ناوم ببه".
شه شه/ به مانای بانگیشکردن هاتووه:

بانگیشکردن بو داوهت و کاری خیرو سوود و هرگرتن له یه کتر، نازو نیعمه تیکه خو شنوودی دهخاته دل و دهروونی مروقه، له وه شدا هه موو بانگیشکردنی جیی و هرگرتن نییه، به تایبته ته گهر بو کاری خراپه و به دپروهشتی و بلا بوونه وهی فساد بیته.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرِ نَظْرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِنِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾
الأحزاب: ٥٣ واته: "نه ی نهو کهسانه ی باوه پرتان هیناوه، مه چن بو سهردانی ماله کانی پیغه مبه ر(ﷺ) مه گهر پیگه تان پی بدری و مؤلهت بخوازن (نه گهر مؤله تدران بو نانخواردن) چاوه پری پیگه یشتنی مه کهن نه گهر پی نه گه یشتبوو (مه به ست نه وه یه زوو مه چن که هیشتا خواردنه که پی نه گه یشتووه). به لام نه گهر بانگکران بو نانخواردن نه وسا برونه ژووره وه، ئینجا نه گهر خواردنه که تان خوارد، بلاوه ی لیبکه ن و بو قسه کردن مه میننه وه، چونکه مانه وه تان نازاری پیغه مبه ری خوا(ﷺ) ددها، نه ویش شهرمتان لی ده کات (که بی دهنگه) به لام خوا له وتنی هه ق شهرم

هروهها له نایهتی: ﴿ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

﴿ ۲۵ ﴾ یونس: ۲۵ واته: "وه خوا بانگیشتی خه لکی دهکات بو مالی ناشتی و نارامی که بههشته، وه هر که سیکیشتی بوی رینمونی دهکات بو ریگی راست که ئیسلامه".

حهوتهم/ بهمانای وته و قسهیه که که کردهوی له گهل نه بیت:

﴿ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنًا إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ الأعراف: ۵
واته: "ئه و کاته سزای ئیمه یه خهی پیگرتن ئینجا قسه و گوفتاریان هیچ نه بوو تهنها ئه وه نه بی دهیانوت: به راستی ئیمه سته مکار بووین، به راستی ئیمه یاخی بووین".

ههشتهم/ بهمانای پیشنیار خسته بهردهم هاتوه:

﴿ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ. مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ

الْعَفْرِ ﴿ غافر: ۴۲ واته: "بانگم دهکن تا باوهرم به خوا نه مینی و هاوهل و شهریکی بو بریار بدهم، بی هیچ به لگه و زانست و زانیارییه که، له کاتی که دا من بانگتان دهکم بو لای زاتیک که زور بالا دهسته و زوریش لیخوشبووه".

نویهم/ بهمانای داوای یارمهتی و پهنا بو بردن و هاوارلیکردن هاتوه:

﴿ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَاتُوا بَعْشَرَ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ

دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿ هود: ۱۳ واته: "به لکو له گهل ئه وه هموو

به لگانه دا) ئه وانهی ده لین: محهمه د قورئانی هه لبه ستووه، پییان بلی: جا ئیوه ده سوورده تی وینه ی ئه م قورئانه بیین، هر که سیش له خوی گه وره به در، ده توانن بانگ بکن (بو هاوکاریتان په نای بو ببهن) ئه گهر راست دهکن؟".

دهیهم/دوعا به مانای دوعا هاتوه:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ﴾ الأعراف: ۱۸۰ واته: "هر بؤ خواجه هه موو ناوه جوان و پیروزه کان، جا (ئه ی ئیمانداران) بهو ناوانه دوعا و نزا بکهن و هاناو هاوار بؤ ئه و زاته ببهن، واز بیئن له وانه ی له ناوه پیروزه کانی خوا لادان ده کهن و (سیفیهت و ناوه کانی خوا به کار ده هیئن بؤ غهیری خوا) له ئاینده دا پاداشتی ئه و کارو کردانه وه یان و هر ده گرن که ئه نجامیان ده دا" ۳۳.

موشریکه کان به موسلمانانیهان دهوت: بؤچی نایه ن واز له محهمهد و ئایینه که ی بیئن و په پیره وی له ئایینه که ی ئیمه بکهن و بگه رینه وه سه ر دینی باب و باپیرانتان، خوا له وه لامیاندا ده فهرمو ی: ﴿قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ الأنعام: ۷۱ واته: "ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بهو بته رستانه بلی: نایا ئیوه ده لئین بیجگه له خودا هاوار بکهین و بانگی شتیک بکهین و بیپه رستین که نه سوودمان پی ده گه یه نی و نه زیان و پاشگه ز بیینه وه دوای ئه وه ی خوا هیدایه تی داین". ئه مانه ی سه ره وه ناماژیه که بؤ تیگه یشتن له چه مکی (دوعا) تا بابای باوه ردار له ژیان دا ره نگریزی بکات و له مانا و مه دلوولی دوعا تی بگات".

* * *

۳۳ - "وذروا الذین یلحدون فی اسمائه" واته: له وانه گه رین ده ست له ناوه کانی خوا و هر ده دن و به ده ستی ئه نقه ست ناوه کان ده گۆرن که تییدا بهو گۆرینه له مانا و مه به سته که ی لا ده دن و ناوی تری بؤ داده نین. موشریکه کان له جیاتی ئه وه ی ناوی (الله) بیئن، ده یانوت: (لات)، له جیاتی ئه وه ی ناوی (عزیز) بیئن، ده یانوت: (عزی).

نایا دوعا کردن دروست و رهوایه؟

پارانه‌وه له‌خوا جورئته، گهر بیته دی رحمه‌ته، گهر نیته دی حکمه‌ته.
پارانه‌وه له مروؤ خه‌فته، گهر بیته دی منه‌ته، گهر نیته دی زیلله‌ته.
ئه‌گهر بمانه‌وی له‌سه‌ر ههر چه‌مک و ده‌سته‌واژیه‌ک بوه‌ستین، نه‌خاسمه
بابه‌تیک په‌یوه‌ستبی به‌دین و ژینه‌وه، ده‌بی له‌رووی ره‌واییه‌وه بو‌سی
سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی بگه‌رپینه‌وه، ئه‌ویش: قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعی
زانایانه.

بو‌یه کاتی‌ک ده‌پرسین: نایا دوعا‌کردن ره‌وایه؟ له‌م پوانگه‌وه ده‌بی هه‌لو‌یسته
له‌سه‌ر سی خالی جه‌وه‌ری بکه‌ین، ئه‌وانیش:
یه‌که‌م/ قورئان:-

له‌ قورئانی قسه‌له‌جی، ده‌یه‌ها به‌لگه‌ی حاشا هه‌لنه‌گر هه‌یه ره‌وایه‌تی به
دوعا ده‌دات، به‌جو‌ری له‌ خو‌یندنه‌وه‌ی هه‌ندی ئایه‌ت، دوعا ده‌بیته‌ فه‌رزی
کیفایه، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک فه‌رمانمان پی ده‌کات لی‌ی بی‌ارپینه‌وه.

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ
جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ غافر: ۶۰

واته: "ئه‌ی خه‌لکینه په‌روه‌ردگارتان فه‌رموویه‌تی: ئیوه هاناو هاوار بو‌من
بی‌نن، من دوعا و نزاتان گیرا ده‌که‌م، به‌راستی ئه‌وانه‌ی خو‌یان به‌گه‌وره
ده‌زانن و لووت به‌رزی ده‌که‌ن له‌ئاست په‌رستنی مندا، له‌ ئاینده‌دا
به‌سه‌رشو‌ری و خه‌جاله‌تییه‌وه ده‌خرینه‌ ناگری دو‌زه‌خه‌وه."

خو‌ئه‌گهر وازه‌ینان له‌ دوعا مه‌به‌ست لی‌ی خو‌به‌گه‌وره‌زانین بی‌ت، ئه‌وه
ده‌چیته‌ خانه‌ی سه‌رپیچی و بی‌باوه‌ر بوون، عیباده‌ت لی‌ره به‌مانای دوعا
دی.

ههر له‌ فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌یه به‌ زه‌لیلی و کو‌پوزانه‌وه دوعا

بکهین.

﴿ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْتَدِينَ ﴾ الاعراف: ۵۵ واته:
"به زهلیلی و کوپوزانه وهو به هیمنی - نهک به هاوارو دهنگی بلنده وه -
داوا له پهروهردگارتان بکهن و لیلی بیارینه وه تا پیویستییه کانتان بو
جیبه جی بکات و بتانخاته بهر پهحمتهی خوئی، به لام له سنور دهرمه چن،
چونکه خودا نهو کهسانه ی خوش ناوی له سنور دهرده چن و داوا ی شتییک
دهکن که بریار نه دراوه بویمان و فرمانی خوی له سهر نییه."
مروقه به ناشکراو نهینی په نا ده باته بهر پهحمتهی خوی دلوقان، نهوا له
گیرابوونی دوعاکانی دا خیرو خوشی دهستی دهگری، له شهرو ناشوب
دور ده که ویته وه، به مهرام و هیواو ناواته کانی دهگات.
دووهم / سوننه ت:-

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموی: " (ان الدعاء هو العبادة) جا پاش نه وه
ثایه تی ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِيْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴾ ی خوینده وه". (متفق علیه).
کهواته هر کارو پیشه و شتییک حیسابی عیبادت و په رستشی بو بکری،
ده بیته تویشووی چاکه کاری که له تواماری کرده وه کانیدا هر دوعایه ک
بکات بوئی به چاکه یه که دنووسری و به پیچه وانده وه دوعانه کردن تووره یی
خوا به دوا ی خوئی دینی. نه وه تا له فهرمووده یه کی دیکه دا پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموی: " نه وه ی له خوا ناپارینه وه، خوا لیلی تووره یه"^{۲۴}
نه وه ش هره شه یه کی روونه، نامارزه یه که فرمانمان پی دهکات هه میشه
دوعا بکهین و له خوا بیارینه وه^{۳۵}.

^{۲۴} - عن ابي هريرة (رضي الله عنه) ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال (من لم يسأل الله غضب عليه) رواه امام أحمد و أصحاب السنن.

^{۳۵} - دوو جوړه پارانه وه هه یه، یه که م: (دُعَاءُ الْعِبَادَةِ) بریتیه له داواکردنی یاداشت دهرهق به
کرده وه چاکه کان و کارکردن به مخرج و داواکاریه کانی وه که نه جامدانی نویژو روژوو و زهکات و حه ج

سییه م/ئیجماع:-

ته و او ی زانایان له سهر ئه وه كوڤ و هاوړان كه دوعا كردن پيويستيه كي
حاشا هه لنه گره و به ده گمه ن زانايه ك نادوژينه وه كه له م سوڼگه وه
بوچوونه كاني جياواز بيټ.

ده قيكي رoon و راشكاو يش له مهر و ازهيانان له دوعا له بهر ده ست نيه كه
ئه وانه ي دوعا ناكه ن له دين و هر ده گه پيڼ يان نا؟ به و اتايه كي تر: ئه م باسه
ساغ نه كراوه ته وه، ئاخو: بپراي بپر دوعا نه كردن كوفره يا حرام يا
مه كروه، به لام هر شتيك مه به ست ليي خو به گه و ره زانين بيټ، ده چيټه
خانه ي لادان و كافر بوون، وه ك چوڼ شه يتان به هوي خو به زلزانينه وه
ئاماده نه بوو فه رمايشته كاني خوي په روه ردگار جي به جي بكات، له وه شدا
په پره واني شه يتان چاره نووسيان هه مان چاره نووسي شه يتانه، وه ك خوي
په روه ردگار ده فه رموي: ﴿ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُاُ عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم
مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ الزمر: ٦٠ واته: "له روژي
دوايي ده بيني ئه وانه ي درويان بو خوا هه لده به ست، رويان ره شه، ئايا له
دوزه خدا شوينيكي نيه بو خو به گه و ره زانان؟"

و... هتد. دوهم: (دُعَاءُ الْمَسْأَلَةِ) بريتيه له داوا كردني سوويك يان لابردي خراپه يه و داوا كردني
پيويستيه كاني مروڤ.

دوعا و پارانه وه به شيكه له زيكر، زيكر يش بريتيه له رزگار بوون له بي ئاگابوون و له بيرچوونه وه.
پيويسته هه موو زيكر يك دل و زوبان تيايدا به شداريټ، نه ك دل يا زوبان به ته نها، سي جوړ زيكر
هه يه، يه كه ميان: زيكر و يادي خوي گه و ره به ناوه جوان و سيفه ته به رزه كاني. دوهم: زيكر
فه رمان و كار كردن به چا كه و نه هي و ازهيانان له خراپه و ناسيني حلال و حرام و پابه ندبوون به
ئه حكامه كانه وه. سييه م: زيكر و يادي نيعمه ته له بن نه هاتووه كاني خوي گه و ره.

له كتيبي المصباح المنبر ١٩٤/١ هاتووه: پارانه وه له زمانه واني دا به ماناي (الطَّلَبُ وَالِابْتِهَالُ)
داوا كردن و كپووزانه وه ديټ، ده وترټ (دَعْوَةُ اللَّهِ أَدْعُوهُ دَعَاءً: ابْتَهَلْتُ إِلَيْهِ بِالسُّؤَالِ وَرَغِبْتُ فِيهَا
عِنْدَهُ مِنْ خَيْرٍ) داوام له خوا كرد به داوا كردن، واته: به لانه وه داوام لي كردو له و خيرهي كه هه يه تي
به ئوميډ بووم.

له رووی حوکمه وه:

۱- رای هندی له مالیکی و شافعیه کان وشهی (أَدْعُوْنِی) ئه مره "لیم بپارینه وه"، بویه ده لاین: دوعا واجبه و نمونه به پینچ نویژی فهرزه که ده کهن، ده لاین: نویژ، و اتا دوعا.

۲- رای کۆمه لیک له زانیانی سه له ف و خه له ف دوعا به موسته حه ب ده زانن، به لگه بۆ ئه و قسه یان نمونه به و ئا فره ته ده هی نه وه که هاته لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وتی: من فیم لی دی، که ف له ده مم دیته دهر و ده که وم، کاتی وام لی دی ئا گام له خۆم نامینی، جله کانم له به رخۆ داده که نم و خۆم رووت ده که مه وه. پیغه مبه ریش (ﷺ) فرمووی: دوعات بۆ بکه م چاک ببیته وه، یا خود له سه ر ئه م نه خوشیه ت ئارام ده گری تا به یه که وه بچینه به هه شت؟ ئا فره ته که وه لآمی دایه وه، وتی بیگومان ئارام ده گرم، چونکه پیم خوشه به یه که وه بچین بۆ به هه شت، به لآم داوات لی ده که م دوعام بۆ بکه ی، چیتر له کاتی بی هۆشی دا جله کانم دانه که نم. ئه وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) دوعای بۆ کرد، ئا فره ته که له و رۆژه به دوا وه چیتر له کاتی بی هۆشی دا خۆی رووت نه کرده وه.

۳- به شیکی دیکه، پیمان وایه هندی جار واجبه وه ک دوعای ناو نویژ، هندی جار سوننه ته وه ک دوعای ئیستیخاره، هندی جار مه کروه ه وه ک دوعا کردن له شوینی نه شیا و به یادی خوا (وه ک ئاوده ست) و هندی جاریش گونا هه وه ک دوعا کردن له خۆ و مال و مندال و جاری واهیه حه رامه وه ک پارانه وه له غه یری خوا و جاری وایش هیه موباحه وه ک داوا کردنی هه ر شتی که گونا هی تیدا نه بی، ئه وه ش رای هندی له مالیکی و شافیعی و شیخول ئیسلام ئیبنو ته یمیه ئه مه یان لا په سنده.

* * *

نایا خوای پەروردگار دوعای بی باوهران قەبول دەکات؟

نۆر جار ئەو پرسیارە ئەندێشەو هزرۆ خەیاڵمان داگیر دەکات: بۆچی دوعاکردن بۆ بابای موسڵمان مەرجدارە و بۆ غەیری موسڵمان بی مەرجه؟ بەمانایەکی تر: کابرایەکی بی باوهره، هاوبەش بۆ خوا بربار دەدات، کوفر دەکات و سەرپێچی فەرمانەکانی خوای پەروردگار دەکات، کەچی کاتیکی دوعا دەکا، دوعاکە ی قبوڵە؟ لەوە لأمدا دەبی بزاین دوو قەدەر هەیه:

یەكەم/ قەدەری شەری:

دووهم/ قەدەری کەونی:

*قەدەری شەری ناوہکە ی بەخۆوہیە، رەوایەتی پیوہ دیارە بۆ ئەوانە ی خۆیان بە موسڵمان دەزانن، لەوہش دا خوای پەروردگار ری و شوینی بۆ داناوہ، پابەندو پەيوہستی کردوہ بەہەندی یاساو ریسا کە ھەموو شتەکانیش بە خوشی و ناخوشی بۆی بەخیر دەگیڕی و دەزانن چۆن پاداشتی بداتەوہ!

*قەدەری کەونی ئەوہیە مرۆقەکان بە باوہردارو بی باوہرەوہ چونکە دروستکراوی خوای گەورەن و لە ربوبیەتی خوای بالادەست بە سیفەتە بەرزەکانی کە رەزاق و مالیک و رەحیم و فتاحە و ... ھتد، کەواتە لەلای پەروردگار، کەسیکی پابەندو موسڵمان لەگەل کەسیکی یاخی و سەرکیش و بی باوہر لە رووہ مرۆقایەتیە کە ی یەک شتە، چونکە ھەمووان دروستکراوی ئەون، بۆیە بەبی جیاوازی وەکو یەک لە دروستکراوہکانی خۆی سەیریان دەکات و دەستبەرداریان نابن و رزق و رۆزی دەدات کە رەنگە زۆری لە شتەکان بەو بیباوہرە بدات و کەمتر بەو یتەر بێخشی، ئەوہش بی حکمەت نییە، (حیکمەت لای خوایە) ^{۳۶}

^{۳۶} - پاشایەک بە وەزیرە کە ی وت: چاکترین شت چیە بێتە ماہی رزق و رۆزی کەسیک؟ وتی: ئەقلیک پیی بژی. وتی: ئە ی ئەگەر ئەو ئەقلە نەبوو؟ وتی: ئە دەبیکی خۆی پی برازینیتەوہ. وتی: ئە ی ئەگەر

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ ﴾ هود: ٦ واته: "هه موو رووهك و گيانله به ريكي سهر نهم زهويه (مروقه و نازل و زينده وهراني تر) هه موو زين و گوزهرانيان له سهر خوايه و بو خويشي برياريداوه كه ده بي بيانزييني".

ئه وه ي له و نايه ته ده فامري ئه وه يه: خواي گه وره چون رزق و روي به بابايه كي باوه پدار دعات، به هه مان شيوه رزق و روي به بابايه كي بي باوه پدار دعات و ئه وه ي داواي لي بكات، هه ريه كه به هوكار يكه وه پيي دعات.

حه سه ني به سپري (ره حمه تي خواي لي بيت) ده لي: " له ٩٠ شوي ني قورئاني پيرو ز خويندوومه ته وه خواي په روه ردگار گه ره نتي رزق و روي به به نده كاني داوه، كه چي ته نها له يه كه شوي ني قورئان باس له وه ده كات كه شه يتان به هه ژاري ده ماترسييني"

وه لي پروا به درو و ده له سه ي شه يتان دينين، پروا مان به به لينه راسته كه ي خواني به هه بارود و خيكي نه خوازمان به سهر داد ي، نه بووني رومان تي ده كات، به قسه ي شه يتان سه ري دنيا مان لي ويك ديته وه، واده زانين به هو ي هه ژاريه وه له برساهه مرين، له كاتيكا پيش مردن تا پارويه كمان له سهر نهم دونيايه مابيت، لي ي ده خوين.

لهم روانگه وه پابه نكردني باوه پدار له وه دا رهنگ ده داته وه كه ياساو ريساي ئيلاهي روي و ئاشكرايه. بي په روا ده قه كاني قورئان و سوننه پيمان ده لي: ژياني دنيا و داروژ دياره، ئه وه مروقه كه خويه تي

سه رپشكراوه كام لهم دوو ريگه يه هه لبريري: ﴿ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا

شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴾ الإنسان: ٣ واته: "به راستي ئيمه رينموينيمان كرد بو

ئه ويشي نه بوو؟ وتي: سامانيك خوي بي داپوشي. وتي: ئه ي نه گهر سامانيشي نه بوو؟ وتي: با هه وره تريشقه يه كي لي بدات و له ناوي به ري تا خه لكي ولات له ده ستي به سيته وه.

رېگه‌ی راست، به نازدی ده‌توانی^{۲۷} بېټه که سایه‌تیه‌کی ئیماندارو سوپاسگوزار، یان بی^{۲۸} باوه‌رو خوانه‌ناس".

که‌واته ئه‌گه‌ر دنیاو دواروژنی بوی، له‌وه‌دا پره‌نسیپ و یاساگه‌لیکی بو^{۲۹} داناوه ده‌بی^{۳۰} جی^{۳۱} به‌جییان بکات بو^{۳۲} ئه‌وه‌ی دواروژنو به‌هه‌شت بو^{۳۳} خو^{۳۴}ی مسوگه‌ر بکات.

خو^{۳۵} ئه‌گه‌ر هر لای به دنیا‌دا کرده‌وه، پشتی له‌دواروژن کرد، ئیتر شتی^{۳۶}ک نامینی^{۳۷} به‌ناوی ملکه‌چبون و گوپرایه‌لی، بو^{۳۸}یه ئه‌گه‌ر ژیانی دنیا‌یه‌کی کاتی پر خوشی هه‌بی^{۳۹}، ئه‌وه دواروژنو به‌هه‌شت له‌ده‌ست ده‌دات و دو^{۴۰}زه‌خ ده‌بیته^{۴۱} دوا مه‌نزلگای هه‌تا هه‌تایی^{۴۲}.

لوژیکیش ئه‌و هه‌قیقه‌ته ناشاریته‌وه که مروقی ژیر له‌نیوان دوو هه‌لبژارده^{۴۳} (قازانجیکی گه‌وره و ژیانیکی هه‌میشه‌یی) (قازانجیکی که‌م و ژیانیکی کورت و کاتی) هه‌ر قازانجه گه‌وره و ژیانه هه‌میشه‌یه‌که هه‌لده‌بژیری^{۴۴}.

* ماموستا مه‌لا (عبدالمجید محمد طیب) له زمانی دکتور (جه‌مال مه‌لا محهمه‌د باجوری) ده‌گپریته‌وه، ده‌فه‌رموی: هه‌ر که‌سیک له خوا پیاپریته‌وه^{۴۵} ئه‌گه‌ر موسلمانیش نه‌بی^{۴۶}، خودای په‌روه‌ردگار دو‌عاکه‌ی قبول ده‌کات بی^{۴۷} ئه‌وه‌ی هیچ په‌رده‌یه‌ک له‌نیوانیان هه‌بیت.

عن انس رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: (اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ وَإِنْ كَانَ كَافِرًا فَإِنَّهُ لَيْسَ دُونَهَا حِجَابٌ)^{۴۸}.

کاتی خو^{۴۹}ی مالمان له شاری تکریت بوو، کابرایه‌کی عه‌ره‌ب بو^{۵۰}ی گپرامه‌وه، وتی: له چله‌کانی سه‌ده‌ی رابردوو، روژیکیان له شاری موسل^{۵۱} پیاویکی

^{۲۷} - کاتی^{۲۸}ک له دایک ده‌بین، بانگ ده‌دری به‌گویمانان، کاتیکیش ده‌مرین به‌بی بانگدان نوژنمان له‌سه‌ر ده‌که‌ن وه‌کو ئه‌وه‌ی ژیانمان هیچ نه‌بی و بریتی^{۲۹}بی له‌و کاته که‌مه‌ی نیوان بانگ و نوژنکردن، که‌واته با ژیانمان به‌شتی به‌سوود به‌سه‌ر به‌بین.

^{۳۰} - رواه أحمد وصححه العلامة الألباني في "الصحيحة". وغير ذلك.

به ته مه ن كه جووله كه بوو، له بازار ده سووراپايه وه، بى ئه وهى زهره رو زيانى بو كه س هه بى.

گهنجيكي به ناو موسلمان به هه وای هه وهس له جيوه دست ده گه يه نيته شووتيه كي بوگهن و تيبى ده گرى، سه ري جووله كه كه ده شكيني و ئاوى شووتيه كه ي به دم و چاو داده چوپركي.

كابراى جووله كه خوئ شيلوو ناكات، له جيوه هه ردوو ده ستى بو ئاسمان به رز ده كاته وه: ياره بى خوايه خوئ ده بينى ئه و گه نجه، چ بى ريزيه كي به رامبه ر كردم، ليئ ده پاريمه وه هه قم بكه ي.

گه نجه موسلمانه كه دواى شه و روژى، له هه مان شوين كت و پر به ر بووه، گيانى له ده ستدا))^{۳۹}.

---

^{۳۹}- ده گپرنه وه پياويكى موسلمانى بازركان له دواى زه مه نى هاوه لان، به خو و ولاخي كه وه به ريگه يه كدا گوژه ري ده كرد، له ناكاو دزيكى لى پهيدا ده بى، هه رچى ياره و پوليكى پييه، هه مووى لى ده سينى و هه ر به وه ناوه ستى، پيى ده لى: "ده ي خيرا خوئ ناماده كه، ده بى بتكوژم". ئه و يش پيى ده لى: "باشه ئه وه مال و سامانه كه ت به ولاخه كه وه لى سه ند، ئه ي بو ده مكوژى؟ ئايا به كوشتنى من هيج قازانجيك ده كه ي؟" ئه و يش وه لامى ده داته وه: "چاره م نييه ده بى بتكوژم".

كابراى بازركان پيى ده لى: "ده ي كه وايه ده رفته م پى بده دوو ركات نويز بكه م". ئه و يش ده رفته تى پى ده دا. كابراى بازركان نويزى دابه ستا، له كرنوشي يه كه مى دا، له ناخه وه هاوار ده كاته باره گاي خواى په روه ردگار: "الله اكبر، الله اكبر، خوايه رزگارمكه". دزه كه له گه ل هه ر هاوار كردنيكى كابراى بازركان، هه ست به ده نگ و ترسيكى ناديارو چاوه پروان نه كراو ده كات.

كابراى بازركان له كرنوشي دووه ميده هه مان شت دووباره ده كاته وه: "الله اكبر، الله اكبر، خوايه رزگارمكه".

دووباره دزه كه له گه ل هه ر هاوار كردنيكى كابراى بازركان، هه ست به هه مان ده نگ و ترس ده كات. كاتيک كابراى بازركان سه لام ده داته وه، مروقيكى به رچاو ده كه وي، سه ري سوږ ده مينى ئه وه هيڙشى كردوته سه ر دزه كه و كوشتوويه تى.

كابراى بازركان رووى به لادا وه رده گپرى و پيى ده لى: "ئه وه تو كيى وا له من پهيدا بووى؟ ده ك خوا ياداشتى به خيڙت بداته وه".

* به چه کیمیکیان وت: ئیمه به هوی برسیتییه وه ناچار بووین گۆزه یه کی سی سهد ساله ی باب و باپیرانمان بفرۆشین که نه گهر نه بوونی و برسیتی نه بوایه، نه وه نیه تی فرۆشتنمان نه بوو.

نه ویش له وه لامدا پیی وتن: خوی گه وره رزی سی سهد سال بهر له ئیستای بو ئیوه داناوه تا له م بارودوخه ناهه مواره بو خوتان بیفرۆشن، ئیوهش ناشوکر مه بن و سوپاسگوزار بن.

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموی: (لا یلدغ المؤمن من جحر مرتین) ^{٤٠}.

واته: (بابای باوه ردار دوو جار له کونی که وه ناگه زری).

گه مرژیی مروقه له وه دایه کاریک دوو جار دوو بار بکاته وه، که چی چاوه روانی نه نجامیکی جیاواز بییت.

مروقی مه ردو ژیر دوو جار له ده رگایه ک نادات که روژی له روژان به روی داخرابی، به لام هیچ ده رگایه ک له ده رگای خودا شایانی نه وه نیه زیاتر له جاریکی لی بده ی، هه رگیز بیر مه که وه نه گهر خوی گه وره نیعمه تی زیاتری داوه به که سانی تر، نه وه تو ی بی به ش کردو وه، ئیمه که م تا زور نیعمه تمان پی به خشراره، به لام هه ریه که به ریگایه کی جیاواز. زانست و حیکمه تیش له وه دا هه ر لای خوی وه ئیمه هیچی لی نازانین ^{٤١}.

* ئیمامی عه لی (رضی الله عنه) ده فهرموی: "به کوپو کچه وه نزیکه ی ٣٠ مندا لم هه بوه

نه ویش وه لامی ده داته وه، پیی ده لی: "من فریشته م و له شیوه ی مروقه ده رکه وتووم، وه کو تو یه که م هاوارت کرد، من له ئاسمانی چواره م بووم، داوام کرد خوی گه وره ئیزنم بدات بو نه وه ی رزگارت بکه م، خوی پهروه ردار ئیزنی دام، له گه ل هه ر (الله اکبر) یکی تو دا، ئاسمانیکم بری. (نه وهش به لگه یه که نه وه ی به راستی هاواری خوا بکات، خوا به هاوارییه وه ده چیت)".

^{٤٠} - أخرجه البخاري (٦١٣٣) في كتاب الأدب، ومسلم (٢٩٩٨) في كتاب الزهد والرقائق.

^{٤١} - موسلمانی ته واو هه رگیز به خه یانیش هه سادته به ده وله مه ندی که س نابات!! چ جای نه وه ی که سی که به ناشه رعی خوی ده وله مه ند کردبی، چونکه ده زانی نه وه که سه هه ر له دونیا ناگری دوژه خی بو خوی خو ش کردو وه، ئایا مروقی ژیر، هه سادته به ناگر ده بات؟

سویند به خوا روژیک بیرم له وه نه کردۆته وه چۆن رزقیان بـدهم چونکه دهزانم خوا رهزاقه، لههر شوینیک بن، خوی گهوره رزقیان ده دات".
 *خواناسیک دوعای ده کرد دهیوت: "اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي رِزْقِي"^{٤٢} (خودایه بهرکهت بخه ره رزق و روژیمه وه).

پییان وت: بۆ نالیی خودایه رزقم پی ببه خشه؟
 خواناسه که وتی: بویه وانالیم، چونکه خوی گهوره رزق و روژی بۆ هه مو گیانله بهریک مسوگهر کردوه، به لام من داوای بهرکهتی لی ده کهم، چونکه بهرکهت یه کیکه له سه ریازه ونه کانی خوی گهوره، ئەگهر بینیری بۆ هه ر خواردنیک، زوری ده کات. ئەگهر بینیری بۆ هه ر منالیک، سألحی ده کات. ئەگهر بینیری بۆ هه ر لاشه یهک، به هیزی ده کات. ئەگهر بینیری بۆ هه ر دلک، خو شبه ختی ده کات.

بویه پیویسته پاش هه ر نویرتی، داوای ئەم بهرکهته بکهین و سی جار بلیین: "خوایه بهرکهت بخه ره ژیانمان، مندالمان، رزقمان، ته ندروستیمان" به گیرابوونی ئەم نزایه، دوور له هه ر خه م و خه فه ت و راپاو دلتهنگی و دلتهندییهک، ژیانیکی خو شنوود و به خته وه ر به سه ر ده بهین.

* * *

^{٤٢}-(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي). أخرجه أحمد، ٢٧ / ١٤٤، برقم ١٦٥٩٩، والترمذي، كتاب الدعوات، باب حدثنا علي بن حجر، برقم ٣٥٠٠، والنسائي في السنن الكبرى، ٦ / ٢٤، برقم ٩٨٢٨، وحسنه الألباني في ضعيف الترمذي، برقم ٣٧٩٤، وصحيح الجامع الصغير، ١ / ٣٩٩.

هه ره ها ئە وه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له پاش نویره کان کردیتیه سونه تیکی خواردن و خواردنه وه، ده یفه رموو: (... اللهم بارك لنا فيما رزقتنا، وقنا عذاب النار) رواه مالك في الموطأ. لابن الاثير. جامع الاصول ج ٣ / ٢٠٥ برقم / ٢٣١

مه‌رجه‌گانی دوعا

مه‌رجه‌گانی دوعا پینج شته:-

* پاراستنی دل له ته‌نیایی: ئاراسته‌کردنی دلّه بۆ وه‌ده‌رنانی خوشیه‌گانی دونیا که ته‌نیایی بکاته خه‌لوه‌تگای پارانه‌وه‌و په‌رستشی خوای په‌روه‌ردگار.

* پاراستنی زمان: خو‌پاریزی و دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له خراب به‌کاره‌ینانی زمان وه‌کو غه‌یبه‌تکردن، گالته‌کردن به‌خه‌لک، ناو و ناتوره، سیخوری، ده‌رخستنی عه‌یب و عاری خه‌لکی و...هتد).

* پاراستنی چاو له شته‌هه‌رامکراوه‌کان که بۆی حه‌لال نیه: ^{٤٢}ئه‌وه‌ش هه‌موو ئه‌و شتانه له‌خۆ ده‌گری که به‌هۆیه‌وه مرو‌قه په‌لکیشی سزا و گونا‌ه ده‌کات.

* پاراستنی گوی: گویگرتنه له‌و باس و خواسانه‌ی هانده‌رن به‌ره‌و تاوان و گونا‌هو خراپه‌کاری.

* پاراستنی ورگ له خواردن و خواردنه‌وه‌ی حه‌رام: ئه‌وه‌ش تی‌کرای ئه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که له‌پیی سوو و سویندی درۆوه خه‌لکی پی له‌خشته ده‌بات.

مرو‌قه‌ ده‌بی باوه‌ری جه‌زمبی که هه‌یج که‌سی هه‌ینده‌ی خوای په‌روه‌ردگار توانادار نیه داواخوازیه‌گانی جی به‌جی بکات، بۆیه یه‌قین بۆ ئینسان شتیکی گرنگ و به‌ره‌مداره.

ان النبي ﷺ قال على المنبر: (سَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ ، فَإِنَّ أَحَدًا لَمْ يُعْطَ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنَ الْعَافِيَةِ) ^{٤٤}.

^{٤٢}- له‌جیاتی وشه‌ی (نه‌زه‌ر) وشه‌ی (حه‌رام) مان به‌کاره‌یناوه، چونکه وشه‌ی (حه‌رام) په‌هایه، چاوتی‌پین بۆ (نه‌زه‌ر) ده‌گریته‌وه. که له‌هه‌مان کات چاوی حه‌ساده‌تمان هه‌یه‌و ته‌نانه‌ت بی پرس ته‌ماشا‌کردنی نامه‌ی براده‌ریش ده‌چیته‌خانه‌ی حه‌رامه‌وه.

ئىمامى (ئەبۇبەكرى سىدىق) (رضي الله عنه) دەفەرموى: (پيغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) لەسەر مېنبەر فەرموى: داواى لىبوردن و بى وهى و بەختە وەرى بگەن، چونكە هېچ كەسى دواى يەقېن شتېكى چاكتەر لە سەلامەتى و بى وهى پى نەبە خىراوە).

* ئافرەتېكى هەژار، بەلام خويىندەوارو قورئان خوین و خواناسى بەسالأچوو بوو. لەناو خانوويەكى كەلاو دەژيا كە بنمىچ و سەقفى خانووەكەى داكەوتبوو، هەر ئەو تە نەدەكەوت و بەر نەدەبوو. كۆرەكانى زوو زوو دەيانوت: دايەگيان توخوا زۆر لەو شوينە دامەنېشە، نەو كۆ ئەو سەقفە بەرېتتەو بو بگەوى بەسەرتا، بۆيە دەبى زۆر ئاگات لەخوتبى كاتى بۆ نويزۆ شەو نويزۆ لەژىرى دا دەمىنيەو.

ئەو وىش كاغەزىكى نووسى، كاغەزەكەى دەق و نووشت كرد، رووى كۆرەكانى و پىيانى وت: دەى ئەو كاغەزم بۆ لەژىر ئەو سەقفە دانين. ئەوانىش بى ئەو دەى لە ناوەرۆكى كاغەزەكە ورد بېنەوە يا كاغەزەكە بگەنەوە بزەنن چى تىدا نووسىو، يەكسەر بۆيان لەژىر سەقفەكە دانا. دواى بىست سال ئەو ئافرەتە وەفاتی كرد، كەچى هېشتا سەقفەكە وەكو خۆى بوو، كۆرەكانى بەماوئەكەى كەم، كاغەزەكەيان لەژىر سەقفەكە دەرىناو خويىندىانەو، سەيرىان كرد دايكىيان لە كاغەزەكەدا دواى سوپاس و ستايشى خواى گەورە: نووسىويەتى:-

(اِنَّكَ قُلْتَ ﴿يُمِسُّكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ أَنْ تَزُولَا﴾ (فاطر: ۲) اَمِنْ ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ﴾ (الرعد: ۲) اَللّٰهُمَّ اَمْسِكْ عَلَيْنَا السَّقْفَ). (خودايە خوت فەرموتە:

٤٤ - الترمذي برقم ٣٨١١ و حسنه الالباني في صحيح الترمذي ١٨٠/٣، وصحيح ابن ماجه برقم ٣٨٤٩، وللحديثين شواهد في مسند الامام أحمد بترتيب أحمد شاكر ١٥٦/١-١٥٧، ومن حديث أنس بن مالك في الترمذي برقم ٣٨٤٦، ونظر: صحيح الترمذي ١٧٠/٣، ١٨٠، ١٨٥.

"ئاسمانەكانت بەبى كۆلەكەو ستوون راگرتووه بى ئەوهى لە رپرەوى خۆيان لا بدەن" ئەى ئەو كەسەى "ئاسمانەكانت بەرز كردۆتەوه، بەبى عامود راتگرتووه" خوايه ئەو سەقفەى منيش راگره).

ماوهيهك تىپەرى زياتر سەقفى خانووهكە داکهوت، كۆرەكان دووبارە كاغەزەكەيان لەژىر سەقفەكە دانا، كەچى ئەوهندەى نەبرد، دواى چەند روژى سەقفەكە بەربۆوه.

بەم ديمەنە سەرسام بوون، چوونە لای مامۆستايەكى ئايىنى و ئەو بەسەرھاتەيان بو گىرايهوه، ئەويش پىيى وتن: يەقيني ئەو دايكە خواناسەتان لەگەل ئيوه زۆر جياوازه، ئەو يەقيني لەسەر خوا بوو كە بەر نابىتەوه، بەلام ئيوه يەقینتان لەسەر كاغەزەكە بوو.^{٤٥}

*هەر وهەها لە ميسر كابراییەكى خواپیداوى دەولەمەند، قاچەكانى بە هۆكارىكەوه ئيفليج ببوو، ئەوهندەى لەناوهوهو دەرەوهى ولات برديانە لای دكتور و پسيورانى ئەو بواره، هيچ دكتورى چارهسەرى پى نەكرا. ساليكيان وەرزی حەج نزيك بووه، ئەوهى بە خەيال داھات بچیتە حەج.

---

^{٤٥}—كابرایەكى دیندارو خواناسى لەمەر خۆمان بەلەمىكى هەبوو، رۆژانە بو كارو كاسى لە رووبارىكى ئەو دەورووبەرە دەپەرپەوه، هەرچى جارى سواری بەلەمەكەى بوايه، روى دەكرده ئاسمان و بەیەقینەوه دەبوت: (يا زەرپراق رزقمده) ئیدی بە سەلامەتى دەچوو ئەو بەرو پاشان بە سەلامەتى دەگەرپايهوه، رۆژيكيان كابرایەكى موسلمان كە گووى لەو قسەيه بوو، بەهەلپەيهكەوه پىيى وت: براكەم ئەم وشەيه هيچ مانايەكى نيه، ئەسل وايە لەجياتى ئەوهى بلىيى (يا زەرپراق رزقمده) بلىيى (يا رەززاك رزقمده). كابرا وتى: من لەو هەتەى خۆم ناسيوه ئەم وشەيه بە يەقینەوه دەلیم و هيچم لى نەهاتووه، بەلام دەى كەوايه ئەوه لەسەر دەستى تۆ، لە ئیستاوە ئەم وشەيه دەگۆرم.

هەر كە سواری بەلەمەكە بوو، وتى: (يا رەززاك رزقمده). يەكسەر لە بەلەمەكە بەربۆوه ناو ئاوهكە. كە هاتە دەرەوه بەكابراکەى وت: بەراستى لىت تىكدام، من فرچكم بەچى گرتبوو، تۆ چیت فير كردم!

ئەم بەسەرھاتە يەقینی ئینسان دەرەدخات، بەلام بەو مانايە نيه لە شتەكان هەر لەسەر هەلە و پەلە برۆين. نەخۆش بەیەقینەوه بچیتە لای دكتور، چاك دەبیتەوه، بەهەمان شیوه يەقینی لیخۆشبوونی مروۆ لای خوا، شتيكى حەتميه بو لیخۆشبوون.

داواى له مندالەكانى كرد بيبه نه ئه و گه شته روحيه و ياوهرى بكن.

مندالەكانى پييان وت: بابە گيان وادهى سەردانى حج تەواو بووه، تازه بو
كوى ده چى؟

ئەويش پييانى وت: من كەسيكى هەبووم، مال و سامانم زۆره، داواتان لى
دەكەم دوانتان يا سيانتان لەگەلم بين و بە فرۆكه يه كى تايبەت بمبەنه
حج، بەلكو له وى له خواى گه و ره پياريمه وه شيفام بدات.

كوپه كان داواكهى جى به جى ده كەن و بە فرۆكه يه ك له گەل خويان دەيبه نه
شارى مەكە.

ئەويش يەكە يەكەى فەريزه كان جى به جى دەكات و بە ئيخلاس و
زەليليه كى زۆره وه دەچيته سوجدە و لەخوا دەپاريتە وه: يارەبى خوايه
هاتوومه تە ماله كەت، داوات لى دەكەم شيفام بو بنيري بكو مه سەر
پييه كانم و بە پييان پرۆم.

داواى پارانه و هيه كى زۆر، سەرخەويك دەشكيني، كەميك دەبورژى، خەون
دەبينى و لە خەوه كەيدا پيى دەلين: دەى هەسته برۆ، قاچەكانت چاك
بوته وه.

ئەويش لەم قسانەدا لە خەوه كەى رادەپەرى، هەلدەستيتە سەر پى و
يەكسەر بە پييه كانى دەروات^{٤٦}.

* پياويك له ئيمامى حەسەنى بەسرى پرسى: "بوچى بو نويزى به يانى
خەبەرم نابيتە وه؟" وتى: "ئاخر گوناھو تاوان و خراپە كەلە پچەى
كردوى."

شەيتان كە دلى مروقى كرده حەشارگە و مەنزەلگاي مانە وهى خو، ئيدى
خەوى خووش دەكات، زمانى كەلە پچە دەكات تا لە دوعاو پارانه وهى بە دوور
بخاتە وه.

^{٤٦} - وا باشه تەفسيري خراپ بو ئه و رووداوه نەكرى، چونكە ئەم بابەتە دەكەويتە بازنەى ييروباوهر.

ئادابەکانی پارانەووەو ھۆکارەکانی گیرابوونی ...

پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرمووی: کێ ئەم پێنج وتەیەم لێ وەرەگری کاریان پێ بکا و کەسانیک فیڕ بکات کاری پێ بکەن؟

(ئەبو ھورەیرە) فرمووی: من وەریان دەگرم ئەو پێغەمبەری خوا، پێغەمبەریش (ﷺ) دەستی گرتم و پێنجی شتی بو ژماردم، فرمووی:

۱- لە ھەر امکراوەکان خۆت بپاریزە دەبیتە خواپەرستینێ خەلک.

۲- قایل و رازیبە ئەوێ خوا بە قسەتی کردووی، دەبیتە دەولە مەندترینێ خەلک.

۳- چاکە بکە لە گەل دراوسییکەت، دەبیتە ئیماندارێکی تەواو.

۴- با ئەوەت بو خەلک پێ خوشبێ کە بو خۆت پیت خوشە، دەبیتە موسلمانێکی تەواو.

۵- زۆر پیمەکنە، چونکە زۆر پیکەنین دل دەمرینێ^{۴۷}.

مروۆ ئەگەر لە زەلکاوی نەقامی دەرچی و لە خەوی غەفلەتی بی ئاگایی بیدار بیتەو. بە تێرامان و سەرنجدان لە دروستکراوەکانی خواو یادی خواو پارانەو، هیچ پەردەیک لە نیوانیان نامینێ و دوکان راستەوخو پێ دەگەن و یەکسەر وەلامیان دەداتەو.

خوای گەرە وەکو چۆن ئاوی سویری دەریاکان دەکاتە ھەلم و بو ئاسمانی بەرز دەکاتەو، پاشان دەیکات بە ئاویکی شیرین و بەشیوہی باران دەینیریتە خوارەو، دەبا ئیمەیش بەپەرۆشەو ئەوێ لە دل و

^{۴۷} - عَنْ الْحَسَنِ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (مَنْ يَأْخُذُ مِنْ أُمَّتِي خَمْسَ خِصَالٍ ، فَيَعْمَلُ بِهِنَّ ، أَوْ يُعَلِّمُهُنَّ مَنْ يَعْمَلُ بِهِنَّ ؟ قَالَ : قُلْتُ : أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : فَأَخَذَ بِيَدِي فَعَدَّهُنَّ فِيهَا ، ثُمَّ قَالَ : اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ ، وَأَرْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْنَى النَّاسِ ، وَأَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا ، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا حُبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا ، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحْكَ ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحْكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ). رواه الترمذي برقم / ۲۳۰۵

دهروونماندایه بو ئاسمانی بهرز بکهینهوه ، ئهوجا دهزانی چۆن خوای گهوره به باشه بوئمانی دهگهپینیتتهوه.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: (قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنْفَقَ أَنْفَقَ عَلَيْكَ، وَقَالَ: يَدُ اللَّهِ مَلَأَى لَا تَعْبِضُهَا نَفَقَةً سَحَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْفَقَ مُنْذُ خَلَقَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَغْضُ مَا فِي يَدِهِ، وَكَانَ عَرَشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَبِيَدِهِ الْمِيزَانَ يُحْفِضُ وَيَرْفَعُ) ^{٤٨}.

واته: خوای گهوره دهفهرمووی: ببهخشه تا پییت ببهخشی، وه فهرمووی دهستهکانی خوا پرن، هیچ خالیان ناکاتهوه، شهو و روژ بهردهوام دهبهخشی. دهبینن لهو کاتهی ئاسمانهکان و زهوی دروست کردوه بهردهوام دهبهخشی، هیچیشی له دست کهم نهبوتهوه، عهرشهکهی لهسهه ئاوه، تهرازوش له دهستی خویدایه، بهرزو بلندو نزم و نهویشی دهکات.

کاتیك خوای پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿ فَادْكُرُونِي أَدْكُمْ ﴾ البقرة: ١٥٢
واته: یادم بکهن، یاددتان دهکهم. ^{٤٩}

^{٤٨} - رواه بخاري برقم ٤٦٨٤/ ومسلم برقم ٩٩٣

^{٤٩} - (معاذ بن حنبل رضي الله عنه) فهرمووی: (هیچ شتیك پزگارت ناکات له سزای خوا وهکو زیکی خوا).
ترویک و لوتکهی یاد، یاخود زیکر له ئیسلام بریتی یه له یادی خوا که له پری دروستکراوهکان و تیئرامانی ئەم گهردونه بهمرۆڤه و زیندهوهران و ئهوهی تییدایه له لایدا ئهوه یاده ئهقلی ئاراسته بکات و مهلبهندی ههست و نهست و دل و دهروونی بگوپی و بهرهو ئیمانی په لکیش بکات.
زانایهکی یهکیستی سوڤیهتی جارن "ئهلیکسه ندر ئوبارین" دوی ٣٧سال بهدواداچوون و لیکوئینهوه، دهلیت: (ههگیز ری تی ناچی ئەم ژیانه ههه له خویهوه دروست بوویت).
مرۆڤه سی جوژه یاد "زاکیهه" ههیه: ١- یادی خیرا ٢- یادی کورتخایه ٣- یادی درێژخایه.
گرنگترین بهشی میشک ئهوه بهشهیه کهناسراوه به یاد(زاکیهه memory) ئهوهش یهکهیهکی زور گرنگ و ئالوزو ههستیاره، وهکو کوگایهک وایه، بهرپرسه له خهزنکردن و ههنگرتنی زانیاریهکانی ژیانی روژانهی مرۆڤه ههه لهو دیمهن و وینانهی دهیانینی، یاخود ئهوه دهنگانهی روژانه گوپی لی دهییت و ئهوه بوون و بهرامهوه ههسته تایبهتیانهی تووشی دهییت له ئهرشیفدا ههلبهدهگری، یاخود ئهوه وشه و ناو و پییت و ژمارانهی فیریان دهبی، ههه کاتی بهوی بهبی ماندوووون ئهوه زاکیهه

کهواته خوا هه‌میشه ئیمه‌ی له یاده، داوامان لی ده‌کات یادی بکه‌ین و لهو
ئاگادار‌کردنه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی که بی ئاگایی و دور‌که‌وتنه‌وه‌ی
مروّ‌تاکه په‌رده‌یه له‌نیوان خو‌ی و خو‌ای په‌روه‌ردگار.

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: اَنَا عِنْدَ ظَنِّ

ده‌یخاته‌وه به‌رده‌ستی، هه‌موو ئه‌مانه له فایلی تاییه‌ت هه‌لده‌گری و هه‌رگیز تی‌که‌ل و پی‌که‌ل نابین،
مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه تووشی تی‌کچوونی ده‌روونی و نه‌خو‌شی و شله‌ژان بووبی‌ت.
زاناکان ده‌لین: قه‌باره‌ی ئه‌و کو‌گایه‌ی نیو می‌شک که هه‌زارو سی سهد سامتیمه‌تر سی جابه،
به‌ئه‌ندازه‌ی ۱۵۰۰۰کتی‌بی قه‌باره ۱۰۰۰لاپه‌ره‌یی زانیاری خه‌زن ده‌کات و زانستی سه‌رده‌م ئه‌وه‌ی
سه‌لماندوه باشترین کات بۆ ریک‌خستن و پاراستن و کو‌کردنه‌وه‌ی زانیاریه‌کانی می‌شک ئه‌و کاته‌یه
که له خه‌ودایه به‌تاییه‌ت شه‌وان، به‌لام به‌ روژ ژاوه ژاوی ژینگه‌ کاریگه‌ری که‌متری به‌سه‌روه‌یه.
خه‌و بۆ مروّ‌ت و هه‌کو‌فۆرمات وایه، هه‌رچی زانیاریه‌کی بی سوود و بی که‌ک هه‌یه ره‌شی ده‌کاته‌وه‌و
شته به‌سووده‌کان پۆلین ده‌کا و ریکیان ده‌خات، ئه‌گه‌ر مروّ‌ت ده‌ست له می‌شکی بدات هه‌ست به‌نا‌زار
ناکات، که‌چی هه‌موو ئیش و ئازاره‌کانی له‌شی مروّ‌ت له‌پرسی می‌شکه‌وه هه‌ستیان پی ده‌گری.
مروّ‌ت زۆر جار له‌پرسی خه‌وتن له کاتژمیری، بۆ دوو کاتژمیر نزیکه‌ی ۴-۷ خه‌ون ده‌بینی و کاتی
هه‌لده‌ستی هیچی بیر نه‌ماوه‌و ده‌وتری که ۲۰٪ی خه‌ک خه‌ون به ره‌ش و سپی ده‌بینن و ئه‌وانیتر به
ره‌نگاو ره‌نگی ده‌بینن.

تائیس‌تا ئه‌وه‌نده‌ی تووژینه‌وه له‌سه‌ر موخ و می‌شکی مروّ‌ت ئه‌نجام‌درا‌بی، تووژینه‌وه‌کان مشتیک بوونه
له خه‌رواری، می‌شک (الدماغ brain) له که‌له سه‌ری مروّ‌ت جی‌گیر کراوه، که له‌دایک ده‌بی کیشه‌که‌ی
له نیو کیلو‌گرام که‌متره‌و که ته‌مه‌نی گه‌یشته ۶سالان، کیشه‌که‌ی ۱۴۰۰گرامه که خاوه‌نی ۱۰۰بلیوون
خانه‌ی ده‌ماریه‌وه خانه‌کان به ۱۰ ملیوون ملیوون خانوچکه به‌یه‌که‌وه به‌ستراوه که تیا‌یدا زانیاریه‌کان
له ری‌ی وزه‌ی کاره‌باییه‌وه (که نزیکه‌ی ۱۲تا ۲۲وات ده‌بی‌ت) بۆ خانه‌و شاننه‌کانی دیکه‌ی له‌ش
ده‌گوا‌زنه‌وه، زاناکان ده‌لین: می‌شکی مروّ‌ت و رسکاوه له‌هه‌ر خوله‌کی‌کدا ۳۰۰ ملیوون ده‌ماره‌خانه له‌ناو
ده‌چی و له نوژنه‌ندا هه‌مان ده‌ماره‌خانه دروست ده‌بنه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌لین: ۷۵٪ی می‌شک پی‌که‌اتوه له ناو و ۲۵٪ی پی‌که‌اتوه له چه‌وری، ئه‌وه‌ش
په‌رچه‌ورترین ئه‌ندامی له‌شه و ۲٪ی کیشی گشتی له‌ش پی‌کدینی که ۲۰٪ی ئوکسجین بۆ خو‌ی
ده‌بات و کاتی بۆ ماوه‌ی ۸-۹ چرکه ئوکسجینی له‌ده‌ستدا، ئه‌وه تووشی له‌هۆش خۆچوون و
گیژبوون ده‌بی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بۆ ۴-۶ خوله‌ک ئوکسجینی لی بپری ئه‌وه ورده ورده دوو‌چاری مردن
و له‌ناو‌چوون ده‌بی‌ت، بۆیه می‌شک بۆ خو‌راکی خو‌ی جگه له ئوکسجین، پیوستی به خوینه که ۱۵-
۲۰٪ی خوینی له‌ش له دله‌وه بۆ می‌شک ده‌چی تا وزه‌ی پیوستی لی به‌ده‌ست بینی و له زینده
چالاکیه‌کاندا به‌کاری بی‌نی‌ت.

عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأِ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأِ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشِبْرِ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً.^{٥٠}

واته: " خودای گهوره دهفهرموی: من له گهل گومانی بهنده کهی خوم، من له گه لیdam کاتیك یادم دهکات. نه گهر له دهر وون و نه فسی خویدا یادم بکات، من له دهر وون و نه فسی خومدا یادی دهکهم. نه گهر له ناو کوپرو کومه لدا یادم بکات، منیش یادی دهکهم له ناو کوپرو کومه لیkدا له وهی خوی چاکتر بیټ. نه گهر یهک بست له من نزیك بیته وه، من یهک بال لیی نزیك دهمه وه. نه گهر یهک بال له من نزیك بیته وه، نهوا یهک گهن لیی نزیك دهمه وه. نه گهر به ناسایی بیټ بو لام، من به راکردن به ره و لای دهچم."

بو دوعاگردن، دهبی رهچاوی نه م خالانهی خواره وه بکهین، وهک:
*کات.

*شوین.

*شیوه و حالهت.

*دوعای کهسانی تایبه تمه ند.

یه کهم/ هه لبراردنی کات:

دهرگای دوعا هه موو کات و الایه، هیچ دهقیکی تایبهت به کاتیکی دیاریکراو نییه نامارزه به یهک کات و روژ و مانگ و سال بکات و نهوانی تر پشتگوی بخت.

به لام تایبه تمه ندی له نیو کات و روژو مانگه کان هه یه که به پیی فهرموودهی پیغه مبه ر(ﷺ) نه گهری گیرابوونیان تییدا زیاتره و له هه لبراردنی نه و کاتانه، دوعایان تییدا رت ناکریته وه، له وانه:

^{٥٠} - البخاري برقم / ٧٤٠٥ و مسلم برقم / ٤٢٦٧٥

أ- سییه کی شهو:

بۇ زانینی ئەو ماوہیہ، نیوان ھەردوو نوپۆژی مەغریب و بەیانی چەند سەعات بێت، دەکریتە سى بەش. دوابەشى كۆتایی، پىی دەوترى: سییه کی شهو.

گرنگی سییه کی شهو لەو ھەدايە خەلك خەوتوو، بابای موسلمان بیدارە، دوور لە ریایی و چاوی خەلك، شەونوپۆژی تیدا ئەنجام دەدات و زیكرو دوعای تیدا بەرپا دەكات كە خوای پەروردگار لەو مەو دایە دادەبەزیتە ئاسمانی دنیا.

عن أبي هريرة (رضي الله عنه) ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي، فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟)^{٥١}.

واتە: "پەروردگارمان (تبارك وتعالى) ھەموو شەوی دادەبەزی بۇ ئاسمانی دنیا کاتی کە سییه کی شهو دەمی، دەفەر موی: کی بانگم دەكات، تاوھکو وەلامی بدەمەو، کی داوام لی دەكات، تاوھکو پىی ببەخشم، کی داوای لیخۆشبوونم لی دەكات، تاوھکو لیی خۆشېم".

*برادەری بوی گپرامەو، وتی: لە گرانیەكەى سەرھتای نەو تەکانی سەدەى رابردووی ئەم ھەریمە، پیاویك گپرایەو، وتی: زۆر نەدارو نەبوو بووم، پارەمان لە مألەو نەبوو شتی پى بکړین. جەژنی پەمەزان داھات، توانای ئەو نەبوو تەنانەت مریشکىك بۇ منالەکانم بکړم. ئەو وەختە نرخى مریشکىك بە سەد دینار بوو، دیارە سەد دینار بۇ ئەو کاتە پارەیه کی زۆر بوو.

کاتی خەوتن بەکەساسیەو چوومە سەر جى و لیی راکشام. بیرم بەو باسەو خەریک ما، ئەو شەو خەو لە چاوانم تۆرا بوو. خەوم لی

^{٥١} - رواه البخاري برقم/ ١١٤٥ و مسلم برقم / ٧٥٨

نه ده كهوت، له بهر خووه دوام ده كړد: خوايه گيان ناوړيكي به خيړمان لي
بده وه، چاره يه كمان بكه، نه گهر بهم جه ژنه گوشتان نه بي و مندا له كان
پېرسن: بو گوشتان نييه، چون وه لاميان بده مه وه؟.

گه لي دوام كړد، پيمو ابو خوي گه وړه د وړو خيړي خوي مان لي
ده كاته وه. كات: بهر بهر د وړو شهو بوو، هه ستم راگرت، فېر فېر له
ناسمانه وه پيدا بوو، كه سه یرم كړدو سه رنجم دا، بينيم نه وه قولينگه و
گولله ي بهر كه وتووه، كاتي بهر بووه نيو حه وشه ي مالمان، به په له پروزي
خوم گه ياندي، پيش نه وه ي مردار يته وه، چه قويه كم هيئا، به خيړايي به
مليم داهيئاو سه رم پري.

نه و جا به خوشيه كي زوره وه بانگي خيزانه كه م كړد: هه سته گيانه كه م،
خوي گه وړه گوشتي بو نار دوين!

خيړانه كه م راست بووه، كه چاوي به قولينگه كه كهوت، به جاري تاسا، چاو
نه بله ق بوو، هه ر به و شه وه قولينگه كه ي چاك كړدو خستيه سه ر ناگر. نيت
له وه وه تيگه ي شتم دوا كه م قبول بووه، نه گهر خوا بيه وي شتيكت پي
بدات، نه گهر له سه ر نه م زه ويه ش نه بي، نه وه له ناسمانه وه بو تي ده نيړي.
* نافر ته يكي گنج و جوان هه بوو، پيا وه كه ي به هوي ئيشي كه وه پازده روژ
ده چووه ده وام و پينچ روژ له مال ده ما يه وه.

شه ويكيان يه كه له مندا له كان ي توشي تايه كي به هيژ بوو، كه سي له و
ده ورو بهر شه شك نه برد وړي لي بني، دا واي لي بكات به و شه وه درهنگه
له گه لي بي تا مندا له كه ي بباته نه خوشخانه، بو يه له بهر خو يه وه ده يوت:
نه گهر من نه و شتانه م نييه، خو خودام هه يه، خوايه گيان بگه فريام.

نافر ته كه ده لي: په رو يه كم هيئا، جوان ته رم كړد و له سه ر ناوچه وانيم دانا،
به نوم يدي نه وه ي تايه كه ي نه ختي كه م بيته وه.

نه و جا ده ستنو يژيكي جوانم هه لگرت، نو يژم دابه سستا، دو پركات شه و نو يژم

کردو که وتمه پارامهوه: خواجهگیان بهم ناوهخته کهس نییه بههانا مهوه بی،
لیت ده پاریمهوه بههانا مهوه ره.

کاتی چوممهوه لای مناله که، بینیم تایه کهی له جیاتی ئهوهی که مبیتهوه،
کهچی زیادی کردبوو.

دیشان په رویه کهم له ئاوه سارده که تهپر کردو خستمهوه سهر ناوچهوانی و
جاریکی تر نویژم دابهستا، که سهلامم دایهوه، گویم له تهقه تهقی دهرگا
بوو، به په له پروزی خوم گه یاندی، دهرگا کهم کردهوه، بینیم ئهوه دکتوری که
و جانتا و کهل و پهلی پزشکی پییه، بههله پیه کهوه وتی: روخسه ت هیه
بیمه ژورهوه؟

پیموت: بو نا، فهرموو، فهرموو.

وتی: کوا نه خوشه که تان؟

به دهست ئیشاره تم بوی کرد: ئهوه نه خوشه که یه.

ئهویش کهوته پشکنین و چاره سهری پیویستی بو دانا، ئهوجا رویشته،
له پیش دهرگا هه لویسته یه کی کردو ئاوری دایهوه، وتی: خاتون بهم
شهوه سهرباری ئهوهی له خهوت کردم؟ ئهوه به تهمای به بی پاره بهریم
بکهی؟

پیموت: سویند به خوا من ته له فونم بو نه کردوی، بزانه کی ته له فونی
کردوه؟!.

ئهویش به په روشهوه پرسی: ئهی ئه م ماله ژماره ههشتا و دوو نییه؟

وتم: نه خیر ژماره ههشتا و چواره.

بهم قسانه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، له بهر خویهوه وتی: ئهی بوچی
هاتوومه ته ئیره؟ کی منی هیئاو ته ئیره؟ سویند به خوا ده بی بومی باس
بکهی له م ماله دا چ هیه؟ چ رویداوه؟

منیش حارو مه سه لهی خوم و پیاو و مناله کهم بوی باس کردو وتم: من زور

لەبەر خوا پارامەو بەھانامەو بەی، ئەوھیش تۆی بۆ ناردم.
 دکتۆرەكە وتی: دەسا منیش داوات لی دەكەم نەكەى بۆ پارە خۆت
 تەسلىمى كەس بكەى، لەمنەو بۆ لەمەودوا مووچەيەكت بۆ دەبڕنمەو
 كە مال و مال و منالەكەتى پى بژنى.^{۵۲}

ب- رۆژى ھەينى:

خوای پەرەردگار ئادەمى لە رۆژى ھەينى خەلق کرد، ھەر لەو
 رۆژە بەھۆى سەرپيچيەو ئەدەم و ھەوای لە بەھەشت دەرکردو
 ھەر لەو رۆژەدا قیامت ھەلەستى.
 گرنگى رۆژى ھەينى بۆ ھەينىەكى تر، ھەلۆھرينى گوناھە، جەژنى
 باوھردارانە كە موسلمانان وەكو كەرنەقالىكى مەزن تيايدا
 كۆدەبنەو.

* ماموستا مەلا (وشيار مەجيد سەعيد) بەسەرھاتىكى خۆى دەگيرتەو،
 دەليت:

لە وشكە ساليەكەدا لە "قەرەداغ" مەلا بووم، باران نەدەبارى، شاخ و
 دەشت و دەرو بەرد، بى شەوق و زەوق بوو، دەتوت تۆزى بەسەر كراو، لە

---

^{۵۲} - دكتور (زەغلول نەجار)ى بانگخوازى عەرەب لە وتارىكيدا دەليت: دكتورىكى موسلمان لە
 زانكۆيەكى ھيندستان بۆى گيرامەو، وتى: ھاوپرپيەكى دكتورم ھەبوو خەلكى ئەو ولاتە بوو، بەلام
 موسلمان نەبوو، پەيوەندى نيوانمان زۆر خۆش بوو، رۆژيكيان باسى ژيانى خۆى بۆ كردم، وتى:
 لەناو خا و خيزانەكەم دا ئاريشەو كيشەيەكى زۆر ھەيە، ئەوئەندەى ھەول دەدەم و ھەموو
 توانايەكى خۆم خستۆتە گەر سنوورىك بۆ ئەو كيشانە دانيم، كەچى كيشەكەم بۆ چارەسەر ناكرى.
 منيش پيموت: لە ئيسلام ھەموو كاتيك دوعاى تيدا دەكرى و كاتگەليكى تايبەت ھەيە دوعاى تيدا
 رەت ناكريتەو، خواى گەرە لە پيش بەيان نزا قبول دەكات، جا ئەگەر دەتەوى ئەو كيشانەت
 چارەسەر بىي، ئەوا ئەو كاتانە لەخەو رابەو دەستى دوعات بۆ ئاسمان بەرز بكەو و لە خوا بپارپو،
 منيش لەخوا دەپارپمەو بە ھاناتەو بىت.

كابراى ھيندى بەگووى كردم، دواى چەند رۆژى، بەيانىەكى زوو تەلەفۆنى بۆ كردم، وتى: ببوورە
 ئەگەر كاتەكەى ناكاتە، مژدە، مژدە، خواى گەرە دوعاكەى قبول كردم و كيشەكان بەكۆتا
 ھاتن. (دكتورە ھنديەكە بەم قسانەى من، موسلمان بوونى خۆى راگەياندو بوو ئيسلام).

وتاری روژی ههینی رووم کرده خه لکه که و پیموتن: براکانم بی تاقهت مهبن، له په حمی خوا مهئوس مهبن، په حمه ته که ی ئه وهنده زوره، ئه رزو ئاسمانی داگیر کردوه، خوی په روهردگار دوعای بو داناوین، سه دهقه ی بو داناوین، به پشتیوانی خوا سه دهقه یه که بو مزگهوت وهکو سه دهقه ی جاریه ده که یین، نیه تتان وابی بلین: خویه دهیده یین به تو، توش بارانمان به سهر ببارینه و ئه و ناره حه تیه له سهر دل و دهر و نمان لاده.

دوای نویژی ههینی به رمالمان راخست، خه لکه که خیری خویان کرد، ئه وهنده ی له دهستیان بووه دایاننا، به لام خیره که ئه وهنده نه بوو بهری دل بگری، که پاره که مان کو کرده وه نزیکه ی سه دو په نجا هه زار دیناری ده بوو. دهر و بهری عه سر هه وری هات، بارانباری و رشینه یه کی کرد وهکو نان ته پر بکات، تۆزو خو له که ی مراند.

گه نجیک خوی گه یانده لام، وتی: ماموستا گیان، ههینی پیشوو تو وتت دوعا بکه ن، سه دهقه بکه ن به لکو باران بباری.

وتم: ئه و جا چیه؟

وتی: سه دهقه مان کرد، دوعامان کردو باران نه باری، ته نها رشینه یه کی کردو ته و او.

وتم: ئه و جا ئیوه یه که یه که، دووسه د و په نجا دینارتان دانا بوو، به قه د پاره که ی ئیوه باران باریوه.

که ههینی داها ت، دووباره هه مان شتم دووباره کرده وه، وتم: برایان مه یکه ن به جومعه که ی دیکه، براده ری گله یی ده کات، ده لی پاره مان داوه و باران که م باری، خوا پاداشتی به خیرتان بداته وه ئه گه ر ئه و جا ره خیریکی با شتر بکه ن.

دووباره به رمالمان راخست، دوای نویژ که پاره که مان کو کرده وه نزیکه ی ۶۵۰ هه تا ۵۰۰ هه زار دینار بوو، په حمه تیک باری، بارانیک باری نه بیته وه.

يَهْكِيكْ يَئِي وَتَم: مامۆستا ئەو بارانە زۆرە چىيە، يَئِي بَلَى خۆشى بکات ؟
 برادەريکيش وتى: خوا بەو رەحمى کرد پارەکه هەمووى پيئنج هەزارو دە
 هەزار دینارى بوو، ئەگەر بیست و پيئنج هەزار دینارى بوایە ئەو توفانى
 نوح هەلدهستا.

ج- دواى نوێژى به يانى:

پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفرموى: (اللهم بارکْ لأمّتي في بکورها)^{٥٢} واتە:
 "خوایە بەرەكەت بخە بە يانیانی ئوممەتەكەم"

ئیمامى نەوھوى لە کتیبى "الاذکار" دەليّت: پيروژترین کات بۆ نزا و
 خواپەرستى دواى نوێژى به يانیە، چونکە پيغەمبەر (ﷺ) فرمويەتى: ئەو
 کەسەى نوێژى به يانى بەکۆمەل کردو دانیشت تا خۆرەلاّتێن خواپەرستى
 بکات، پاشان دوو رکات نوێژ بکات، بۆى بەخیرى حج و عەرەيهك هەيه.
 پيغەمبەر (ﷺ) کە نوێژى به يانى دەکرد لە مزگەوت دەمايهو تاهەکو خۆر
 هەلدهات.

د- لە کاتى سوجده:

ئەگەر مروّف بيهوى زۆر لە خواى خوى نزيك ببیتەو، سوجده ئەو شوینەيه
 بۆ نزيكى مروّف، تا دەکرى سوجده ببەن، دوعاى نيۆ سوجده رەتکردنەوى
 نيه.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ، وَهُوَ
 سَاجِدٌ، فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ)^{٥٤} واتە: "نزيكترین کات کە بەندە لە خودای خوى
 نزيك بيّت، ئەو کاتەيه کە لە سوژدەدا بيّت، کەواتە لەو کاتەدا زۆر
 بپاړيئەوه"^{٥٥}.

^{٥٢} - رواه الترمذي برقم/ ٤٠٣٣٨

^{٥٤} - رواه مسلم برقم/ ٤٨٢

^{٥٥} - سوژدە و رکوع و هەستانەو بە شىوہيهكى هيمن و ئارام، و پراى راگراتنى هاوسەنگى سيستمى
 سوورپى خوین لە مۆخدا، هۆکاریکە بۆ بەهيز بوونى.

دووهم/ههلبژاردنی شوین:

ئەو جیگایانە دەگریتهوه که بهشیوهیهکی گشتی دوعاکردن تیایدا قبۆله، وهکو دوعاکانی حج و عهمره، لهوانه:

(دوعای روژی عهرفه، لهسهرچییای عهرفه). (دوعای دوای رهجمی شهیتانی گچکه). (دوعای پاش رهجمی شهیتانی ناوهنجی). (دوعاکردن لهناو کهعبه)^{٥٦} (لهناو "حجری اسماعیل" دوای نویتژکردن لهوی). (دوعاکردن لهسهر تهپۆلکهی سهفا له مهککه). ههروهها دوعاکردن لهکاتی گهشت و سهفهدا، جا پیادهبی یا سواری وهک سهیاره و کهشتی و فرۆکه و ههموو جوړهکانی و لاغ بو ئهوانه ی له گوندهوه هاتوچۆی شاره گهورهکان یا گوندهکانی دهوروبهریان دهکن و.....هتد.

سییهم/شیوه و حالهت:

حالهتهکان بی شوماره ئهگهر باسی لیوه بکهین، نمونهی ههندی لهو

سک و قاچ و پانهکانی مروقه یارمهتیدهوه بو ئاراستهکردنی خوین له لا تهنیشتهکانی لهشهوه بهره و ئەندامهکانی ناوهخۆی لهش و مۆخ، چونکه ههناوی مروقه پاله پهستۆ لهسهر سییهکان دروست دهکات، ریژهی "CO₂ - دووم ئۆکسیدی کاربۆن" له خوین بهرز دهکاتهوه و ئهوهش یارمهتی دهدات خوینی زیاتر بو مۆخ بپروات. ههر لهو روانگهوه پزیشکان و پسپۆرانی بواری وهرز و ئهوانه ی یوگا بو ئارامی دل و دهروون ئهنجام دهدهن، ئهوانه جهخت دهکهنهوه که نویتژی موسلمانان به ئارامی و دوور له پهله پهلهیی، سوودیکی باش و تهواو به سووری خوینی دهماغ دهگهیهنی. کاتی دل سوچه دهبات، ههموو شوینی بوی دهبیته مزگهوت.

^{٥٦}- شیخ (مههمد حهسان) ی گهوره زانای بهناوبانگی میسر، دهگریتهوه، دهلی: چوومه حج، له مهککه ی پیروژ سهیرم کرد ئهوه پیاویک بهدل و دهروونیک ی پر له جۆش و خرۆش و به مات و مهلوول و زهلیلیهوه دهستی بو ئاسمان بهرز کردۆتهوه له خوا دهپارێتهوه.

ماوهیهک سهرنجم لهسهری یهکانگیر کرد، پرتاو پیاویکم بینی بهیمنی خۆی گه یانده لای، لهبهردهمی وهستا، دهستی نایه باخهلی، ههندی پاره ی بو ژماردو به پیاوهکی دا. ئەو دیمهنه سهرنجی راکیشام، خۆم گه یاندی، به تالوکهوه پرسیارم لهمه پ ئهوه پارانهوه لیی کرد، ئهویش له وهلامدا وتی: وهلهی زۆر موحتاج و ئاتاجی پاره بووم، له خوا دهپارامهوه ئهوه پاره ی پیویستمه پیمی بدات، وهلی ئهوه موسلمانان هات و پارهکی خسته نیو دهستم. که پارهکه م ژمارد دوو هیندهی ئهوه پارهیه بوو که له خوام داوا کردبوو.

دوعایانهی قسهی له بارهوه بکهین: -

* (دوعای نیوان بانگ و قامهت) ^{۰۷}. (کات و ساتی قوقاندنی کهله شپن) (له کاتی خواردنه وهی ئاوی زهمزمه) ^{۰۸}. (دوعاکردن له کاتی بارانبارین ^{۰۹}) (هممو ئه و کاتانهی موسلمان تییدا به روژووه) ^{۱۰} (له کاتی

^{۰۷} - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الدُّعَاءُ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ) ^{۰۷}. واته: (دوعای نیوان بانگ و قامهت رت ناکریته وه).

^{۰۸} - ئاوی زهمزمه گرنگی خۆی ههیه، ههه کسهی له کاتی خواردنه وهی ئاوی زهمزمه ههه دوعایهه بکات، خوی گه وهه وهه ریده گری. عن جابر (رضي الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (ماء زمزم لما شرب له) واته: "ئاوی زهمزمه ئه وهیه که بوی ده خوریته وه"

له فهرموودهیه کی دیکه دا: (خیز مای علی وجه الأرض ماء زمزم فيه طعام الطعم وشفاء السقم) "صحیح الترغیب والترهیب برقم ۲۰۰/۲" واته: "باشترین و چاکترین ئاو له سهه روی زه ویدا ئاوی زهمزمه، خۆراکی خواردن و شیفای نه خۆشی تییدایه"

زانایانی ته ندروستی دوی لیکۆلینه وهیه کی ورد له سهه ئاوی زهمزمه گه یشتوونه ته ئه و راستیه ی که ده کری ئه و ئاوه وه کو مه غه زی بۆ نه خۆش به کار به یندری چونکه هه موو ئه و پیکه اتانه ی تییدایه که له مه غه زی دایه که بۆ نه خۆش داده ندری.

^{۰۹} - ئەنەسی کوپی مالک (رضي الله عنه) دەلی: له روژی ههینی پیاویک هاته ژوره وه له دهه رگایه که بهه رامبهه مینهه بوو، له و کاته دا پیغه مبهه (رضي الله عنه) وه سته بوو وتاری ده دا، پیاوه که به وه سته ی روی له پیغه مبهه (رضي الله عنه) کرد، وتی: ئه ی پیغه مبهه ی خوا مالآتمان له ناوچوو، ریگاکان پچران، داوا له خوا بکه فریامان بکه وی و بارانمان بۆ بیارینی.

پیغه مبهه (رضي الله عنه) هه ردوو دهستی بهه رز کرده وه، فهرمووی: خوی به بارانمان بۆ بیارینه، خوی به بارانمان بۆ بیارینه، خوی به بارانمان بۆ بیارینه.

ئه نهس ده لی: سویند به خوا له ئاسماندا هه یچ پارچه هه ورێک و هه یچ شتیکی ترمان بهه رچا و نه که وت، وه له نیوانی ئیمه و چیا ی (سلع) دا که چیا یه که له مه دینه، هه یچ مال و خانوویه که نه بوو پیشمان بگری له بینه ی هه ور. له پشت چیا ی (سلع) هه ورێک دهه که وت وه کو مه نه جهل خه بوو، گچکه بوو، که گه یشته ناوه ندی ئاسمان، بلا بووه، له پاشان باران باری.

ئه نهس ده لی: سویند به خوا شهه روژ خۆرمان نه دیت، له پاشان پیاویک له هه مان دهه رگا له روژی ههینی داهاوو هاته ژوره وه که پیغه مبهه (رضي الله عنه) وه سته بوو وتاری ده دا، پیاوه که به وه سته ی روی له پیغه مبهه (رضي الله عنه) کرد، وتی: مال و سامان و مالآتمان له ناوچوو، ریگاکان پچران، دوعامان بۆ بکه له خوا، بارانه که رابگری.

به‌بانگ) (دوعا کردن له‌کاتی شه‌رو شوو جه‌نگ). (دوعا کردن له‌سه‌رو به‌ندی
 ئاماده‌بوونی لای مردووان و کو‌رو زی‌کری موسلمانان) و... هتد).

ئه‌ئه‌س ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه، له‌پاشان فه‌رموی: خواجه له‌ ده‌ورو به‌رمان
 ببارینه، به‌سه‌ر سه‌رمانا نا، خواجه ببارینه به‌سه‌ر زورگه‌ گه‌وره‌کان و چیاو ئاجام و گرده‌ بچوکه‌کان
 و دۆل و له‌وه‌رگه‌کان.

جا ئه‌ئه‌س ده‌لی: باران نه‌ما و کاتی له‌ مزگه‌وت چووینه‌ ده‌ره‌وه، روژ به‌ده‌رکه‌وتیوو، له‌به‌ر روژ
 رویشتین. شه‌ریک ده‌لی: به‌ ئه‌ئه‌سم وت: ئه‌و پیاوه‌ی دوهم هه‌مان پیاوی یه‌که‌م بوو؟ ئه‌ئه‌س وتی:
 نازام.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ الْمَسْجِدَ يَوْمَ جُمُعَةٍ مِنْ بَابٍ كَانَ نَحْوَ دَارِ الْقَضَاءِ ،
 وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ ، فَاسْتَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا ، ثُمَّ
 قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، هَلَكَتِ الْأَمْوَالُ ، وَأَنْقَطَعَتِ السُّبُلُ ، فَادْعُ اللَّهَ تَعَالَى يُغْنِنَا ، قَالَ : فَرَفَعَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ : اللَّهُمَّ اغْنِنَا ، اللَّهُمَّ اغْنِنَا ، اللَّهُمَّ اغْنِنَا . قَالَ أَنَسٌ : فَلَا وَاللَّهِ مَا
 نَرَى فِي السَّمَاءِ مِنْ سَحَابٍ وَلَا قَرْعَةٍ ، وَمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ سَلْعٍ مِنْ بَيْتٍ وَلَا دَارٍ . قَالَ : فَطَلَعَتْ مِنْ وَرَائِهِ
 سَحَابَةٌ مِثْلُ الثُّرْسِ . فَلَمَّا تَوَسَّطَتِ السَّمَاءَ انْتَشَرَتْ ، ثُمَّ أَمْطَرَتْ ، قَالَ : فَلَا وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا الشَّمْسَ
 سَبْتًا . قَالَ : ثُمَّ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ ذَلِكَ الْبَابِ فِي الْجُمُعَةِ الْمُقْبِلَةِ ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ
 يَخْطُبُ ، فَاسْتَقْبَلَهُ قَائِمًا ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، هَلَكَتِ الْأَمْوَالُ ، وَأَنْقَطَعَتِ السُّبُلُ ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ
 يُمَسِّكَهَا عَنَّا . قَالَ : فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ : اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا ،
 اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَالظَّرَابِ وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ ، قَالَ : فَأَقْلَعَتْ ، وَخَرَجْنَا نَمْشِي فِي
 الشَّمْسِ ، قَالَ شَرِيكٌ : فَسَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ : أَهوَ الرَّجُلُ الْأَوَّلُ ؟ قَالَ : لَا أَدْرِي . .. رواه البخاري

برقم/ ۱۰۱۳ و مسلم برقم/ ۸۹۵

روژیکیان عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب له‌کاتی بارانبارین گو‌یی له‌ده‌نگی هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک بوو،
 گریانیکی زۆر گریا. لی‌یان پرسی: ئه‌ی ئه‌میری موسلمانان ئه‌وه‌ چیه‌ته، بۆ ده‌گری؟ له‌وه‌لامدا
 فه‌رموی: ئه‌وه‌ ده‌نگی ره‌حه‌ته‌ی خواجه، ئه‌ی ده‌بی ده‌نگی تووره‌بوونه‌که‌ی چۆن بیه‌ت؟.

٦١- وقال النبي صلى الله عليه وسلم: (ثلاثة لا تُردُّ دَعْوَتُهُمُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حِينَ يُفْطِرُ وَدَعْوَةُ
 الْمَظْلُومِ يَرْفَعُهَا فَوْقَ الْعَمَامِ وَتَفْتَحُ لَهَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ
 حِينٍ). رواه الترمذي وأبو داود وابن ماجه وصححه العلامة الألباني في "صحيح سنن الترمذي.

واته: (سێ که‌سه‌ هه‌ن دوعایان ره‌ت نا‌کریته‌وه: روژووه‌وان هه‌تا به‌ریانگ ده‌کاته‌وه، پێشه‌وا‌ی
 دادپه‌روه‌ر، پارانه‌وه‌ی سه‌ته‌ملیکراو، خوا‌ی گه‌وره‌ به‌رزی ده‌کاته‌وه به‌سه‌ر هه‌وره‌کانداو ده‌رگا‌کانی
 ئاسمانی بۆ ده‌کاته‌وه‌و په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: به‌ عی‌زه‌ته‌ی خو‌م سه‌رت ده‌خه‌م ئه‌گه‌رچی پێشی
 بجی‌ت).

چوارهم/ دوعای کهسانی تاییه تمه‌ند: (فیما یمتان دعاؤه علی دعاء

غیره):

(دوعای پیغهمبهران و پیاوچاکان). (دوعاگردن بهو دوعایانه‌ی له قورثانی پیروژ به بیان کراوه^{۶۱}). (دوعای کهسی موحتاج). (دوعای سته‌ملیکراو^{۶۲}). (دوعای دایک و باوک بو رؤلّه‌که‌ی^{۶۳}). (به‌نهینی دوعاگردن بو خوشک و برای موسلمان^{۶۴}) و... هتد.

^{۶۱} - نه‌گهر باس له دوعاکانی نیو قورثان بکه‌ین گه‌لی زوره ، دلویک له‌ده‌ریای ئه‌ودوعایانه: دوعای پیغهمبهر یونس که له سکی نه‌هه‌نگ دابوو، فه‌رمووی: "لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین" دوعای پیغهمبهر ئیبراهیم که له‌ناو ئاگر دابوو، فه‌رمووی: "حسبی الله و نعم الوکیل" دوعای ئه‌یوب پیغهمبهر که ۱۸ سال نه‌خوش بوو، فه‌رمووی: "رب انی مسنی الضر و انت ارحم الرحمین".

^{۶۲} - عن ابن عباس (رضی الله عنهما) أن النبي (ﷺ) بعث معاذاً الى اليمن وساق الحديث وقال فيه: (اتق دعوة المظلوم فإنها ليس بيننا وبين الله حجاب) البخاري برقم/ ۱۳۹۵ واته: " پیغهمبهری خوا مه‌عازی نارد بو یه‌مه‌ن، ..... فه‌رمووی: وه خوت بیاریزه له پارانه‌وه‌ی سته‌ملیکراو چونکه له‌نیوان پارانه‌وه‌که‌و خوی گه‌ره‌دا به‌ریه‌ست نییه‌".

^{۶۳} - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله (ﷺ): " ثلاث دعوات مستجابات لا شك فيهن: دعوة المظلوم، ودعوة المسافر، ودعوة الوالد على ولده "

دوای مردنی دایک و باوک (باشترین شت زیندوو بو مردووی بکات بریتیه له دوعاگردن بو‌ی). هه‌ندی جار ده‌وتری باشترین دوعا، دوعای مندالله، مه‌به‌ست له‌م قسه‌یه ئه‌وه‌یه کاتی مندال رک ده‌گری و داوای شتیک ده‌کات بو ئه‌وه‌ی پیی بدری، ئه‌وا ئه‌وه‌نده ده‌گری، ئه‌وه‌نده مکوره‌و وازناهیینی. ته‌نانه‌ت به‌جو‌ری تاوه‌کو داواکه‌ی بو جی به‌جی نه‌گری، کر ناییته‌وه‌و ده‌سبه‌رداری گریان و فیغانی خو‌ی ناییت. بو‌یه ئیمامی عومه‌ر داوای له‌مندالان ده‌کرد، ده‌یوت: دوعام بو بکه‌ن. پییان ده‌وت: چو‌ن داوا له‌مندالان ده‌که‌ی؟ ده‌یفه‌رموو: ئه‌و مندالانه‌ پاکن، دوعایان گه‌را ده‌بیئت.

^{۶۴} - عن أم الدرداء (رضی الله عنها) أنها قالت لصفوان: أترید الحج العام؟ قال: قلت: نعم، قالت: فادع الله لنا بخیر فان النبي (ﷺ) كان يقول: دعوة المرء المسلم لآخيه بظهر الغيب مستجابة، عند رأسه ملكٌ موكلٌ، كلما دعا لآخيه بخیر، قال الملك الموكلُ به: آمين ولك بمثل) صحیح مسلم برقم/ ۲۷۲۳ واته: ئوم الدرداء (ره‌زای خوی لی بیئت) به‌سه‌فوانی فه‌رموو: (ئایا به‌نیازیت ئه‌م سال برؤیت بو حه‌ج؟ منیش وتم: به‌لی، فه‌رمووی: که‌واته دوعای خیرمان بو بکه له خوا، چونکه پیغهمبهر (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: دوعای که‌سیکی موسلمان بو براکه‌ی له په‌نه‌انیدا وه‌رگه‌راوه، له‌لای سه‌رییه‌وه فریشته‌یه‌که راسپی‌ردراوه هه‌ر کاتیک ئه‌و دوعای خیر بکات بو برایه‌کی موسلمان، ئه‌وا ئه‌و فریشته

لە ئادابەکانی دوعا

یەكەم/ دەست نوێژگرتن پیش نزاکردن:^{۶۵}

راسپێردراوه دەلیت: خوايه دوعاكەى گيرا بكو بههه مان شیوهى ئەو داواكارىيه بۆ خوۆشى جیبه جی (بكه).

*كابرايهك لهسەر ئەو فەرموودهيه دەلیت: رۆژیکیان کابرايهك به تهلهفون دوعای بۆ هاوڕێيهكى دهکرد كه خاوهن ژن و مندال بوو، دهیوت: لهخوای گهوره داواكارم ژنیکى زۆر لهوهى ئیستا جواترو بچووكترت بهنسیب بکات، كه تا ماوهى بهخوۆشى بژی و ئیسراحت بکهى.

کاتیك ژنهكەى گوئی لەم قسانه بوو، روى كرده پیاوهكەى و پێی وت: حەزناكەم دوعای وا بۆ هیهچ پیاوی بکهى كه خاوهن ژن و مندالە! پیاوهكەى حەپەسا، به پەرۆشهوه وتی: ئاخى بۆچی؟ ژنهكه لهوهلامدا پێی وت: ئاخى من ئەو فەرموودهى پێغه مبهرم لهبەرە، دهفەرموی: (دوعای كهسیكى موسلمان بۆ براكەى له پهنانیدا وهگراره، له لای سەرییهوه فریشتەیهك راسپێردراوه كه هەر كاتیك ئەو دوعای خێر بکات بۆ برايهكى موسلمانى، ئەوا ئەو فریشتە راسپێردراوه دەلیت: خوايه دوعاكەى گيرا بكو بههه مان شیوهى ئەو داواكارىيه بۆ خوۆشى جیبه جی بکه)، به راستى منیش دهترسم بهواى ئەو دوعایانهوه ژنم بهسەر بێنى.

^{۶۵} - ئەگەر بابای دوعاخوین له دوعاگردندا كۆمهلى تايبهتمهندی تیدا كۆبۆوه، هەرگیز خوای گهوره دوعاكانى رەت ناكاتهوه: واباشه بهدهستنوێژوهوه دوعا بکات، رويكاتە قيبله، به قولپى گريان و فرميسك و ئەسرينهوه دوعاكانى ريز بکات و هەردوو دەستهكانى بۆ ئاسمان بەرز بکاتهوه و به سهلاوات لیدان لهسەر پێغه مبهرو سوپاس و ستایشى خوای پەروردهگار دەست پى بکات و به عيشقهوه دللى خوۆى لهبەردەم بارهگای خوای پەروردهگار بکاتهوه لهكاتیکدا خودا يەك دللى داوهتى، دهبى تهنا يەك شتى تيا دانى، نەك به زوبان بانگهشەى ئەوه بکات، بللى: من موسلمانم، خوا بههەق دەناسم، كهچى زورنا بۆ پێرو تاقمى عهلمانى بژهنى، نەك بللى: من دەزانم خوا داخووزییهكانم جى بهجى دهكات، كهچى تهپل بۆ رهوتى شهيتان و دارودهستهكەى بکوتى. كهواته خالى وەرچهرخان به داواى ليخوشبوون (استغفار) دەست پى دهكات.

شهيتان دەلى: بهنى ئادەم به گوناھ بههيلاك برده و ئەوانيش به (استغفرالله) بههيلاكم دهبن. سوودى "استغفرالله" جى بهجىکردنى فەرمانى خوايه، هۆكاره بۆ زيادبوونى رزق و رۆزى، بۆ چوونه بهههشت و سړينهوهى تاوان، ههروهها هۆكاره بۆ مندالبوون، بۆ پاكکردنهوهى دلەكان و بهرزکردنهوهى پله و پایهى ئەو كهسه دواى مردن و هۆكارىكيشه بۆ ئەوهى تهنדרوستى باشى ههبيت و... چهندين سوود كهلكى ديكه.

ئيين تهيميه(رحمهتى خوای ليبي) دەلیت: "زۆر جار دهركايهكم لهسەر داخراوه، ههزار جار وتوومه - استغفرالله - دهركاهم بۆ كراوتهوه"

دەستنویژگرتن ھېمايە بۆ پاگزبۇونەوھو پاك و خاويىنى مروۋ، لەھەمان كات ئامادەگى ئەو كەسە نیشان دەدا كە دەيەوى بە دل و دەروونىكى بى خەوشەوھە بچىتە نىو پروسەيەك كە خوشنوو دە لەوھى ھەرچيەك داوا بكات، داواكانى رەت ناكريتەوھە.

بەبى دەستنویژ دوعا دەكرى، بەلام بە دەستنویژەوھە پىروۆز گەورەيى خوى ھەيە ^{٦٦}.

لە يەك لە زانكۆكانى ئەمريكا، (رامشاردن)ى زانا، بەھاوكارى چەند زانايەكى تر لە تويزىنەوھەيەكدا كە لەپى ھىلكارى و تيشكەوھە ئەنجاميداوھە، بوى دەركەوتوھە مېشكى مروۋ لەكاتى نويزو پەرسىتەكاندا زىندە چالاكيەكانى زور زياتر دەبى و گەورەترىن وزە بەمېشك دەبەخشى، ئەوھش لەگەل كاتەكانى ديكەي ئەو مروۋە جياوازە كە تيايدا دەبىتە ھوى كەمبۇونەوھى پالەپەستۆ لەسەر خانەكانى مېشك و زيادبۇونى ئارامى و ھەرگرتنى چىژى رۇح لەسەر مېشك و دل و دەروونى.

كەواتە: بەپىي خوت برۆ مزگەوت پيش ئەوھى بەشان بتبەنە مزگەوت، نويزەكانت بە جوانى ئەنجام بەدە، پيش ئەوھى نويزت لەسەر بكەن، بەردەوام دوعا بكە پيش ئەوھى دوعات بۆ بكەن.

دووھم / پروكردنە قىبلە:

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: (الدعاء هو العبادة). كەواتە ھەك چۆن لە نويزدا روو دەكەينە قىبلە بۆ جى بەجىكردنى يەككە لە رووكنەكانى ئيمان كە پەرسىتەشە، ھەمدىس دوعا دەچىتە ئەو چوارچىوھەيە كە ئەگەر روو

* ھەسەنى بەسرى (رەھمەتى خاى لىبى) دەفەرموى: بپوا ناكەم خاى گەورە كەسېك سزا بدات كە (استغفرالله) بكات . وتيان: چۆن؟ وتى: كى يارمەتى داوھ وابلى؟ وتيان: خوا. وتى: دەي كەوايە خاى گەورە ئەگەر بىويستايە سزاي بدات، يارمەتى نەدەدا (استغفرالله) بكات.

^{٦٦} - جاء في حديث أبي موسى الأشعري (رضي الله عنه) أن رسول الله (ﷺ) دعا بماء، ثم توضأ، ثم رفع يديه، فقال: (اللهم اغفر لعبيد بن عامر). رواه البخاري و مسلم.

نه کریتته قیبله‌یش هر دروسته، به لام نه و رو سووراننده گرنگی و بایه‌خی
 خوی هه‌یه وه که له فەرمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فهرموی: (إِنَّ
 لِكُلِّ مَجْلِسٍ شَرْفًا ، وَإِنَّ أَشْرَفَ الْمَجَالِسِ مَا اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ).

سییه‌م / ده‌ست به‌رز کردنه‌وه:

به‌جوړی ده‌سته‌کانت به‌رز بکه‌وه که له راستیدا وه که‌سیکی زه‌لیل و
 داماو هه‌موو نه‌وه‌ی ده‌ته‌وی، به هیچ که‌سیک جی به‌جی ناکری مه‌گهر به‌و
 زاته‌گه‌وره نه‌بیټ. وشه‌ی (کن فیکون) یش به‌سه تا داواکارییه‌کانت به‌دی
 بینئ.

له (جامع الترمذی) هاتوو، له فەرمووده‌ی (ابی هریره) ده‌فهرموی: "ئه‌گهر
 هر کاریک به‌لای پیغه‌مبهره‌وه (ﷺ) گرنگ بوایه، سه‌ری بوئاسمان به‌رز
 ده‌کرده‌وه، وه ئه‌گهر قول ببوایه‌ته‌وه له‌پاران‌ه‌وه، ده‌یفهرموو: يَا حَيُّ يَا
 قَيُّوْمٌ^{٦٧}

بو‌یه چاودا‌گرتن و به‌رز نه‌کردنه‌وه‌ی بوئاسمان، نواندنی نه‌وپه‌ری ریزه‌که
 هه‌موومان به‌شهرم و شکوو له‌به‌ر خوا بپاریینه‌وه.

چواره‌م / به‌ترس و ئومیده‌وه دوعا بکات:

﴿ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا
 لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي
 الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رِعَابًا وَرَهَبًا ﴿٩٠﴾ ﴾ الأنبياء ٨٩-٩٠
 واته: "یادی (زه‌که‌ریا) بکه‌وه کاتیک هاناو هاواری بو په‌روه‌ردگاری بردو
 وتی: په‌روه‌ردگارا، من به‌ته‌نهایی مه‌یله‌وه (نه‌وه‌یه‌کی چاک و پاکم پی
 ببه‌خشه) تویش چاکترین زاتیکی له‌پاش من و هه‌موو مردوویه‌که

^{٦٧} - عن ابي هريره (رضي الله عنه) يقول: ان النبي (ﷺ) اذا اهمه امر رفع رأسه الى السماء، واذا اجتهد في الدعاء
 قال: (يا حي يا قيوم). ثم فهرمووده‌يه (حسنه) (ترمذی) به‌ ژماره (٣٤٣٦) گيړاويه‌ته‌وه.

دەمىنىتەوہ. ئىنجا ئىمە نزاكەيمان گىرا كرد و (يحيى) مان پى بەخشى،
 ھاوسەرەكەيشمان بۇ چاك كرد كه مندالى بى، بە راستى ئەوانە چالاك و
 گورج و گۆل بوون لە ئەنجامدانى ھەموو خىرو چاكەيەكداو نزاى بەكولىيان
 دەكرد، بە ئومىدى رحمت و بەھەشتى ئىمەو لە دۇزەخ و خەشمى ئىمە
 دەترسان و ئەوانە ھەمىشە گەردنكەچ بوون بۇ ئىمە".

* ترس ھۆكاريكە بۇ نزيك بوونەوہو پىادەكردنى ئەرك و فەرمائىشتەكان،
 نەك ترس لە ترس دا. باباى بەدكار لە ترسان گويپرايەل دەبى و چاكەكار لە
 خوشەويستى. خشوعى ئىنسان بۇ خودا لە خوشەويستى مروڤەكە بۇ
 خودايە. بۇيە ترس لە شكۆمەندى و گەورەيى خودا، كارکردن و
 پەپرەويكردنى ئەو خەت و خالەيە كە فەرمانى پى كردوہ.

* ھەسەنى بەسرى (رحمەتى خواى لى بىت) دەلى: "ھەر كەسيك لە خوا
 بترسى، ھەموو شتيك لى دەترسى، ئەگەر لە خوداش نەترسى، خودا بە
 ھەموو شتيك دەيترسىنى و ھەموو گەليك بتيكى ھەبوو، بتي ئوممەتى
 پىغەمبەر (ﷺ) دىنارو درھەمە. سوپند بەخوا ھەر كەسيك پارەى لەلا
 گەورە بىت، خودا بچوكى دەكاتەوہ".

* (دیل كارىنگى) دەلىت: "لەشى مروڤ ئاميرىكى ئەوئەندە سەيرە، بە
 تەھەمولترىن ئاميرە لەسەر رووى زەوى".

بەواتايەكى ديكە: دەروونى مروڤ لەيەك كات، ترس و شادى تىدا
 كۆبۆتەوہ. لەم سۆنگەوہ گەورەيى ئەو دەروونە لەوئەدایە كە بەرگەى ھەموو
 ئازارو رووداوہ ناخوشەكان بگرى و گەشبىنى بۇ ھەنگاوەكانى داھاتووى
 بكاتە خالى وەرچەرخان و ھەستانەوہ.

ترس شتيكى خوارسكى ناخى مروڤە وەك ترس لەمردن، لە ئاگر، لە مشك
 ، مار، دووېشك^{٦٨}، لە شىرو پلىنگ و... ھتد. ئەمانە ناچنە خانەى

^{٦٨} - پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموى: "دووېشك بكوژن ئەگەر لەناو نوپزىش بوون" مسند أحمد.

سه‌ریچی، به‌مه‌رجی زیده‌پوئی له ترسه‌که نه‌بی و له‌هه‌مان کات
 ئاماده‌باشی روو به‌روو بوونه‌وه‌ی هه‌بیته، بویه مروّقه ده‌بی نه‌هیلی ترس و
 دلّه‌پاوکی و نیگه‌رانی به‌سه‌ریدا زال بی، ئه‌گه‌رنا خراپه!!

له‌ئیسلام مشك و مار له (فَواَسِقُ خَمْسَ) یه: (خَمْسُ فِواَسِقُ تُقْتَلُنَ فِي الْحِلِّ
 وَ الْحَرَمِ : الْحَيْئَةُ ، وَ الْغَرَابُ الْأَبْقَعُ ، وَ الْفَأْرَةُ ، وَ الْكَلْبُ الْعَقُورُ ، وَ الْحُدْيَةُ)^{٦٩}
 * ماموستا (سه‌عید مه‌لود) له‌زمانی باوکیه‌وه بوی گپ‌رامه‌وه، وتی: - له
 په‌نجاکانی سه‌ده‌ی بیست مالمان له گوندی پیرداود - شه‌مامک - بوو (ئهو
 کاته پیرداود گوند بوو، ئیستا بووه‌ته شاره‌دی)، خزمیکمان ناوی (پووره
 به‌سی) بوو، سی کورپی هه‌بوون، یه‌ک له کوره‌کانی زور نه‌خوش بوو، شه‌و
 به‌دیار کوره‌که‌ی دانیشتبوو، فرمیسکی بۆ ده‌رشت و سه‌ری بۆ ئاسمان
 به‌رز کردبووه، هاواری خوای ده‌کرد، ده‌یوت: خوایه‌گیان ئهو کورهم بۆ
 چاک بکه‌وه، شیفای ده‌ه، رۆحم پیش رۆحی بخه، یاره‌بی من بمرم، به‌س
 ئهو کورهم هیچی لی به‌سه‌ر نه‌یه‌ت.

له‌تاریکی ئهو شه‌وه‌دا، مانگایه‌ک بۆ خواردن سه‌ری کردبووه ناو
 ته‌نه‌که‌یه‌کی زبل و سه‌ری له‌ ته‌نه‌که‌که‌ گیر ببوو، به‌ بۆره بۆر به‌ هه‌وشه‌ی
 مالیان وه‌ربوو، (پووره به‌سی) پیی وابوو دوعا‌که‌ی قبول بووه و ئهو
 مه‌لیکوله‌وت هاتوو رۆحی بکیشی. بویه به‌ ترس و له‌زه‌وه نازانی ئهو
 مانگایه‌ه، ده‌ست بۆ کوره‌ نه‌خوشه‌که‌ی دریژ ده‌کات و پر به‌ده‌می هاوار
 ده‌کات: به‌قوربانتم عی‌زرائیل گیان من نه‌خوشه‌که‌ نیم، ئهو نه‌خوشه‌که‌یه.

پینجه‌م/ ده‌نگ نزم کردنه‌وه:

ده‌نگ نزم کردنه‌وه پاراستنی ئهو نه‌یینی و داوایانه‌یه که مه‌ردوم داوای
 ده‌کات. ئه‌وه‌ش هه‌وجه به‌وه نییه‌ که‌سی ده‌روبه‌ر تیی بگات بزانی چۆن
 ده‌پاریته‌وه؟ چ داوایه‌کی هه‌یه؟ ده‌یه‌وی خوای په‌روه‌ردگار چی بۆ بکات؟

^{٦٩} - صحیح الجامع برقم / ٣٢٤٤

به واتایه کی تر:

هه موو مروّقایه تی ته نها خوییه کی هه یه بیسه ره به خشپه ی پیسی
میرووله یه که به سهر به ردیکا گوزهر دهکات. بویه دهنگ هه لپرین په سندو
دروست نیه، وهکو چوّن له ژیانی مروّقایه تی کاتیک دهچینه به ردهم پادشاو
وه زیرو گزیرو به پرسیک، به دهنگی نزم ده دوین و زمانمان دینینه گو!
که واته چوّن ده بی له به رمبه ر زاتیکی وا مه زن، دهنگ هه لپرین؟ نه مه ش
چونکه په یوه ندی به خو مان و خواوه هه یه، له تایبه تمه ندی دوعا ده بی
دهنگمان نزم بکهینه وه، به نه ده به وه دم و زارمان هه لپچرین، وهکو
پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرموئ: (أَيُّهَا النَّاسُ، أَرْبَعُوا عَلَي أَنْفُسِكُمْ: أَي
ارفقوا بها واخفضوا أصواتكم، انکم لیس تدعون أصمّ ولا غائباً، انکم
تدعون سمیعاً قریباً وهو معکم) ۷۰.

شه شه م / ئیخلاس و دلسوزی:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ غافر: ۴ واته: "له خوا
بپا پرینه وه و به پاکی بوئی گهر دنکه چ بن، هه رچهنده بی باوه پان پییان
ناخوش بیّت".

ئیخلاس هه ر دوعا ناگریته وه، به لکو ده بی هه موو ژیانمان بگریته وه،
له هه مووی گرنگر نویتز کردنه به ئیخلاسی.

* کابرایه که هاته لای حه سه نی به سری، وتی: هاتووم دوعایه کم بو بکه ی
شتیکم له ماله وه داناوه، لیم بزبووه نازانم له کوئییه و ناچمه وه سه ری.
حه سه نی به سری وتی: برؤ ده ستنویتیکی جوان بگره و دوورکات نویتزی
به ئیخلاص نه نجام بده، خه یالت به یه که لادا نه پروات، که نویتزه که ت ته واو
کرد، وه ره وه لام.

۷۰ - جامع الاصول ج ۳/۲۶۲ برقم ۲۴۶۳

کابرا دەست نوێژی شووشت و نوێژی دابهستا، که لیبۆوه به خیرایی
گه‌رایه‌وه لای حه‌سه‌نی به‌سری و وتی: شته‌که‌م دۆزییه‌وه.
وتی: چۆن؟

وتی: له نوێژ خه‌یاڵم رۆیشت، ریک ئه‌وه‌م به‌بیر هاته‌وه که له ماله‌وه له‌کویم
دانا‌بوو.

حه‌سه‌نی به‌سری وتی: ته‌واوه منیش بۆیه و تم بپرو دوو رکات نوێژی
به‌ئیخلاس بکه و خه‌یاڵت نه‌پروا، ده‌مزانی شه‌یتان خۆی ده‌گه‌یه‌نیته لات و
ختووکه‌ت ده‌دا و ئه‌و شوینته‌ت به‌بیر دینیتته‌وه.

کابراکه وتی: حیکمه‌ت له‌و یارمه‌تیدانه‌ی شه‌یتان بۆ من چیه؟
وتی: شه‌یتان یارمه‌تیدای تاوه‌کو نوێژه‌که‌ت به‌ ئیخلاس و دلسۆزی ئه‌نجام
نه‌ده‌ی.

دلسۆزی و ئیخلاس، سپرینه‌وه‌ی هه‌موو عه‌یبه‌و عاریکی مرو‌ف و
ئه‌نجامدانی هه‌موو ئه‌و کارانه‌یه که هه‌یج ختووره‌و نیه‌تیک تییدا چرو‌ی
نه‌کردوه. ئه‌وه‌تا پیاویکی ریبوار ده‌گه‌یژته‌وه ده‌لی: له‌گه‌ل باوکم دا
پیکه‌وه چووینه سه‌فه‌ری، ماوه‌یه‌کی باش به‌په‌یان رۆیشتین، باوکم له
ریگه نه‌خۆش که‌وت، ئه‌وه‌نده‌ی چاوم گ‌ردا، سه‌یری ئه‌ملاو ئه‌ولام کرد،
هه‌یج ئاوه‌دانیه‌کم له‌و ده‌وروبه‌ره به‌دی نه‌کرد، ئه‌وه‌نده نه‌بی له‌ دووره‌وه
شوانیکم که‌وته به‌رچاو ئه‌وه به‌دیار می‌گه‌له مه‌پیکه‌وه‌یه. باوکم دانا،
به‌هه‌له‌داوان خۆم گه‌یاندی، دوا‌ی سه‌لام و چاک و چۆنی، پیموت: قوربان
باوکم زۆر نه‌خۆش و هه‌یلاکه، زۆر مه‌منون ده‌بم ئه‌گه‌ر بتوانی قاپی شیرم
به‌ده‌یتی.

شوانه‌که له‌جیوه مه‌پیکي دۆشی و شیره‌که‌ی پیدام. به‌خۆو قاپی شیره‌وه
رووم وه‌رگه‌یپراو گه‌پامه‌وه، ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌وه باوکم وه‌فاتی کردوه، زۆر
به‌سه‌ر ته‌رمی ساردو سپری باوکم گریام، شوانه‌که هاته‌لام و دلنه‌وا‌یی

کردم، وتى: براكەم دەى ھەستە ۋەختى ئەو ھەنە، بەس بگىرى، ھەرموو با
بىر بگەنە ۋە چۆن بېشىۋىن ۋە چۆنىش دىقنى بگەين؟
بە شوانەكەم وت: لىرە كى نوپۇز لەسەر مردووان دەكات؟ شوانەكە وتى:
ئىمە كەسىكى تايبە تىمان بۇ ئەو كارە نىيە. تۆ خۆت نوپۇزى لەسەر بگە،
بەخو من ھىچ لەنوپۇزى جەنازە نازانم.
منىش لە ۋەلامدا پىموت: بەخو منىش نازانم، دەبى تۆ نوپۇزى لەسەر
بگەى.

شوانەكە لەبەرانبەر تەرمەكە ۋەستا، لەژىر لىۋىيە ۋە چەند ۋەشەيەكى دركاند
ۋە روۋى تىكردم، وتى: تەواۋ.

منىش بەشوانەكەم وت: ئەمە چۆن نوپۇزىك بوو؟ شوانەكە لەۋەلامدا وتى:
بىوورە من لەمە باشتەر نازانم. ئىدى پىي ھەلىناۋ چوۋە ۋە لاي مەپرەكان،
منىش بە ئەمانەتە ۋە تەرمى باۋكم ناشت ۋە گەپامە ۋە مال. چونكە زۆر
شەكەت ۋە كەيل ۋە ماندوو بووم، كە راكشام ئەۋەندەى نەبرد خەو بۇ خۆى
بردمە ۋە ، باۋكم ھاتە خەونم، زۆر دلخۆش ۋە كەيفساز بوو، وتى: رۆلەكەم
خوای گەورە لىت رازىبى، ئەۋە چ چاكەيەكە لەگەل منت كردوو؟ وتم: بابە
گيان من ھىچ نازانم، من چ چاكەيەكە لەگەل كردوو؟

لە ۋەلامدا وتى: رۆلە گيان كە مردم خوای پەروەردگار منى بردۆتە
شۋىنىك، شۋىنى پىياۋ چاك ۋە سالحانە.

كاتى خەبەرم بوۋە، زۆر كەساس ۋە خەفەتبار بووم، بىرم دەكردە ۋە ئاخۇ
من چ چاكەيەكە لەگەل باۋكم كردوو؟ من ھىندە بەرامبەر باۋكم كەسىكى
چاك ۋە باش نەبوومە ۋە باۋكېشم پىياۋىكى ئەۋەندە مولتەزىم ۋە ئەھلى
عىبادەت نەبوۋە، دەبى چۆن بە ۋە مەقامە گەيشتى؟

رۆزى پاشتر دووبارە خەونم پىۋە بىنى، زۆر لە خۆشى ۋە سرورى دابوو،
وتى: رۆلە گيان خەمى منت نەبى، ۋەللاھى شۋىنم زۆر خۆشە.

له باوكم پرسى: بابه گيان پيمنائىي چۆن ئاوا له خوشى داي؟
باوكم به بزهيه كه وه وتى: ئه وهى همه له دوعاي ئه و شوانه يه، برۆ له
شوانه كه پيرسه.

به يانى خۆم گه يانده لاي شوانه كه و خه ونه كه ي خۆم و باوكم بۆي
گيرايه وه، داوام لىي كرد پيمبلى له سهر تهرمى باوكم چى وتوه؟
شوانه كه وتى: كاتىك له به رانبهر تهرمى باوكت وه ستام، نه مده زانى
نويزه كه به جوانى بكه م، عه رزى په روه رداگارم كرد، يه ك دوعام كرد، وتم:
خوايه گيان ئه م پياوه ئه گه ر ئه م شه و ميوانى من بوايه وه لاهى مه پيكم بۆي
سه ره برى، خوايه گيان ئه وه بۆ ميوانى هاتۆته لاي تو، ئىستا ئه و ميوانى
تۆيه پيم خوشه بزنام چۆن ميواندارى ده كه ي؟ خوايه گيان لىت ده پاريمه وه
ريزي خۆتى لى بگره.

* دلسۆزى له ئيمان وه سه رچاوه ي گرتوه "حه زره تى عيسا (عليه السلام)
له ريگه يه كه وه ده رۆيشت، نابينا يه كه له كه نارى ريگا كه دانىشتبوو،
به توندى و تووره ييه وه داميني گرت و راكييشا، داواي لىكرد دوعاي بۆ
بكا بينايى بۆ بگه رپيته وه. نابينا كه داميني عيساي به رنه دا، تاكو عيسا
وتى: ئيمان ت شيفاي دايت"^{٧١}.

* دوعاي راسته قينه ئه وه يه كه س ئاگاي له دوعا كرده كه ي نه بيت، بۆ
ئه وه ي نه چيته خانه ي ريباي كه به كول فرميسك بريژى و به ده م هانا
بردنه وه بليت: خوايه گيان تو گه وره يت و منيش بچووك و لاواز. تو
به ده سه لاتى و منيش بى ده سه لات. تو زاناي ت و منيش نه زان و بيئاگا،
هيچ شت لاي تو عاسى نابى، رحم و به زه ييت ئه وه نده فراوانه، ليم

^{٧١} - نزا: ئه لىكس كارل-د. عه لى شه ريعه تى و: موسعه ب ئه ده م، ل ٤٣، چ ١، چاپخانه ي موكرىانى

خۆشبه من گوناھبارم، من بەندەییەکی بێ دەسەلاتی تۆم و ھەر تۆ بەھەق دەناسم کہ تاک و تەنیایت و ھاوالت نییە.

* مامۆستا (عەبدولرەحمان مارف) بۆی گێڕامەو، وتی: کابرایەک ھا تە لام، باسی خۆی بۆ کردم، وتی: لە گرانیەکی نەو تەکانی سەدەیی رابردوو^{۷۲} ھەندێ پارە قەرزار بووم، کاتی دانەوێ نزیك بۆ، سەغلت بووم، ئیش و کاری ئەو وەختەم ئەو بوو دەچوومە کەرکوک شتم دەکپی و بەقاچاغ دەچوومەو چەمچەمال و شتەکانم دەبردە بازارو ساغم دەکردەو.

ئەو قەرزو قۆیە بەجاری بیرو ھۆشی داگیر کردبووم چۆن ئەو پەرە پارەییەم دەستکەوی و قەرزەکی پی بەدەمەو! ھەر لە خوا دەپارامەو، دەموت:

پارەبی خوایە روو زەردو شەرمەزاری ئەو کابرایەم نەکی؟

بە پێیان لەرپی قاچاغەو شتەکانم لە سنووری سەربازگی سوپای عێراق دەرباز کرد، چوومە سەر ریگی سەرەکی کەرکوک - چەمچەمال، سەیارەیک بە تیژی بە بەردەم تیپەری، تەواوی رۆیشت، پرتا و ھیواشی کردەو، بە بەگ بەرەو لام ھات تا لە بەردەم وەستا، خاوەن سەیارەیک لە جیو دەستی نایە باخەلی و پینچ سەد دیناری ئەو کاتە پییدام، وتی: ئەمە زەکاتە، وەکو تۆ بەم شیوہیە دەبینم ژیانی خۆت خستۆتە مەترسی، کەواتە تۆ شایستەیی ئەوێ زەکاتت پی بدری.

پارەیکەم لپی وەرگرت. گەلی دلخۆش بووم. کە پارەیکەم ژمارد، بپی پارەیکە زۆر لە قەرزەیکە زیاتر بوو، سوپاس و ستایشی خۆی پەروردگارم کرد، زانیم خۆی گەورە پارانەوہکی قبول کردووم.

ھەوتەم / پێش دوعاکردن "دوای بسم اللہ، الحمد لله رب العالمین، سەلاوات لێدان (اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد):

^{۷۲} - سەرەتای سالی ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۶ سەرەرای ئابلقەوی نیودەوئەتی بۆ سەر عێراق و کوردستان، عێراقیش تاک لایەنە ئابلقەوی ئابووری خستبوو سەر ھەریمی کوردستان.

* ئىمامى عەلى (رضي الله عنه) دەلىت: "ھىچ دوعايەك نىيە ئىللا لەنىوان خۆى و خودا بەرىبەست و پەردەيەك ھەيە، ئەو دوعايە بەرز نايىتەوہ تاوہكو سەلاوات لەسەر پىغەمبەر (ﷺ) لى نەدات. كەى سەلاواتى لىدا، ئەوا ئەو دوعايە بەرز دەبىتەوہ، ئەو بەرىبەست و پەردەيە نامىنيت."

لە (فضالە بن عبىد) (رضي الله عنه) ھوہ دەلىت: "پىغەمبەر (ﷺ) گووى لە پىاويك بو لە نويزەكەى (بەواتايەكى دىكە لە كۆتايى نويزەكەى يان دواتر) دوعاى دەكرىو سەلاواتى لەسەر لى نەدەدا، پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: ئەو پىاوه پەلەى كرى، پاشان بانگى كرى، بەئەو و ئەوانىترى وت: ئەگەر ھەر يەككە لە ئىوہ نويزى كرى، با بەسوپاس و ستايشى خوا دەست پى بكات، پاشان ئەوہى دەيەوى با دوعا بكات"^{۷۳}.

دەبى دەسپىكى ھەموو ئىيش و كاريكمان بە ناوى خواو سوپاس و ستايشى خواى پەروەردگار بىت و لە تەكدا سەلاواتدان لەسەر گىانى پاكى سەرورەى مرقاىيەتى مانا و مەدلولى خۆى ھەيە.

* پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرمووى: (زۆر سەلاواتم لەسەر بەدن، چونكە خوداى گەرە لاي گۆرەكەم فرىشتەيەكى بۆم راسپاردوہ، ھەر كاتى كەسيك لە ئوممەتەكەم سەلاواتم لەسەر بەدات، ئەوا فرىشتەيەك دەلى: ئەى محەمەد (ﷺ) فلانى كۆرى فلان لەم كاتەدا سەلاواتى لەسەر تۆدا)^{۷۴}.

ھەرورەھا لە رىوايەتتىكى تردا دەفەرمووى: (رۆژى قىامەت لەپىشتىرەين كەس لە منوہ شىاوى شەفاعەت و تەكاكەرم بىت، ئەو كەسانەن زۆر سەلاواتم

^{۷۳} - عن فضالة بن عبید (رضي الله عنه) قال: (سمع النبي ﷺ رجلاً يدعو في صلاته فلم يصل عليه فقال النبي ﷺ عجل هذا ثم دعاه فقال له و لغيره اذا صلى أحدكم فليبدأ بتحميد الله تعالى والثناء عليه ثم ليصل على النبي ثم ليذع بما شاء). "قال في التاج رواه أصحاب السنن بسند صحيح".

في صلاته: أي في آخر صلاته أو بعدها - عون المعبود، ج ۲۰۸/۴ حديث رقم ۱۴۷۸ نفس الحديث.

^{۷۴} - (أكثرُوا الصلاة علي فإنَّ الله و كلَّ بي ملكاً عندَ قُبري فاذا صلى علي رجلٌ من أمتي قال لي ذلك الملك: يا محمد ﷺ انَّ فلان بن فلان صلى عليك الساعة) صحيح الجامع: ۱۲۰۷

لهسه ر لی ۲ ددهن) ۷۰ .

رهزلی له وه گه وره تر نییه که بهرام بهر چهند وشه یه که بی موبالات بین و که مته رخه می بنوینین، وه کو پیغه مبهری خوا (ﷺ) دده رموی: (الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ).^{۷۶} واته: "رهزلی و به خیل نه و کهسه یه که ناوم ناوم له لایدا بهیندری، که چی سه لا واتم لهسه ر لی نادات".

که واته بو نه وهی زمانمان به سه لا واتدان پارا و بکهین و گه روی وشکمان به و زیکره تهر بکهین، ده بی بزانی سووده کانی سه لا واتدان گه لی زوره، له وانه: *سه لا واتدان جگه له وهی جی به جی کردنی فه رمانی خوی په روه ردگار، لابه ری غه م و په ژاره یه، مروقه له م رییه وه ریگای به هه شت ون ناکات و به و سه فه ره دلخوش ده بی و هه ست به ئارامی ده کات. له هه مان کات به هوی سه لا واته وه خیره پاداشتی زوری پی ده گا و له روژی دواپی ده که ویتته بهر شه فاعه ت و تکا کاری پیغه مبهری نازدار (ﷺ) وه ک خوی گه وره لای فریشته کان باسی ده کات، به مهیش به هر سه لا واتیک ده چاکه ی بو دهنووسری و ده خراپه ی بو رهش ده کریته وه و ده پله ی به رز ده بیته وه.

هه شته م/ هه ر شتیکی داوا کرد، سی جار داوا ی بکات:

(فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَعْجِبُهُ أَنْ يَدْعُو ثَلَاثًا^{۷۷})

چهند جاره ی داوا کردن ئامازه یه بو په روشی و سوورپوون و مکورپوون له سه ر داخو ازیه کان. ئاخر چون دوعا کردن به ساردو سپری جی خوی ده گری له کاتی کدا تو بهرام بهر زاتی که وه ستاویت و داوا له زاتی که ده که ی که هیچ شتی که لای نه و، مه حال نییه.

^{۷۰} - (أَنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَى صَلَاةٍ). صحيح الترمذي و الترمذي/ ۱۶۶۸

^{۷۶} - رواه الترمذي برقم/ ۱۴۰۳ وقال: حديث حسن صحيح

^{۷۷} - رواه ابوداود بسند صحيح

نۆیه‌م / به‌ناوه جوانه‌کانی خوا داوا بکا و سه‌ره‌تا بۆ خۆی داوا بکات:
 موسلمان له سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی گشت حال و کاروباریکی ژيانیدا،
 ده‌لێت: (بِسْمِ اللّٰهِ) "به‌ناوی خوا"^{٧٨}.

پێغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فه‌رموێت: (كُلُّ امْرِئٍ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ فِيهِ بِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ فَهَوَّ اَقْطَعُ)^{٧٩} **واته:** "هه‌موو کاریک که چۆنیه‌تی هه‌بی یا خود گرنگ بی، به‌ناوی خواوه ده‌ستی پێ نه‌کری، که‌م فه‌ره".

﴿وَلِلّٰهِ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذُرُوْا الَّذِیْنَ یَلْحَدُوْنَ فِیْ اَسْمَیْهِ سَیْجَزُوْنَ مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ **الأعراف: ١٨٠** **واته:** "خوای گه‌وره چهنده‌ها ناوی به‌رزو جوانی هه‌یه، جا ئیوه به‌م ناوانه‌وه له‌خوا بپارێنه‌وه".

پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموێت: (اسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِیْتٌ بِهٖ نَفْسُكَ) صحیح، رواه أحمد. **واته:** "خوایه من داوات لی ده‌که‌م به‌هه‌موو ناویک که هی تۆیه‌و ناوی خۆت پێ ناوه".

له‌فه‌رموده‌یه‌کی دیکه‌دا هاتوه: (ان لله تسع وتسعين اسماء من احصاها دخل الجنة) **واته:** "خوای گه‌وره نه‌وه‌دو نۆ ناوی هه‌یه، هه‌ر که‌سیک له‌به‌ری بکات و ماناکه‌ی بزانی و بپروای پێی هه‌بییت و خۆی به

^{٧٨} - أن النبي (ﷺ) سمع رجلا يقول: (اللهم لك الحمد، لا اله الا انت وحدك لا شريك لك، المنان، بديع السموات و الارض، ذا الجلال والاکرام) فقال النبي (ﷺ): (لقد سألت الله باسم الله الاعظم، الذي اذا دعِيَ به أجاب، واذا سئل به أعطى). (الصحيحه: ٣٤١١) **واته:** پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) گوێی لیبوو کابرایه‌ک ده‌یگوت: "خودایه، سوپاس وستایش ته‌نها بۆ تۆیه، هه‌یچ په‌رستراویک نیه شایسته‌ی په‌رستن بییت جگه له تۆ، ته‌نها و بی هاوه‌لیت، خاوه‌نی منه‌ت و فه‌زلی، هه‌ر تۆ به‌دییه‌نه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویت، هه‌ر تۆ خاوه‌نی پایه‌به‌رزوی و شکۆه‌ندی و ریزیت" پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: تۆ داوات له‌خوا کرد به‌ناوه مه‌زنه‌که‌یه‌وه (الاسم الاعظم) ئەو ناوه‌ی که ئەگه‌ر پێی بپارێتته‌وه ئەوا وه‌لام ده‌دریته‌وه ئەگه‌ر داوا‌ی پێی بکه‌یت، ئەوا ده‌تدریته‌ی.

^{٧٩} - أخرجه أبو داود (٤٨٤٠)، والنسائي في ((السنن الكبرى)) (١٠٣٢٨)، وابن ماجه (١٨٩٤) باختلاف يسير، وأحمد (٨٧١٢) بنحوه.

ماناکەى پراژيئەتەوه، دەچيئە بەهەشت " ٨٠ .

٨٠ - ناوەکان: (الرحمن): بەبەزەبى، بەزەبىيەكەى هەموو شتيكى گرتوتەوه (الرحيم): بەخشندە، تايبەت بە ئيمانداران لە رۆژى دواى (الملك): پاشا: پاشاى هەموو پاشايانەو دەستی بەسەر هەمووياندا دەروات (القدوس): پاك ويگەرد لە هەموو عەيب و ناتەواويەك كە بە ئەقلاً داديت ونايت (السلام): بى عەيب، بى پەلە، وە بلاوكەرەوهى ئاشتى (المؤمن): دۇنياكەرى دۆستەكانى لە سزا، بە راستانەرى بەلئىنەكەى بۆ بەندەكانى (المهيمن): زال و بەسەر راگەيشتوو (العزيم): زال، دەسەلاتدار (الجبّار): بالادەست (المتكبر) گەورەبى و بەرزى، خاوەنى هەموو گەورەبى و بەرزىيەك (الخالق): بنیاتنەر، دروستكار لە نەبوونەوه (الباريء): بەدبەيئەرى جوانكارى (المصور): ويئەكيش، ويئەكيشەرى هەموو دروستكاروان هەريەكەو لەسەر شيئەويەك (الغفار): ليپورده، ليخوشبووى تەنياو پۆشەرى عەيبە (القهار): گەردن كەچكەر بەتواناى خۆى (الوهاب): زۆر بەخشەر، ديارى و بەخشش دەدات (الرزاق): رۆزیدەرى هەموو زیندەوهر (الفتاح): دەروكەرەوهو ئاسانكەر (العليم): زانا بەهەموو دروستكاروان و نەيئەكانيان (القابض): رۆزى ليگرەوه، ويكەيئەنەر (الباسط): رۆزى بۆ فراوانكەر (الخافض): نزمى وداپەزىن و كەمكردن، نەويكار (الرافع): بەرزى و بلندی، بەرزكەرەوهى نزمەكانەو راگرى بەرزەكانە، بەرزكەرەوه (المعن): عيزەتەبخش و هيئەدبەيئەنەر (المذل): سەرشۆپكەر و زەليلكەرى دۆژماننەتەى، ملپيئەكچكار (السميع): بيسەر، بيستن و گوى لى بوون، بيسەرى بى سنوورە بەجۆرى كە گوى لەهەموو دەنگيەكە (البصير): ديتن و بينن، بينەر بەهەموو دروستكاروكانى لەيەككات و ساتدا (الحكم): فەرمانرەوا، حوكمران لەنيوان هەق وباتل (العدل): دادگەر، دادپەرەوى بى سنوورو هاوتايە (اللطيف): چاكەكەرى پەنهان، وردين، نەرم و چاكەكەر لەگەل دروستكاروان (الخير): شارەزا، بەوردهكارى شتەكان و ئەوهى بووهو نەبووهو دەبى و نابى (الحليم): هيدى، ئارام و پاشخەرى سزاي رۆزى دەرى سەريچيەكەر (الغفور): ليخوش بوو، ليپورده، گوناھ پۆش (العظيم): مەزنايەتى بى كۆتا، گەوره، لەهەموو گەورهەك گەورەتر (الشكور): سوپاسگوزارى سوپاسكەرى بەندەكانى بە ليخوشبوونيان (العلي): بەرزو بلند، بى ويئە لە بەرزى و بلندی (الكبير): گەوره، گەورە بى كۆتا لە گەورەبى دا (الحفيظ): پاريزەر، چاوديريو پاراستن، پاريزەرى بەندەكانىتەى (المقيت): نارەزايى ورق وقينە، زۆر رقى دەبيئەوه لەنادروستى و نابەجيبى و ناشيرينى و تاوانبارى (الحسيب): ليپرسەرەوه، ژمييارو ليپرسەرەوه (الجليل): پەرورەدگاركي زۆر گەورهو بەقەدرو ريزە بى ئەوهى كەم و كورپەكى تيدابى، سيفەتەبەرز (الكريم): بەريز، بەخشش، زۆر بەخشش دەدات بە بەدبەيئەراوانى و ريزيان لى دەگرى (الرقيب): چاوديرى و ئاگاداربوون (المجيب): وەلامى پارانەوه دەداتەوه بەبەخشين، وەلامدەرەوهى هەموو پرس و داخوازيەك (الواسع): فراوان، رۆزیدانى هەموو دروستكاروكانى گرتووتەوهو بەزەبىيەكەى هەموو شتيكى داپوشيوه (الحكيم): كاربەجى و ليزان، زۆر دانايە بەهەموو كارو فەرمانەكانى (الودود): خووشويستراو، سۆزوخوشەويستى، سۆزوخوشەويستى زۆرە بەرامبەر بە

گرنگی ئەم فەرمووده لەوەدایە خویمان بە ناوە پیرۆزەکانی خۆی
 پەروردگار پراژینینەو، کە وتیمان: یارزاق، ئەو دەبی له ژیا نمان رەنگ
 بداتەو کەتەنھا خوا رۆزیدەر و رزقی مروّف دەدات، وانەزانین ئەگەر فلان
 بەرپرس یان فیسار کەس مووچە ی پی نه داین، یا مووچە کە ی برین، ئەو
 ژیا نمان دەکەوێتە مەترسی و لە برسان دەمرین!!

کە وتیمان: یاشافی، ئەو دەبی له ژیا نمان رەنگ بداتەو کەتەنھا خوا
 شیفادەری نه خوشەو دکتۆر هۆکارو وەسیلە یە، نەک و ابزانین ئەگەر ئەو
 دکتۆرە نه بوایە ئەو دەمردین، مردن لای خوا کاتی دیاریکراوی هە یە، نه

مەخلوقەکانی (المجید): پایە بەرز، بەرزی و بلندی، ریزدار (الباعث): زیندو کەرەو و ژینەر و نیرەر و
 گۆرەوی سەر جەم دروستکار و کانیەتی (الشهید): شایەتی و گەواھیدان و ناگادار (الحق): راست و
 رەوا و هەق (الوکیل): پشت و پەنا، پی سپاردن و دانە دەست، کار پی سپێردراو (القوي): هیزو
 دەسەلات، بەتوانا بەسەر هەموو توانایە کدا (المتین): پتەوی و بەهیزی، بەهیزی بی نیاز بەھاوتا
 (الولي): دۆست، سەر خەر و دۆستی گۆیرایە لیکە رانی، یاری دەدەر (الحمید): سوپاسکار، شایستە ی
 سوپاس (المحصي): ژمێرەر و سەر ژمیری، سەر ژمیری هەموو شتیکە جا هەر کارو کردەو وە یە ک بیئت
 (المبدي): بیدایەت و سەرەتا، سەرەتای بەدیھێنانی هەموو شتیک، پەیدا کار (المعید): گەرانەو،
 گێرەرەو، زیندو کەرەو (المحي): ژییەنەر، زیندەگی و ژیان، ژیان بەخش (الممیت): مرینەر، مردن و
 گیان دەر چوون، مرینەر ی هەموو گیانلە بەرانی (الحي): ژیان و مانەو و زیندو، زیندووی بی سەرەتا و
 کۆتایی (القيوم): زاو دەستاو و راگر، واتە: راگری ئاسمان و زەوی و ئەو ی لە نیویشیان دایە
 (الواجد): هەبوو (الماجد): خاوەن پایە ی مەزن (الواحد): یەک (الاحد): تاک، تەنیا (الصمد): جیی نیازو
 بی نیاز (القادر): توانادار (المقتدر): خاوەن سەر چاوە ی توانا (المقدم): پی شخەر (المؤخر): دواخەر
 (الاول): یە کە مین (الأخ): دوایە مین (الظاهر): ئاشکرا (الباطن): شاراو (الوالي): سەر پەرشتیکار
 (المتعال): زۆر بەرز (البر): چاکە کار (التواب): تۆبە وەر گەر (المنتقم): تۆلە سین (العفو): لیبوردە، چا و پۆشیکار
 (الرووف): مێهرەبان (مالك الملك): خاوەن مۆک (ذوالجلال والاکرام): خاوەن پایە ی بەرزو ریز
 (المقسط): داد پەرەر (الجامع): کۆکەرەو (الغني): دەو لێ مەند (المغني): دەو لێ مەند کار (المانع): بەرگر
 (الضار): زیانگە یەن بە دوژمن (النافع): سودگە یەن بە خوشەو یستانی (النور): رووناکی
 (الهادي): ریییشان دەر (البديع): داھینەر (الباقی): هەر ماو (الوارث): میراتگر (الرشید): کارزان
 (الصبور): ئارامگر.

هەندی له زانایان دەفەر مۆن: خۆی گەرە هەر ئەو نەو و نو ناو ی نییە، بە لکو زیاتر له ۱۵۰
 ناویان له قورئان و سوننەت میناوە.

كەم دەكات و نە زىياد، تەنانت ھەموو مرقاھى تى ناتوانن ئەجەلى مرقاھ
پېش و پاش بېخن و بۇ ھەموو ناوھەكانى تىرىش، شىۋەو ناوھەركى خۇي
(ھەمان ئەھۋى پېش خۇي) راستە.

*كاك " شەعبان ەلى " گىراپەو، وتى:

لە دەقەرى بادينان گەنجىك لەلايەن پزىمى بەعسەو ەفرمانى لەسىدارەدانى
بۇ دەردەچى و ھىچ گومانىك بۇ لەسىدارەنەدانى نامىنىتەو، ھەفتەيەك
پېش جى بەجىكردى فرمانەكە، (سەدام حوسىن) سەرۆك كۆمارى ئەو
كاتەى عىراق، بەسەردانىكى چاۋەروان نەكراو دىتە كوردستان و سەردانى
گوندىكى ئەو سنوورە دەكات و تاوى دوان لەيەك لەمالەكانى ئەو گوندە
دەمىنىتەو ەو دواى ھەستان، بەخاۋەن مال دەلى: چىتان دەوى بۆتانى
بەكم؟ دايكى كۆرەكە پىدەلى: داواكارىەكم ھەيە ئەويش ئەو ەيە كۆرېكم
فرمانى لەسىدارەدانى بۇ دەرچوۋە، ئەگەر لىي خۇش بىن و نەھىلن
لەسىدارەى بەن.

ئەويش پى دەلى: ئەگەر تا ئىستا لەسىدارە نەدرابى، ئەو ە وادەكەم لەم
يەك دوو رۇژە بىتەو ناوتان.

ناوى كۆرەكەى ەردەگرن و دواى يەك دوو رۇژ، كۆرەكەيان بەساغ و
سەلامەتى دەگەرپتەو.

ئەو كارى خوايە، ئەگەر خواى پەروەردگار يەكىك نەكوژى، ھەموو دونيا
كۆبىتەو ە بىانەوى زىانى پى بگەيەنن، ناتوانن، ئەگىنا چۆن سەرۆك
كۆمارىك لەو ھەموو گوندە، كۆپتەرەكەى لەو گوندە دەنىشىتەو ە لەو
ھەموو مالەى ئەو گوندە لەدەرگاي ئەو مالە دەدات كە كۆرەكەيان فرمانى
لەسىدارەدانى بۇ دەرچوۋە؟^{۸۱}

^{۸۱} - بىبە ھاورپى قورئان - ئا: شاخەوان ەلى، چ، ۱، چاپخانەى رۇشنىرى، ۲۰۱۸، ۵۱ ل

مروّقه که خوی بههق ناسی، باوه‌ری جه‌زم بوو، ده‌بیّ دوعا‌کانی به‌ناوه جوان و سیفته‌ته به‌رزه‌کانی خوی په‌روه‌دگار پرازینیتته‌وه، له‌کاتی دوعا‌کردن سه‌ره‌تا دوعا بۆ خوی بکات وهک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا سه‌ره‌تا دوعای بۆ خوی کردووه ئه‌وجا دوعا بۆ مالّ و مندالّ، پاشان بۆ موسلمانان.

" فَعَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا ذَكَرَ أَحَدًا فَدَعَا لَهُ بَدَأُ بِنَفْسِهِ هَذَا"^{۸۲}.

* به‌لگه بۆ هه‌قیقه‌تی ریزبه‌ندی دوعا‌کان له‌خۆمانه‌وه بۆ مالّ و مندالّ و خیزان، ئه‌وجا دایک و باوک و خوشک و برا، ئه‌وجا بۆ ئیمانداران، خوی په‌روه‌دگار ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و حاله‌ته‌ی له‌سوره‌تی (ئیه‌راهم) ئایه‌تی (۴۱) به‌یان کردوه: (رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ) ابراهیم: ۴۱ واته:

"په‌روه‌دگارا، له‌خۆم و دایک و باوکم و ئیمانداران خوش بیه، له‌و رۆژهدا که لیپرسینه‌وه به‌پرا ده‌بیّت".

* خوی گه‌وره ئیمه‌ی دروست کردووه بۆ ئه‌وه‌ی بیپه‌رستین: (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) الذاریات: ۵۶ واته: "جنۆکه‌و مروّقم ته‌نیا بۆ به‌ندایه‌تی کردنم دروستکردوون"

که‌واته به‌ندایه‌تی ئه‌وه‌یه ئه‌و شته‌ بلییت و ئه‌و کاره بکه‌ی که خوی په‌روه‌دگار پیی خوشه‌و ده‌یه‌وی و پیی رازییه، چونکه به‌دییه‌ینه‌رو رۆزیده‌رمانه، ده‌مانژینی و ده‌مانرینی، پیویسته له‌سه‌رمان به‌رامبه‌ر هه‌موو ئه‌و چا‌کانه‌ی به‌چاو ده‌ییینین، سوپاس‌گوزاریین و خوی په‌روه‌دگارمان خوش بووی و گوپرایه‌لی بین، هه‌میشه یادی بکه‌ین و له‌یادی نه‌که‌ین.

^{۸۲}- رواه الترمذي. صحيح. برقم/ ۳۳۸۵

دهيم / به دل بپارېته وه:

(به دل پارانوه) واته: حزوړو ناماده بوونی دل^{۸۲} به شیوه یه کی دروست له پارانوه دا.

هر دلیک پابه ندو په یوه ست نه بی به نازمیشی خوی په روه ردگارو به نوری ئیمان روشن نه بوو بیته وه، نه وه وه کو توپیکي بوش وایه، له گوړه پانی سه رلیشیواوی و گومرایي دا هاتوچوی پی ده کری.

* پیاویک له ژنه که ی توپره بوو، پی وت: به لیبی ژیانته له سر گران بکه م، هر گیز به خته وهر نه بیت.

ژنه که ی وتی: ناتوانی؟

وتی: چو ن ناتوانم؟

وتی: نه گهر به خته وهری له سامانه که تبی، نه و له سامانه که ت بی به شت کردم، نه گهر له خشل و زیرو ملوانکه دا بی به شت کردم، وه لی به خته وهری

---

^{۸۲} - دل شوینی بیرکړنه وه و بیره وریه کانی ژیانته مه لېه ندی سهر کی تیگه یشتن و تیرامان و لیور دبوونه ویه، نه وه ش نه وه حقیقه ته یه که ۱۶۰۰ سال پیش نه مړو قورئان باسی کردوه، تازه به تازه زانستی سهر دم نه وه ده سه لمینی که میشک مه لېه ندی سهر کی بیرکړنه وه نیبه، نه وه دلّه مروّ نارسه ده کات.

سالی ۱۹۶۷ ز بو یه که م جار نه شته رگری چاندنی دل نه جامدرا، له وساوو تا نه مړو دریژهی هیه که بریتیه له گوړینی دلی که سیکی مردوو به هوی خو کوشتن یان هر رو داویکه وه بو که سیکی تر که دلی تووشی کی شه یه که هاتبی، له کاتیکدا دلی مردوو که بو ماویه که ده مینیته وه و له کار ناکه ویت. جا نه وهی مه به سته تیشکی بخینه سر، نه وانهی دلیان گوړیوه، که سایه تیشیان گوړاوه، نه و که سه ه لگری هر سیفته و خسه له تیگ بوو بیت، نه و که سهی دلی نه و مردوهی پی دهری، هه مان شت پیاده ده کات، نمونه کان زورن نه گهر بمانه وی ناماژیه یان پی بدهین، مشتیک نمونهی خرواریکه، ده گپرنه وه مندالیک به هوی رو داویکه وه به ده سستی پیاویک ده کوژی و دوی نه وهی به نه شته رگری دلی نه و منداله له جیی دلی مندالیکي نه خوش داده نین، منداله که سهره تا خهوی ناخوش ده بینی و هه سستی ده کرد نه وه که سیک ده کوژی، پزیشکه کان و هسفی پیاوه که لی ده کن و دوی گهران به دوی نه و و هسفی نه و منداله کرد بووی، دهر که وت بکوژی منداله کوژاوه که یه که دلّه که ی له دلی نه و منداله چاندراره.

له شتیكدایه نه تو، نه کهسی تر دهسه لاتی بهسهردا نییه، من بهخته وهری له ئیمانی راسته قینه ده بینم، ئیمان له نیو دلمدایه، دلشیم کهس توانای بهسهردا نییه تهنها خوی پهروه دگار نه بی.

حزوری دل و مهرجهکانی بریتیه له ملکهچی بو خواو ترسان لیی و داوکردن هر له م و بهردهوام بوون لهسهر دوعا و خشوع و خواردنی حلال.

* ئین عهتای ئهسکه ندهری ده لیت: "دوعا روکن و بال و کات و هوکاره نه گهردلی رازی بو، دهیباته وه".

بی ناگایی جوړی له سهرخوشی و وپینه و خهیا لکردن له خو دهگری .
دلی بی ناگا مانای که مته رخه می و بی موبالاتی ده گه یه نی، وه نه گینه قهت بووه به رامبه ر که سی که بوه ستین و به بی ناگایی قسه ی له گه ل بکه یین؟ خوی پهروه دگار ده فهرموی: ﴿ وَرَبِّطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۗ إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴾ الكهف: ١٤
واته: "ئیمه دله کانمان جیگیرو دامه زراو کردو ترسمان تییدا نه هیشت، کاتی که ههستان و وتیان: پهروه دگاری ئیمه پهروه دگاری ئاسمانه کان و زهوییه، هرگیز هاناو هاوار بو هیچ خوییه کی تر نابه یین جگه لهو، نه گهر لهو راستییه لا بده یین، سویند به خوا ئه و کاته قسه ی نابه چی و نادروستمان کردوه".

* له پیاویکی به سالآچوویان پرسی: هو ی چیه بهو ته مه نه وه رهنگ و روخسارت نه وه نده جوانه و بهردهوام دل و دهر وونت نارامه؟

له وه لاما وتی: خوییه گیان تو ناگات له دل و دهر وونی به ندهکانی خوته، ده زانی چ شتی له دل و دهر وونی دایه، تکایه بمبوره نه گهر به کرده وه کانم خه لکیکم بیزار کردبی، نه گهر به وشه یه که دلم شکانندی و ئازارم دابی، لیروه گهردهنی هه موو نه وانه نازاد ده کهم ، دسا تو ش خوییه گیان له وانه

خوشبیه که غیبیه تی منیان کردوه، نازاریان داوم و به قسه ی ئه م و ئه و
 خویان لی گوپیوم و به خراپم ده زانن. من هه رگیز دوعای خراپ له که س
 ناکه م، هه موو شه وی که هه لده ستمه وه ئیعلانی ئه وه ده که م گه ردنی
 هه موو خه لکی ئازادی و دوعای خیر بو هه مووان ده که م، خو ئه گه ر
 خه میکی گه وره م هه بوو، ئه وه ده لیم: (حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ).

پازدهم/پارانه وه به سه لاوات لیدان له سه ر پیغه مبه ر به کو تا بیئی:
 واتا: دووباره وتنه وه ی (اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد).
دوازدهم/په له نه کردن له قبول بوونی دوعا:

دوای ته و او بوونی نزاو پارانه وه ، له قبول بوونی دوعا کانی دا، په له
 نه کات.

پیغه مبه ری خوا (وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
 وَهَلْ آمَنَّا بِغَيْرِ اللَّهِ) ده فه رموی: (هه ر کامتان داوا له خوی گه وره بکه ن
 وه لام ده درینه وه به مه رجی په له نه کات و بلی: داوام له خوا کردو وه لامی
 پارانه وه که می نه دایه وه).^{۸۴}

خوی په روه ردگار چونکه زاناو دانایه، ده زانی چ کاریک بو ئیمه ی به نده
 خیری تی دایه، ئه و خیره مان پی ده به خشی.
 زور جار مرو ف له په له په له یی و نه هاتنه دی داوا کانی وا گومان ده بات
 دوعا کانی گیرا نه بووه.

﴿ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالَ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
 وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شُرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ البقرة: ۲۱۶
 واته: "ئه ی موسلمانینه! ئیوه غه زاتان له ریگای خوادا له سه ر فه رز کراوه،

^{۸۴} - "یستجاب لأحدكم مالم يعجل فيقول دعوت فلم يستجب لي" رواه البخاري برقم/ ۶۳۴۰ و مسلم
 برقم/ ۲۷۳۵.

ئەگەرچى خۇتان ھەزى لىناكەن، جارى وا ھەيە ئىۋە ھەز لە شتىك ناكەن، كەچى ئەو شتە خىرى ئىۋە تىدايە. واش دەيىت كە ھەزتان لە شتىكە، كەچى ئەو شتە خراپەو زىانى بۇتان تىدايە. ئەمە شتىكە ھەر خۇدا خۇى دەيزانى، نەك ئىۋە، غەزاو جىھادكردن لە رىگاي خوا لە دنيادا مايەى سەبەزىيەو لە رۇژى دوايشدا مايەى شادبوونە بە بەھەشتى رازاۋە".

*كابرايەكى خواناس لە گوندىكى لاي خۇمان ھەبوو، ھەر كارىكى خوازراو و نەخوازراوى بىينىايە يا بىيستايە، دەيوت: دەى خىرى تىدايەو كەس نازانى خىرو شەپ لە چى دايە! بەكلۇجى خوو و خدەى بەو وشەيە گرتبوو، لە ناخۇشتىن رووداو و كارەسات، ئەو قسانەى دووبارە دەكردەو.

رۇژىكيان چەند گەنجىكى ئاوايى كۆدەبنەو، بىر لەو دەكەنەو كابرالى خواناس تاقى بكنەو بەزان ھەر بە راست ئەو كەسەيە ئەوئەندە باوہپرى بە قەزاو قەدەرى خوا توندوتۇل و پتەو، يا ئەوئەتە وەكو خوويەك دەمى بەو وشانە فير بوو و پىي تەرك ناكى؟

كاتىك كابرالى خواناس دەچىتە شىنايى، گەنجەكان بەخىرايى دەچن تەواوى مەپرو مالاتەكەى پىيش دەدەن و دەيبەنە گوندىكى ئەو نزيكانەو رادەستى ناسياويكى خويان دەكەن و دەگەپىنەو. ئەوجا چاۋەپروانى كابرالى خواناس دەكەن، كاتى گەپرايەو، خويان گەياندى، پىيان وت: بۇچى مەپرو مالاتەكەت فروشت؟

ئەويش كە سەيرى ناو ھەسارەكەى كرد ھىچ نەماو، وتى: من مەپرو مالاتى خۇم نەفروشتو، بۇ چى بوو؟ چى قەوماو؟

وتيان: ئىمە بەچاۋى خۇمان بىنيمان كابرايەكى نەدى و نەناس ھاتە ناو ھەسارەكەت، ھەموو مەپرو مالاتەكەتى دەرکردو پىيش خۇى دا، ھەرچەندە وتمان: ئەو ئەو مەپرو مالاتە بۇ كوى دەبەى؟ وتى: ئەو مەپرو مالاتە مولكى خۇمە، بەپارە لەخاۋەنەكەيم كپىو.

کابرای خواناس خوئی شیئو نهکرد، رووی کرده گه نهجهکان و وتی: دهی
خییری تیئدایه.

قهدهری خوا وا هاته پیئش، ئەو شهوه چهند چهتهو ریگریک بهسهه ئەو
گوندهیان دادا، ههچیی مهرو مالائی ههبوو، ههموویان بردهو ئەو مهرو
مالائی مایهوه تهنها هی ئەو خواناسه بوو که ئەو گه نهجانە بو
تاقیکردنهوهی کابرای خواناس بردهوویانه ئەو گوندهی نزیکیان.

کهواته گومانبردن ههموو کاتیك باش نییه له کاتیكدا مروؤ نهزانی ناخی ئەو
کهسه چی تیئدایه! ههمان شت راسته بو کهسی بهگومانهوه دوعا بکات.

دهگیڕنهوه: له گوندیکی بچوو کدا، پیره میردیکی وینه کیئش ههبوو، وینهی
زور جوانی دهکیئشا، دواتر بهنرخیکی گران دهیفرۆشتهوه.

رۆژیکیان دانیشتوو یهکی ههژاری گونده که چوو له لای، وتی: تو بهم کاره
پارهیهکی باشت دهست دهکهوی، بوچی یارمهتی ههژارانی گونده کهتی پی
نادهی، فهرموو سهیری قهسابی گونده که بکه، پارهیهکی ئەوهنده زوریشی
دهست ناکهوی، که چی رۆژانه گوشت ده بهخشیت ههژاران و دلایان خوئش
دهکات.

پیره میرده که تهنها زهرده خه نهیهکی بو کردو هیچی نهوت، ئەویش
به توور په ییهوه به جیی هیئت، رۆیشت به خه لکه کهی وت: پیره میردی
وینه کیئش که سیکی زور دهوله مهنده، به لام زوریش قرچوک و رهزیلهو
به خشه نییه.

بهو قسانه ی کابرا، خه لکی گوندی پشتیان له کابرای وینه کیئش کردو
پشتگوویان خست.

رۆژان هات و چوو، پیره میرده که نه خوئش کهوت و مرد، به ماوه یی خه لکی
گوندی تیئینی ئەوه یان کرد قهسابه که گوشت بهسهه ههژاران نابه خشیتهوه
, کومه له خه لکی کۆبوونهوه، چوونه لای تا هوکاری ئەو شتهی لی بپرسن،

قەسابەكە وتى: پىرەمپىردە وئىنەكېشەكە ھەموو مانگىك پرىك پارەى دەدامى بۇ ئەوھى گوشت بەسەر ھەژارانى ئەم گوندە بەخشەمەو، ئەو مردوھ، بۇيە منىش ئەو توانايەم نىيەو لە بەخشىن وەستاوم.

*دكتورىكىش دەگىپتەو، دەلى: رۇژىكىيان بۇ سەفەرىك دەپۇشىتم، چوومە گەراج كە سەيارەى خەت بەچوار نەفەر دەپۇشىت، من لەبەر ئەوھى يەكەم كەس بووم، پىشەوھم گرت و دواى ماوھىەكى زۆر لە چاوپروانى، نەفەرەكانى تر هاتن، لەكاتى بەپىكەوتن بووين، لە ناكاو كابرايەكى كەتەو زەبەلاھى چوارشانەى بالآ بەرز هات، زۆر بى ئەدەبانە دەرگای پىشەوھى كردهوھ كە من لەوئى سوار ببووم و زۆر پەلەم بوو، توند پشتى ملى گرت و فرى دامە خوارەوھو خوى چووه جىگەكەم و بە شوفىرەكەى وت: دەى بەپى كەوھ. سەيارەكە بەپى كەوت، لەم كاتەدا ئەگەر چەك و تەنگىكم پىبوايە رەنگە بمكوشتايە چونكە بەغەدرىكى گەورەم زانى. زۆرم خەفەت خوارد، بەناچارى وەستام تا نەفەرىتر پەيدا بوو، سەيارەيەكى تر هات، بەپىكەوتىن، لەرىگا بينيمان ئەو سەيارەى پىاوه زەبەلاھەكەى تىا بوو كە منى فرى دايە خوارەوھ، ئەوھ وەرگەپاوهو ھەر ھەموويان مردوون، ئىنجا لە حىكمەتى خواى گەورە حالى بووم كە زۆر شت ھىيە تو بەخراپى تىدەگەى، بەگومانەوھ سەيرى دەكەى، كەچى بە خىر بوت دەگەپتەوھ^{۸۵}.

تىببىنى: سوننەتە ئەو كەسەى دوعا دەكات، كورتترىن و جواناترىن وشە دەربىرى و بەكارى بىنى، ئەو وشە كورتانەش لەوانەبن كە زۆرترىن مانايان ھەبىت، ئەك وەكو دوعاكەى پوورە نەخشىنى لاي خومان.^{۸۶}

^{۸۵} - لە كتیبى "ھەندى لە ئادابەكانى دوعاو ھۇكارەكانى گىرابوون/ شورەى موسلمانان بە زىكرو دوعاكان - نووسىنى: سعید علی بن وهف، ریزدار مامۇستا "شوان رابەر" بەزمانىكى شىرىن و پاراو وەرىگىپراوھتە سەر زمانى كوردى، وپراى ئەم خالانەى سەرەوھ، زىاتر لە خالگەلىكى خستوتە روو، كە دەكرى خويئەران بۇ زانىارى زىاتر بگەپنەوھ سەر ئەم كتیبە.

^{۸۶} - گەلاوئىز ناسىح مەجىد - ژمارە (۱۱۱)ى گۇقارى نوالەى نوى/ تشرىنى يەكەمى ۲۰۱۲، ل ۱۵

دەگپرنهوه دوو ژنى ھەويى يەك، تەمەنيكيان لە ژيان بردبوو سەر، گەرەو بچووك وەكو پيژنيك بە (پوورە) بانگيان دەکردن، يەكيكيان ناوى پوورە (نەخشين) و ئەويتەر ناوى پوورە (ئايش) بوو.

ھەرچى پوورە نەخشين بوو گەلى ھار و ھاج و كراو، زۆر بە دەم و لفت و قسەزان بوو، لەتەكدا پوورە ئايشى فەقيرحال، ھيئەدە گيل بوو، ميئشى لە دەمى خۆى نەدەكردەو، بەلام بەو خۆى خۆشەويست كرددبوو بەدەگمەن نەبوايە دەمى قفلدراوى ھەلنەدەپچرى، ئەمەش وايكردبوو ھەميشە سەنگى خۆى لە دەست نەدات.

زۆر شتى سەير لەم دوو ژنە ھەويى دەگپرنهوه: دەلین پوورە پوورە نەخشين و پوورە ئايش چونكە لە يەك خانوو بەيەكەو دەژيان و كوڤ و كچيان گەرەو بەمال و ميڤرد بوو تا ئەو كاتە لەسەر يەك سفرە نانيان دەخوارد، پيەكەو دەچوونە سەردانى و بەجۆرى دەژيان، كەس ھەستى نەدەكرد ئەم دوانە ھەويى يەكدين.

لەكاتى نوڤژكردن ھەريەكەيان بەجۆرى نوڤژى دادەبەستا، پوورە نەخشين پيئش ئەوھى نوڤژ بەرپا بكات، بەپيۆھ لەسەر دوو گردەكە دەوہستا، بە زمانىكى پاراووھ دەيگوت: خوايە گيان ئەو پشتم لە شەيتانى بەدەفەر و نەفرەتليكراو كرد، خوايە گيان ئەو پروم كرده بەر قاپى پەحمەت و بەرەكەتت، بە نيەتيكى پاك و بيگەردەو بەرەو پروت وەستاوم، دەمەوى نوڤژ بكەم، ئەوجا نيەتى دينا و نوڤژەكەى دەكرد.

پوور ئايش ئەو قسانەى نەدەزانى، كە دەچووھ سەر بەرمال و دووگردەكە، يەكسەر نيەتى دەھينا و نوڤژەكەى لەتەنيش پوورە نەخشين ئەنجام دەدا. پوورە نەخشين كاتيەك سەلامى لای راست و سەلامى لای چەپى دەدايەو، بەخشوعوھ دەستى بو ئاسمان بەرز دەكردەو، بەدليكى دامەزراوھە چ دوعايەك ھەبوايە دەيکرد و سى جار دووبارەى دەكردەو، دەيوت: خوايە

گیان بهر هکته بخهره مالم، مندالم، ژيانم، تهنروستيم. خوايه گيان به ناوه بهرزو سيفهته جوانه کانت ليټ ده پاريمه وه يارمه تيمان بدهی بو جوانکردنی عيباده ته کانمان. له وه سوه سهی نه فس و شهرو فيتنهی شهيتان بمانپاريټی. له هه سودی و هه سادته و هه ردو و رهزيلي بمانپاريټی. دوورمانکهی له هه موو گومان و گونا حیک، له هه موونه خوښی و ناخوښييهک، ياره بی خوايه فيردهوسی ئه علامان به نسيب بکهی، بچينه به هه شت، دوورمان بخهيه وه له ناگری دوزخ و وه سيله و فهزيله به نسيبی پيغه مبهه بکهيت و رهزيلي به ردهستی ئه م و ئه ومان نه کهيت و يارمه تيمان بدهی له سهه زیکره کانت و ئه و نوټ و نزيانهی کردم ئه ی پهروه ردگار ليټ ده پاريمه وه (يا حي يا قيوم - يا بديع السموات والارض - يا ذالجلال والاکرام) هه ره موويم ليټ قه بول کهی.

که دهيوست هه لسيټه وه، ته ماشای پوره ئايشی ده کرد ئه وه ده می به ش بوته وه، نه دهستی بو ئاسمان بهرز ده کاته وه، نه له خوا ده پاريتته وه، به هه لپه يه که وه پرووی تيټ ده کرد و پيټی ده وت: ئايش گيان، جايز نييه دواي نوټ نزا نه کهی، دهی دهسته کانت بهرز بکه وه، بزانه چيت به ميشک دادی ئه و نزيانه بکه.

ئه ویش نه يده زانی لاسایی ئه و بکاته وه، بوټيه دهسته کانی بهرز ده کرده وه و ده يوت: خوايه گيان ليټ ده پاريمه وه ئه وهی بو پوره نه خشينت حيساب کرده، هه ره وه ش بو من حيساب کهی.^{٨٧}

^{٨٧} - تيگه يشتن بو مروټه شتيکی باشه، نه که هه ره له زه لکاوای بی ناگايی بخوليټه وه. رووداويکی خوښ هه يه، ده گيټ نه وه: پيره ژنيک ده چيټه خولی نه هيشتنی نه خوټنده واری، يه که م روژ ماموستا له ده رسی بيرکاری پرسياي ليټ ده کات: دايه گيان ٤-٤ ده کاته چنده؟
پيره ژنه که ده ليټ: کوټی خوټ نازانم باسی چی ده کهی!
ماموستا که ده ليټ: دايه گيان يه عني چوار چواری ليټ بروت، چندهی ليټ ده ميټته وه؟
پيره ژنه که ده ليټ: جا کوټی خوټ بو ليټی ده بروت؟

هیچ شتیك قه‌دهر ناگیریتته‌وه ته‌نھا نزاو پارانه‌وه نه‌بیت

دل و رووکەشی مروۆ وەکو یەك نیه. دەتوانی هەر شتیك بته‌وی به‌كەسی بەرامبەر ئەنجامی بدهی. بەلام ناتوانی بەزۆر لەنیو دلی دا جیگیرو چەسپاوی بکە، چونکە جگە لەخودی خوی، کەس ناتوانی ئەو سنوورە بپری و بچیتە ناوی.

(وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ) یونس: ۹۹ واتە: "مەردم بەزۆر باوەر ناھینن، ئەگەر پەروردگارت ویستبای بە زۆر باوەر بەخەلك بینی، ئەوا هەرچی لەم زەوییه‌دا یە (ئینس) و (جن) تیکرا، بە زۆر باوەریان دەھینا، ئاخۆ تۆ-ئەوی پیغەمبەر- زۆر لە خەلك دەکەیت تا بەناچاری باوەر بینن و ببنە بروادار؟ دیارە کاری وا پەوا نییە."

*نەمروود: دەسەلاتییکی زۆردارو ستەمکاری هەبوو، بانگەشەیی خواپەتی دەکرد، پێی وابوو هەر خوی خواپە، بۆیە لەگیرانە‌وهی ئەو دیمەنە‌دا، قورئانی قسە لەجی گفتوگۆی نیوان نەمروود و ئیبراهیم خەلیلی بەیان کردووە: (أَمْ تَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحِبِّي وَيُحِبُّ قَالَ أَنَا أُحِبِّي وَأُمِّي) البقرة: ۲۵۸ واتە: ئایا تۆ دیمەنی ئەو کەسە (نەمروود) ت نەبینیوه چۆن لەگەڵ ئیبراهیم سەبارەت بە پەروردگاری، دەمەقالی و ململانێی دەکرد، وای دەزانێ هەر خوی خواپە، سەرەپای ئەوهی خوا پاشایەتی و دەسەلاتی پێدا‌بوو، کەچی ئەو خوی بەخوا دەزانێ، بە عینادییە‌وه لە ئیبراهیمی پرسی: تۆ پەروردگارت کی یە؟

مامۆستاکە دەلیت: باشە داپە گیان تۆ لەکوی دەژی؟

پیرەژنەکە دەلی: زستان لە شارو لە هاونیش کە دنیا خۆشیی دەچمە‌وه لادیکە‌ی خۆمان. مامۆستاکە دەلیت: زۆر چاکە ئەگەر لە لادیکە‌تان چوار مەرت هەبی و گورگ هەر چوار مەپە‌کەت بخوات، چیت بۆ دەمی‌نیتە‌وه؟

پیرەژنەکە دەلیت: وەلاهی کورپی خۆم، هەر قازەکانم بۆ دەمی‌نیتە‌وه.

ئىبراهيم له وهلامدا وتى: پەروەردگارى من ھەر ئەو زاتەيە كە ژيان دەبەخشى و دەشمىنى، واتە: ژيان و مردن ھەر بەدەستى ئەو. كەچى نەمرود وتى: خۆ منىش كەسانى دەژىنم و كەسانىكىش دەمرىنم، ئارەزووم لەھەر كەسىك بوو ئەوا دەيكوژم و دەيمرىنم، وە يان چاوپۆشى لى دەكەم و دەيرژىنم، ديارە ئەم وهلامە ھەر لە رووى عىنادىيەو بوو، ئەگىنا ئەو وەلام نەبوو.

*قاروون: بابايەكى زەنگىن و دەولەمەند بوو، سەرۆت و سامانەكەى ئەوئەندە زۆر زەبەند بوو، لەجياتى شوكرانە بژىوى خواى پەروەردگار، لىيى ياخى بوو، پىيى وابوو ھەموو ئەوھى ھەيەتى، بە زانست و زانىارى و رەنج و ماندووبوونى خۆى پەيداي كرده، نەك خودا. دەيوت: ئەو مال و سامانەى من ھەمە بەھوى زانىارىيى و زانستى خۆمەو پىم دراو، واتە: من ھەر خۆم شايستەى ئەوھم. (قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي) القصص: ۷۸.

*فیرعەون: لووت بەرزى گەياندبوویە ئاستىكى ئەوتۆ، واى دەزانی دەتوانى بچىتە ئاسمان، دەمەقالى لەگەل پەروەردگارى تەختى مەزن (العرش العظیم) بگات، مەسخەرە بە پەروەردگارى موسا دەكات، فیرعەون دواى وتەكانى پیاوھ موسلمانەكە، ترسى لى نىشت كە ئەو قسانەى ئەوھ تىنيان پى بگات، بۆیە دەلى: با موسا تاقي بکەينهوه بزانی راست دەكات، جا لەبەر ئەوھ وتى: ئەى ھامان! كۆشكىكى بەرزم بۆ دروست بکە بەلكو بگەمە چەند رى بازەكان، رى بازەكانى سەرکەوتن بۆ ئاسمانەكان!! تا لە خواى موسا ئاگادار بىم و ببىنم، ديارە بە گالتەوھ دەلى "خواى موسا" بۆیە وتى: ھەرچەندە پىم وایە درۆ دەكات كە دەلى: خوايەكى تر ھەيە. (وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ) غافر: ۳۶.

* پىغەمبەرى خودا(ﷺ) دەفەر مویت: (لا يَغْنِي حِذْرٌ مِنْ قَدْرِ ، وَإِنْ الدَّعَاءُ يَنْفَعُ مِمَّا نَزَلَ وَمِمَّا لَمْ يَنْزَلْ ، وَإِنْ الدَّعَاءُ لِيَلْقَى الْبَلَاءَ فَيَعْتَلِجَانِ إِلَى يَوْمِ

القيامة) ^{٨٨} واته: "وریاپی و خوپاراستن له قه‌ده‌ردا هیچ بایه‌خیکی نییه، نزاو پارانه‌وه کاریگه‌ری و سوودی هه‌یه بۆ ئه‌و شتانه (قه‌ده‌رانه‌ی) که دابه‌زیون یا خود دانه‌به‌زیون، وه به‌لام داده‌به‌زی، به‌لام نزاو پارانه‌وه پیئشی ده‌گریت، تا رۆژی قیامه‌ت کیپرکی ده‌که‌ن".

* خه‌لیفه‌ی موسلمانان (عومه‌ری کوری خه‌تاب) (ﷺ) به‌نزاو پارانه‌وه زال ده‌بوو به‌سه‌ر دوژمنه‌کانی. هه‌میشه به‌هاوه‌لانی ده‌وت: ئیوه به‌زۆریتان سه‌رناکه‌ون، به‌لکو ئیوه له ئاسمانه‌وه سه‌رده‌که‌ون. هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: من خه‌می قبولبوون و وه‌لامدانه‌وه‌ی نزاکانم نییه، به‌لکو خه‌می نزاکردنه‌ چونکه ئه‌گه‌ر به‌کول نزا بکریت، ئه‌وا وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی له‌گه‌ل خویدایه ^{٨٩}.

* هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌یه‌کی دیکه‌دا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (لا یرد القدر الا الدعاء ولا یزید فی العمر الا البر، وان الرجل لیحرم الرزق بالذنب یدنیه) ^{٩٠}. واته: "هیچ شتی‌ک قه‌ده‌ر ناگی‌ریته‌وه ته‌نها نزاو پارانه‌وه نه‌بی‌ت، وه هیچ شتی‌ک ته‌مه‌ن درێژ ناکات، ته‌نها چاکه‌کردن نه‌بی‌ت. وه مروّقه‌ به‌هوی تاوانه‌وه له رزق و رۆزی بی به‌ش ده‌بی‌ت" ^{٩١}.

* سه‌عه‌ید نه‌وره‌سی ده‌لی: له‌وانه‌یه رابردوو بۆ ئیمه قه‌ده‌ر بی‌ت، چونکه ده‌ستمان له دروستکردنیدا نه‌بووه، به‌لام داها‌توو بۆ ئیمه ئه‌رکه و ته‌کلیفه

^{٨٨} - أخرجه الطبراني ٨٠٠/٢ (٣٣)، وقال الألباني في صحيح الجامع (٧٧٣٩)، حسن.

^{٨٩} - ده‌ردو تاوان-نووسینی پیئشه‌وا ابن القیم الجوزی، و:م. هیلال علی سه‌نگاوی، چ، ١، ٢٠٠٩،

چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لآت، ل ٤٢

^{٩٠} - رواه ابن حبان والحاكم. الترغيب والترهيب للمنذري، ج/٢ ٤٧٨/٢ برقم/٢٤٣٥

^{٩١} - (من سال بالله فأعطوه، ومن استعاذ بالله فأعذوه، ومن دعاكم فأجيبوه، و من صنع اليكم معروفاً فكافئوه، فان لم تجدوا ما تكافئونه فادعوا له حتى تروا أنكم قد كافأتموه). رواه أبو داود برقم/ ١٦٧٢ و النسائي برقم/ ٨٢/٥ واته: هه‌ر كه‌سی‌ك به‌ناوی خوا داواي لی‌كردن پیی بدن، هه‌ر كه‌سی‌ك به‌ناوی خواي گه‌وره په‌ناي بۆ هی‌نان په‌ناي بدن. هه‌ر كه‌سی‌ك بانگی كردن وه‌لامی بده‌نه‌وه. هه‌ر كه‌سی‌ك چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ل كردن پاداشتی بکه‌ن، خو ئه‌گه‌ر هی‌چ‌تان ده‌ست نه‌که‌وت بی‌ده‌نی، ئه‌وا بۆ بی‌پارینه‌وه تا وا ده‌زانن پاداشتان کردوه.

چونکه له ئیستاوه ئیمه دروستی دهکین.

زهردهشت دهلی: مروّځ خوئی هوکاري قهدهری خوئیتهی.

باوه‌په‌یون به قه‌در چوار شت ده‌گریته‌وه:

۱- باوه‌په‌یون به‌وهی خوای گه‌وره زانستی به‌ه‌موو شتی هه‌یه به (ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دی) به‌هوردو درشتییه‌وه له‌ناو ئه‌و شتانه‌شدا کرده‌وهی ئینسانه‌کان. (ئه‌زه‌ل: به‌رده‌وامی هه‌بوونیکه له رابردوه‌وه که سه‌ره‌تای نه‌بیټ.. ئه‌به‌د: به‌رده‌وامی هه‌بوونیکه له‌داها‌تودا که نه‌مانی نه‌بیټ).

۲- باوه‌په‌یون به‌وهی خوای گه‌وره سه‌رجه‌م زانیارییه‌کانی ده‌رباره‌ی ژیان و بوونه‌وه‌ر له‌ته‌خته‌ی پاریزراو (لوح المحفوظ) تو‌مار کردووه و نووسیوه. بویه‌ده‌تری (لوح المحفوظ) چونکه پاریزراوه له زیادکردن و که‌م کردن.

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ (الحديد: ۲۲) واته: "هیچ زیان و به‌لایه‌ک رووی نه‌داوه نه له زه‌وی و نه له خودی خو‌تاندا ئیلا له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه پی‌ش ئه‌وهی به‌دی به‌ینین، بی‌گومان ئه‌وه بو‌خوا ئاسانه".

۳- باوه‌په‌یون به‌وهی هه‌ر شتی‌ک له‌م بوونه‌وه‌ر روو بدات، به‌ویستی خوا روو د‌هدات، جا په‌یوه‌ست بیټ به‌فرمانه‌کانی خواوه یان په‌یوه‌ست بیټ به‌فرمانه‌کانی دروستکراوه‌کانیه‌وه.^{۹۲}

۴- باوه‌په‌یون به‌وهی هه‌رچی له‌م بوونه‌وه‌ردایه، به‌خوئی و سیف‌ه‌ت و جوول‌یه‌وه، هه‌مووی دروستکراوی خوایه، خوا دروستی کردوون، به‌کرده‌وهی ئاده‌میزاده‌کانیشه‌وه.^{۹۳}

^{۹۲} - خه‌لیقی قه‌ده‌ر هه‌ر خوایه، مروّځ ناتوانی یه‌خه‌گریبی و روو به‌رووی قه‌ده‌ر بیټه‌وه، به‌تو‌قن ده‌لی: ((من دمه‌وی یه‌خه‌ی چاره‌نوس بگرم، ئه‌و ناتوانی سه‌ری من له به‌رامبه‌ر ژیان بجه‌مینی)).
ئه‌گه‌ر قه‌ده‌ری خوایی، واده‌توانی نه‌ک سه‌ری به‌رامبه‌ر ژیان بجه‌میټه‌وه، به‌لکو پشتیشی ده‌شکینی!

ليړه دا چەند پرسيارئك دټه كايه وه، ئەويش ئەوهيه: -

ئايا مروژ به بئ و ويست و خواست و ئاره زووی خووی به پړوه ده چي؟ ئەو سنوورانە كامهيه كه مروژ له بهرامبەري دا به پرسه؟ قهزاو قهدهر چ رولئك له ههلس و كهوت و كرده وه كانی ده گپړي؟

بو به رسف و وهلامی ئەو پرسيارانه، ليړه دا چەند بوچوونئك سهره لده دات، هەر يه كه به پاساويكه وه گوزارشت له و قهدهره ده كات: بوچوونی يه كه م ده ئيت:

* ئەگەر پيمان وابي له ئەزله وه له قهدهري هەر يه كيگمان شتئك نووسرابي و ده بي ئەو شته روو بدات، ئيتر چ حهوجه به وهيه نزا بكهين و بپارئينه وه؟ ديسان ئەگەر پيوست به وه نه كات بپارئينه وه له كاتئكدا له قهدهرماندا شتئكي باش نووسرابي، كهواته دوعا هيچ سووديكي نيه و ماناي وازهينان و دهست بهردار بوونمانه له نزاو پارانه وه. كهواته نزاو پارانه وه كاريگه ريبه كي ئەوتوي له سەر رووداوه كان نيه و داواكاريبه كان جي به جي نابن. " به و پييه بي نزاو پارانه وه شتئكي زيادو بي سووده، هيچ له و قهدهره ناگوري "

* كابرايهك دزي كردبوو، هينايانه لاي خهليفه ي موسلمانان (عومەري كوري خهتاب) (رضي الله عنه)، ئيمامي عومەر ليي پرسى: بوچي دزي ده كه ي؟

وتى: بويه دزي ده كه م چونكه له ئەزله وه بو م نووسراوه دزي بكه م. ئيمامي عومەر وهلامی دايه وه، وتى: كه تو له ئەزله وه بو ت نووسرابي دزي بكه ي، ئەوه منيش له ئەزله وه بو م نووسراوه ده ستت بپرم. بوچوونی دووهم ده ئيت:

باوهرمان به قهدهر هيه و هوكاره كان (الاسباب) رەت ده كه ينه وه. بو نموونه

٩٢- كتيبى فەرمووده (صحيح) هکانى پيغه مبه ر (رضي الله عنه) نووسينى: عبدالحكيم حسن نانه كەلى، چ ٢

ئەگەر لەقەدەرى من نووسرابى ھەر بەتپىرى دەژىم، ئىتر نان بخۆم و نەخۆم، برسېم نابىت، وەك چۆن نووسرابى كە بچمە لای خىزانەكەم يان نا ئەوا مندالمان دەبىت، يان شەپ بکەم و نەكەم ئەزىەتم پى ناگات و تووشى مەينەتى نايەم... ھتد.

ئەوانە، ھۆكارو فاکتەرەكان رەت دەكەنەو، پىيان وايە ھەر كەسەك لە قەدەرى نووسرابى دەردو مەينەتى و ھەژارى نابىنى، ئىدى تا ئەو رۆژى دەمرى، ھەر بەتپىرى دەژىت، ئىتر نان بخوات و نەخوات، برسې نابىت. پەپرەوانى ئەم بۆچوونە ئەو ناشارنەو كە چەند شتىك ھەيە مروق لە بەرامبەرى دەستەوسانەو ھىچ دەسەلاتىكى بەرامبەر نىيە وەك لەدايك بوون، ژيان و مردن، بەلگەى حاشا ھەلنەگر بۆ ئەو شتانە، نمونە بە ئايەتە پىرۆزەكانى قورئانى قسە لە جى دەھىننەو:

أ: (هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ) ال عمران: ٦ واتە: "تەنھا ئەو، بتوانى لە مندالمانى داىكتاندا ھەرچۆنى ھەز بکات، نەخشەى سەرو سىماو بىچمتان بکىشى: يەكى رەش، يەكى سپى پىست، يەكى نىر، يەكى مى، يەكى بالە بەرز، يەكى كورته بالە، واتە: بەنارەزوى خوى نەخشە دادەپىژى و گەلەلەى ھەموو شتى دەكات".

ب: (اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ) الانعام: ٤٦ واتە: "خو ئەو زاتەيە كە دروستى كردوون و پاشان رزق و رۆزى پى بەخشىون (ئاو و ھەواو خوړو خاك و ھۆكارەكانى بەدەستەينانى سامان بەشىكن لە بەخششەكانى) لە دوايدا دەتانمىنى، پاشان زىندووتان دەكاتەو".

ج: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَحَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ) الانعام: ٤٦ واتە: "ئەى موھەممەد (ﷺ) بەو بى باوھرانە بلى: ھەواڵم بەدەنى ئەگەر خوا ئەندامى بىستن و بينىنتان لى وەر بگريتەو ھەو مور

بنى به سەر دلەكانتان، ئايا خوايهك ههيه جگه له "الله" ئەو ئەندامهتان بۆ بهيئيتەوه؟^{۹۴}

كهواته: نزاو پارانهوه له پرووی په رستنهوه خواي گهوره پاداشتی له سەر دهداتهوه به لام هيچ كاريگهريهكي ئەوتۆي نيهه له سەر رووداوهكان و داواكان جي به جي نابن، ئەوه شيان چي وا كه متر نيه له بۆچووني يه كه م، وهكو ئەوه وايه نزاو پارانهوه بووني نه بيئت.

بۆيه "ههستكردني مروؤف كه هه موو كاروباريك به خواستي خودا به پيوه ده چي، جا چ كرده وهيهك بكات يان نا، بيهوي يا نهيهوي، ئەمهيش رهنگه له كوتايي دا مروؤف وا لييكات تيكرپا وان له كرده وهكاني بيئي وهك بي هيواييهك له وهی كرده وهكاني كاريگهريان به سەر رهوتی رووداوهكانه وه هه بيئت، يان وهك رژدی كردنيك به وه هول و ماندوو بوونهی - كه به خودی خوئی - ناگاته ئەنجام!^{۹۴}

بۆچووني سييه م ده ليئت:

باوه رمان به هوكارهكان ههيه و دلنياين له وهی نزاو پارانهوه هوكاريكه قهدهرمان دهگورپي و له سەر په رستني خواي په روهردگار پاداشت وهرده گرین و شتيكه خواي په روهردگار به كلوجي تهرخاني كردوو كه بۆ جي به جي كردني پيداويستيهكاني مروؤف پيوستن.

ئهو قهدهره پيوستي به چاره سه رکردن ههيه ئەويش هوكار (الاسباب) و رووداوهكانه (المسببات) كه خوا دروستكهری هوكارو رووداوهكانه، له وه شدا پيوسته كار بۆرزگار بووني بكات، نه خوش دهبي چاره سەر بكری، قوتابي پيوسته بخويئي، خنكاو هول بۆرزگار بووني خوئی بدات، دواتر هه موو شتيك به دهست خوايه.

^{۹۴} - چه مكنيك دهبي راست بكرينه وه - محمه د قوتب - و: ژيواني گه لالی - چ - ۱ - ۲۰۰۳ هه وليئر -

چاپخانهی په روهردهی هه وليئر، ل ۳۰۰

*"له تاعونى (عممه واس)، عومهرى كورپى خه تاب (ﷺ) هه والى تاعونه كهى زانى، فه رمانى به سه ربازه كاندا بلاوى لى بكن، ئه بو عوبه يدهى كورپى جه راح (ﷺ) وتى: ئه وه له قه ده رى خوا هه لديى؟ ئىمامى عومهر وتى: به لى له قه ده رى خوا هه لديم بو قه ده رى خوا!.

ئهم قسه يه ده رپرينىكى راست و ره وايه، به لگه ي ئه وه يه خه ليفه ي موسلمانان زور به قوولى له دوزى قه زاو قه ده ر گه يشتوه، تاعونه كه قه ده ريك بوو بو سهر خه لكى، به لام هيشتا توشى عومهر و له شكره كهى نه بووه، بويه كار كردن بو خو پاراستن لى، كاريكى واجبه و كاتيك خو پاراستنه كه ديته دى، ئه ويش هر قه ده رى خويه. چونكه قه ده رى خوا به تاعون رى له قه ده رى خوا به رزگار بوون له تاعون ناگرى! عومهر يش ئه وه هوكارانه ي وه رگرت كه پىي و ابوو ده يانگه يه نيته ده رباز بوون، جا هر به قه ده رى خوا رزگاريان بوو".

*كاتيك پرسىيار له پيغه مبه رى خوا (ﷺ) ده كن ئايا حوشتره كه م ببه ستمه وه، يا ته وه كول و پشت به خوا ببه ستم؟
پيغه مبه رى خوا (ﷺ) له وه لامدا وتى: حوشتره كه ت ببه ستمه وه، ئه و جا پشت به خوا ببه ستمه.

به واتايه كى تر:

"هر شتيك له قه ده ر نووسرابى، ئه وه به نده به هوكاره كانيه وه، نزاو پارانه وه يه كيكه له هوكاره كان، جا هر كاتى به نده ده ستي گرت به هوكاره كانه وه، ئه وا ئه وه قه ده ره روو نادات. به پيچه وانه وه، به نه بوونى هوكاره كان روو ده دات"

هوكارى تيرى، نانخواردنه، مندال خستنه وه چوونه لاي هاسه ره، دروينه، تو چاندنه، هوكارى چوونه به هه شت، كردارى چاكه يه و كردارى چوونه دوزه خيش كردارى خراپه يه و.. هتد.

نزاو پارانه وه له به هیژتری نی هۆکاره کانن، جا ئەگەر قه دەری که سیك به ندبی به نزاو پارانه وه، که واته نابی بوتری: نزاو پارانه وه بی سووده، وه کو زور کهس ده لیت: زور پاراینه وه، هیچمان به هیچ نه کرد.

* ئەوانه ژیرانه بیر ده که نه وه، که ده لین: نزاو پارانه وه به لگه یه که خوی گه وه ته رخانی کردوه بو جی به جی بوونی پیوستیه کان، واته هه کاتی که خوی گه وه که سیکی سه رکه وتوو کرد که نزاو پارانه وه بکات، ئەوه به لگه ی ئەوه یه ئەو کاره ی بو جی به جی بووه، هه روه کو کاتی هه وریکی ره شی سارد له زستان ده بینین وه که به لگه یه که بو بارانبارین. جا کاتی قه دەری هه ر یه کی کمان به نزاو پارانه وه به ند بی، که واته نزاو پارانه وه ده بیته فه رزی کیفایه.

له ئی سپاتی قه دەری خوا: زانیویه تی ته مه نی به نده کانی له سه ره تاوه چه نده و لای خوی نووسیویه تی، نیشانی ئاده می داوه که نه وه کانی دوی خوی ته مه نیان چه نده و هه ر مروقیک ته مه نی له نیوچه وانی خوی نووسراوه چه نده؟

توانای ئاده م به سه ر ژماردن و ئامارکردندا، سالانی ته مه نی ژماردوه و زانیویه تی چه ند له ته مه نی رویشتوه و چه ندی ماوه، ته نانه ت ده مه قالیی له گه ل فریشته ی گیانکیشان کردوه کاتی ویستویه تی گیانی بکیشی، پيش نه وه ی ئەجه لی بی.

(ان اول من جحد آدم، قالها ثلاث مرات، ان الله لما خلق آدم مسح علی ظهره فأخرج ذریته فعرضهم علیه فرأی فیهم رجلاً یزهر فقال: أي ربّ أيّ نبیّ هذا؟ قال: هذا ابنك داود، قال: فكم عمره؟ قال: ستون سنة، قال: أي ربّ زده من عمره، قال: لا، الا أن تزيد أنت من عمرک وکان عمر آدم ألف سنة، فقال: أي ربّ زده من عمري فزاده أربعين سنة، وکتب علیه کتاباً و أشهد علیه الملائكة، فلما احتضر آدم أمّ أمتة الملائكة لتقبض روحه، قال:

انه بقي من عمري أربعون سنةً، فقالوا: انك جعلتها لابنك داود، قال: أي رب ما فعلتُ فأَنْزَلَ اللهُ عليه الكتابَ و أقامَ البيتَه ثم أكمل اللهُ لآدم ألفَ سنةٍ و أكملَ لداودَ مائةَ سنةٍ^{٩٥}.

*عبدولای کوری عومەر (رضی اللہ عنہ) دہ فہر موی: سویند بہ وہی گیانی (ابن عمر) بہ دہستہ، نہ گہر ہر یہ کیک لہ وان بہ قہد چپای "ئوحد" زپری ہہ بیٹ، لہ پاشان بیبہ خشیتتہ لہ پری خوا، لیی و ہر ناگیری تاوہ کو پروا بہ قہد ہر نہ ہیئی، لہ پاشان بہ لگی ئہم فہر موودہی پیغہ مہر (صلی اللہ علیہ وسلم) ہی ہینایہ و (الایمان أن تؤمن بالله و ملائکته و کتبه و رسوله و الیوم الآخر و تؤمن بالقدر خیرہ و شرہ). واتہ: "ئیمان ئہوہیہ ہر وات ہہ بی بہ خوا و فریشتہ کانی و پہرتوو کہ کانی و پیغہ مہر کانی و روژی دواپی و باوہرت ہہ بیٹ بہ قہد ہر بہ خیر و شہریہ و ہ^{٩٦}.

*پیشہوا (ابن القیم) دہ لیٹ: (الایمان بالقدر و الرضی بہ، یذهب عن العبد الهم و الغم)^{٩٧} واتہ: "باوہر پیون بہ قہد ہر و رازیبون پیی، ہہ موو خہفت و پہ ژارہ کانی مروژ لا دہ بات"

وینہ و روو کہشی باوہر پیون بہ و چہ مکہ بریتتہ لہ بوونی پروا کہ ہہرچی لہم گہردونہ و ژیانی مروژ روو دہدن، بہ قہزاو قہدہری خواہو لہ تی کرای ئہم گہردونہ پانو پورہ داو لہ ژیانی مروژیشدا لہ قہدہری خوا ہترازی، ہیچ شتیکی دی روو نادات، بوہ کہ دہ لیین: دوعا قہدہر دہ گوپی، شتہ کہ ئہوہیہ کہ خودی ئہو دوعایہی دہیکہین قہدہرہ.

^{٩٥} - کنز العمال / ج ٥٣ / ٦٦ / رقم ١٦١٤٧

^{٩٦} -- قال ابن عمر (رضی اللہ عنہما): (والذي نفس ابن عمر بيده لو كان لاحدهم مثل أحد ذهباً ثم انفقه في سبيل الله ما قبله الله منه حتى يؤمن بالقدر، ثم استدل بقول النبي (صلی اللہ علیہ وسلم) الايمان أن تؤمن بالله و ملائکته و کتبه و رسوله و الیوم الآخر و تؤمن باقدر خیرہ و شرہ). رواہ مسلم.

^{٩٧} - مدارج السالکین ٢ / ٢٦٤

"بیروباوه‌ری قه‌زاو قه‌ده‌ر به وینه راست و دروسته‌که‌ی له ئیسلام، پریاری زالبوونی سه‌رتاپاگیری خودا د‌هدات به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌گه‌ردون و له ژیانی مروّفا روو د‌ده‌ن و له‌هه‌مان کات کاریگه‌ریتی مروّفا و کرده‌وه و هه‌رگرتنی هوکاره‌کانیش ناسپیتته‌وه".

هه‌موو هه‌ولییکی موسلمان بو د‌واروژ ئه‌وه‌یه بچیتته به‌هه‌شت و له ئاگری د‌وزه‌خ دوور که‌ویتته‌وه. بویه پیویسته به‌جوّش و خرۆشه‌وه به‌رده‌وام سیّ جار هه‌موو به‌یانیان و ئیواره‌یه‌ک داوای به‌هه‌شت و خوپاریزی له ئاگری د‌وزه‌خ بکات، به‌مه‌یش به‌هه‌شت و د‌وزه‌خ ده‌بنه تکاکاری .

عن انس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله (ﷺ): من سأل الله الجنة ثلاث مرات، قالت الجنة: اللهم أدخله الجنة، و من استجار من النار ثلاث مرات، قالت النار: اللهم أجره من النار^{٩٨}.

واته: "هه‌ر که‌سیک سیّ جار داوای به‌هه‌شت له‌خوای گه‌وره بکات، به‌هه‌شت ده‌لیت: خوایه بیخه‌ره به‌هه‌شته‌وه، وه هه‌ر که‌سیک سیّ جار په‌نا بگری به‌خوای گه‌وره له ئاگر، ئاگر ده‌لیت: خوایه په‌نای بده له ئاگر".

* * *

^{٩٨} - الترمذي ٤ برقم / ٧٠٠ وابن ماجه ١٤٥٣/٢، و غيرهما، و صححه الالباني في صحيح الترمذي ٢ / ٣١٩ و صحيح النسائي ٣ / ١١٢١

دوعا بۆ قبول نابیت؟

"تەنھا يەك دەسەلات ھەيە، ئەويش دەسەلاتى خوايە كە بى دلساردبوونەو ھەئارا دا بىت" - فلورانس شين -

دنياو دواروژ ھەكو دوو پرووى دراويكە. ژيانى دنيا تايبەتمەندى خوئى ھەيەو دواروژ تەواوكارى ئەو ژيانەيە. كەواتە با پارانەو ھەمان خوئشنوودى دنياو ھەدەستخستنى ژيانى ھەتا ھەتايى دوا روژ بىت.

عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، عَادَ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَدْ خَفَتَ فَصَارَ مِثْلَ الْفَرْخِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): هَلْ كُنْتَ تَدْعُو بِشَيْءٍ، أَوْ تَسْأَلُهُ إِيَّاهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، كُنْتُ أَقُولُ: اللَّهُمَّ مَا كُنْتُ مُعَاقِبِي بِهِ فِي الْآخِرَةِ، فَعَجَلْهُ لِي فِي الدُّنْيَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تُطِيقُهُ، أَوْ لَا تَسْتَطِيعُهُ، أَفَلَا قُلْتَ: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ قَالَ: فَدَعَا اللَّهَ لَهُ، فَشَفَاهُ^{٩٩}.

واتە: "پيغەمبەرى خوا (ﷺ) چووھ سەردانى نەخوئشى كە ھيئدە لاواز ببوو ھەكو جووجەلەي لىھاتبوو، پيغەمبەرى خوئشەويست (ﷺ) پيئى ھەرموو: "ئايا تۆ دوعايەكى تايبەت دەكەي يان داواي ھيچ شتيك لە خوا دەكەي؟ ھەرزى كرد: بەلى دەليم خوايە ئەگەر سزام دەدەي لە قيامەت، ئەوا لەسەر دونيا سزام بدە با لە قيامەت نەمبى. پيغەمبەر (ﷺ) ھەرموو: پاكي و بيگەردى بۆ خوا، بەرگەي ناگرى و ناتوانى لەبەر دەميذا خوئ بگرى، بۆ ناليئى خوايە ھەم لە دونيا و ھەم لە قيامەت خيرو خوئيمان پى ببەخشەو لە سزاي ئاگر بمانپاريئزە؟ پيغەمبەر دوعاي بۆ كردو خوا شيفاي دا".

كاتيک دوعا دەكەين، دەليين: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) البقرة: ۲۰۱ واتە: "پەرھەردگارى ئيمە! داوات ليدەكەين ھەم لە دونيادا

خېرو چا که مان پي ببه خشه، رۆزی زۆرو له شساعی و زانست و زانیاری هیزی خواپه رستی و... هتد... هم له دواروژیشدا نازو نیعمه تمان بدهری و له سزای ناگر بمانپاریزه".

* رۆژیکیان نه بوبه کری سدیق (رضی الله عنه) به خوو یاوه ریکیه وه له کیلگه یه کی دارخورمادا، بالنده کی بینی له درهختیکه وه بو سه درهختیکی تر ده فری. بالنده که سه رنجی راکیشا که له جیوه دابنیشی و ده ست به گریان بکات، سه ره رای نه وه ی بهو بیرو یاوه ره پته وه ی هه یبوو، هه ره له سه ره دونیا مرژده ی به هه شتی پیدرابوو، که چی هیشتا له عه قیده و بیرو یاوه ره که ی ده ترساو لیی به گومان بوو. هاوه له که لیی پرسى: نه ی خه لیفه ی پیغه مبه ری خوا نه وه بو ده گری؟

وتی: من بو نه و بالنده یه ده گریم، وا له درهختیکه وه بو سه درهختیکی دیکه ده فری و دی و ده چی و له م چل بو نه و چل باز ده دات و ئینجا دوا جار که ده مرى، نه لیپرسینه وه ی له سه ره و نه سزا ده درى، خوژگه منیش بالنده بوومایه!!.

- بو نه وه ی له خوا نزیك ببینه وه، ده بی کارى چا که نه نجام بده ین، ده ست به سوننه ته کهانه وه بگرین و بو سه له ماندنی دل سوژی، هه ره داوا یه که مان هه بوو، ده بی داوا له خوا بکه ین.

هه شت شت هه یه له ژیانى رۆژانه نه نجامی بده یت، سوودت پی ده گه یه نی:

۱- نویژ له کاتی خو ی بکه، تا دل خو ش بییت.

۲- شه و نویژ بکه، تا رووت رووناک بییت.

۳- قورئان بخوینه، تا ئارام و له سه ره خو بییت.

۴- به رۆژووبه، تا ته ندروست بییت.

۵- دوعا بکه، تا خه مه کانت بره ویته وه.

۶- بلی (لا حول ولا قوه الا بالله) تا نه ها مه تیت نه مینی.

۷- سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر لی بده، تا به‌ره‌که‌تت هه‌بی.

۸- (استغفرالله) بکه تا نازاد بیت.

له "مستدرک" ی حاکم هاتوو، له فه‌رمووده‌ی "أبی هریره (رضی‌الله‌عنه)" پیغه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) ده‌فه‌رموی: " (ادعوا الله وأنتم موقنون بالإجابة ، واعلموا أن الله لا يستجيب دعاء من قلب غافل لاه) " واته: "بپارینه‌وه، داوا له‌خوا بکه‌ن به‌شیوه‌یه‌که که ته‌واو د‌لنیابن له‌وه‌لامدانه‌وه‌و په‌سه‌ندبوونی، وه باش بزائن خوای گه‌وره پارانه‌وه‌و نزای که‌سیک په‌سه‌ندو وه‌لام ناداته‌وه که دل و ده‌روونی بی ناگابیت له‌خوای گه‌وره".

* له کتیبی (الزهد) ی عبدالله کوپی پیشه‌وا نه‌حمد له باوکی یه‌وه ده‌گپ‌ریته‌وه، که: به‌نی ئیسرائیل تووشی به‌لایه‌که هاتن، بو پارانه‌وه‌و نزاکردن، له‌شار چوونه ده‌روه، خوای گه‌وره وه‌حی بو ناردن و پیی راگه‌یانندن: ئیوه به‌جه‌سته‌ی پیسه‌وه چوونه‌ته ده‌روه، ده‌ستانیک به‌رز ده‌که‌نه‌وه بو پارانه‌وه که سوورن له‌سه‌ر خوین ریژی دا و ماله‌کانتان پر کردوو له‌شت و مه‌کی حه‌رام، لی‌ره‌دا من توورپی خوّم به‌سه‌رتان توند ده‌که‌م، جگه له‌دووری منه‌وه، هیچی تر وه‌ده‌ست ناخه‌ن"

خه‌ک هه‌یه نه‌و شته‌ی رقی لیبه‌تی، ده‌یکاته هی خوا و نه‌وه‌ی پیی شه‌رمه بیداته پال خوئی، ده‌یداته پال قه‌ده‌ر. بو نمونه که چاکه‌یه‌کی کرد نه‌وه به‌هی خوئی ده‌زانی. که خراپه‌ش بوو، به‌هی خوای ده‌زانیّت.

(وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۗ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ) الاعراف: ۲۸ واته: (کاتیك "بی باوه‌ران" تاوان و گوناهیك نه‌نجام بده‌ن، ده‌لین: باو و باپیرانی‌شمان دیوه نه‌م کاره‌یان کردوو و خوای گه‌وره خوئی فه‌رمانی پیداوین بیکه‌ین!! پییان بلی: "نه‌خیر وا نییه" چونکه به‌راستی خوا فه‌رمان به‌گوناهو تاوان و کاری نابه‌جی

۱۰۰ - حسنه‌الالبانی فی صحیح الترمذی.

نادات، چۆن (جهسارهت دهكهن) و شتيك ههلهدهبهستن بۆ خوا كه نازانن وتوويهتي يان نا. ههروهكو چۆن بتپهستهكان دهيانوت: (سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ) الانعام: ۱۴۸ واته: (لهمهودوا موشريك و هاوهلگهپان دهليين: نهگهر خوا بيويستايه هاوهلمان بۆ برپيار نهدهدا!! باو و باپيرانيشمان موشريك نهدهبوون!! هيچ شتيكيشمان لهخومان حهرام نهدهكرد!!"ئهمانه ههمووى قسهى بهتالهو ههركيز خواى گهوره زۆر لهكهس ناكات بۆ باوهپهينان، يان بى باوهپرى"). (قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۗ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ) الانعام: ۱۴۹ واته: (ئهى پيغهمبهر(ﷺ) پييان بلى: كهوابوو ههر بۆ خوايه خوى، بهلگه تيرو تهواوهكان، جا نهگهر بيويستايه ئهوه ههمووتانى بهتهواوى هيدايهت دهداو بهناچارى ههموان پرودار دهبوون"بهلام رييزى ليگرتوون و سهپریشكى كردوون") ئهوهش كهوتنه دواى گومانه (إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرُصُونَ) الانعام: ۱۴۸ واته: (ئهوانه تهنها شويني گومان كهوتوون، ئهوانه جگه لهدرۆكردن و گوترهكارى، هيچى تر ناكهن).

*كابرايهكه ههبوو نهدهيزانى دوعا بكات، كهچى گومانى لهدوعاكانى ههبوو، رۆژيكيان چووه خزمهت مامۆستايهكى ئاييني و بهههلهپهيهكهوه پيى وت: مامۆستا گيان ئهري كهسيك ناناسى دوعاى قبولي؟ ئهويش له وهلامدا پيى وت: من زاتييك دهناسم ههموو دوعايهكه قهبول دهكات.

وتى: جا ئهو زاته كى يه؟

وتى: ئهو زاته خواى پهروهردگاره، بهقسهم دهكهى مهچووه لاي كهس، يهكسهه روو بكه خواو داواى لييكه، نهگهر داواكهت حيكمهتى تيىدابي، ليىتى قهبول دهكات.

*خهليفهى موسلمانان(عومهرى كورپى خهتاب) (رضي الله عنه) دهيفهرموو: (من

خەمى ئەوھم نىيە ئاخۇ دوعاكەم قبۇلە يان نا! بەلكو خەمى من ئەوھىيە
شتى سەرقالم بكات و دوعا نەكەم)

شەقىقى بەلخى (رەحمەتى خىواي لىيى) دەلىت: ئىبراھىمى كورى
ئەدھەم بەناو شارى (بەسپە) دەپۇيشت، خەلك لىي كۇبوونەو، پىيان وت:
ھوى چىيە ئىمە دوعا دەكەين، دوعاكانمان گىرا نابى، لەگەل ئەوھشدا خىواي
پەرورەدگار دەفەرموى: "داوام لىيەكەن، وەلامتان دەدەمەوھ".

ئەويش فەرموى: با پىتان بلىم ئىوھ بەھوى - ۱۰ - شتەوھ دلتان
مردوھ، ئىتر چۇن دوعاتان گىرا دەيىت:

❖ يەكەم: خواتان ناسيوھ و مافى خواناسين بەجى ناهىنن.

❖ دووھم: قورئانتان خويىندۇتەوھ و كارتان پىي نەكردوھ.

❖ سىيەم: دەلىن پىغەمبەرمان خۇش دەوى و وازتان لە سوننەتەكانى
ھىناوھ.

❖ چوارەم: دەلىن رەقان لەشەيتانە و گوپرايەلى دەكەن.

❖ پىنجەم: داواي رزگارى لە ئاگرى دۇزەخ دەكەن و خۇتانى تى فرى
دەدەن.

❖ شەشەم: داواي بەھەشت دەكەن و ھەولى بۇ نادەن.

❖ حەوتەم: دەلىن مردن ھەقە و خوى بۇ ئامادە ناكەن.

❖ ھەشتەم: بەشويىن عەيب و عارى خەلكى دەگەرپىن، دەسخەرۇ بەو
ھۇيانەوھ عەيب و عارى خۇتان واز لى ھىناوھ.

❖ نۆيەم: مردو دېنە گۇرستان، دەينىژن و پەندى لى وەرناگرن.

❖ دەليەم: نىعمەتى خوا دەخۇن و سوپاسى ناكەن. جا ئىوھ ئەوھندە نمەك
نەناسين، بۇ دەبى گلەبى بکەن؟

- ھەر كەسك داواي شتىك بۇ ھەر شتى لە غەيرى خوا بكات، لە
پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، لە پىياو چاك، لە قەبر و دارو بەرد، ئەوھ ئەو
كەسە شەرىكى بۇ خوا ئەنجام داوھو لە بازنى ئىمان دەچىتە دەرو

ئیمانەكەى ھەلدەوہشیئەوہ. چونكە باوہپرى راستەقینە تەنھا پەنا بردنە بەر
خوای رووکردنە خوایە.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ الْعَنكَبُوتِ أَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ
أَوْلِيَاءَ الْبُيُوتِ لَبِيتُ الْعَنكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ العنكبوت: ٤١
واتە: "نموونەى ئەوانەى جگە لە خوای گەورە، كەسانى تر دەكەنە
پشتیوانى خوایان، وەك نموونەى جالجالۆكە وایە مایكى بو خوای
سازکردیبت، بەپراستی لاوازترینى ھەموو مالهكان، مالى جالجالۆكەىە
ئەگەر سەرنجیان بەدایەو تیبگەیشتنایە"^{١٠١}.

داواى یارمەتیکردن(استعانة) بەسى مەرج دروستە لەبەندە بكرى:

١- ئەوہى داواى یارمەتى لى دەكرى، كەسىكى زیندوو بیئت، بۆیە داواى
یارمەتیکردن لە مردوان بەھەموو شیئوہیەك قەدەغەىەو ھاوہلدانانە بو خوا.
٢- ئەو یارمەتیەى داواى دەكەى، دەبى ئەو كەسە لەتوانایدا بیئت، بۆیە
داواکردن و خواستنى ھەر جوړە یارمەتیەك كە تەنھا لەتوانای خوا دابى و
لە زیندوان داوا بكریئت، ئەوہ مایەى دەرچوونە لە جوغزو بازنەى دین و
ھاوبەش دانانە بو خوا.

٣- ئەوہى داواى یارمەتى لى دەكرى، نابى نادیارو بزربى، یاخود گووى
لەدەنگى نەبیئت.

* ئیمامى علی(رضی اللہ عنہ) دەلیئت: (ما نزل بلاء الا بذنب ولا یرفع الا بتوبة) واتە:
"ھیچ ناخوشى و ناپرەحتییبەك نایەتە سەر ئادەمیزاد بەھوى گوناھەوہ
نەبیئت، وە لا ناچى، بەگەرانەوہو توبە نەبیئت".

خالگەلیك ھەیە بو گىرا نەبوونى دوعاو قبول نەبوونى، ھەندى لەو خالانە:

^{١٠١} - مالى جالجالۆكە نە بناغەى ھەیە، نە دیوار، نە سەر وەرگا و پەنجەرە، تەنانەت ناتوانى بەرگەى
با و بۆران و رووداوەكانیش بكریئت. مایبەكە داواى جووت بوون لەگەل نیرەكەى دا، نیرەكە لەناو
دەبات، پاشانیش كە بیچوہكان لەدايك دەبن، داىكیان دەخۆن.

یه کهم: پارانه وه له غهیری خواو خورافیات:

پیغه مبهەر (ﷺ) ده فهرموی: "ئه گهر که سیکتان تووشی ناخوشیه ک بوو، با نه لی: ئه گهر وام بگردایه وانه ده بوو، به لکو بابلی: ئه وه قه ده ری خوا بوو، چونکه ئه و قسانه ریخوش ده کات بو شهیتان".

هه یه ده پرسی: ئایا خوا ی گه وره نزا کانه مان ده بیسی؟ بیگومان ده بیسی، ئه ی بوچی داوای لی ده کهم، پیمی نادات؟ ئیمه ییش ده لیین: دکتور بو نه خووش ئه وه ی پیویسته پیی دها، نه ک ئه وه ی نه خووش حه زی لییه تی.

(ان رَبِّكُمْ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى حَيُّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ اِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ اِلَيْهِ اَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا)^{۱۰۲} واته: "په روه ردگاری به رزو بالاتان به خشنده و زیندوه، شهرم له به نده که ی ده کات ئه گهر ده سته کانی بو به رز بکاته وه و لیی بپارێته وه و داوای لیبوردن و لیخوشبوونی لی بکات، ئه ویش ئاوا ده سته کانی به به تالی و بی ئومیدو به سفرو بی هوده بگیرێته وه و لیی قه بول نه کات و داواکه ی گیرا نه کات".

مروژ هه میشه بو پیداو یسته یه کانی خو ی، روو له که سیک ده نی، په نا ده باته بهر که سی که له و بالاده ست و به هیژتر بی ت. خوا ی په روه ردگار ئه و زاته یه هه موومانی له نه بوونه وه هینا وه ته بوون و خاوه نی توانا و هیژیک ی له بن نه هاتوو ه^{۱۰۳}، که واته هه موومان حه وچه به وه یین لیی بپارێینه وه، نزا ی

^{۱۰۲} - اخرجه ابوداود ۲/۷۸ و الترمذی ۵/۵۵۷ و ابن ماجه ۲/۱۲۷۱ و قال ابن حجر سنده جید وانظر صحیح الترمذی ۳/۱۷۹

^{۱۰۳} - روژیکیان پاشا (به شیر شه هابی) به خزمه تکاره که ی وت: حه زم له باینجانه.

ئه ویش وتی: باینجان، خوا به ره که ت بخته ناو باینجان، باینجان گه وره ی خواردنه کانه، گوشتیک ی بی چه وریه، ماسی بی ئیسکه، به برژاوی ده خوریت، به کالی ده خوریت، ده کریته مه حشی، هه روه ها به سویرکراویش ده خوری.

پاشا وتی: به لام من چه ند روژی خواردم، گه دم تووشی نازار بوو.

خزمه تکاره که وتی: باینجان، نه عله ت له باینجان، خواردنیک ی قورسه، هوکاری دروست بوونی نازاره، روو ره شه.

پاشا وتی: ئه وه تو چیه؟ وه سفی شتیکت کردو زه میشت کرد له یه ک کاتدا؟

لەبەر بکەین و داخوایەکانی خۆمانی پێ بگەین کە لەخۆشی و ناخۆشی دا هەر ئەو پەناگەو بەدەمەوەچووی خواستەکانمانە. مەرۆقە ھەرگیز پەنا ناباتە بەر کەسیک ھیچی پێ نەکری و تواناکانی لە تواناکانی ئەو بێ ھیزتر بێت. گەمژەیی لەو زیاتر چییە مەرۆقە پەنا بباتە پەرستنی مشک، مەرۆق، گاو بت و سەنەم و ھەموو ئەو شتانە ی بەتۆزقال سوودی پێ ناگەین.

نزاو پارانەو لە گەمژتەین ھۆکارەکانی نەھێشتنی بەلاو مەینەتییە. زۆر جار نزاکانمان قبوڵە، زۆر جاریش قبوڵ نابێ. ئەگەر بلیین: بۆچی نزاکانمان جێی خۆی ناگری؟

ھەلبەتە زۆر جار لاوازی دەروونی ئەو کەسە ھۆکارە بۆ پەسند نەبوونی نزاکی.

مەرۆق تا چاک نەبێ، نابیتە چاکە کار. پاکی مەرۆق دەبێ لە کەسیتی رەنگ بداتەو، خواردنی حەرام دەخوات، تاوان ھەموو ناخی داپۆشیو، حەزو ئارەزووەکانی دنیاویستی بەجۆری ئابلوقە ی داو، تەنھا لە کاتی تەنگانە خوای بەبیر دیتەو، ئەوجا دەیەوێ خوا بەھانایەوە بچیت.

ھەرەھا پەلە پەلە ییمان بۆ وەلامدانەو ی نزاکان لە کاریگەری پارانەو کەم دەکاتەو، پینغەمبەر(ﷺ) دەفەرموی: (يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي)^{١٠٤} واتە: "خوای گەرە وەلامی نزاو پارانەو کانتان دەداتەو و قبوڵی دەکات، تەنھا لەو کاتانە نەبێ کە پەلە بکات لە وەلامدانەو ی و بلی: لەخوای گەرە پارامەو، بەلام وەلامی نەدامەو."

زۆر جار ئەو قسانە ھۆکارە بۆ دواکەوتنی نزا، بۆیە کە دەست بەرداری

ئەویش وتی: گەرەم من خزمەتکاری تۆم نەک باینجان، تۆ چی بلیی، منیش ھەر ئەو دەلیم.

^{١٠٤} - أخرجه البخاري برقم / ٦٣٤٠ و مسلم برقم / ٢٧٣٥

نهبوويت و وازت له پهلهکردن لېي نههينا، جيي خوې دهگري. مروؤڅه گهر بيهوي بهرهوامي بهو کارانهي بدات، نزاکردن بابه تيکي پهيوهست به ئان و سات و ههفته و روژيک نييه، وه کچون دار پروينين تا ئه و روژهي دهمرين لهکاتي خويدا دهبي ئاوي بدهين بو ئهوهي بهرهههکهي بخوين.

له (أبي هريره) (رضي الله عنه) پيغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) دهفرموي: (بياپرينهوهو داوا لهخوا بکن به جوړي له وهلامدانهوهو پهسه ندبووني دلنيان، وه باش بزنان خوي پهروهردگار نزاو پارانهوهي کهسيک قبول ناکات ئهگهر دل و دهرروني لهخوي پهروهردگار بي ئاگا بيټ).^{۱۰۰}

هه موو کات بي ئاگايي ههستمان راناگري تا له شتهکان بگهين و لهبي ئاگايي شتيک نه نجام نادري که هه قيقه تي تيډا بيټ. وهکو چون لهخه وندا دهبينه پاشاو له واقعيشدا کاتي بيدار دهبينهوه، هيچ نين.

* "أبوذر" دهليټ: (خواردن چهند پيويستي بهخوي ههيه، نزا ش ئهوهنده پيويستي بهچاکهيه).

لهم پروهوه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) دهفرموي: (إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ) رواه مسلم.

واته: "مروؤڅه دواي مردني داده بري له دنيا دا و هيچ کرداريکي بو ناميني تهنها لهسي شت دا، ئهوانيش، يه کهميان: چاکه ي نهپراويه وه تهرخانکردني بهرهه مي باغه کهي بو خواردني هه ژاران يان خانويه ک بو نيشته جي بووني هه ژاريک يان که مدهرامه تيک که بهرهوام سوودي لي وهردهگري و شت و کاري لهم جوړه. دووهميان: له زانست و زانياري هر

^{۱۰۰} - (ادعوا الله وأنتم موقنون بالإجابة، واعلموا أن الله لا يستجيب دعاء من قلب غافل لاه). صحيح الجامع،

که سیک دواى مردنى به بى که مکردنه وى پاداشتی چاکه که ی له دونیا و دواپوژ به رده که وى. سییه میان: پارانه وه و نزاى وه چه یه کی سوودمه ند بو که سی مردوو که پیغه مبه ر(ﷺ) فەر موویه تی: (وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ) مروقی بیسوود بایه خ و گرنگی نه به خوئی و نه به دایکی و باوکی نادات، نه وه ش ئامازیه که بو گرنگیدان به په رده ی راسته قینه ی مندالآن تا له ژیان و له دواى مردن سوود به خشین، وه ک پیغه مبه ر(ﷺ) ئامازیه ی پیکردوو و نزاکردن بو دایک و باوک و که سانی دیکه له خزمان باشتره له وه ی پاداشتی په رستشی بو بکه ی، بویه پیغه مبه ر(ﷺ) نه یفه رموو وه چه یه کی چاک، نویژو پوژوو و چاکه ی بو بکات^{۱۰۶}.

له چاکه ی ئیماندار نه وه یه چی بو خوئی پی خوشه، نه وه ی بو براکه ی پی خوش بیّت، نه ک وه کو نه و پیاوه ده وله مه نده ده ست به رز بکاته وه، له خوا بپاریته وه بلی: خواجه گیان نه و مولک و مالهم لی نه ستینی و لیمی تیّک نه ده ی چونکه من بی نه و ده وله مه ندیه و بی نه و پاره زوره ناتوانم بژیم، قیروسیا له هه ژاره کان بو خویمان له م ژیا نه راهاتوون، هه ر چونیک بیّت ده توانن بو خویمان بژین.

* هه ندی له راقه کاران دهسته واژه ی (ان الله لا يحب المعتدين) به وه باس ده که ن که "بیگومان خوی گه وره زیاده پوویانی خوش ناویّت" زیاده پووی له پارانه وه وه کو داواکردنی پله ی پیغه مبه ریّت یان نه نجامدانی کاریکی

^{۱۰۶} - پیاویک هاته لای ئیمامی (عهلی کوپی نه بی تالیب)، وتی: یا ئیمام ده بینم رزقم نیه و رزقم سواره؟ ئیمام وتی: به قه له می شکاو ناووسی؟ وتی: نه خیر. وتی: به شانیه شکاو قژت دانا مینی؟ وتی: نه خیر. وتی: له وانیه له رویشتندا پیش پیاوی به ته من که وتبی؟ وتی: نه وه لا. وتی: دواى نویژی به یانی ناخه ویته وه؟ وتی: نه خیر. وتی: واژت له دوعاگردن نه هیناوه بو دایک و باوکت؟ وتی: به ریوه لا. فەر مووی: من له پیغه مبه رم بیستوه، فەر موویه تی: دوعانه گردن بو دایک و باوک رزق ده پری. وتی: دایک و باوکت له یاد مه که پینج فهرزه دوعایان بو بکه، بلی: یاره بی دایک و باوکم له وانیه کاتیک به سهر پردی سیرات ده پون، ناگر هاوار ده کات خیرا بیه رنه وه خه ریکه نوری ئیماننان ناگری من ده کوژینیته وه.

حرام و تاوان یا خود داوا بکات خوای په روهدگار به نه مری بهیلّیته وه و تا هه تایه له سهر ئه م زهویه نه مرینی و... هتد.

هه لّبه ته خورافیات له زور سهردهم باو بووه، له سهره تای سهردهمی سهره لدانی ئیسلام، میسر ییه کان که خاوه نی شارستانییه تیکی ئه وها به رزو مه زن بوون، بیروباوه پریان وابوو کاتی ئاوی نیل که می بکر دایه، ده یانوت: ئه م ئاوه داوای قوربانیمان لی ده کات. بو ئه و مه به سته قه ناعه تیان به دایک و باوکی کچیکی شوخ و شهنگ و جوان ده کرد رازین کچه که یان ببه خشن، بو ئه م مه به سته کچه که یان ده پازانده وه و فرییان ده دایه ناو ئاوه که تا نیل لییان رازیبی و ئاوه که یان بو زیاد بکات. ئه و دیارده یه تا سهردهمی عومهری کوپی خهتاب (ﷺ) دریره ی کیشا.

کاتیک (عه مری کوپی عاص) والی میسر بوو، ته ماشای کرد ئه وه ئاوی نیل که می کردو وه و خه لکه که کوپوته وه له هه ولی ئه وه دان کچیک هه لّبرترین و بیپرازینه وه و فری بدنه ناو رووباره که، زور تووپه بوو، ری لیگرتن و نامه یه کی بو خه لیفه ی موسلمانان نارد، ئه و رووداوه ی لی ئاگادار کرده وه، داوای ریگه چاره ی لی کرد، ئه ویش له وه لّمدا ئه وه ی روون کرده وه: له ئیسلامدا شتی وا نییه و ئه و شته جگه له ئه فسانه و خورافیات، هیچی تر نیه. ئه و جا نامه یه کی بو نووسی و داوای لی کرد فری بداته ناو ئاوه که، تییدا نووسی بوو: له عومهری کوپی خهتاب ئه میری پروادارانه وه بو ئاوی نیلی میسر، دواتر ده لیم: ئه گه ر ئاوه که ت به ئاره زوی خوت ده پروا ئه و مه پرو، خو ئه گه ر به فهرمانی خوا ئاوه که ت ده پروا، ئه وه من داوا له خوای تاک و ته نها و به ده سه لّات ده که م ئاوه که زیاد بکات و پروات.

نامه که یان فری دایه رووباری نیل، له ماوه ی شه و روژیکدا به فهرمانی خوا ئاوه که شازده گه ز زیادی کردو به و حکمه ته ی پیشه و عومهر ئه نجامی دا، توانی خه لکی میسر له و خورافیاته رزگار بکات.

*خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زمانى ئیبراهیم (عليه الصلاة و السلام) ده‌فه‌رموى: ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ فَمُهْرِي شَفِيحِينَ﴾ الشعراء: ٨٠ "وه كاتيك نه خوش بكهوم، هه‌ر ئه‌و شيفام ده‌دات".

له‌م رۆژگار هه‌لکانیک هه‌ن به‌پرووكه‌ش خویمان به‌موسلمان و زېرى عه‌يار بیست و چوار ده‌زانن، كه‌چى له‌به‌رده‌م هه‌ندى له‌ئاوات و مه‌رام و مرازه‌كانیان دا په‌نا ده‌به‌نه به‌ر جادو- فال- و قاوه‌گرتنه‌وه، بۆ مندال بوون ده‌چنه سه‌ر گوڤرى فلان و فیسار پیاوچاك و شیخ و وهلى و لیى ده‌پارینه‌وه، وه‌كو چۆن له‌سه‌رده‌مى نه‌فامى دا خه‌لكى مه‌ككه به‌ده‌ستى خویمان بتیان ده‌تاشى و دواتر ده‌یانپه‌رست و لیى ده‌پارانه‌وه، ئیتقاتیان بۆ ئه‌و بتانه به‌جوڤرى بوو كه‌ ئه‌وانه ده‌توانن ببه‌نه واسیته‌و زنجیره‌ى په‌یوه‌ندى به‌ستن له‌ نیوان خویمان و خوداو له‌ خوایان نزیك ده‌كاته‌وه، له‌كاتیكدا ئه‌و كه‌سه به‌و مه‌راده‌وه به‌مى، شوینی دۆزه‌خه‌.

مروڤ ده‌توانى داواى یارمه‌تى له‌ زیندوان بكات له‌و شتانه‌ى توانای به‌سه‌ردا هه‌یه‌.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموى: (وَاللَّهِ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ) ١٠٧ واته: "خوای گه‌وره یارمه‌تیده‌رى به‌نده‌ى خویه‌تى هه‌تا به‌نده یارمه‌تیده‌رى براكه‌ى خوى بیټ".

به‌هۆكار دانانى خاترى پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ نزیك بوونه‌وه له‌ خوا وه‌ك ئه‌وه وایه‌ بلى: (خوایه بۆ خاترى پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شيفام بده). ئه‌مه‌یش هه‌یچ به‌لگه‌یه‌كى شه‌رعى له‌سه‌ر نییه‌، چونكه‌ هاوه‌لان نه‌یانكردوو، ئه‌گه‌ر ئیمامى عومه‌ر پارانه‌وه‌كه‌ى ئیمامى عه‌باسى كردبیته هۆكار بۆ باران بارین، ئه‌وه ئیمامى عه‌باس ئه‌و وه‌خته زیندوو بوو، به‌لام بۆچى

پیغمبهری نه کرد به هۆکار له پاش مردنی دا؟ دیاره به کارهینانی ئەم هۆکاره، ههندی جار سهر دهکیشی بۆ هاوبهشدانان که باوهپی و ابی خوی گهوره پێویستی به واسیتهی مروقه وهکو دهسهلاتدارو حاکمهکان، لیڕه دا خوی گهوهی شوبهاندوو به دروست کراوهکانی.

لهم سۆنگهوه پیغمبهری خوا (ﷺ) دهفهرموی: (مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءَ النَّارِ) ١٠٨.

واته "هه کەسێک مردبێ و پاریبیتهوه جگه له خوی گهوره، ئەوا دهچیته ئاگری دۆزهخ".

﴿ فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴾ الشعراء: ٢١٣ واته: "لهگهله خوی گهوره دا په رستراویکی تر دامه نی لیبی پاریبیتهوه، چونکه نهگه ر واتکرد ئەوا لهو کهسانه دهبیت که به ئاگری دۆزهخ سزا دهدرین".

کهواته مروقی ژیر هه رگیز په نا ناباته بهر شتیکی مردوو که هیچ نیه و شتیکی هیچ نه بی، ئیدی دهسهلاتی چیه و چی پی دهکری؟!

﴿ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرِ أَحْيَاءٍ ۗ

وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ النحل: ٢٠ - ٢١

واته: "ئهوانه ی هاوار دهکن له کهسانیک جگه له خوی گهوره، هیچ شتیکیان دروست نه کردوو به لکو خویان دروست کراون، وه ئهوان مردوون و زیندوو نین، وه هیچ ههست و هوشیکیان نییه ههتا ئه و روژهی زیندوو دهکرینهوه".

دووهم: هه رگیز مه لی خویه ئه گه ر ئاره زوو دهکهیت:

دهبی بزاین چۆن دهسته واژهی (ان شاء الله) له شوینی خوی به کار بیینن، ئه ویش:

١٠٨ - رواه البخاري برقم/٤٤٩٧

أ- هەر شتی^۱ په یوه ست بوو به (ئیش و کاری) روژانه ی خو مان یا خه لکی،
ئه وه ئاساییه و پیویسته (ان شاء الله) ی ده گه ل به کار بینین.

ب- هەر شتی^۲ په یوه ست بوو به (داواکاری) له خوای په روهدگار، ئه وه
نابی^۳ (ان شاء الله) ی ده گه ل به کار بینین، دوعا به شیکه له و داواکاریه.

که واته نابی^۴ دهره ق به ئیشی خوا په نا بو ئه و دسته واژه ببهین: وه ک
بارانبارین، لیخوش بوون و... هتد.

عن أبي هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: (لا يقل أحدكم: اللهم اغفر لي إن شئت، أرحمني إن شئت، أرزقني إن شئت، وليعزم مسألته، إنّه يفعل ما يشاء، لا مكره له)^{۱۰۹}

پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فرموی: (با کهس له ئیوه، له پارانه وهدا نه لی:
خوایه ئه گهر ئاره زوو ده کهیت لیم خوشبه، خوایه ئه گهر ئاره زوو ده کهیت
ره حمم پی بکه، سوپن له سه ری و به گهر می داوا بکه ن، چونکه کهس
زوری له سه ر خوا نییه).

له ژبانی روژانه، ئه گهر هه ر یه ک له ئیمه وشه ی "ئاره زوو ده که ی"
به کاره ی نابی، له وه تی ده گات ئه م دسته واژه چهند مه به ستیک له خو
ده گری، وه کو: -

* ئه گهر ئاره زوو ده کهیت و له دلت گری نه بی، هه ز ده که م ئه و ئیشه م بو
بکه ی.

* ئه گهر ئاره زوو ده کهیت و بو تو زه حمه ت نه بی، ئه و کاره م بو رابپه رینی
مه منون ده بم.

* فلانه ئیشه م هه یه، ده کری ده ستی یارمه تیم بو دریز بکه ی ئه گهر ده زانی
پی ت جی به جی ده کری و ئاره زوو له سه ره.

هه موو ئه مانه ی سه ره وه ده چنه خانه ی گو مان و دوو دلی له داواکردن و

^{۱۰۹} - رواه البخاري برقم / ۷۴۷۷، ومسلم برقم / ۲۶۷۹

پارانه‌وه له زاتیځدا که تهنه‌وه‌نده به‌سه بلی "کن فیکون"، ئه‌وه‌ش بۆ زاتی په‌روه‌ردگار ناجۆرو نه‌گونجاوه.

وازهینان له گوناخ خوی له‌خویدا دوعایه، کاتیځ دوعات کرد، گومان مه‌به و باوه‌رت و ابی دوعاکه‌ت لی وهرده‌گیری. چونکه گومان‌بردن نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌و ئیشه به‌خوا جی به‌جی نابیت، ئه‌وه‌ش له‌گه‌ل ره‌وشت و ئاکار و بیرکردنه‌وه‌ی موسلمانان راسته‌قینه‌ه‌لناکات، بۆیه ده‌توانین دوعاکردن به تیرو که‌وان بچوینین، چه‌نده که‌وانه‌که راکیشین، تیره‌که ئه‌وه‌نده زیاترو دوورتر ده‌پروات.

سی‌یه‌م؛ دوعایه‌ک به‌دلێکی بی ئاگاوه ئه‌نجام بدری:

ئه‌گه‌ر زیکری خوا فیکری له‌گه‌ل نه‌بی کاریگه‌ری ئه‌وتوی نابی، ئاوا دوعای بی فکر، قبول نابی. ئه‌وه‌ش لاوازی دل و باوه‌ری ئه‌و که‌سه ده‌رده‌خات که به‌ده‌رونی ته‌واوه‌وه ئه‌و نزایه‌ ناکات.

*حه‌سه‌نی به‌سپری ده‌لێت: (له‌ خواترسه‌کان چه‌ندین نیشانه‌یان هه‌یه، پیی ده‌ناسرینه‌وه، له‌وانه: راستگویی له‌ وته‌کانیاندا، به‌ وه‌فایی له‌ به‌لینه‌کانیاندا، سیله‌ی ره‌حم، به‌رامبه‌ر هه‌ژاران به‌ به‌زه‌یین، ره‌وشتیان جوانه، بی فیزن و خویمان به‌سه‌ر خه‌لکی هه‌لناکیشن).

ده‌بی له‌ نزا هه‌ولبدری به‌ره‌و خوا رویشتن، به‌ره‌و گه‌وره‌یی خوا رامان بکیشی، ئه‌م کۆشش و هه‌ولدانه‌یش ده‌بی به‌دل بیت، نه‌ک به‌ ده‌ماغ.

*خزمیکم ره‌زو باخ و بیستانیکی جوانی لای (رانیه) هه‌بوو، روژیکیان باره‌ تریشه‌کی ئاماده‌ کردبوو بیباته‌ شاری کۆیه و بیفرۆشی. ئیواره به‌یه‌که‌وه چووینه‌ مزگه‌وت و نوێژی به‌کۆمه‌لمان ئه‌نجامدا. له‌ گه‌رانه‌وه بۆ مال، پیموت: پیاو که‌ نوێژه‌که‌ی له‌کاتی خویدا کرد، هه‌ست به‌ ئارامی ده‌کات.

ئه‌ویش هه‌ر نه‌یه‌یناو نه‌یبرد، به‌سه‌ربادانه‌وه وتی: بیگومان نوێژکردن

نه خشه ريگاي ژيانه.

به سهر سورمانه وه پيموت: مه به ستت له و قسه يه چييه؟

وتى: ماموستا كاتيك له پكاتى يه كه م دابووم، به دهم دالغو و خيال وه باره ترييه كه م بار كرد. له پكاتى دووم ديسان به دهم دالغو و خيال وه كه وتمه رى، لي ره بوئه وى تا گه ياشتمه بازارى كوويه. له پكاتى سييه م هر به و دالغو وه باره ترييه كه م داناو ئه وه ندهى نه برد هه موو ترييه كه م فروشت و ويستم بگه ريمه وه، مه لا سه لامى دايه وه، منيش به دوا دا سه لام دايه وه.

بوى خنامه وه، دامه قاقاي پي كه نين و پيموت: باشه تو خه ريكي نويز كردن بووى، يان خو ت به كارى بازرگان يه وه سه رقال كردبوو؟
ئه ويش به زه رده خه نه يه كى گه شه وه هه ليدايى: ئى چيبكه م، نويز نييه خه يالم تييدا نه روات.

پيموت: ده بى خو ت وابه ستهى نويز بكهى، شتى بى ناگا به وينه ي كه سيكه مه ست و خومار بووييت، كاتى كو مه لى ره فتارو هه لسوكه وتى نامو و نائاسايى ئه نجام ده دات. دواى بيدار بوونه وه، كه ئه و شتهى بو ده گيري وه، واقى و پرده مينى، ده لى: چون من ئه و شتانه م كردوو؟ بويه له بى ناگايى هيچى لى ناگيرى وه ك چون باباي شوفير له سه رخوشى، حيسابى تايبه تى بو ده كرى، كه واته ئه وانه ي نويز به بى ناگايى، به دهم ئه نديشه و خيال وه ئه نجام ده دن، ريك وه كو ئه وه وايه نه نويزيان كردي،
نه دوعا^{۱۱۰}.

چواره م: له دوعادا په له بكات و گونا و پچراني ره حمى تييدا بيت:
پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموى^{۱۱۰} هه ر موسلمانيك داوا له خواى گه وره بكات و لىي بپاريتته وه، ئه گه ر داواكه ي گونا و تاوان و پچراني سيله ي ره حمى تييدا نه بى، خواى گه وره يه كي ك له م سى شتانه ي پى ده به خشيت: يا به په له

^{۱۱۰} - (لا يقبل من عبد عملاً حتى يسهد قلبه مع بدنه) ض. الترغيب. ج. ۱/ ۴۱۲ برقم/ ۷۵۵

داواکهی گیرا دهکات، یا داواکهی بۆ هه‌لده‌گری بۆ روژی دواپی و له‌وی بۆی گیراو دهکات که شته‌کهی پی ده‌به‌خشی و بۆی قه‌ره‌بوو ده‌کاته‌وه، یا وه‌کو داواکهی شتیکی خراپ و گوناھی له‌سه‌ر لاده‌بات^{۱۱۱}.

سه‌حابه‌کان وتیان: ئەهی پیغه‌مبه‌ری خوا که‌واته زۆر دوعا بکه‌ین چاکه؟ ئەویش فه‌رمووی: به‌لی خوا زۆر ده‌وله‌م‌ندو به‌خشنده‌یه، تا ئیوه زۆر دوعا بکه‌ن، ئەویش زۆرتان پی ده‌به‌خشی و لی‌تان خوش ده‌بی^{۱۱۲}.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا: (به‌رده‌وام نزاو دوعای به‌نده وه‌رده‌گیری مادام نزاکه‌ی گوناهاکاری و پچرانی ره‌حمی تیدا نه‌بی و په‌له نه‌کات. عه‌رزیا ن کرد: پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) په‌له چی یه؟ فه‌رمووی: بلی هه‌ر دوعام کردو پارامه‌وه، هه‌ر دوعام کردو پارامه‌وه، که‌چی نابینم وه‌لام بدیته‌وه، ئەو کات کۆل ده‌دات و هه‌ست به‌ نا‌ئومی‌دی ده‌کات و وان له دوعاو پارانه‌وه دینی^{۱۱۲}).

ئەوه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه ده‌فامری:

أ- گونا به‌هه‌موو جو‌رو شیوه‌کانیه‌وه لای په‌روه‌ردگار، تاوانه‌وه هه‌رگیز ده‌رگا به‌ رووی تاوان و گوناهاکاران ناکاته‌وه.

ب- په‌له‌کردن له‌ وه‌لام‌دانه‌وه‌ی هه‌ر دوعاو داخوازیه‌ک وه‌ک ئەوه‌یه ئەو که‌سه هه‌قی به‌سه‌ر خواوه هه‌بی‌ت، له‌ کاتی‌کدا ئی‌مه‌ی به‌نده حه‌وجه به‌وه‌ین له‌ به‌جیه‌ینانی فه‌رمایشته‌کانی خوا‌دا په‌له بکه‌ین، بۆیه ساردبوونه‌وه نیشانه‌ی لاوازی ئی‌مانه.

^{۱۱۱} - (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: أَمَّا أَنْ يُعْجَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَأَمَّا أَنْ يَدْخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا) قَالُوا: إِذَا تَكَثَّرَ. قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ. رواه: أحمد و البزازی و الحاكم. الترغیب ج ۲/ ۴۷۵ برقم / ۲۴۲۷

^{۱۱۲} - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: (لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَأْتُمْهُ أَوْ قَطِيعَةٌ رَحِمَ مَا لَمْ يَسْتَعْجَلْ. قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) مَا الْاسْتِعْجَالُ. قَالَ: يَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ وَ قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ أَرِ يَسْتَجِيبُ لِي فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَ يَدْعُ الْعَاءَ) رواه مسلم/ ۲۷۳۵

ج- پچرانی سیلهی رحم بهسته له کی په یوه نډیه کومه لایه تیه کان له بهر یهک هه لده وه شینیته وه. پابه نډبوون به سیلهی رحم وا دهکات سؤزو خوشه ویستی بهرپابی و به هوی ئه و په یوه نډیه وه مروؤقه دهستی یارمه تی بو یهک دريژ بکات و بییته کهسی ته نگانه. بویه له هر کومه لگایهک ئه و په یوه نډیه کال بووه، بی شک ئه و کومه لگا به ره و دارمان و هه لدير دهبات^{۱۱۲}، ئه وهش پیچه وانهی ئه و ئایه تیه که خوی په روه ردگار ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ الحجرات: ١٣ واته: "ئهی خه لکینه بیگومان ئیمه هه مووتانمان له نیرو مییهک دروستکردوه (که باوکه ئادهم و دایکه حه وایه) و کردوومانن به چهندهما گل و تیره و هوی جور به جور، تا یه کتر بناسن و په یوه نډیتان خوش بیته به یه که وه. به راستی به پریزترینتان لای خوا ئه و که سانه تانه زورتر له خوا ترسه و فرمانبهداری خوی، بیگومان خوا زانا و ناگایه به هه مووان".

* سه روک وه زیرانی پیشووی تورکیا (نه جمه دین ئه ربه کان) ده لیت: ملیارو نیویک چاوه ری ئه وهن، دوعا ده کهن خوی گه وره جاریکی تر تهیره ئه بابیله بنیری بویان تا جووله که و کافران له ناو ببهن. به لام به خوا ئه و جاره تهیره ئه بابیله بیته، ئیمه ی موسلمان به ردباران دهکات.

پینجه م: خواردن و خواردنه وهی حه رام بیته:

* عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): يا أيُّها النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا ، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا

^{۱۱۲} - عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ): "لا يزال يستجاب للعبد ما لم يدعْ باثم أو قطيعة رحم...." رواه مسلم .

الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ وَقَالَ ﴿يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ آمَنُوا كُلُّوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ قَالَ وَذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ
اشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَهُ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ
وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغَدْيِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟^{۱۱۴}

واته: ئەى خەلىكىنە بېگومان خودا پاك و بى عەيبە، ئەوھى پاك و حەلال و
خاوين نەبى وەرى ناگرى، وە خوا بەوھى كە فەرمانى پى بە پيغەمبەران
كردوو، فەرمانيشى پى بە پروداران كردوو، خودا فەرموويه تى (ئەى
نيروانى خودا لە خوراكى پاك "حەلال" بخون وە كردهوھى چاك بكەن
چونكە بەراستى من بەوھى ئيوە دەيكەن ئاگادارم) وە فەرموويه تى (ئەى ئەو
كەسانەى پروراتان هيناو، بخون لەو خواردەمەنيە پاكانەى كردومانە بە
رۆزيتان، وە سوپاسى خوا بكەن ئەگەر ئيوە هەر ئەو دەپەرستن) پاشان
پيغەمبەر(ﷺ) باسى پياويكى كرد كە سەفەرى دريژ دەكات (بو حەج و
سەردانى خزمان و خواپەرستى تر) سەروريش ئالوزو تەپ و توژاوى،
هەردو دەستى بەرەو ئاسمان بەرزەكاتهو، دەلى: ئەى پەرەردگارم ئەى
پەرەردگارم! بەلام خواردەنەكەى حەرامەو خواردەنەوھەكەى حەرامەو
پوشاكەكەى حەرامە وە هەر بەحەراميش بەخيۆ كراو، چون ئەم جوړە
كەسە دوعاى قەبول دەبى؟^{۱۱۵}

^{۱۱۴} - صحيح الترمذي برقم/ ۲۹۸۹ و مسلم برقم/ ۱۰۱۵

^{۱۱۵} - مروؤف كە ئيمانەكەى نەيجوولاندو لە ژيانيدا رەنگدانەوھى نەبوو، ئەوا هەموو ئەو كارانەى
دەيكات جيى خوى ناگرى، بە پيچەوانەوھە مروؤف هەيە بە ديمەنيك يا بەوتەيەك ويژدانى دەهەژى و
بريارى راست و دروست دەدات.

دەگپرنەوھ لە جەنگى يەكەمى جيهان سەربازيک نامە بو فەرماندەكەى دەنووسى: ((جەنابى فەرماندە:
سلاو، من چەكەكەم لەژيىر خاك شاردۆتەو، ئيتىر سەربازى ناكەم و ئەو بريارەيشم لە ترسى مەرگ
نييه، لە خوۆشەويستيم بو خيزانەكەم و كورە بچكوۆلە و كچەكەم نييه، ئەوھى راستيى دواى ئەوھى
سەربازيكي دوژمنم بەو دەستانەى خۆم كوشت، كاتى گيرفانەكانيم پشكنى تا چى لە گيرفانبى بو

*شەمسى تەبىرىنى دەلىت: "خوایە رەستى ئەو ھەيە ۋاز لە خوایە رەستى بىنى" مروۋە كە خواردنىكى سوۋرى خوارد، زورى توۋنو دەبى، زور ئاۋ دەخواتە ۋە توۋنوۋىتى ناشكى. خواردنى حەرام ئاۋايە، ھەرچەند لىى بخوى، تىرى لى ناخوى.

*سەعد (رضي الله عنه) وتى: ئەي پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) دوعايەكم بۇ بكة لاي خاۋەند قبول بى. پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموۋى: ئەي سەعد، خوراك و خاۋاردنە ۋەي خۆت حەلال بكة، ئەۋە دوعات قبول كراۋە^{۱۱۶}.

شەشەم: دوعايەك بۇ راباۋاردنى دونيا و ريسواكردن بىت:

خوای پەرۋەردگار سەبارەت بە دەم و دوو و دەرپرینەكانى مەردوم، دەفەرموۋىت: ﴿ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِيدٌ ﴾ ق: ۱۸ واتە: " ھەر وتەيەك لە دەمى دەرچى، چاۋدىرىكى بەسەرە ۋە ھەيە دەينوۋسى".

چوار شت گەرانە ۋەي بۇ نىيە:

*بەرد دواى ھاۋىشتن.

*قسە دواى وتن.

*ھەل دواى تەۋاۋبوون.

*كات دواى تىپەربوون.

خەلكانىك ھەن، بەجورى دەپارىنە ۋە كە مەرجهكانيان ۋە كو دارشتنى پلانى تۆلەسەندە ۋە ھەيە كە جگە لە زەلىلى و ريسواكردنى براى موسلمان، ھىچى

خۆمى بىم، بەلام چىم بىنى؟ لەسەر پارچە كاغەزىكى تىكەل بەخوۋن نووسرابوو: بابەگيان لە ۋرژە ۋەي بەجىت ھىشتوۋىن، من ھەموو بەيانىيەك تا خورئاۋا لەپىش دەرگا چاۋەرپىتم، بەخوۋا ئەمجارە بىيىتە ۋە توند لە باۋەشت دەگرم و رىكات نادەم چىتر بۇ بەرەكانى جەنگ بگەرپىتە ۋە)). جەنابى فەرماندە: من ئاخ و حەسرەت ھەلدەكىشم كە ئەۋ مندالەم لە چاۋەرۋانىيەكى بى ئەنجام راگرت.

^{۱۱۶} - أخرجه الطبراني في "الوسط" وانظر "مجمع الزوائد" (۲۹۱/۱۰)

تری تیدا نییه، وهك بلی: خویه گیان فلانه كهسم بۆ زهلیل و سه رشۆری
دونیا و قیامت بکه.

یا خود بلی: خویه گیان نه گهر له رقی فلان و فیسار نه و شتتهم پی بدیهت و
دهوله مند بکهیت، به ژیانی خۆم نه تهله فۆنی بۆ دهكهم، نه قسه ی له گهل
دهكهم، له کاتیكا نه و كهسه نه ئاره قخۆره، نه زیناكاره و هیچ سیفه تیکی
خرابی تیدا نییه.

یا خود نیهتی له و داواکاریانه بۆ مه رامیکی خراپ و نه گریسبی، وهكو
رابوردنی دونیا و بی فرمانیکردنی فرمایشته کانی خوی پهروهردگار.
* له "ئین عهباس" یان گپراوه ته وه (رضی الله عنه) گریاوه، وتویهتی: هه موو شتیك
له سه ر پاکی زمان وه ستاوه، زمانی خۆی گرتووه و وتویهتی: نه ی زمان
شتیکی خیر بلی كه به سوودی یان نه وه ته بیده نگه و خۆت له به لایان
قوتار بکه.

ئیمهش پیویسته خوی گه وه له زمانمانه وه په رستین و هیچ ده ممان
نه كهینه وه ته نیا بۆ نه وه نه بی كه سوود به ئایینمان ده گه یه نیته. كه واته: تا
ده کری با خۆمان له پارانه وه یه كه به دوور بگرین كه دژایه تی و دوژمنکاری
تیدا بیته.

هه موومان خوا به هه ق ده ناسین، به لام تا لیمان نه قهومی په نای بۆ نابهین،
هه موومان شهیتان ده ناسین، كه چی هه نگاو به هه نگاو ده كه وینه شوین پیی
حه زو ئاره زو وه کانی^{۱۱۷}.

---

^{۱۱۷} - روژیکیان شهیتانی نه فره تلێکراو سه ردانی مالی فیرعه ونی میسر دهکات و له ده رگای مالیان
دهدات.

فیرعه ون پیش نه وه ی ده رگاکی لی بکاته وه، له دووره وه ده لی: نه وه کییه له ده رگا ددهات؟ تو کیی؟
شهیتان وه لامی ددهاته وه، ده لی: ده ی خیرا ده رگا که بکه وه، نه وه منم، ئییلیسم.
فیرعه ون به هه له داوان خۆی گه یاندی و ده رگاکی لی کرده وه، فه رموی هاته نه ژووره وه لی کرد:
فه رموو فه رموو. فه رموو وه ره ژووره وه.

ههروهها پيويسته خو له دوعايهك پياريزين كه له خو مان و مال و مندالمانى بكهين، چونكه پيغهمبهري خوا (ﷺ) دهفهرموى: "دوعاو نزاي خراب مهكهن نه له خو تان، نه له مال و مندالتان و نه له بهنده و كه نيزهكانتان، نه وهكو ريكهوتى نه و سهعاته بكات كه دوعاكانى تيدا وهردهگيرين و نه دوعايه ي ئيوه ي تيدا گيرا بيت" ١١٨

من له ترسى نه و فهرمودهيه ههركيز دلّم نه هاتوو به قسهيهكى داىكم بلّيم: وانیه يان راست ناكات. تهنانهت كه ژنم هيناو له مندال دوو كچ و كوريك ههيه، هه رچى جارى داىكيان لييان تووره دهبي و نزاي خراپيان لى دهكات. من له دهروونهوه به پيشى دهكهوم و دهليّم: خوايه گيان دوعاكه ي قبول نهكه ي! خو يشم له وه ته ي خوّم ناسيوه دلّم نه هاتوو

شهيتان كاتى هاته ژووره وه، هه تا هيّزى تيدا بوو زللهيهكى خاسى خهواندى و ناوى له چاوان هينا. فیرعهون به تووره ييه وه وتى: نه وه بوچى نه و زللهيهت ليدام؟ تو نازانى من كيم؟ شهيتان وتى: باش ده زانم كيبى؟ تو فیرعهونى ميسرى، داواى خوايه تى دهكه ي، وه ره بزانه جوّن خوايهكى نه گهر نه زانى من كيم؟

فیرعهون له و كاته دا هيشووهر تریيهكى رهشى به دهسته وه بوو، چهند دهنكيكى پيوه مابوو خهريك بوو دهخوارد.

شهيتان دووباره پرسىارى ليكرد: نه ي فرعهون وه ره بزانه دهتوانى نه و تریيه ره شه بگوپى بيكهيه تریيهكى سپى؟

فیرعهون به واقورمانه وه: جا كى دهتوانى شتيكى له م شيوهيه بكات؟ نه وه شتيكى مهحاله. شهيتان له جيوه به سىحرو جادوگهريهكه ي خو ي، تریيه ره شهكه ي كرده تریى سپى. فیرعهون به بيىنى نه و ديمه نه، هينده ي ديكه سهرى سوپما، بههلهيهكه وه وتى: به راستى تو كه سيكى داناو زاناو به توانا ي.

شهيتان به بيستنى نه و قسانه، ديسان تا گرتى زللهيهكى تووندى له بناگوپى فیرعهون دا و وتى: هه ي گه مره ي بى نه قل، من به مموو زانين و شاهه زايه مه وه به بهنده يش قبوليان نه كردم، تو چوّن به و بى نه قلى و نه قاميه ته وه داواى خوايه تى دهكه ي؟

١١٨ - عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَ لَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تُؤَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عِطَاءٌ فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ). صحيح مسلم

ج ٢٥١/٩ برقم ٣٠٠٩

دوعایان لی بکەم. چونکە دوعای دایک و باوک بۆ منداڵ گرنگە، کە وتی:
(دەک خێر لە خۆت نەبینی) ئەگەر خودا دوعاکەى قبول کرد، ئەو هەتا
ماوه، سەرگەردان دەبێ و خێرو خوشی لەخۆى نابینی.

* ئیبراهیمی بازرگان هەبوو، بەو هەموو نازو نیعمەتە زۆرەى خواى
پەروردگار بەسەرىدا رژاندىبوو، یارمەتى دایکە هەژارەکەى نەدەدا.

دایکى لەقات و قەرى و گرانیەکەى سالى ۱۹۹۴ دەچیتە لای، رووى لى
دەنى وەکو ئەرك و مافی دایک بەسەریهوه یارمەتى بدات، ئەویش بە
لەخۆباییهوه پى دەلى: بەتەمای من مەبە یارمەتیت بدەم، جارێكى تر بۆ
ئەو شتانه نەیه لام.

دایکى بەدەم کەروزانەوه پى دەلى: ویزدانى قبول دەکا، بەو تەمەنەدەرۆزە
بکەم و بچم دەست لەم و لەو پان بکەمەوه؟

ئەویش بەدەم قاقای پیکەنینهوه پى دەلى: جا کى دەستى گرتووی؟
دایکى دایە پرمەى گریان و بەدەم فرمیسک رشتنەوه پى وت: تۆ کوپى
کیت پى دەلین؟ کى تۆى پیکەیاندى ببيتە ئەو تەرحە پیاوه؟

ئەویش هەر نەیهیناو نەیبەرد، وتی: داخۆ باى فەردە شیریکتان لى خەرج
کردووم، ئەگەر دەتانەوى ئەوه دوو فەردە شیرتان بۆ دەکرمەوه، من بە
قامک و دەست و زیرەکی خۆم، خۆم پى گەیاندوه، نەک ئیوه.

دایکى پى وت: ئەى کى گەورەى کردووی؟ هەر لە خۆوه بویتەتە ئەو
پیاوه ئەوها بەرامبەر دایکت زمانت درێژە؟

ئىبراهیم ناوچەوانى لى گرژ کرد و دەستى هەپەشەى راشەقاند: مادام بى
ویستى خۆم منتان هیناوهتە ژیان، ترشبی و تالبى، پىویست بوو
لەسەرتان بمژینن و گەورەم بکەن.

دایکى سەرى لى بادا، وتی: ئەوه چ قسەیهکە دەیکەى؟
وتی: قسەى زۆر لەوه گەورەتر دەکەم، هەرگیز ئەو رۆژانەم لەبیر ناچى تۆو

باوكم چونتان لی دھدام، دھتانتوت: دھى بېرؤ بو خوت ئىشى، كارى،
كاسبيھك بدۆزهوهو بېكھ.

ئەوجا لەجىوھبىست دىنارى لە باخل دھرىناو بوى راگرت، بەمنھتھوھ
وتى: ھا ئەو پارھىھ بگرھ، چىدى سھرو دلّم مھگرھو لىرھ مھوھستھ.

دايكي بەو دىمھنھ چاوى زھق بووھ، بەھھلچوونھوھ پىيى وت: چما من
دھرؤزھكھرم، ھا تووم خىرم پى بکھى؟

ئەوئىش وتى: ئەى بوچى لەبھرم دھپارىيھوھ؟

دايكي ئەوھندھ دھھرى بوو، تفيكى خاسى كرده نىو چاوى و وتى:
ھوالھى خوات دھكھم، لەخوا دھپارىمھوھ ھموو مالھكھت ببىتھ ئاگر و تا
ماوى خىر لە خوت نھبىنى.

لھو قسانھدا بوو، رووى وھرگىپرا، ويستى بېروات.. يھك لە كرئكارھكانى
كارگھكھى، بەھھناسھ بركىوھ ھا ت: كاكھ كاكھ، كارگھكھمان ئاگرى تى
بھربوو.

ئىبراھىم بە بىستنى ئەو ھوالھ وھك ئەو كارھ لەمھر دايكي بزانى، تا گرتى
شھقيكى خاسى لەدايكي دا و بھپراكردن روئىشت.

وھلى تا ئاگر كوژىنھوھ گھىشتھ كارگھكھ، ھموو كارگھكھى سوتا،
تھنانھت كوْمھلى ئامىرى تازھو زھبھلاح كھ بەقھرز كپرى بووى، لەناو
كارگھكھى دانابوو تا كارگھكھى پى گھورھو فراوان بكات، ھموو
ئھوانھىش كھوتنھ بھر رھمھتى ئەو سوتانھ.

ئىبراھىم سھرھپاى لەدھست دانى كارگھكھى، دواى تىپھرېوونى ماوھيھك،
ئھوانھى قھرزىان پىيى دابوو، ھھلىان كوتايھ سھرى و دواى قھرزھكھيان
كردھوھ، ئەوئىش چونكھ ھىچى نھبوو بىداتھوھ، بەناچارى خانوھكھى
خستھ رھن و بھپارھكھى بەشىكى قھرزھكانى پى دايھوھ.

بھخوو مال و مندالھوھ بوونھ كرئچى و پارھى كرئى نھبوو بىدات، ئىدى

به‌خۆ مال و مندالەوه بوونه کرێچی و پارەى کرێى نەبوو بیدات، ئیدی وایلیهات مندالەکانى دەریانکردو کەوتە ئەو مال و ئەو مال.. هەستى بەپەشیمانیه‌كى زۆر کرد، زانى هەموو ئەو بەلایانه‌ى تووشى بوو، بەهۆى ئەو دوعایه‌ى بوو کە دایکى لێى کرد.

کاتیك چوو مالى دایکى تا داواى لێخۆشبوونى لى بکات، دایکى وتى: تازه شهرم له و خوايه ده‌که‌م داوايه‌کم لێیکرد، بلیم له و داوايه‌ پەشیمانم.

ئىبراهيم به و قسانه‌ هینده‌ى دیکه‌ دەمارى توورەه‌ى گىرا، له‌جیوه‌ پەلامارى دایکى دا، توند قورگى گرت و خنکاندى کە له و کاته‌ ماله‌ دراوسێکەیان به‌سەر داها، ناچار خۆى راده‌ستى پۆلیس کرد.

پاش ماوه‌یه‌ک مانه‌وه‌ى له‌ گرتوخانه‌، ژنه‌که‌ى داواى جیابوونه‌وه‌ى لى کرد و خۆیشى به‌جۆرى تووشى نه‌خۆشى ده‌روونى بووبوو، رۆژیکیان دوور له‌چاوى ئەو ده‌وروبه‌ره‌، له‌ناو سجن خۆى کوشت.

بیگومان چۆن ره‌واو دروست نییه‌ مرۆڤ دوعای مه‌رگ و مردن له‌ خوشک و برائى موسلمانى بکات، به‌هه‌مان شیوه‌ دروست نییه‌ دوعا له‌ نه‌فسى خۆى بکات ئەگەر زۆریش بیزارو بى ئومید، پى و ابى هیچ ده‌رچه‌و ریگه‌یه‌کى ترى له‌به‌رده‌م نییه‌، ئەوجا نابى دوعا له‌خۆى بکات.

مرۆڤى موسلمان ئەگەر به‌جوانى خواى خۆى بناسى، ده‌زانى شه‌و و رۆژ ده‌رگای خواى په‌روه‌ردگار به‌پرووى به‌نده‌کانى کراوه‌یه‌ تا گوى له‌ ئاهو ناله‌و نووزه‌و لاوانه‌وه‌ى بگرى، بزانی چی ده‌وى؟ داواى چی لى ده‌کات تا بوى جى به‌جى بکات. وه‌کو له‌ بوخارى و موسلیم دا هاتوه‌: ئەگەر هه‌ر سووپو مکور بوو دوعا له‌خۆى بکات، ئەوه‌ ده‌توانى بلى: (اللَّهُمَّ أَحْيِيْنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي) ^{۱۱۹} واته‌: خوايه‌گیان بمژینیت هه‌تا ژيان بو من له‌مردن باشتر بیٔ، وه‌ بمرینى ئەگەر مردن بو

^{۱۱۹}-بخارى برقم/ ۶۳۵۱ و مسلم برقم/ ۲۶۸۰

من له ژيان باشتريښت. (جگه له م شيوهو شيووازي سهرهوه كه نامازهمان پييدا، دروست نيبه بهرهي دوعاي مردن له خوځي بكات).

* كه سي وا ههيه دهلي: خوژگه ملم بشكايه بهس نهو شته رووي نهدايه، ماموستايه كي خزم، بهسرهاتي خهسوويه كي خوځي بو گيپرامهوه، وتي: خهسووم كورپكي تاقانهو پيښچ كچي ههيه، كورپه تاقانهكه ي ناوه ناوه بارودوخي تيك دهچوو، كيښهيه كه له دلي ههبوو، زوو زوو له هوښ خوځي دهچوو گوايه دلي لاوازهو چه ندين جار برديانه ئيران.

خهسووم سهرهپاي نهوهي خوځي بهموسلمان دهزاني و نوپژي نهدهچوو، من بهدهيهها جار گويم لييبوو دواي نوپژه فرههكان، بهنهزاکه تهوه دستهكاني بو ئاسمان بهرز دهكردهوه، دهيووت: خوايه گيان بمكه بهمهيموون، بمكوژه بهس نهو كورهم چاك بيتهوهو هيچي لي نهيهت.

نهوه نه دوعاي جاريك و دوان و سياني نهبوو، كه چي نهوهندهي پيمان دهوت: نهوه چ قسهيهكه دهيكه ي؟

دهيووت: نيوه نازانن جهرگ چند غه دداره؟

وهلي كت و پر نه خوښييه كه بهروكي گرت، نهو ئافرهته وشك بووه، دهموو چاوي بهجوړي گورا، منداله كاني نه ياندهويړا سهيري بكن و ليبي نزيك ببنهوه. دواچار خوا نهو نه مانه ته ي لي وهرگرتهوه، كورپه كيشي ئيستا خيزانداره و نهوهي كيښهيه نيهتي و چاك بوتهوه.

* ئيبين قهيم دهليت: "بزانه بهردهوام بوون لهسهر ياخي بوون لهخوا بههوي ههندي شتهويه لهوانه به دل دهرسي له غهيري خوا، داواكردن له غهيري خوا، خوښويستني غهيري خوا، زليل بوون بو غهيري خوا، پشت بهستن بهغهيري خوا" ۱۲۰.

۱۲۰ - دانايه دهليت: "هيچ رووناكيه كه بههيزتر نيبه له رووناكي دل و هيچ سوتينهريك بههيزتر نيبه له توورپي و هيچ چولهوانيه كه ترسناكتر ني له هارپي خراب و هيچ دوژمنيك بههيزتر نيبه له نفس و هيچ خوارديك خوش و بهتامتر نيبه له لهس ساغي و ناسايش و هيچ شتيك تالتر نيبه له ههژاري و هيچ قورساييه كه قورستر ني له قهرزاري".

له سۆزۆ مېهرى خوا بى ھيوا مەبن

قَالَ تَعَالَى:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿ قُلْ يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ الزمر: ۵۳

واته: "ئەي مەھمەد (ﷺ) بە بەندەکانم بلی: ئەوانەي زۆر گوناح و تاوانیان ھەبە، بى ئومید مەبن لە پەرحمەتی خوا، بەراستی خوا لە ھەموو گوناھان دەبووریت، بەراستی خوا زۆر لیبوردەبە و زۆر بەزەبیبە."
بى ئومید بوون، رەشبینی لە ناخ و دەروونی مەردوم دەخولقینی، ھەموومان دەزانین نەفسمان چۆنەو داواي چیمان لی دەکات ئەگەر نەفسمان نەگربنەو!

یەکیک لە شیوازەکانی جیھاد، جیھادکردنە لەگەڵ نەفس، بۆیە گەورەترین راستی و دلسۆزی لای پەرەردگار دانانە بە ھەلەو کەم و کوپی^{۱۲۱}.

---

^{۱۲۱}- بى ئاگایى مرۆڤ، پشتگوێخستن و فەرامۆشکردنى نەفسە لە ھەموو ئەو تاوان و گوناھانەي پيى دەکات. (بەکرى کوپی عەبدولای مەزن) دەلیت: (ئەگەر بینیتان یەکیک ھەر خەریکی بەدەرختنى عەیب و عاری خەلکیەو لە عەیب و عاری خۆی بى ئاگایە، ئەو بە ئەو کەسە باش بزانی کە تووشی پیلان و توورەیی خوا بوو).
*گەنجیک ھاتە لای ئیبراھیمی کوپی ئەدھەم، وتی: ھاتووم گوناھ بەکەم، دەمەوی ریم پی بەدی زینا بەکەم.

ئیبراھیم سەرھتا ئامۆزگاری کرد بۆ ئەوێ خۆی لەو گوناھە بەدوور بگری. گەنجەکە وتی: ناتوانم. پیى وت: ئەي نازانی ئەم کارەي دەتەوی ئەنجامی بەدی، کاریکی حەرەمە؟
وتی: باش دەزانم حەرەمە، گوناھە بەلام ناتوانم.

پیى وت: دەي کەوايە برۆ لەشویئیک ئەو گوناھە ئەنجام بەدە کە خواردنی خوی لی نەبی. ھەواکەي ھی خوا نەبی. بچوووە شوینی زەوہکەي ھی خوا نەبی؟ بچوووە شوینی خوا نەتیبینی؟ دەي ھەر دەتەوی ئەو ئیشە بەکەي، مەھیلە ئەو مەلائیکەي سەر شانت گوناھەکەت بۆ بنووسی؟

*عەلی کورپی ئەبی تالیب (ﷺ) دەفەر موی: یەكەم مهیدانی ئیوه نهفسی خۆتانە، ئەگەر تیایدا سەرکەوتن، ئەوا بەسەر غەیری ئەودا زیاتر بەتوانا دەبن، خۆ ئەگەر لەو مهیدانەدا بی تواناو زەلیل بوون، لەگەڵ کەسانی تردا، بی تواناو زەلیل تر دەبن.

پیغەمبەران (علیهم السلام) لە ئاست نهفس و خۆناسیندا خشوعیان هەبوو، دانیان بەهەلهی خویان داناوهو خۆبەزل زانیان فەرامۆش کردووه، ئەوەتا کاتی ئادەم و حەوا لە دارە قەدەغەکراوهکە دەخۆن، دەلین: "پەروردگار! ئیمە ستهمان لە خۆمان کرد، ئەگەر تۆ لیمان نهبووری و پەرحمان پی نهکە، بیگومان لە خەسارەتمەندان دەیین".

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَاهِبٍ فَأَتَاهُ فَقَالَ إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ فَقَالَ: لَا. فَقَتَلَهُ فَكَمَلَ بِهِ مِائَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِائَةَ نَفْسٍ فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ فَقَالَ: نَعَمْ وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ فَاعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضٌ سَوَاءٌ فَاانْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ فَاحْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ، وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ، فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِي فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتِهِنَّمَا كَانَ أَدْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوهُ فَوَجَدُوهُ أَدْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ فَقَبَضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ». أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٧١٨٤).

وتی: جا ئەوه به کی دەکری ری لههه موو ئەو شتانه بگری؟.

پیی وت: ئەی کەوایه بۆچی شەرم لەخوئا ناکە لەکاتی کدا ئەو خوایه دەتژیئنی، ئەو خوایه خواردنت دەداتی و هه موو شتیکی تۆ لای ئەوه .

وتی: راست دەکە، ئیستا یه قینم بۆ دروست بوو.

* (أبي سعيد الخدري) (رضي الله عنه)، ده فەرموی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: لە پیش ئیوودا لە "بەنی ئیسرائیل" پیاویک نەوهدو نو کەسی کوشتبوو، پرسپاری کرد سەبارەت بە زانترین کەسی سەر زەوی، دەستنیسانی پیاویکی خواپەرستی بو کرا، ئەویش چوو لە لای، پێی وت: من نەوهدو نو کەسم کوشتوو ئایا بۆم هەیه تەوبە بکەم؟ خواپەرستەکی وتی: نەخێر. پیاو کەش خواپەرستەکی کوشت و بوو بە سەد کەس، پاشان پرسپاری کرد سەبارەت بە زانترین کەسی سەر زەوی، دەستنیسانی پیاویکی زانایان بۆی کرد، پیاو کە چوو لە لای، پێی وت: من سەد کەسم کوشتوو ئایا بۆم هەیه تەوبە بکەم؟ زاناکە وتی: بەلێ، کێ رێگە لە تۆبە ی تۆ دەگری؟ پرۆ بو ئەو زەوییه "دەستنیسانی دییهکی بو دەکات" چونکە ئەو دییه خەڵکانیکی تێدایە خوا پەرەردگار دەپەرستن، تۆش لەوی خوا پەرستە و نەگەرپییه وە بو خاکەکی خۆت، چونکە شوینیکی خراپە. پیاو کە رویشت تاو و کۆ گەیشته نیووی رێگە، کە مردن ریی پیگرت، لەو جیگەیه مەلاییکە ی رەحمەت و مەلاییکە ی سزا بوو کیشەیان لەسەری^{۱۲۲} مەلاییکە ی رەحمەت وتی: ئەم پیاو لە شوینی خۆی دەرچوو و تەوبە کارو بە دل رووی کردۆتە خوا پەرەردگار. مەلاییکە ی سزا وتی: لە ژیانیدا هیچ خێروچاکەیهکی نەکردوو. خوا پەرەردگار مەلاییکە یهکی لەسەر شیووی مروۆف بو رهوانه کردن، ئەوانیش لە نیوان خویاندا کردیانە دادوهر. مەلاییکە تەکەیش کە لەسەر شیووی مروۆفا بوو، وتی: نیوانی هەر دوو زەویەکی بپین، لەهەر لایەکیانە وە نزیک بوو، ئەو بو ئەو تانە. دوو مەلاییکە تەکە پیاویان، بینیان بە بستیک لەو دییه وە نزیکە کە ویستی

^{۱۲۲} - روکیشەر تەنها (مەلە کولمەوت) عزرائیله، بەلام دارو دەستەکی جیاوازن.

بۆی بپروات، بۆیه مه‌لائیکه‌ی ره‌حمه‌ت بردی. ۱۲۳.

ئه‌گه‌ر مرۆڤ خۆی بۆ خواناسی و په‌رسته‌ش یه‌کلا کرده‌وه، به‌رچاو روون ده‌بی و له‌وه تی ده‌گات سوودگه‌یاندن و زیانبه‌خشین که ویستی په‌روه‌دگاری له‌سه‌رییت، هیچ هی‌زو توانایه‌ک به‌ته‌واوی گۆی مرۆیی کۆببنه‌وه تا به‌ری پی بگرن، ناتوان بیوه‌ستین.

* له ئیبن عه‌باسه‌وه (رضی‌الله‌تعالیه‌عنهما)، وتی: رُوْثِيْكَیَان لَه‌سَه‌ر وَاغِيْكَ، له‌پشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه بووم، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌تعالیه‌عنهما) پی‌ی وتم: ئە‌ی هه‌رزه‌کار من چه‌ند وشه‌یه‌کت فی‌ر ده‌که‌م: خوا بپاریزه‌ خوا ده‌تپاریزی، خوا بپاریزه‌ هه‌ر کاتی‌ک سه‌یری ده‌که‌یت ئه‌وه له‌ به‌رانبه‌رته‌. له‌ هه‌بوونی خۆت، خۆای گه‌وره‌ بناسه. له‌کاتی ته‌نگانه‌ ده‌تناسی و به‌هاناته‌وه دی‌ت. ئه‌گه‌ر داوای شتی‌کت کرد، داوا له‌خوا بکه‌. ئه‌گه‌ر ویستت پشت به‌ که‌سانیک ببه‌ستی ئه‌وه ته‌نها پشت به‌خوا ببه‌سته و ته‌نها هاواری خۆای په‌روه‌دگار بکه‌. ئه‌وه بزانه ئه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لکی کۆببنه‌وه و بیانه‌وی به‌شتی‌ک سوودت پی بگه‌یه‌ن، ناتوان به‌هیچ شتی‌ک سوودت پی بگه‌یه‌ن ته‌نیا به‌وه نه‌بی که خۆای په‌روه‌دگار بۆی نووسیوی، خۆ ئه‌گه‌ر کۆببنه‌وه و بیانه‌وی به‌شتی‌ک زیانت

۱۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالیه‌عنهما) عَنِ النَّبِيِّ (رضی‌الله‌تعالیه‌عنهما) قَالَ: (كَانَ رَجُلٌ يُسْرِفُ عَلَى نَفْسِهِ، فَلَمَّا حَضَرَ الْمَوْتَ، قَالَ لِنَبِيِّهِ: إِذَا مِتُّ فَأَحْرِقُونِي ثُمَّ اطْحَنُونِي ثُمَّ دَرُونِي فِي الرِّيحِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ قَدَرَ عَلَيَّ رَبِّي لِيُعَذِّبَنِي عَذَابًا مَا عَذَبَهُ أَحَدًا، فَلَمَّا مَاتَ فَعِلَ بِهِ ذَلِكَ، فَأَمَرَ اللَّهُ الْأَرْضَ فَقَالَتْ: اجْمَعِي مَا فِيكَ مِنْهُ، فَفَعَلَتْ فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ، فَقَالَتْ: مَا حَمَلَكَ عَلَيَّ مَا صَنَعْتَ، قَالَ: يَا رَبِّ، خَشِيْتُكَ، فَغَفَرَ لَهُ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (۳۴۸).

واته "پیاوی‌ک هه‌بوو بی ناگاو غافل بوو له‌ نه‌فسی خۆی و به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر تاوان و گوناهاکاری، کاتی مردنی نزیک بووه، به‌ منداله‌کانی وت: ئه‌گه‌ر مردم بمسووتین، پاشان بمرده‌ن به‌دم بادا له‌ روژیکدا بای بی‌ت، چونکه سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر په‌روه‌دگار بمرۆزیته‌وه و توانای به‌سه‌رمدا هه‌بی‌ت ئه‌وا سزادانی‌ک سزام ده‌دات، هیچ که‌سی‌کی به‌و شی‌وه‌یه‌ سزا نه‌دا بی‌ت.

کاتی‌ک پیاوه‌که‌ مرد، منداله‌کانی ئه‌و کاره‌یان ئه‌نجامدا، ئینجا خۆای گه‌وره‌ فه‌رمانی کرد به‌ زه‌وی، فه‌رمووی: کۆی بکه‌روه‌ه چیت تیدا به‌.

زه‌ویش کۆی کرده‌وه، پیاوه‌که‌ به‌ پی‌وه‌ه‌ستا، خۆای گه‌وره‌ پی‌ی فه‌رموو: چی وای لیکردی ئه‌م کاره‌ بکه‌یت؟ پیاوه‌که‌ وتی: ئه‌ی په‌روه‌دگار ترسی تو، ترسی سزای تو- خۆای گه‌وره‌ لی‌ی خۆش بوو-

پی بگه یهن، دلنیا به هیچ شتیک زیانت پی ناگات تهنه ئه وه نه بی که
 خوی گه وه بوی نووسیوی، خامه کان راوه ستان و په ره کان وشک بوون^{۱۲۴}.
 * ئیمامی شافعی ده لیت: " نه گهر نه فس و دل و دهر و نت سه رقال نه که ییت
 به هق و راستیی هوه، نه وه به شتی ناهق و پروپوچ سه رقالت ده کات".
 مروّقه ده بی نه قل بکاته سه رجه له ی بیرکردنه وه و تیپرامان و وردبوونه وه له
 دروستکراوه کانی خواو، نه فس بکاته په یژیهه بؤ پاکبوونه وه و ره وشت و
 ئاکاره به رزو باشه کان، چونکه نه فس وه کو هه وایه کی توندو تیژ وایه کاتی
 له په رو بالی مریشک ده دات، به ئاره زوی خوی به ملاو به ولای ده سوورپینی،
 هه ر نه و نه فسه یه مروّقه راپیچی ده ریای حه زو تاوان ده کات که له و شتانه
 بترازی، چاوی هیچتر نه بیینی.

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ
 لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَانُوا لَمَّا نَسُوا اللَّهَ أَعْمَىٰ
 أَعْمَىٰ﴾ الأعراف: ۱۷۹ واته: (سویند به خوا بیگومان ئیمه زور له
 جنوکه و ئاده میزادمان دروست کردووه، نه وانه ده زگای دلیان هه یه و
 که چی هه قی پی تیئاگهن، چاویشیان هه یه که چی هه قی پی نابینن، گوئیان
 هه یه که چی هه قی پی نابیستن، ئا نه وانه وه کو ئازهل وان (له شوینکه وتنی
 ئاره زوودا) به لکو نه وانه ویلتریشن، ئا نه وانه هه ر غافل و بی ئاگان له
 هه ق).

به واتایه کی دیکه: نه وانه ی هه ق ده بینن و لی بی ئاگان و نایانه وی هه ق

^{۱۲۴} - عن ابن عباس (رضی الله عنه) قال: كنت خلف النبي (صلى الله عليه وسلم) يوما فقال: (يا غلام اني اعلمك كلمات: احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، اذا سألت فسال الله واذا استعنت فاستعن بالله، واعلم: ان الامة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك الا بشيء قد كتب الله لك، وان اجتمعوا على أن يضرك بشيء لم يضرك الا بشيء قد كتبه الله عليك، رفعت الاقلام وجفت الصحف). صحيح - (أخرجه أحمد برقم (٢٦٦٤، ٢٧٥٨، ٢٨٠٠) والترمذي برقم (٢٥٢٤) والحاكم برقم (٦٣٠٤)).

بکەنە ھەوین و ھیشوو و دروشمی ژیانیان، ئەوانە وەکو ئاژەل وان، بگرە
لە ئاژەل و یلتن، ئاژەل بە سروشتی خوێ دەگەرێ لە شوینیک کە سوودو
کەلکی بۆ ھەبێ و لە زەرەرۆ زیانی خوێ پادەکات.

* رۆژیکیان ئەبۆلەھەبی مامی پیغەمبەر (ﷺ) لەگەل وەلیدی کورپی موغیرە
بەیەکەو تەوافی کەعبەیان دەکرد، ئەبۆلەھەب وتی: وەللأھی من وەکوخۆم
زۆر چاک دەزانم پیغەمبەر (صادق الامین)ە.

وەلید پییوت: ئەی کەوايە بۆچی باوهری پی ناھینی و ئیستا بە شیت و
درۆزنی دادەنیی؟

ئەبۆلەھەب لەو لەمدا پیی وت: ئەو ھەر لە مندالییەو کە لەناو ئیمە بوو
پیما دەوت (صادق الامین).

وەلید لیی پرسی: ئەی پیتوايە کە ئیستا گەرە بوو و فامی کردۆتەو،
کەسیکی درۆزن بیی؟

ئەبۆلەھەب لەو لەمدا پیی وت: نەخیر، بەلام نەفسەکەم ریم پی نادا،
نەفسەکەم وام پی نالی.

* کابرایەکی لای خۆمان، گێرایەو، وتی: (۱۵) جوزئی قورئانم لەبەر بوو،
بەماوہیەکی کەم، ھەمووم لەبیر چۆو.

لییان پرسیم: بۆچی لەبیرت چۆتەو؟

وتم: تووشی داوی خۆشەویستی کچی بوومە، نەفسەکەم وای لیکردووم
لەو کچە زیاتر، ئاگام لەھیچی تر نەبیی.

ویست و ئیرادە زۆر گرنگە بۆ زالبوون بەسەر نەفس، ھەیە پارەدارە بەلام
ئیرادە سەدەقەو بەخشینی نییە، ھەیە چاک دەزانێ درۆ، دزی،
داوینپییسی، ئارەق خواردنەو، غەیبەتکردن خراپە، کەچی نەفسی خوێ
بۆ ناگیری و ئەنجامی دەدات.

* بەخۆشەختی وترا: کەی دیییت؟ وتی: ئەو کاتە ھەر نەفسیک بزانی

تووشی هیچ نابیٰ ئیلا ئەو نەبیٰ که خوی گەرە بۆی نووسیوه .
 *برادەریکی خۆم بۆی گێرامهوه، وتی: قسهه لهگهڵ کابرایهک نهبوو که
 ماوهیهکی زۆر هاوڕێی گیانی بهگیانی یهکدی بووین، کهچی هەر کاتی ئەو
 فەرموودهی پیغه مبهری نازدارم بهییر دههاتهوه که دهلی: (نابی موسلمان
 لهگهڵ برای موسلمانێ لهسی رۆژ زیاتر قسه نهکات). ده مویست بیبینم و
 بۆ ئاشت بوونهوه دهستی شخهری بکهه، (سبحان الله) که له کابرا نزیك
 دهبوومهوه، دلم ئەوهنده رهق دهبوو، نه قسه ختوکهی ده دام، پیی ده وتم:
 ئەوه چیه تو قسهی لهگهڵ بکهی! دهی خۆتی تی مهگهیه نهو لهگهلی ئاشت
 مه بهوه .

*له ئینجیلی مهتتا (۲۱-۲۱) هاتوه: "چا و چرای له شه، گهر چاوت ساغ
 بیئت، ئەوا لهشت هه مووی رووناکه، ئەگهر چاوت خراپ بیئت، ئەوا لهشت
 هه مووی له تاریکیدایه، به لام ئەگهر ئەو رووناکییهی تیاندایه تاریک بی،
 ئاخۆ ده بی چ تاریکییهک بیئت؟ کهس ناتوانی کۆیلهی دوو گهره بیئت یان
 رقی له یهکیکیان ده بیئت و ئەوهی دیکه ی خوش ده ویت، یان دلسۆزی
 یهکیکیان ده بیئت و ئەوهی دیکه ی پشتگۆی ده خات، ئیوهش ناتوانن
 کۆیلهی پارو و خوا بن به یه کهوه" ۱۲۰ .

*له ههقیقه تیش ئەوه ده خویندریته وه: "خه لکی تاوانبار مه کهن تا تاوانبار
 نه کرین، چونکه بهو شیوهیهی خه لکی تاوانبار ده کهن، ئیوهش تاوانبار
 ده کرین. بهو پیوانه ی بۆ خه لکی ده پیون، بۆتان ده پیونه وه. بۆچی سه رنج
 له پووشکی ناوچاوی براههت ده دهیت، به لام ئاگات له ته خته داره که ی ناو
 چاوی خۆت نییه، یان چۆن به براههت ده لییت: ریم ده با ئەو پووشکه له
 چاوت ده ربینم، له کاتی کدا ته خته داریک له چاوی خۆتدایه؟ ئەه ی دوو روو
 یه کهم جار ته خته داره که ی ناو چاوت ده ربینه، تا باش ببینیت، ئەوسا

۱۲۰ - خه لکی تاوانبار مه کهن ، ئینجیلی پیروژ- چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه دین، ۱۹۹۸، ل ۱۰

پوشکی ناوچاوی براکت دهرینه، شتی پیروز مه‌دهن به سه‌گ، زی‌ریشان فری مه‌دهنه به‌ردهم به‌راز، نه‌وهک به قچی پیشیلی بکات و به‌سرتان هه‌لگه‌پیتته‌وهو پارچه پارچه‌تان بکات".

* له "سه‌حیحی بوخاری" هاتوو: له عه‌بدولای کوری مه‌سعوده‌وه، پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرموی: ئیماندار نه‌وه‌نده به‌گوره له تاوانه‌کانی ده‌روانی، تاوانه‌کانی وهک شاخیک به‌سهر سه‌رییه‌وه ده‌بینیت، بویه هه‌میشه ده‌ترسی به‌سهری داپرمی، به‌لام فاجرو خراپه‌کار نه‌وه‌نده به‌بچوکی بو تاوانه‌کانی ده‌روانی، تاوانه‌کانی وهکو می‌شیک سه‌یر ده‌کات که به‌لای لووتی تی ده‌په‌ری، به‌ده‌سته‌کانی ئاواهی‌کی لی بکات^{۱۲۶}.

هه‌روه‌ها به‌سه‌نه‌دیکی سه‌حیح له "موسنه‌دی نه‌حمه‌د" هاتوو، له سه‌هلی کوری سه‌عه‌وه: پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرمویت: (ئامان وریای تاوانه‌ ورده‌کان بن، نه‌و تاوانه‌ی به‌که‌م ته‌ماشا ده‌کرین و گویان پی نادی، چونکه به‌ره به‌ره له سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی کو ده‌بنه‌وه تا له ناوی ده‌بن- پاشان پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌فرموی: به‌راستی نمونه‌ی تاوانه‌ ورده‌کان وهکو خه‌لکانیک وایه له‌نیو جه‌رگه‌ی دۆلیک لا بدن، جا نه‌مه‌یان پروا چله‌ داریک بینی و نه‌ویتریان بروات چله‌داریکی تر بینی، ئا به‌وشیوه‌یه نه‌وه‌نده کو بکه‌نه‌وه تا چیشه‌که‌یانی پی لی بنین، به‌راستی تاوانه‌ ورده‌کان نه‌گهر کو ببه‌وه، خوی په‌روه‌رگار نه‌یس‌ریتته‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی له‌ناو ده‌بات)^{۱۲۷}.

۱۲۶- (ان المؤمن یری ذنوبه کانه قاعد تحت جبل یخاف ان یقع علیه، وإن الفاجر یری ذنوبه کذاب مر علی ائفه فقال به هکذ). رواه البخاری برقم/ ۶۳۰۸

۱۲۷- (إياکم ومحقرات الذنوب فإنهن یجتمعن علی الرجل حتی یهلکنه کرجل کان بأرض فلاه فحضر صنع القوم فجعل الرجل یجیء بالعود والرجل یجیء بالعود حتی جمعوا من ذلک سواداً وأججوا ناراً فأنضجوا ما فیها). صحیح الجامع، برقم/ ۲۶۸۶

إياکم ومحقرات الذنوب، فإنهن یجتمعن علی الرجل حتی یهلکنه، فإن مثل محقرات الذنوب کمثل قوم نزلوا بیطن وأد، فجاء ذأ بعود وذا بعود حتی جمعوا ما أنضجوا به خبزهم، وإن محقرات الذنوب متى یؤخذ بها صاحبها تهلکة.

مروقی ژیر وهکو چۆن دوو جار دهست ناکات به کونیڤکدا^{۱۲۸}، ئاواش دهزانی گوناھ له شتی بچوکه وه پهیتا پهیتا گهوره دهییت، وهك چۆن له کۆبوونه وهی جوگه له ئاوهکان، رووبار دروست دهییت.

*هه موومان به سه رهاتی ئه و گه نجه ده زانین چۆن هیلکه یه کی دزی و دایکی قسه ی نه کرد، ئه ویش هیلکه له دوای هیلکه، شت شتی به دوا داها، دوا جار په نای برده بهر کوشتن و سه ره نجام گیراو سزای خوئی وه رگرت.

ئیمانی راسته قینه ته نها له ناسینی راسته قینه ی خوای په روه ردگار سه رچاوه ده گری که دزی نه کات، زینا نه کات، داد په روه ربی، راستگۆبی و ... هتد، ئه وهش بو پینچ شتی ته ربیبی یه که له دوای یه که دابهش کراوه. (دین - ئه قل - نه فس - نه سه ب - دنیا) ^{۱۲۹}.

^{۱۲۸} - کوردیش دهلی: مارانگه ز له گوریسی رهش ده ترسی.

^{۱۲۹} - عومه ری کوری عه بدولعه زیز (ﷺ) له دوا وتاریدا ده فهرموی: ئیوه هه روا به گالته دروست نه کراون و وازتان لی ناهیند ری به خو پایی و بی سوود، ئیوه کاتیکتان بو دیاری کراوه خوای گه و ره تییدا داده به زی بو بریاردان له نیوان به نده کانی دا. به راستی هیوا بر او و زه ره مه نده هه ره که سی که له ره حمه تی خوای گه و ره ده ربچی و بی بهش بیته له به هه شت که فراوانیه که ی فراوانی ئاسمانه کان و زه وی گرتوته وه! ئایا نابین ئیوه له پاشماوه و میراتی خه لکانی پیش خۆتان، ئه وانیه دین له دواتان ئه م میراته ده گرن؟ هه ره به و شیوه یه تا ده گه ن به خوای گه و ره. وه هه موو روژیک هه ندیکتان ده گه ری نه وه لای خواو بریاری مردنی بو دراوه، ته مه ن کو تایی هات، ئیوهش مائنا و اییان لی ده کن، له ناو چالی زه ویدا به جیی ده هیئن که سه رین و رایه خی تییدا نیه، ئه و مردوه له کرده وه پچراو جیا بووه له خو شه ویستان و نیشته جیی ناو گل بووه و به ره و روی لی پرسینه وه رویشته، په یوه ندی نه ما به وه ی که به ربی کرد به لام هه ژاره بو ژیا نی له مه و دوای، له بهر ئه وه ئه ی به نده کانی خوا، له خوا بترسن پیش دابه زینی مردن و کاتی هاتنی. من ئه و قسانه تان پی ده لیم، نازانم خه لک چه ند تاوانبار، ئه وه نده ی ده زانم من خۆم چه نده تاوانبارم. به لام من داوای لی بوردن له خوا ده که م و ده گه ری مه وه لای ئه و.

له پاشان لایه کی عه بایه که ی بهرز کرده وه دهستی کرد به گریان و هاواری کرد و هه ناسه یه کی دا. له پاشان له سه ر مینبه ره که دابه زی و نه گه رایه وه سه ر مینبه ره که، هه تا مرد.

*ئىبن تەيمىيە دەلىت: "بەندە بۇيە دەگەرپتەوہ بۇ تاوانکردن چونکہ تاوان لە نەفسیدا ماوہ، ھەر کاتیکیش گومان و ھەزۇ ئارەزوو لە دلى دەرچوو، ئەوہ بۇ تاوانکردن ناگەرپتەوہ".

*پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: "ھەر كەس يک خوشويستنى لەبەر خوا بى و رق لیبوونەوہيشى ھەر لەبەر خوا بىت و بەخشىنى لەبەر خوا بى و نەبەخشىنى ھەر لەبەر خوا بىت. ئەوہ بىگومان ئىمانى خوى تەواو کردوہ" ۱۳۰.

پيشەواى مروفايەتى (ﷺ) سەرەراى ئەوہى لەبەرزترین لوتكەى خورەوشت دابوو، وەكو (دەست پاك - راستگو - دلسۆز - دادپەرور - خاوەن پەيمان - خوشەويستى خەلك و نيردرأوى خواو... ھتد، ئەوجا دەيفەرموو: (اللَّهُمَّ كَمَا أَحْسَنْتَ خَلْقِي، فَاحْسَنْ خُلُقِي).

كەواتە ئەوئەندە سكالای خوت لای ئەم و ئەو دەكەيت، لە خواى گەورە بپاریوہو سكالای دلى خوتى لەلا بکە.

*كچىكى ھەژارو بىكەسى بى مەئا، تەنھا دايكىكى پىرى ھەبوو، شووى بە ئاموزايەكى خوى کردبوو، ئاموزاکەى زور لەگەلى خراپ بوو، زور جار لىي دەداو ئەویش ھەرچى جارى دلى توند بوایە، دەچووہ لای دايكى و بەگریانەوہ دەردەدلى خوى لەلا دەکردەوہ، ئەویش ھىچى لەدەست نەدەھات، خەمى لى دەخوارد و دلى دەدایەوہ، ئەو کچە داماوہ، ماوہى دە سال ژيانى بەم حالە بەسەر برد.

کاتیك دايكى نەخوش کەوت و کەوتە سەرە مەرگ، کچەكەى بەدەم گریانەوہ پىي وت: دايەگيان من لەو دونيايەدا تەنھا تۆم ھەيە ناخ و دەردى دلمى بۇ بکەم، ئىدى دواى تۆ چىبکەم؟ بچمە لای کوى؟ كى ھەيە گويم

۱۳۰ - عَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رضي الله عنه) عَنِ الرَّسُولِ اللهُ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ ، وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ). رواه ابوداود برقم/ ۴۶۸۱ أسنادہ حسن.

لیبگری؟

دایکی پییوت: کچم دلتهنگ مهبه، ههر کاتیك دلت توند بوو، وهره ئەم ماله و دستنویژیکی جوان بشوو بچوه سهر بهرمال و باسی حالی خوت بو خوا بکه.

دایکی مرد، ئەوهی مایهوه ئەوهبوو دهبی وەسیهتهکهی دایکی جی بهجی بکات.

ههرچی جاری دلتهنگ بوايه، گۆزه ئاویکی هه‌لدەگرت و ده‌چووه خانووه‌کهی دایکی و به ئاوه‌که دستنویژیکی جوانی ده‌شوشت و سکالای خوی بو خوا ده‌کرد، که دلی ئارام ده‌بووه، ئەوجا ده‌گه‌رایه‌وه. مانگیك تیپه‌ری، مالی خه‌سووی لیی کهوتنه گومان، به‌هه‌لپه‌یه‌که‌وه به کوره‌که‌یان وت: ژنه‌که‌ت زوو زوو که تو له ده‌ره‌وه‌ی، گۆزه ئاویك ده‌خاته سه‌رشانی و ده‌چیته خانووه‌که‌ی دایکی و سه‌یره‌که‌ی له‌وه‌دایه کاتیك ده‌گه‌ریتته‌وه، دلی خوشه‌و گۆزه ئاوه‌که‌ی به‌تاله، هه‌بی و نه‌بی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل که‌سیکی دیکه هه‌یه.

میرده‌که‌ی ده‌لیت: ئەوه بو من لیگه‌رین، خوم چاره‌ی ده‌که‌م، به‌نه‌ینی چاودیری ده‌که‌م بزانه‌م چی ده‌کات و خه‌ریکی چیه‌!

کاتیك ده‌بینی ئەوه ژنه‌که‌ی به گۆزه ئاویکه‌وه خه‌ریکه ده‌چیته مالی دایکی، ئەو خیراتر خوی ده‌گه‌یه‌نیته ئەو ماله‌و خوی له سووچیکه‌وه ده‌شاریتته‌وه تا بزانی ژنه‌که‌ی چی ده‌کات؟ له نزیکه‌وه سه‌رنجیدا ئەوه ژنه‌که‌ی گۆزه ئاوه‌که له‌سه‌ر شانی داده‌گری و به ئاوه‌که‌ی دستنویژ ده‌شوا، ئەوجا ده‌چیته سهر بهرمال و به‌ده‌م قولپی گریانه‌وه سکالای حالی خوی بو په‌روه‌ردگار ده‌کات.

میرده‌که‌ی کاتی گوی له نزاکانی ده‌گری، خوی لی ئاشکرا ده‌کات و باوه‌شی پیدا ده‌کا و به‌گریانه‌وه داوای گه‌ردن ئازایی لی ده‌کات و به‌لینی

پیدەدا که لەمەودوا لەگەڵی باش بیّت.

شەویکیان ژنەکه، دایکی لەخەودا بینی، پێی وت: کچەکه م ماوهی دە سال بەردەوام سکالات لای من کرد و نەمتوانی هیچت بۆ بکه م. وهلی تەنها یەك مانگ سکالات بۆ خودا برد، بزانه چۆن بارودۆخی چاك کردی!

* پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرموی: " فریشتەیی دەستە چەپ بۆ ماوهی شەش سەعات قەلەم لە سەر ئەو موسلمانە هەلدەگری که تاوانیک یان خراپە یەك ئەنجام دەدا. جا ئەگەر پەشیمان بۆوهو داواي لیخۆشبوونی لە خوا کرد ئەوه لەسەری نانوسی، ئەگەرنا یەك خراپەیی بۆ دەنوسری" ۱۳۱ دەسا ئیووش بە یەقینەوه مرارو داواو داخوازیە کانتان بۆ خوا بەرزبکەنەوه، بەدنیاییهوه بی ئومید نابن، جا بۆ ئەوهی خۆشودو ژیان بەرەکت بێنە سەر، هەرگیز سەیری ئەوانە مەکن لەسەر ووی ئیوون، بەلکو سەیری ئەوانەیی خوار خۆتان بکن ۱۳۲، کاتی فەقیر بووی، بزانه لە تۆ فەقیرتر هەیه، کاتی دەردەدار بووی، بزانه کەسانیک هەن زۆر لە تۆ دەردەدارترن و جگە لە خوای پەرودەگار، کەس نازانی خێرو شەر لەچی دایه؟

کاتیک دەخەوی، لە خەویکی خۆش یا ناخۆش، پیتخۆشبی یا ناخۆش کە خەبەرت بۆوه، کاتیک دەزانی لە دونیایهکی تری، ئیستات بکه بەو خەوه خۆشه، کە مردیت و خەبەرت بۆوه، خۆشحال بیت.

هەموو شەویک بە دوعاو پارانهوه وزه بە دەست بینه، بۆ به یانی به هیزیکی

۱۳۱- إِنَّ صَاحِبَ الشَّمَالِ لَيَرْفَعُ الْقَلَمَ سِتَّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْمُحْطَىٰ أَوْ الْمُسِيءِ، فَإِنْ نَدِمَ وَاسْتَعْفَرَ اللَّهَ مِنْهَا أَلْقَاهَا، وَإِلَّا كُتِبَتْ وَاحِدَةً" رواه الطبراني في الكبير والبيهقي في شعب الإيمان وحسنه الألباني. (ئەو سەعاتە پێ دەچیت ئەم سەعاتە گەردونیه بیت کە لای هەموومان روون و

ناشکرایه و پێش دەچی ماوهیهکی کەم بیت لە شەو یان روژدا). (والله اعلم)

۱۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (انظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ - قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ - عَلَيْكُمْ]. (بخاري/ الرقاق/ ۶۱۲۵).

نویوه بچووه سهر کارو جوولهی روژانهت.

دوعا ئه گهر له قولایی دلهوه ههلقولیی، دهتوانیی کهسیکی بههیز دروست بکات، چونکه بهرهو ئامانجیکی دیاریکراو ئاراستهیی دهکات و هییزی دهروون سست و مردووی زیاتر کاریگهرو زیندوو دهکاتهوه.

له گه مهو گالی ئهم دونیایه دا، هه موو تیپه کان ده دۆرین ته نیا دوو تیپ ده مینیتته وه، تیپیک بو به هه شت و ئه ویتر بو دۆزه خ. (و فریق فی الجنة و فریق فی السعیر).

له وانیه ژیا نی ئیمه بهو شیوهیه نه پروات که خو مان پلانمان بو دانا وه، به لام به دلنیا ییه وه بهو شیوهیه ده پروات که خوای پهروه ردگار پلانی بو دانا وه پلانی خوا له هه موو بهرنامه و پلان و ریچکه ده ستکرده کانی مرو قه باشتره. بو یه وه کو چو ن مندا ل دا وای شتی ک ده کا تا بو ی جی به جی نه کری، واز له گریان و فیغان نایه نی و نا وه ستی و ژیر نابیتته وه، ئیوه ش ئاوا بهرده وام پاریزگاری له دوعا کانتان بکه ن، له دوعا کردن سارد مه به وه. له دوعا کردن بهرده وام بن.

* * *

هه ندى لهو دو عايانهى پيغه مبهري خوا (ﷺ) گيراويه ته وه يان

کردوويه تي

كه دو عاكاني سه رده مي خه ليفه و پياو چاكان:

كه دو عاكاني سه رده م:

هه موو زيكرىك دو عايه، نه وانه ي زيكر ده كهن، به زيكر كردن سه رقال دهن، بويه خودا له دو عا كردن چي ده داته دو عاكاران، هه مان شت ده داته زيكر كاران، له فه رمووده يه كي قودسي هاتوه: (مَنْ شَغَلَهُ ذِكْرِي عَنْ مَسْأَلَتِي أَعْطَيْتُهُ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ).^{۱۳۳}

دوعا و داواكاريه كاني مروفايه تي نه وه نده زورو بيشومارن نه گهر هه مووي كو بكه ينه وه، به ئينسكلو پيداو سه ده ها به رگي گه وره به كو تا نايه ت كه چون مروقه كان به كزولى و زه ليليه وه په نايان بردوته بهر په روه ردگاري سه رتويي پسات و چون به دهنگ هاناو هاواريانه وه چوه وه وه لامى داونه ته وه.

له م گوشه نيگايه وه چهند نمونه يه كي زيندوو ده خه ينه بهر دهستان، كورد وته ني: مشتىك نمونه ي خه روارىكه.

كه به سه رهاتي يه كه م:

*عه بدولاي كورپى عومهر (ﷺ) له پيغه مبهري خواوه (ﷺ) بو مان ده گيرى ته وه: له كاتىكدا پيش ئيوه سى كه س به رپىگادا ده رويشتن، باران لىي دا كردن و ناچارى كردن په نا به رنه بهر نه شكه وتىك، له و كاته به ردىك له شاخه كه به رده بيته وه و ده رگاي نه شكه وته كه يان لى ده گرى، له ناو خوياندا به يه كتر ده لىن: هيچ شتىك رزگارمان ناكات له م به رده جگه له داوا كردن له خوا به چا كترين نه وه كرده وانه ي له پي ناوى خوا نه نجامان داوه.

يه كه ميان وتى: په روه ردگارم، دايك و باوكيكي به سالآچووم هه بوو ئيواران

^{۱۳۳} - رواه البزار و البيهقي.

له شوانی ده هاتمه وه، ئازله له كانم ده دوشی پیش ئه وهی شیره که یان بده مه منداله کانم، به دایک و باوکم نۆش ده کرد، رۆژیکیان به هۆی دوورکه وتنه وه و سه رقال بوونم به گه لاوه راندن بو ئازله له کان، له هاتنه وه م درهنگ که وتم، که هاتمه وه وهک رۆژانی پیشوو ئازله له کانم دوشی، به لام بینیم ههردووکیان خه وتوون، چه زم نه کرد پیش ئه مان بیده مه مناله کانم، چه زیشم نه ده کرد له خه ویان هه لسیئم، بویه چاوه پروان بووم له خه وه هه لسن، تا به ره به یان به کاسه شیره که وه به سه ر سه ریانه وه راوه ستام، جا خودایه ئه گه ر من ئه و کاره م له به ر خاتری ره زامه ندی تو ئه نجامداوه، ئه و له میحنه تی ئه م به رده رزگارمان بکه.

(به رده که جولاً و هه ندیک له ده رگای ئه شکه وته که کرایه وه، به لام ئه وه نه بوو بتوانن لیوه ی بینه ده ره وه).

دوه میان وتی: په ره ر دگام، من ئاموزایه کم هه بوو له هه موو که س زیاتر خۆشم ده ویست، داوام کرد ریگه م بدات کاری ناشه رعی له گه ل بکه م، ریگه ی نه دام، سالیکیان برسیتی زۆری بو هیئا و هاته لام، منیش ۱۲۰ دینارم پییدا به مه رجی رازیبی کاری ناشه رعی له گه ل بکه م، ئه ویش به ناچاری و له به ر پیویستی، به و کاره رازی بوو. کاتیك ویستم ئه و تاوانه ی له گه ل ئه نجام بده م، پیی وتم: له خوا بترسه و ئه و کاره م له گه ل ئه نجام مه ده به ریگه یه کی شه رعی نه بیئت (واته به زه واج). قسه که ی کاری تیکردم سه ره رای ئه وه ی له هه موو که س زیاتر خۆشم ده ویست، وازم لیی هیئا و پاره کهیشم لیی نه سه نده وه، جا خودایه ئه گه ر من ئه م کاره م له به ر خاتری ره زامه ندی تو ئه نجامداوه، ئه و له میحنه تی ئه م به رده رزگارمان بکه.

(به رده که هه ندیکی تر جوولاً و زیاتری له ده رگای ئه شکه وته که کرده وه، به لام هیشتا هه ر ئه وه نده نه بوو لیوه ی بینه ده ره وه).

سیئہ میان بهه مان شیوه باسی ئەمانه تداریتی خوئی کرد له گهل کریکار یکدا که چۆن مافه کهی نه خوار دووه و بوئی پاراستووه و گه شه و نمای پیکردووه ههروه کو ئەوانی تر، وتی: جا خودایه ئەگهر من ئەم کارهه له بهر خاتری رهزامهندی تو ئەنجامداوه، ئەوه له میحنهتی ئەم بهرده رزگارمان بکه.

(به پارانه وهی سیئیه میان بهرده که به ته واوی له بهر ده رگای ئەشکه وته که لاچوو، پهروه ردار لهو میحنه ته رزگاری کردن) ^{۱۳۴} که به سه رهاتی دووهه:

* ئوم سوله یم وتی: ئەهی پیغه مبهری (ﷺ) خوا، بو ئەنهس له خوا بیار په ره وه. ئەویش فه رمووی: "خوایه مال و مندالی زور بکهو به ره که تی تی بخه". ئەنهس وتی: له نه وهی پشتی خوم، جگه له مندالی منداله کانم، واته: جگه له کور په زاکانم، سه دو بیست و پینج که سیانم لی ناشتووه ته ناو گوپر و به راستی زهویه کهم له سالی کدا دوو جار بهری ده گرت و هیچ شتیکی نییه لهم ولاته دوو جار بهر بگری جگه له زهویه کهی من نه بیته ^{۱۳۵}. که به سه رهاتی سیئیه م:

عومه ری کوپی خه تاب (ﷺ) له سالی ۲۳ی کوچی کاتیکی حه جی مالی خوی کرد، پارایه وه وتی: "خوایه گیان لیته ده پار په مه وه له پیناوی تو له ناو شاری پیغه مبهری خوا (ﷺ) شه هیدیم به نسیب بکه".

خوی پهروه ردار دو عاکه ی قبول کرد، ئەوه بوو له مه دینه، له کاتی نویژی به یانی، له مزگه وتی پیغه مبهر (ﷺ)، ئەبو لؤلؤه ی مه جوسی به

^{۱۳۴} - حدیث صحیح رواه البخاری و أحمد فی المسند.

^{۱۳۵} - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: ((قَالَتْ أُمُّ سَلِيمٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ادْخُلِ اللَّهُ لَأَنْسِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ أَكْثَرَ مَالِهِ وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ لَهُ فِيهِ. قَالَ أَنَسٌ: فَلَقَدْ دَفَنْتُ مِنْ صَلْبِي سَوِي وَكَلْدٍ وَكَلْدِي خَمْسًا وَعِشْرِينَ وَمِائَةً، وَإِنْ أَرْضِي لِيُثْمِرُ فِي السَّنَةِ مَرَّتَيْنِ، وَمَا فِي الْبَلَدِ شَيْءٌ يُثْمِرُ مَرَّتَيْنِ غَيْرَهَا)) رواه البخاري رقم: (٦٣٧٨)، ومسلم رقم: (١٤٩٩)، والطبراني في "المعجم الكبير" رقم: (٧٠٩) واللفظ له، وانظر: "صحيح الأدب المفرد" رقم: (٦٥٣) و "سلسلة الأحاديث الصحيحة" رقم: (١٤١).

خه نجه ریکي ژه هراوی سی خه نجه ری لیداو شه هیدی کرد، تهرمه که ی له نزیك گۆری پیغه مبه ر(ﷺ) و نه بوبه کری صدیق نیژرا، له و شوینه ی پیشت عائیشه بو خوی دانابوو .^{۱۳۶}

کهر به سهرهاتی چواره م:

* خه لکی شاری کوفه دژ به سه عد (رضی الله عنه) که نه و کاته والی کوفه بوو، سکالایان گه یانده خه لیفه ی موسلمانان "عومهری کوری خه تاب" (رضی الله عنه) و داویان لیی کرد بیگوری و که سیکی تری له جی دانی، پاساویان نه وه بوو گوايه سه عد که سیکی دادگهر نییه، به یه ک چاو سهیری هه مووان ناکات، بویه نایانه وی پیشت نویژیان بو بکات و به پیشته وای خویمان نازان.

ئیمامی عومهر بو ساغ کردنه وه ی نه و سکالایه لیژنه یه کی چهند که سی نارد عیراق تا له نزیکه وه له راست و دروستی نه و قسانه بکولنه وه، لیژنه که چوه شاری کوفه، که وته گهران و سووران، مزگه وت به مزگه وت له خه لکی نه و دوروبه رهیان ده پرسی: ئایا رهفتارو هه لسوکه وتی سه عد

---

۱۳۶ - عومهری کوری خه تاب (رضی الله عنه) پیاو یک بوو له کاتی فه رمانره وایی خوی وه کو خه لیفه ی دووه می موسلمانان، رۇژانه بو خه رچی خوی و مال و منداله کانی ته نها دوو دره می دانابوو، نه و بره پاره یه بو نه و کاته زور کم بوو، له کاتی کدا هه موو پاره ی به یتولمالی له ژیر ده ست دابوو، که چی دهستی بو نه ده برد، ده یوت: نه و ماله لای من وه کو مالی به یتیم وایه، چهنده خومی لی به دور بگرم نه وه نده سه ربه رز ده بم، خو نه گهر برسیم بوو، نه وه نه وه نده ناخوم تا وه کو تیریم.

ئیمامی عومهر یه که م که س بوو به (ئه میرو لموئمنین) بانگ کرا، یه که م که س بوو خه لکی بو نویژی ته راویح کۆ کرده وه به کۆمه ل نویژی ته راویحیان نه جامدا. یه که م که س بوو به شه و له نیو کۆلانه کانی شار ده سوورایه وه بو نه وه ی بزانی ژیان و گوزهرانی خه لک چۆنه و له و شاره چی ده گوزهری؟ یه که م که س بوو دیوانی دانا. یه که م که س بوو به مه بهستی ته ئدیپ و ته مبیکردن ۸۰ داری له ئاره قخورد، یه که م که س بوو جه زیه و سه رانه ی له غه یره دینه کانی نیو ده ولته ی موسلمانان وه رگرت و یه که م که س بوو سالنامه ی عه ره بی "کۆچی" داناو دادپه ره ری که ی به جوری بوو، هه ر که سیکی بو والی هه ر شوینی ک دانا یه، سه ره تا بانگی ده کرد، له سه روه ت و سامانه که ی ده پرسی، نه و جا له لای خوی هه موو سه روه ت و سامانه که ی تۆمار ده کرد بو نه وه ی له کاتی لاچوون و لابردنی دا بزانی ئایا گهنده لی کردوه یان نا؟ کاتی ک له ئیمامی عومهریان پرسی: رزگار بوونت له چیدایه؟ وتی: (له دوی نزاویا رانه وه بو خودا وه ندی گهره، هچی تر نازانم).

دەر هق به خه لکه که ی چۆنه؟ هه مووان به پیره وه باسیان له رهفتارو هه لسوکه وتی ده کردو دعای به خیریان بوی ده کرد، ته نها له یه که له مزگه وته کان کابرایه که راست بووه، وتی: ئەم پیاوه له هیچ شتی که شاره زاو دادوهر نییه، له کاره کانیدا به راست و دروستی له گه ل خه لکه که ی هه لسوکه وت ناکات، جا که سی که ئەوه رهفتارو هه لسوکه وتی بیته، ئیدی که ی به که لکی ئەوه دی بی که یه به ده مرستی خو مان و به والی خو مانی بزاین.

سه عد دەر هق به و ناهه قبییه، دهستی بو ئاسمان به رز کرده وه، وتی: خواجه گیان لیته ده پار پیمه وه ئە گه ر ئەم پیاوه دروی کردو وه و ئابرووی منی بردو وه، ئەوه ته مه نی در یژ ب که یته و زه لیل و هه ژارو داماو، تووشی ده ردو به لای دونیای ب که ی.

خوای په ره ر دگار دوعا که ی قبول کرد، وه که ده گیره نه وه کابرا که ته مه نی کی دو رو در یژ ی به پری کرد، چوو ه ساله وه، که س شه رمی له سه رو پ دینه سپییه که ی نه ده کرد، نه که هه ر ئە وه نده، به لکو کاتی که به کولانه کانی کوفه تیده په ری و ده هات و ده چوو، ئافره ته کان به ئاشکرا گالته یان پیی ده کرد، ئەویش ده یوت: من چونکه کاتی خو ی که سی کی دروژن و بوختان که ر بووم که وتمه به ر داوی دوعای سه عده وه، ئیستاش موسته هه قی ئە وه م ئەو خه لکه گالته م پی بکات و له وه خراپترم به سه ر بیی ۱۲۷.

۱۲۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: ((شَكَأَ أَهْلُ الْكُوفَةِ سَعْدًا إِلَى عُمَرَ (رضي الله عنه) فَعَزَلَهُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْهِمْ عَمَارًا، فَشَكُوا حَتَّى ذَكَرُوا أَنَّهُ لَا يُحْسِنُ يُصَلِّي، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَقَالَ: يَا أَبَا إِسْحَاقَ إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّكَ لَا تُحْسِنُ تُصَلِّي؟! قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ: أَمَا أَنَا وَاللَّهِ فَإِنِّي كُنْتُ أُصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَا أَحْرَمَ عَنْهَا، أُصَلِّي صَلَاةَ الْعِشَاءِ فَأَرْكُدُ فِي الْأَوَّلِينَ وَأُخْفُ فِي الْآخِرِينَ، قَالَ: ذَاكَ الظَّنُّ بِكَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ، فَأَرْسَلَ مَعَهُ رَجُلًا أَوْ رَجُلًا إِلَى الْكُوفَةِ، فَسَأَلَ عَنْهُ أَهْلَ الْكُوفَةِ، وَلَمْ يَدْعُ مَسْجِدًا إِلَّا سَأَلَ عَنْهُ، وَيُثْنُونَ مَعْرُوفًا، حَتَّى دَخَلَ مَسْجِدًا لِبَنِي عَبْسٍ، فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ أُسَامَةُ بْنُ قَتَادَةَ يُكْنَى أَبَا سَعْدَةَ قَالَ: أَمَا إِذْ نَشَدْتَنَا فَإِنَّ سَعْدًا كَانَ لَا يَسِيرُ بِالسَّرِيَّةِ، وَلَا يَقْسِمُ بِالسَّوِيَّةِ، وَلَا يَعْدُلُ فِي الْقَضِيَّةِ. قَالَ سَعْدٌ: أَمَا وَاللَّهِ لَأَدْعُونَ بِثَلَاثٍ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ عَبْدُكَ هَذَا كاذِبًا، قَامَ رِيَاءً وَسَمْعَةً

که به سه‌رهاتی پینجه‌م:

*سه‌عیدی کوپی جوبه‌یر (ره‌زای خوی لی بیّت) له گه‌وره‌ی تابعین بوو،
کو‌تا که‌س بوو چه‌جایی سه‌سه‌خت و دل‌ره‌ق کوشتی.

چه‌جای پیش ئه‌وه‌ی بیکوژی، لیی پرسی: ناوت چیه؟

وتی: ناوم سه‌عیدی کوری جوبه‌یره.

چه‌جای وتی: تو به‌دبه‌ختی و ته‌نهما سه‌عیدی له به‌هیلاک چوونت.

وتی: نه‌ینیه‌کان شاراو‌هن، غه‌یری تو پیی ده‌زانی.

چه‌جای وتی: دنیا‌ت لی ده‌که‌مه‌ ئا‌گرو داخت ده‌که‌م، ده‌ی له‌سه‌ر رووی
وه‌رگی‌رن.

وتی: رووم بو هه‌ر لایه‌ک وه‌رگی‌رن، هه‌ر خوی لییه.

چه‌جای وتی: رووی له قیبله وه‌رگی‌رن.

ئه‌ویش ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً

أُخْرَى ﴾ طه: ۵۵ واته: " له‌م خاکه‌ خه‌لقمان کردوون و ده‌تانگی‌رینه‌وه

ناوی و هه‌ر له‌ویش دووباره ده‌تانگی‌رینه‌وه". بو‌یه له‌سه‌ر ئه‌م خاکه‌ له

روژی قیامه‌ت له‌به‌ر ده‌ستی خوی گه‌وره‌ روو به‌ رووت ده‌بمه‌وه، خوی

گیان پاشی من که‌سی دیکه‌ به‌ده‌ستی چه‌جای گرفتار نه‌که‌ی.

دوعا‌که‌ی گیرا بوو، پاش کوچی دوایی سه‌عید، چه‌جای ته‌نما ۷۱ شه‌و

ژیا، به‌لام چوون ژیا‌نی؟ هه‌موو شه‌وی به‌ترس و له‌رزه‌وه ده‌نووست، خوی

ئا‌جرو با‌جری ده‌بینی، خوی به‌ سه‌عیده‌وه ده‌بینی ئه‌وه‌ دوای ده‌که‌وی و

فَأَطَّلَ عُمْرَهُ ، وَأَطَّلَ فَقْرَهُ ، وَعَرَضَهُ بِالْفِتَنِ . وَكَانَ بَعْدُ إِذَا سُئِلَ يَقُولُ : شَيْخٌ كَبِيرٌ مَفْتُونٌ ، أَصَابَتْني
دَعْوَةُ سَعْدِ . قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ : فَأَنَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَدْ سَقَطَ حَاجِبَاهُ عَلَى عَيْنَيْهِ مِنَ الْكِبَرِ ، وَإِنَّهُ لَيَتَعَرَّضُ
لِلْجَوَارِي فِي الطَّرِيقِ يَغْمَرُهُنَّ)) (صحيح البخاري رقم : ۷۵۵)

عه‌بدولمه‌لیک ده‌لیت: من دوای ئه‌وه له‌ پیری و گه‌وره‌ییدا بینیم، هه‌ر دوو بروی بو سه‌ر هه‌ر دوو

چاوی شوو بی‌وونه‌وه، له‌سه‌ره‌ ریگا‌کاندا ریی له‌ کچان ده‌گرت و ئیشاره‌تی ده‌دانی به‌ چاو لی‌قوچان

و برو هه‌لته‌کاندن و ده‌ست بو بردن. (له‌جیاتی ئاقیبه‌ت خیر، بی‌ووه‌ که‌سیکی ئاخیر شه‌ر).

وازی لی ناهیئی، که له خه و راده پهری هه ره له بهر خویه وه هاواری ده کردو
دهیوت: سه عید چی له من دهوی؟ بوچی وازم لی ناهیئی؟
که به سه رهاتی شه شه م:

ماموستا مه لا (وشیار) باسیکی سه رده می سه ربازی خوی ده گپریته وه،
ده لیت:

له هه ولیر سه ربازیوم، بارودوخیکی خراپم بینی (زابت ته وجیهی
سیاسی- رابه سیاسی-) له سه ربازگه کان هه بوو، ده ستیان له فه رمانده ی
مه رکه ز زیاتر ده پویشت، به یانیه کیان له ساحه ی عه رزات به مایکرو فون
ناوی خویندمه وه: وشیار مه جید سه عید! وتم: به لی، منیش له پریز
ده رچووم و چوومه لای.

وتی: خوت ئاماده که فه رمانی گواستنه وه ت ده رچووه ده بی بچیته موسه یب.
ده یانگوت موسه یب شوینیکی زور خراپ و ناخوشه، نه پاره هه بوو، نه نان،
بارودوخه که وابوو وهک ئه وه ی له به هه شته وه ده رتبه که ن و ره وانه ی
دوزه خت بکه ن.

کاک حاجی عه بدولا هه بوو، که سیکی خواناس و دامه زراو، پیی وتم: ئه وه
بووا بی تا قه ت دیاری؟

وتم: چوون بی تا قه ت نه بم هه والیان داومه تی فه رمانم ده رچووه سه به ی بو
موسه یبم ده گوازنه وه.

وتی: به پشتیوانی خوا ناهیلم بچی.

وتم: چوون ناهیلی له کاتی کدا فه رمانه که ده رچووه.

وتی: من ده لیم ناهیلم بچی!!

وتم: دیاری جه نابی ئامر ده ناسی؟

وتی: ئاقلبه من ئامری که ون و کائینات ده ناسم، خوا گیان، ئه مشه و
ناخه وم، ورکی لی ده گرم ناهیلم نه قلت بکه ن.

ئەو شەوھە تا درەنگانی شەو موناچاتی خوامان کرد، بەیانی ھەر ئەو ئەفسەرە بانگی کردم، کە چوومە لای، پێی وتی: ئامر دوو مانگی بۆ دواخستی، وتی: قەینا با دوو مانگی تر لێرە بمییئەتەو^{۱۳۸}.

^{۱۳۸} - كاك (ئەكرەم عەلی) خەلكی گوندی (بەردبەر)، بۆی گێڕامەو، وتی: سالی ۲۰۰۷ مآلمان لە شارەدی "بەسلاو" بوو، كریچی بووم، ھەندی پارەم لەسەر یەك دانا و ھەندی پارەم بەقەردوقۆ پەیدا كردو خانووێیەكم دروست كرد، (سبحان اللہ) ھەر ئەو رۆژە ی مآلم باركردو چوومە ناو خانووھ تازەكە، یەك لەو مآلە دراوسێیانە ی ھەندی پارەم لێی قەرز كردبوو بەرە بەری بەیان ھاتە لام، وتی: ئەو ی راستیی بەنیازم ئەم ئیوارە یە چمە مەعرەز و سەیارە بكړم، ھەر بۆیە ھاتووم ئەگەر ئەو قەرزەم بەدە یەو مەمنوون دەبم.

منیش لە مآلەو ھیچ نەبوو بیدەمی، پیموت: بەپشتیوانی خوی گەرە، ئیشە لا دانی ئیوارە پارەكەت بۆ دەگەرپنمەو.

سەری دونیام لێ ویکھاتەو، نەمزانی چیبكەم و بۆ ئەو برە پارە یە داوای قەرز لە كی بكەم؟ كەوتمە نزاو پارانەو: خوا یە گیان بگە فریام، ھاواری بەر قاپی تۆ دەكەم دەروویەكم لێ بكەو!

ھەر ئەو رۆژە پێش نیوھەرۆ "ئەحمەد حوسین ھەسەن" ی مام بۆ پێرۆزبایی خانووھ نوێیەكە ھاتە مآلمان و نیوھەرۆ بوو میوانمان، كاتی پێیوتی: ئەری چەند لەسەر ئەو خانووھ قەرزار بوویتەو؟ وتم: وە لا زۆر.

ئەویش بەدەم زەردەخەنە یەكەو وتی: برۆ پارەم لەناو سەیارەكە داناوھ چەندی دەتەوی بیهێنەو قەرز ی ئەو خەلكی پی بەدەو قەرزاری منی، باشترە لەو ی قەرزاری خەلكی بیت.

سوچی سەیارەكە ی پێدام، منیش چووم پارەكەم لەناو دەشبولی سەیارەكە ی ھینا و ھەر لەو پارە یە قەرز ی دراوسێكەم دا یەو.

* ھەر كاك ئەكرەم گێڕایەو وتی: دیمەنی خیزانم سالی ۲۰۰۸ مانگی رەمەزان بوو قورگی ژانی دەكرد، بە یەكەو چووینە نۆرینگە ی دكتور عەبدولخالق كە لە شەقامی "پزیشكان" دكتوری قورگ و لووت و گو ی بوو، كاتیك پشكنینی بۆ كرد، وتی: گومان دەكری نەخۆشیەكی پیس ھەبی و نە یویست بەئاشكرا بلێ خیزانەكەت تووشی شیرپەنجە بوو، دنیا یەك فەحس و فحوساتی بۆ داناین كە ھەر یەكە لە شوینێك دەكرا.

بردمە نەخۆشخانە ی رزگاری - نەخۆشخانە ی كۆماری - نەخۆشخانە ی رۆژئاوا - سەنتەری دل، فەحس ھەبوو دەبوو داوای ھەفتە یەك، دوو ھەفتە و ھریگرمەو و فەحس ھەبوو ھەمان رۆژ و ھرمگرتەو، بە دیریایی مانگی رەمەزان كەوتمە دوعا و نزاو پارانەو تەنانەت دوو سی برادەرم لە حەج یوون تەلەفۆنم بۆ كردن كە لە دوعای خیر بۆ دیمەنی خیزانم بی بەشم نەكەن.

داوای نزیک ی دوومانگ، ژمارە یەكی زۆر لەو فەحسانەم بۆ دكتور عەبدولخالق بردەو، ئەویش داوای سەیركردنیان، وتی: سوپاس بۆ خوا بە پیی ئەو فەحسانە خیزانەكەت ھیچی نیە. (تەنھا

که به سه‌رهاتی جه‌وتهم:

* ئاراسی مام شیخ بۆی گپرامه‌وه وتی: له‌شه‌ری هه‌شت ساله‌ی ئیراق- ئییران، جلی سه‌ربازیم پۆشی. تاقانه‌ی ماله‌وه بووم، تازه خه‌تی سمیلّم دابوو، بزئیوی شه‌ش خوشک و دایکیکم که‌وتبووه شان، هه‌ر که‌سیک بجیته به‌ره‌کانی جه‌نگ، به‌ته‌مای خۆی نیه‌و دلنیا نییه‌ له‌وه‌ی به‌ زیندوویی بگه‌رپه‌ته‌وه.

بارو بزئیوی ماله‌وه‌مان له‌وپه‌ری خراپی دابوو، چوار مانگم پراکیشا، کات: چیشه‌نگاو بوو، له‌گۆره‌پانی ئه‌و یه‌که‌ی مه‌شقیان پی ده‌کردین، پریمان به‌ستا‌بوو، کت و پر شیخیکی ده‌ستپۆیشتووی عه‌ره‌ب له‌گه‌ل ئامری وه‌حده‌که هات، له‌نیو ئه‌و چه‌شاماته زۆره‌ی ئه‌و گۆره‌پانه ده‌ستی بو من درپژ کرد، خورپه‌یه‌کم به‌دل داها، ترسم لی نیشته، له‌ ده‌روونه‌وه به‌خۆم وت: ده‌بی چیم کردبی؟ تو بلایی تووشی کیشه‌یه‌که نه‌هاتیم و ناویان به‌پیشمه‌رگه له‌قه‌له‌م نه‌دابم؟

ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد یه‌که له‌ ئه‌فسه‌ره‌کان که یاوه‌ری شیخه‌که‌ی ده‌کرد، هات له‌دووره‌وه به‌ئیشاره‌ت بانگی کردم، له‌پرین هاتمه‌ ده‌رو که‌وتمه‌ دوای، له‌و ژووره‌دا له‌نگه‌رم گرت که ئه‌وی تیا داده‌نیشته.

هه‌ندی پرسیاری کردو منیش وه‌لام دایه‌وه، هه‌موو وه‌لامه‌کانی لای خۆی نووسی و وتی: پرۆ.

سه‌لام بۆی کرد و پروم وه‌رگپرا، گه‌پرامه‌وه ناو سهریه‌که‌و دوو دلی بآلی به‌سه‌ردا کیشام، ئه‌و شه‌وه تاوه‌کو دره‌نگی وه‌خت بیرم به‌و باسه‌وه خه‌ریکما، منیکی کورد و شیخیکی عه‌ره‌ب کوجا مه‌رحه‌با، شیخیک نه‌ده‌یناسم، نه‌پیشتر بینیومه‌ بۆچی له‌ناو ئه‌و هه‌موو خه‌لکه ده‌ستی بو من درپژ کرد؟ ده‌بی به‌ کیم تیگه‌یشته‌بی؟ ده‌بی نه‌مکوژن؟ ناهاقم نه‌بوو له‌و

حه‌ساسیه‌که له‌ قورگیدا، ئه‌ویش پۆیستی به‌یه‌که داو و ده‌رمان نییه‌ ته‌نها ئه‌وه‌نده نه‌بی که خۆپاریزی بکات).

بارودوخه دژواره بترسم، دهنگای مهخابه رات ئه وهنده بههیز بوو، ههزار و یهک گومانی خراپم به میشتک داهات، پیش نووستن، دوورکات نویژی حاجه و ههشت رکات شهونویژم کرد و خهوتم، پوژی پاشتر هیچ شتیکی وا نهقهوما، دواى دوو پوژ دووباره بانگیان کردمهوه، بهههناسهی سوارهوه رویشتم، تف لهگهرووم وشک ببوو، گومانم دهبرد منیان به سیخور لهقه لهم دابیت، بهمهش چاره نووسم تهنها و تهنها کوشتنه، ئهوجا چیبکه؟ هه لاتن دادم نادات، وهلی ترسه کهم به ئارامی و دلته نگیم به خوشنوودی گوپرا، کاتیك له گهرمهى شهپکی کاولکاریدا دهفتهری تهسریح بوونیان پیدام: پیروزه برپو خوات لهگه.

نهمدهزانی ئهوه خهونه یا خهیاال؟ منیک نه کهس بناسم، نهواستم هه بییت، ئههی ئهوشته چی بوو روویدا؟ برادره کانم سه رسام بوون ئاخو ئهواسته بههیزه لهکوی پهیدا کرد؟ دهیانوت: هههی شهیتان ئیمه دهمانوت مییش لهدهمت ناکه یتهوه، کهچی کوپکی هوشمه ند و زورزان درچووی. هیچ وهلامیکم پی نهبوو چونکه دوور و نزیک نهمدهزانی باس و خواسی ئهو پروداوه چیه و چونه؟

بهخوشحالیهوه گهرامهوه مال، کاتیك بهمالهوه و ت: تهسریح کرام. دایکم بهچه پهروک لهسینگی خویدا: کوپم لهو ئاگر بارانه چوون تهسریح بووی؟ هه بی و نه بی تووشی نهخوشیهکی کوشنده هاتوویت و چه ندین ساله لیمانت شار دوتهوه.

دایکم گریا، بهدوایهوه خوشکه کانم کهوتنه گریان.

کاتیك بهسهرهاتی خووم و شیخه عهره بهکه م بو گپرانهوه ئهوجا باوه پریان هات و گهلی سوپاسی خواى گهره یان کرد که منی بهوان دایهوه تا لهمه و دوا ئاگام لییان بی و بهخیویان بکه م.

دایکم دهیگپرایهوه، دهیوت: کوپه کهم لهو پوژهه بوو یتهته سهر باز و جلی سهر بازیت پووشیوه، شهو نهبووه دوعات بو نه کهم؟ شهونویژ نه کهم و لهو

خوایه نە پاریمەوہ خودا سەلامەتت بکات و بەسەلامەتی بتگەرینیتەوہ،
دیارە خوا نزاکانی قبولکردووین و ئەو شیخەیی کردە ھۆکار بۆ تەسریح
بوونت.

کە بەسەرھاتی ھەشتەم:

لەشاری سلیمانی، ئافرەتیکی خواناس دووچارى نەخۆشیەك ببوو، دەبوو
نەشتەرگەری بۆ بکری، بەلام ئەو ئافرەتە زۆری حەز دەکرد یەك لەو
دکتۆرانە نەشتەرگەرەکیە بۆ بکات کە لەو شارە ناو و شۆرەتی ھەییە،
بەلام چونکە واستەى نەبوو کەسیک بناسی تا بچیتە لای و بەبى سپرە ئەو
نەشتەرگەرەییە بۆ بکات، وەلى دکتۆرەکە بەھۆی سەفەری زوو زووی بۆ ئەم
ولآت و ئەو ولآت، لە بى هیوا بوونی خۆیدا، بەناچارى چوو
نەخۆشخانەییەکی میری و خووی بۆ ئەو نەشتەرگەرەییە ئامادە کرد کە
دکتۆریکی تر ئەو نەشتەرگەرەییە بۆ بکات.

ئەوہی لەم ئافرەتە دەخویندرايەوہ بەردەوام لەسەر بەرمال و کاتەکانی
نوێژ دوغای دەکردو ھاواری خوای گەورەى دەکرد کە ئەو دکتۆرە
نەشتەرگەرەییە بۆ بکات.

جلی نەشتەرگەریان لەبەر کردو بەنجیان لییدا، بردیانە ھۆلی نەشتەرگەری،
ئەوہی مایەى سەرسورمان بوو، ئەو دکتۆرەى ئەو داوای دەکرد ئەو کارەى
بۆ بکات لەو کاتەدا بە ئیشیکەوہ دیتە ئەو نەخۆشخانەو کە چاو دەداتە
ئەو ئافرەتە، بەبى هیچ پیشینەو بینین و واسیتەییەك، ھەست و سۆزی
بەرامبەر دەجولێ و دەلیت: من نەشتەرگەری ئەو ئافرەتە دەکەم و
نەشتەرگەرەییەکی بەسەرکەوتووئی بۆ ئەنجام دەدات.

کە بەسەرھاتی نۆیەم:

پوژیکیان دکتۆریکی بەناوبانگی پاکستان لە شاریکی تر بۆ گریدانى
کۆرپکی پزیشکی بانگیشت دەکری کە لە چەند ولاتیكەوہ چەندین دکتۆری
دیکە داوہتنامەیان بۆ چوو بوو تاوہکو ئەم دکتۆرە موخازەرەیان بۆ بدات.

كاتى ئەم دكتورە دەچىتتە فرۆكەخانە، چونكە كەش و ھەوا تەم ومژو نالەبار دەبى، پىي دەلەين: پرۆسەى فرېنەكە ھەلۈەشاوۋەتەو، ئەوئىش بەم ھەوالە زۆر دلەنگ و نارەحەت دەبى و بەناچارى دەيەوى لەجياتى فرۆكە، بەئۆتۆمبىل بېروت، لەوھشدا بە ئۆتۆمبىل ماوئىيەكى باش دەپروت، كت و پېر شوفىرەكەى رىگاي سەرەكى لى تىكدەچى، ھەر لەو رىيە ئۆتۆمبىلەكەيان تووشى شكست ھات.

دكتورەكە بەناچارى پەناى بىرە بەر تاكە مالى كە لە دوورى گوندىكى ئەو نىكەو ھەبو، گەلى برسى بوو، لەوى ژنىك دى بەدەمىيەو ھەو دەيباتە مالەو، ھەرچەندە مالەكە مالە ھەژار بوو، بەلام ژنەكە بەدلىكى خۇشەو ئەوھى ھەيانبوو، ھەمووى بۇ ھىناو لەبەردەمى دانا، دكتورەكە چاويكى بەنيو مالەكە گىرا، بىنى ژنەكە ئەو ھەر خەرىكى زىكرە و نەخۇشكىش لەولاو كەوتوو. خوى بۇ نەگىرا، روو كىرە ژنەكە، پىي وت: خوشكى ئەرى لەو ھەموو زىكرەى دەيكەى، بەچى گەيشتى ؟

ژنەكە ئاھىكى قولى ھەلكىشا و وتى: من تا ئىستا ھىچ داوايەكم لە خودا نەكردوو كە بوى جى بەجى نەكردىم، تەنھا يەك دانەيان نەبى، نازانم بۇ دواكەوتوو؟ ئەم كورەم نەخۇشە، لاي فلان دكتور چارەسەر دەكرى، كەچى من دەستم پىي ناگات، من لە كوى و ئەو لە كوى؟.

دكتورەكە دەستى بەگىريان كىردو وتى: بەقورىانى خواكەتبم چۆن كەش و ھەواى گۆپى و رىي لى ون كىردم و ئۆتۆمبىل خراب بوو ئەوھى من بىنرئتە لاي ئىو، بەخو من ئەو دكتورەم كە لەخو داوات كىردبوو، تو واتدەزانى ئەو دكتورە زۆر گەورەيەو پىي ناگەيت، كەچى من بە موحتاجى و بەبرسىتى ھاتوومەتە لاي تو.

* لەخواناسىكىيان پرسى: لەگەل دىندارى دا چۆنى؟!

لەوھلامدا وتى: گوناھ و تاوان شەق و پەقم دەكات، بە (استغفر الله) پىنەى دەكەمەوھ.

که به سهرهاتی نۆیه م:

مامۆستا (هیوا حاجی ئەحمەد هەلەبجەیی) بۆی گێرامهوه، وتی:
روژی شەممە ۲۰۱۰/۱۲/۴ کاتژمێر (۱۰)ی بەیانی بوو، لە نەومی دووھەمی
مالمهوه، خەریکی ئاودانی گولەکان بووم، زۆر بە گولەکان دلخۆش و ئاسوودە
بووم، پرتاو سەیارەیهک لەپێش دەرگای مالمان راوہستا، کە سەرنجی خوارەوہم
دا، دوو مامۆستای محەمەدی کورم بینى. کە لە سەیارەکە دابەزین،
بەھەلپەیهکەوہ وتیان: مامۆستا هیوا، بیزەحمەت نایەیتە خوارەوہ؟ دلّم داخوړپا،
هەستم بە رووداوێکی چاوہروان نەکراو کرد، چوومە خوارەوہ، دوای چاک و
چوونی و ئەھوال پرسی، وتیان: محەمەدی کورم نەختی نەساغە، وا لە
سەیارەکەدایە.

بەپەلەپروزی خۆم گەیاندى، بینیم ئەوہ لە بارودۆخیکی سەخت و دژوار دەژی،
ئەو دیمەنەى بینیم، ئیستایش لە ھزرو زەینم رەش ناییتەوہ. من و چۆمانی
کورم بەپەلە محەمەد مان گەیانده نەخۆشخانەى فریاکەوتن، لەوێ ئەشیعەیان
گرت، وتیان: تووشى جەلتەى مێشک بووہ.

بەبیستنى ئەو ھەوالە، چەکی دەست و پیمان شکا، بەجاری تاساین، لەخۆمان
دەپرسی: مندالیک تەمەن بەھاری تەنھا دە سالبی کە ئەو کاتە پۆلى پینجى
سەرەتایی بوو، چۆن دەبى تووشى جەلتەى مێشک بێت؟

لەنیوانى ژیان و مەرگ، ھەفتا و دوو سەعات خرایە ژووری چاودیڤى چەرەوہ.
کەچى بەو حالەوہ ناشکوریمان دەرئەدەپرى و سوپاسگوزارى خوای پەرەردگار
بووین و لەدوئاخوردن نەوہستاین وەك تاکە چارە بۆ بەھاناوہچوونى
کورەکەمان.

ئەوہى ھەوالى دەپرسی، دەمانوت: پێویستمان بەدوعایە، لەدوعای خیرمان
بیبەش مەکە. بۆیە لە ھەولێرو کەرکوک و ھەلەبجەو چەمچەمالەوہ بگرە تا
شوینەکانى تر، بەلێشاو دوعای شیفایان بۆی دەکرد، قوربانیمان بۆی کرد.

دکتۆرەکان تەواو لە چاکبوونەوہى جەستەیهکی نیوہ مردوو ناٹومید بووبوون،
کەچى ئیمە ھەر دەستى دوامان لەپەرەردگار بەرز کردبووہ بەفریامان بکەوێ،

چونکہ شیفادہری ہممو دہردیکہ ہەر خوایہ.

لہہولیرہوہ بہ ئەمبلانس بردمانہ تاران کہ لەو ئان و ساتہ بہفر دەباری، بۆیہ ئەو بارودۆخہ قورس و گرانہی لە ریگا و تاران بینیمان، ئەگەر خوای پەروردگار نہبوايہ، کەس نہیدەتوانی بەرگہی بگری.

ہەژدہ روژ لەتاران ماینہوہ، سیدی سکانیان بۆی ئەنجام دا. کاتیەک دکتۆرہکە ہاتہ دەرہوہ، پرسپاری باری نہخۆشہکەم لیکرد، وتی: ببوورہ چارہسەری زۆر زەحمەتہ.

بەم ھەوآلہ راجلہکیم، نہمتوانی بہپیوہ بوہستم، یەکسەر چوومہ سەر قادرمەکە، (سبحان اللہ) لەو کاتہ پەروردگار خستییہ دلّمەوہ وەک پیّم بلی: خەمت نہبیّ دوعاکان لای ئیّمہ قبول بوون، بەھاناتەوہ دین و شیفای دەدەین.

سوپاس بوخوا لە مردنیکی حەتمی وەکو دیاری خوئی، بۆی گەراندینہوہ. *مەولانای رومی دەلیت: ئەگەر لەخاوەن بولبول بپرسی: بۆچی بولبول لەقەفەز دەکەیی؟ لەوہلامدا پیّت دەلی: بۆ ئەوہی بخوینی و گویم لەدەنگە خۆشەکەیی بی، بەمەیش دلخۆش دەبم.

خوای پەروردگار ھەندی جار بەندەکانی دەخاتە نیو قەفەزی ناخۆشیہوہ بۆ ئەوہی بەھوی دوعاکانیہوہ گوئی لەدەنگیان بیّت.

بۆیہ بەردەوام رازو نیازی دلّت بو خوا باس بکە، ئەو باشتین گویگرہ ھەرگیز لیّت بیزار نابیی، نالی: کاتم نیہ، فراموشت ناکات، بەدەستی بەتال

ناتگەرینیتہوہ. ﴿فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة: ۱۸۶

* * *

دوا دوعا

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرُوي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنَّهُ قَالَ : يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أُطْعِمْكُمْ ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُحْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضْرَبُونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي ، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرِكُمْ وَإِسْكُمْ وَجِنِّكُمْ كَانُوا عَلَى أَثْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا ، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرِكُمْ وَإِسْكُمْ وَجِنِّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا ، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرِكُمْ وَإِسْكُمْ وَجِنِّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِسْآنٍ مِنْهُمْ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا دَخَلَ الْبَحْرَ ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ : أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْقِيكُمْ بِهَا ، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ . وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ. ^{١٣٩}

ثەبو زەپى غەفارى (رەزاي خواى لى بيت) دەگيرپيتهوه له پيغه مبهرى خواوه (ﷺ) كه خواى گهوره فەرموويه تى: ئەى بەنده كانم من زولم كردنم حەرام كردووہ لەسەر خووم، لەنيوان ئيوەشدا حەرامم كردووہ، دەى كهواتە زولم لەيه كتر مەكەن. ئەى بەنده كانم هەمووتان گومران مەگەر كەسانىك خووم هيدايەتم دابن، دەى كهواتە داواى هيدايەت لە من بكەن، منيش هيدايەتتان دەدەم. ئەى بەنده كانم هەمووتان برسین مەگەر كەسانىك خووم خواردنم پى دابى، دەى كهواتە داواى خواردن لە من بكەن، منيش خواردنتان پى

دهدم. ئەى بەندەكانم ھەمووتان ناپۆشتەو رووتن، مەگەر كەسانىك خۆم پۆشتەم كردبن، دەى كەواتە داواى پۆشتەىى لە من بكن، منىش پۆشتەتان دەكەم. ئەى بەندەكانم ئىو بە شەو و رۆژ ھەلە دەكەن تەنھا خۆم لە ھەموو گوناھەكانتان دەبوورم، دەى كەواتە داواى داپۆشىنى گوناھەكانتان تەنھا لە من بكن، منىش گوناھەكانتان دادەپۆشم. ئەى بەندەكانم ئىو ھەرگىز ناتوانن بگەنە زەرەرى من ھەتا زەرەرم پى بگەنەن، ھەرگىز ناتوانن بگەنە سوودى من ھەتا سوودم پى بگەنەن. ئەى بەندەكانم ئەگەر يەكەم كەس و كۆتا كەستان، ئىنسان و جنۆكەتان، حالىيان وەك دلى ئەوھتان بىت كە لە ھەمووتان زياتر لەخوا دەترسىت، ئەو ھىچ لەمولكى من زىاد ناكات. ئەى بەندەكانم ئەگەر يەكەم كەس و كۆتا كەستان، ئىنسان و جنۆكەتان، حالىيان وەك دلى ئەوھتان بىت كە لە ھەمووتان زياتر بەدكارو خراپەكارە، ئەو ھىچ لە مولكى من كەم ناكات. ئەى بەندەكانم ئەگەر يەكەم كەس و كۆتا كەستان، ئىنسان و جنۆكەتان لە دەشتىكدابن، ئىنجا ھەر يەكە داواى ھەرچىھەم لى بكات، يەكسەر داواكارىھەكەى خۆى پى دەدم و ئەوھش ھىچ لەو كەم ناكات كە لە لامە، وەك ئەو ھەرزىيەك بكرى بە دەرياكنداو دەربھىنرىتەو. ئەى بەندەكانم ئەو تەنھا كردهوھەكانى خۆتانە بۆتانى ژمىرە دەكەم و بە تەواوى دەيدەمەو بەخۆتان، جا ھەر كەس پاداشتىكى باشى دەستكەوت، با ستايشى خواى گەورە بكات و ھەر كەسىكىش جگە لەمەى دەستكەوت، با جگە لەخۆى، لۆمەى ھىچ كەس نەكات".

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الدُّعَاءِ) ^{١٤٠} واتە: (ھىچ شتىك نىيە لەلای خواى گەورە بەرپزتر بىت لە دوعاو پارانەو).

^{١٤٠} - الترمذي ٤٥٦/٥، برقم ٣٣٧٣، وابن ماجه ١٢٥٨/٢ و حسن إسنادة الالباني في صحيح الترمذي ١٣٨/٣.

ئىلاھى: بەدل دەستى نزام بۇ لاي تۆ بەرز كردۆتەو، سا دەستەكانم بە خالى مەگىرەو، ولەمىكم پى بده، پىويستيم بەو لەمى تۆيە.

ئىلاھى: ئارامى بخەرە دل و دەروونم، ئەى ئەو زاتەى ئاگات لە ھەموو دللىكە، خەفتبارو دلتنەنگەكان بەپرەحمەت و مېھرەبانى خۆت ژيرو ئارام بکەو. سۆزو مېھرەبانى خۆت بەسەر ئەو دلانە برژىنە كە چاوەرپى مېھرەبانى تۆ دەكەن.

ئىلاھى: ھىوايەك بەو دلانە ببەخشە كە لەنيوان خەم و بى ھىوايى ون بوونە و سەختى ژيان يەخەى گرتوون.

ئىلاھى: پەشىمانم لەوھى ويژدانى كەسىكم ئازدادبى، بمبورو لەوھى نھىنى كەسىكم ئاشكرا كردبى، پەشىمانم ئەگەر فيلم لە كەسىك كردبى، لە بى وەفايم بەرامبەر بەلینەكان، پەشىمانم لەو راستيانەى شار دوومنەتەو! ئىلاھى: بمبەخشە لە ھەر وشەو وتەيەك كە توورەبوونى تۆى بەدوادا ھاتبى، ھىچ شتىك لاي تۆ مەھال نىيە، خۆ تۆ دەفەرمووى: (كن فيكون) بۆيە ھەمىشە بە ئومىدەو لە نزاكانم، لە خۆزگەكانم، لە خەونەكانم دەروانم.

ئىلاھى: سەرسام ماوم ئەم ھەموو عالەمە تالپىيى ئەو بەھەشتە جوانەى تۆ دەكات بەلام لە گوفتارو رەفتار موشتەرى دۆزەخە، بمبەخشە ئەگەر وتەكانم پىچەوانەى كردهوكانم بن، لە خەوى غەفلەتى تاوان و ھەلەو گوناھ بىدارم بکەو، ئەگەر لەسەرپىچى نەزەرم كردبى، بۆ لەمەودوا چاوەكانم پيارىزە.

ئىلاھى: لىبور دەيى ھەر لاي تۆيە، بەگەورەيى خۆت لىمان ببوورە، لە زريان و لافاوى رق و كىنەت بەدورمان بگرە، ئەو دەريايەى حەز بکەين تىيدا نقوم بين، تەنھا دەريايى مېھرو رەحمەتى تۆيە.

ئىلاھى: ئەي بەزەيى بەزەيىكاران، لە قەزاو قەدەر پالپىشتمانبە، لە باوەرى بەدكاران بەدوورمان بگرە. ھۆشياريمان پىۋى بەدە، دەروونمان لە گومان بەرتەسك بکەو، رىۋى تارىك و تارماييمان بۆ رووناك بکەو، حەز دەكەين بىيە بەندەو ملکہ چى فەرمانەكانت بىن.

ئىلاھى: ھىزو تواناى زالبوونمان بەسەر شەيتان و خۆشپەکانى دونيا پىۋى بەدە كە تەنھا چىژ لە ناو شىرپەنەکانى تۆ وەر بگرىن.

ئىلاھى: ئەي ئەو پەروردگارەى ئالوگۆر بە دلەكان دەكەيت، دلەكانمان وەرگىرە بۆ ملکہ چى و گويپرايەلى فەرمانى خۆت. داواى عاقىبەت خىرىت لىۋى دەكەين، وامان لىبکە وىردى سەر زوبان و بنزوبانمان تەنھا بە ناو پىرۆزەكانت زاخاو بەدەين كە لەژىر سايەو سىبەرى سۆزى تۆدا بىيە كەسىكى چاك و خواناسى راستەقىنە.

ئىلاھى: كىلى دەرگاى بژىوى ھەموو بوونەوەر بەدەست تۆيە، سا دەرگاى پىت و بەرەكەتى زىاترى خۆتمان بۆ بکەو، تۆ پەناگەو رۆزىدەرى ھەموانى.

ئىلاھى: كاتى دەبىنە كەسىكى لاسارو تووشى سەرگەردانى دىن، ھىزو تىن و تاومان بەدىۋى، چاكەو چاكەكاريمان لە كانگاى دل بچىنە تا لە بەدكارى و ياخى بوون بەدوور بىن، بە بارانى رەحمەتى خۆت گلپەى ئاگرى توورپەييمان لە دەروون خامۆش بکە، لەش ساغ و تەندروستمان بکە تا لەسەر تەقواو خواپەرستىن بەردەوام بىن.

ئىلاھى: بەبارانى بەزەيى خۆت لە درۆ بوختان و كارى بىۋى ئابرووى بمانشۆو، گيان و دل و دەروونمان لە ھەموو عەيبەو عارو ناتەواويەك پاك بکەو كە دلمان جگە لە ناسىنى تۆ، جىۋى ھىچى تىدا نەبىتەو.

ئىلاھى: رىڭگە ئومىد مان بۇ خىرو خوشى و بەخششەكان ئاسان بكة ئەگەر
لە بارگرانى ژيان ناتەواوئەكمان تىدا بوو، لىمانى مەگرە، راستمان بکەوہ
تا لە زەلکاوى ملهوپرى و گومپرايى نەتلىينەوہ.

ئىلاھى: بۇ خاترى سىفەتە بەرزەكانت لە بوغز و رق و كىنە و حەسادەت و
خۇ بەگەورە زانىنمان بە دوور بگرە كە ھەمىشە چاومان لە رەحم و خىرو
بەرەكەتى تويىت.

ئىلاھى: ئىمە ستەمىكى زۇرمان لەخۇمان كردووە و ھىچ كەسىش نىيە لە
گوناهان ببوورى جگە لە تۆ، بە لىخۇشبوونىكى تايبەت لەلايەن خۆتەوہ
لىمانخۇشبە، چونكە بە دلنىايى تۆ لىبوردەو مېرەبانى.

ئىلاھى: گوئىيەكى بيسەرمان بەدىي، چاويكى بينەرى راستەقىنەمان پى
بەخشە، بىرىكى عىرفانى و زمانىكى پاك و جوانمان بەنسىب بكة بۇ
ئەوہى سوكنايى و جىگىرى بۇ دلەى بى ئاراميمان بگەرپتەوہ كە ئوقرەيان
لى ھەلگىراوہ، وەكو خۆت دەلىي (تەنھا بەيادى من دلەكان ئارام دەبنەوہ)،
بمانگەينە بەرزترين پلەى مەعريفەت ، ھىچ كات و ساتىك بە حال و فىكرى
خۇمان بەجىمان مەھىلە.

ئىلاھى: ئەگەر ھەموو تەمەنم بۇ تۆ لەسوجدە دابم، ھىشتا نىعمەتىك لە
نىعمەتەكانتم نەداوہتەوہ، بۇيە ئەگەر تۆم لەبىر كرد، تۆ منى بەندە لەبىر
مەكە چونكە تۆ خالق و خواى منى، منىش بەندە و مەخلوقى تۆم.

ئىلاھى: ئەى كردگارو بەدېھينەرى گەردوون، لە تەنگوچەلەمەو ناسورى و
ناخوشىيەكانى ئەم رۆژگارە دامەزراومان بكة، لە نەفسى ئەممارەمان رزگار
بكة، بەرەو نەفسى موتەئىننەمان بە، دلەى مردوومان زىندوو بکەوہ،
وامان لىبكە شتەكان بە جوانى ببىنن، جوانىەكانمان زياتر لەلا جوانتر بكة
بۇ ئەوہى ھەقىقەت و راستگوئى بکەينە ھەويىنى ھەلسوكەوت و كارو
كردەوہى رۆژانەمان و رەزامەندى تۆ بەدەست ببىنن، چونكە ئىمە عەودالى

ليقاي تۆين، بىرو زانستمان زيادو فراوان بکه تا ئەو گومانەى شەيتان بۆى
دروست کردووين بەيەكجارى لىي بىگومان بين.

ئىلاھى: پەنات پى دەگرين لە ئاگرى خەشم و توورپەييت، دەرگای
بەهەشتمان بۆ بکەوہ تا ببیتە ھەوارو شوینى ھەوانەوہى ئەبەديمان و
دەرگای جەھەننەممان بۆ ھەتا ھەتايە لەسەر داخە.

ئىلاھى: داواى لىبوردن دەکەم بۆ لە دەرگادانى ئەو دەرگايانەى دەرگای
تۆنەبوو، کاتيک ئىمەى مروۆ دلتەنگ دەبين، خودايە خۆت بەفريشتهکان
دەفەرموى: سەيرى بەندەکەم بکەن، يسان بىرى چوو کە منى ھەيە.

ئىلاھى: بەعيززەت و جەلالى خۆت تکاکانم وەرېگرەو بەو دەسەلاتە داوات
لى دەکەم کە دەريات بۆ موسا شەق کرد، عيسات لە بيشکە ھينايە گو،
ئىبراھيىم لە ئاگر پاراست.

ئىلاھى: ھەر کەسيک دىلى دەردیکە، دەستەکانى بۆ لای تۆ بەرز کردۆتەوہ،
ھەموو ئومىدیکى بەتۆيە، بەگەورەيى و ميھربانى خۆت رزگارى بکە،
نائومىدى مەکە، ھەر شتیک خىرى تىدایە بۆى بەدى بينە.

آمين...آمين

سه رچاوه كان :

- ۱- ته فسیری رaman.
- ۲- ته فسیری ناسان.
- ۳- ته فسیری گولشه ن.
- ۴- الدُّعَاءُ وَيَلِيهِ الْعِلَاجُ بِالرُّقَى مِنَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، اعداد سعید بن علی بن وهف القحطاني، ط۲، مطبعة دار ابن كثير، ديمشق، سوريا، ۲۰۰۰م
- ۵- شوردهی موسلمانان به زيکرو دوعاكان له قورئان و فهرمووده راسته كان، وهرگيراني: شوان رابه، چ۳، چاپخانهی روزهلات، ههولير، ۲۰۱۰
- ۶- ناهنگی روشنيران نووسینی شاکر فتاح، چ۱، چاپخانهی الحوادث، بهغدا، ۱۹۸۳
- ۷- د. عمر سليمان عبدالله نه شقهر: فهرمووده صهحيه كان له و چيروكانهی كه پيغه مبه ر(ﷺ) دهگيرپته وه، و: حه مه نه مين نه حمه د به رزنجی، چ۱، چاپخانهی شقان، سليمانی، ۲۰۰۹
- ۸- چه مکانیک ده بی راست بکړينه وه، محمد قوتب، وهرگيراني: ژيوانی گه لالی، چ۱، چاپخانهی په روه ردهی ههولير، ههولير، ۲۰۰۳
- ۹- القول المعطاء في أحكام الدعاء، محمد الشيخ طه البالیسانی، دار الحرية للطباعة، بغداد، ۱۹۸۷
- ۱۰- پوختهی نادابه ئیسلامیه كان بو نه وجه وانان نا: سوران عه باس، چ۷، پيداچونه وه سه ربه ست جه باری چاپخانهی سیمما- سليمانی، ۲۰۱۳
- ۱۱- فه لسه فهی زه رتوشت - د. فه ره ننگ میهر، له بلاو کراوه کانی سه نته ری روشنيری كه سنه زان، و: خ. نه ويندار، ۲۰۰۹، ههولير
- ۱۲- زيكره راست و دروسته كان، نووسینی: محمد بن ناصر الدين الالبانی، و: عبدالحمید عبدالحمید، چ۱، له بلاو کراوه کانی کتیبخانهی نارین، ههولير، ۲۰۱۰
- ۱۳- به ربه سته کانی وهرگيراني خواجه رسته يه كان/ د. عومه ر نه لکافي، و: حاجی عه بدولجه لیل، چ۱، ههولير، ۲۰۰۸
- ۱۴- ناوه جوانه پيروزه کانی خواي گه وره، نووسینی: صابر صالح گه ردی، چ۲، چاپخانهی گول، ۲۰۰۸
- ۱۵- دهر دو دهرمان، نووسینی: پيشه ووا ابن القيم الجوزی، و: هیلال علی سه نگاوی، چ۱، چاپخانهی روزهلات، ههولير، ۲۰۰۹
- ۱- نزا، نووسینی نه ليكس كارل- د. عه لی شه ريعه تی وهرگيراني: موسعه ب نه ده مه، چ۱، چاپخانهی موکريانی ههولير، ۲۰۱۴

پیرست

لاپهره	ناوه رۆك	ز
٤	پیشه کی	١
٨	ریخۆشی	٢
٣٩	پیناسهی دوعا له رووی زمانهوانی و زاراوهی شه رعیه وه	٣
٤١	چه مك و زاراوه كانی وشه ی "دوعا" له قورئاندا	٤
٥١	ئایا دوعا كردن دروست و رهوایه؟	٥
٥٥	ئایا خوای پهروهردگار دوعای بی باوه ران قه بول دهكات؟	٦
٦١	مه رجه كانی دوعا	٧
٦٥	ئادابه كانی پارانه وه و هوکاره كانی گیرابوونی	٨
٧٩	له ئادابه كانی دوعا	٩
١٠٤	هیچ شتیك قه دهر ناگیریتته وه ته نها نزاو پارانه وه نه بییت	١٠
١١٥	دوعا بو قبول نابییت؟	١١
١٤١	له سۆزو میهری خوا بی هیوا مهن	١٢
١٥٤	هه ندی له و دوعایانه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ)	١٣
	گیراویه ته وه یان کردوو یه تی	
١٦٧	دوا دوعا	١٤
١٧٤	سه رچاوه كان	١٥

پاداشت بۆلۆكردنه وهو راگه ياندن

به پشتيوانى خواى
پهروهردگار، له ماوهيهكى
دياريكراودا بهرگى دووهم
له ژيئر ناونيشانى: (بابه گيان
فيئرى دو عام بكه) دهكه ويته
بهه ديدى خوينه ران